Medlemmer af Folketinget Steen Gade (SF), Pia Larsen (V), Jeppe Kofod (S), Lars Barfoed (KF), Abbas Razvi (RV) og Frank Aaen (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand:

»Hvad kan regeringen oplyse om midtvejsstatus for gennemførelsen af FN's 2015-mål, bl.a. på baggrund af FN's generalsekretærs statusrapport fra 2. juli 2007, Verdensbankens opgørelser, den britiske premierministers forslag om at afholde en statuskonference i 2008 og udspillet fra seks danske ungdomsorganisationer: »Større og bedre«?«
(Forespørgsel nr. F 4).

Medlemmer af Folketinget Steen Gade (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til integrationsministeren:

»Hvilke initiativer vil regeringen tage for at afvikle asyllejre i Danmark, bl.a. set i lyset af de mange dokumenterede skader, både børn og voksne får af at opholde sig i disse lejre i længere perioder?«
(Forespørgsel nr. F 5).

Det første punkt på dagsordenen er:
1) Forhandling om redegørelse nr. R 1: Redegørelse af statsministeren i henhold til grundlovens § 38.
(Redegørelsen givet 02.10.2007. Meddelelse om forhandling 02.10.2007).

Kl. 10:03

Forhandling

Formanden:
Jeg gør opmærksom på, at man under denne sags behandling også kan omtale den næste sag på dagsordenen, nemlig første behandling af forslag til finanslov for finansåret 2008.

Jeg gør opmærksom på, at reglerne for, hvordan debatten praktiseres, er omdelt til Tingets medlemmer i brev af 21. september, og jeg skal derfor ikke gennemgå dem nærmere på nuværende tidspunkt.

Forhandlingen er nu åbnet, det er hr. Troels Lund Poulsen, der er ordfører for Venstre og den første, der får ordet. Værsgo.

Kl. 10:04

(Ordfører)
Troels Lund Poulsen (V):
Ved indgangen til dette folketingsår må vi konstatere, at det ikke skorter på paroler om velfærden i Danmark, så lad os benytte denne åbningsdebat til at høre, hvad Folketingets partier har af løsninger.

Ja til mere i løn og flere hænder – jeg er helt enig. Derfor har vi lavet en skattepakke, der både sikrer, at alle får mere ud af at gå på arbejde, og at vi får flere hænder på arbejdsmarkedet. Og vi kan gøre det endnu bedre. I går fremlagde regeringen en ambitiøs handlingsplan for at skaffe mere arbejdskraft i Danmark, dels ved at få flyttet endnu flere mennesker fra overførselsindkomster til arbejde, dels ved at tiltrække kvalificeret arbejdskraft fra udlandet.

Heroverfor står Socialdemokraterne, der vil skaffe mellem 23.000 og 32.000 flere hænder ved at flytte offentligt ansatte fra administration til borgernær service. Men man kan jo ikke gøre en bogholder til sygeplejerske fra den ene dag til den anden, så det, som Socialdemokratiet i virkeligheden lægger op til, er jo massefyringer i den offentlige administration. Faktisk svarer 32.000 ansatte til, at hver femte administrative medarbejder skal fyres.

Ja til flere penge til kommuner – jeg er helt enig. Derfor tilfører vi også år efter år kommunerne flere penge, og derfor får kommunerne i 2008 3,2 mia. kr. ekstra i indtægter, og i 2008 sætter vi danmarksrekord i, hvor meget vi bruger på offentlig velfærd. Og vi kan gøre det endnu bedre, for ifølge en rundspørge blandt landets kommuner forventer de på baggrund af kommunalreformen at hente effektiviseringsgevinster på 900 mio. kr. allerede i 2007. Det stiger til 1,6 mia. kr. i 2010.

Heroverfor står Socialdemokraterne, der vil tvinge kommuner og regioner til at gennemføre deres 29 såkaldte velfærdsrettigheder vel at mærke uden at skaffe den fornødne finansiering til landets kommuner og regioner.

Ja til udvikling af velfærden – jeg er helt enig. Derfor har regeringen siden 2001 markant styrket den offentlige velfærd. I dag bruger vi 37 mia. kr. mere på velfærd, end den tidligere socialdemokratiske regering gjorde. Og vi kan gøre det endnu bedre. Allerede næste år stiger tallet til 45 mia. kr., og i 2015 vil vi bruge i alt

74 mia. kr. mere på velfærd om året end i 2001 – 74 mia. kr. Vi har gennemført en kommunalreform, der sikrer kommuner og regioner et bæredygtigt grundlag for at levere en ordentlig velfærd til danskerne.

Heroverfor står Socialdemokraterne, der ikke vil være med til at fremtidssikre kommunerne. Socialdemokraternes løsning er at binde de offentligt ansatte på hænder og fødder og i øvrigt sende ministerielle udrykningshold efter de kommuner og regioner, der ikke makker ret.

Ja til investering i en god og gratis uddannelse – jeg er helt enig. Det er også derfor, vi har indført flere timer i dansk, matematik og historie, investeret i bedre undervisningslokaler og i 50.000 nye pc'er til folkeskolen. Derfor har vi gjort ungdomsuddannelserne mere fleksible og skaffet 10.000 ekstra praktikpladser, og derfor har vi givet universiteterne langt mere frihed og en professionel ledelse. Og vi kan gøre det endnu bedre. For vi investerer nu mere end nogen sinde før i uddannelse. Vi har afsat ikke mindre end 39 mia. kr. ekstra til forskning, udvikling og uddannelse frem til 2012.

Heroverfor står Socialdemokraterne, der påstår, at vi skærer ned på uddannelserne, samtidig med at de i deres seneste finanslovforslag ikke afsætter en eneste ekstra krone til handelsskolerne, erhvervsskolerne, gymnasierne, til at uddanne lærere for, og der er heller ikke flere penge til universiteterne.

Ja til velfærd til alle – jeg er helt enig. Vi mener netop, at et samfund skal måles på, hvordan vi behandler de svageste og mest udsatte grupper. Derfor har vi bl.a. indført en behandlingsgaranti for narkomaner og alkoholikere og prioriteret kampen mod den negative sociale arv. Og vi kan gøre det endnu bedre. Socialministeren har netop fremsat et forslag om at anvende 600 mio. kr. til at afskaffe den ufrivillige hjemløshed.

Heroverfor står Socialdemokraterne, som tager penge fra de allersvageste grupper i samfundet for at finansiere deres såkaldte velfærdsrettigheder. Og velfærden skal åbenbart også kun gælde for dem, der råber højest, for som den socialdemokratiske overborgmester i København, Ritt Bjerregaard, sagde, da hun mødte kritik fra de udviklingshæmmede, og jeg citerer:

»I er lidt for sent på den i forhold til de andre demonstrationer. Vi er færdige med budgetforliget.«

Med andre ord: Ingen demonstrationer, ingen penge.

I Venstre mener vi, at et velfærdssamfund skal værne om dem, der ikke selv kan råbe op. Og den offentlige velfærd skal ikke alene gælde for alle danskere, den skal også indrettes efter alle danskere. Offentlig velfærd er både gode tilbud og gode valgmuligheder. Derfor har vi indført frit valg på en lang række områder, så folk kan vælge den løsning, der passer dem bedst. Mennesker er forskellige, det skal løsningerne også være.

Vi skal ikke tro, at alting er tilrettelagt ideelt i dag. Vi skal også turde stille os selv og hinanden det spørgsmål, om vi ikke kan gøre det endnu bedre. Og vi narrer os selv og danskerne, hvis vi kun tror, at det handler om flere penge. Flere penge er ikke nødvendigvis lig med mere kvalitet, og de samme penge er ikke et udtryk for en forringelse. Nogle sygehuse behandler to kræftpatienter i timen pr. scanner, og andre sygehuse behandler fire kræftpatienter i timen med samme slags scanner. Er det udtryk for en forringelse, når et sygehus får dobbelt så meget ud af pengene som et andet? Naturligvis ikke, for som overlæge ved Vejle Sygehus, Thomas Skjødt, sagde:

»Den helt store misforståelse er, at det skulle være dyrere at gøre tingene rigtigt og hurtigt. Man sparer penge.«

Når nogle hævder, at den eneste måde at få bedre service på er ved at bruge flere penge, er det derfor udtryk for en fastlåst og umoderne måde at tænke på. Det viser den offentlige sektors foregangsmænd og -kvinder os gang på gang. Deres kreativitet og indsigt skal hædres ved at blive udbredt til andre, der kan få gavn af de gode løsninger.

I forbindelse med sidste års åbningsdebat beskrev jeg, hvordan Socialdemokraterne fører pendulpolitik. Bedst som man har indstillet sit syn på, at Socialdemokraterne er herovre, er de vupti på den modsatte side. Da vi nåede afslutningsdebatten, var Socialdemokraterne helt holdt op med at komme med politiske forslag. Nu var parolen: Vent og se!

Ved indgangen til dette folketingsår har Socialdemokraterne endnu en gang revideret deres strategi. Denne gang satser de på hemmeligheden som politisk våben. Det så vi bl.a., da Socialdemokraterne mødte op til førstebehandlingen af finansloven her i Folketingssalen uden et forslag til finanslov. Det var hemmeligt. Hvorfor? Vi ved det ikke. Årsagen er nemlig også en meget velbevaret socialdemokratisk hemmelighed. Men til gengæld ved vi, at det socialdemokrati-

ske folketingsmedlem hr. Troels Ravn i Jyllands-Posten den 21. september 2007 sagde, at man ifølge Socialdemokratiet ikke behøver finansiere sine løfter, når man er i opposition. Det er regeringens opgave.

Lad mig sige det, som det er: Regeringen har mange opgaver, men at finansiere socialdemokratiske løfter er altså Socialdemokraternes eget ansvar. Jeg siger ikke, det er nogen let opgave. Det kan næppe lade sig gøre, for hvordan skulle Socialdemokraterne kunne finde så meget ledig arbejdskraft og så mange penge til så stor en opgave i disse tider? Man kan vel sige det på den måde, at det vil kræve et politisk sekretariat på størrelse med en mellemstor provinsby, hvis man skulle opfinde den Georg Gearløs-maskine, der kan få så få ressourcer til at dække så mange løfter, og hvordan skulle jobannoncen lyde? Lad mig give et bud: S søger troværdig, men kreativ bogholder. Du kan finansiere for milliarder med småpenge, du kan håndtere modstridende meldinger, du kan hver dag indfri nye løfter uden at sætte skatten op, du har flair for kommunikation, så ingen opdager noget, du er positiv og udadvendt.

Nej. Regeringen og Venstre ligger ikke inde med så store evner, så ansvaret må forblive hos Socialdemokratiet. Jeg står her med en liste med over 30 konkrete løfter fremsat af Socialdemokraterne inden for det seneste år, 30 løfter, som Socialdemokraterne ikke har afsat en eneste krone til i deres finanslovudspil. Finansieringen er også her hemmelig. I lang tid ville Socialdemokraterne heller ikke fortælle, hvad deres såkaldte velfærdsrettigheder kostede og hvordan de skulle finansieres. Socialdemokraterne vidste det godt, men de ville ikke sige det. Det var hemmeligt. Og da vi endelig fik et lille kig ind i finansieringen, afslørede det blot endnu flere hemmeligheder.

Hvornår kan danskerne så forvente at få disse rettigheder? Vi ved det ikke. Det eneste, Socialdemokraterne vil sige, er, at de ikke kan indfases på et par år, resten er hemmeligt. Men som den socialdemokratiske leder lovede os allerede ved fremlæggelsen af disse her såkaldte velfærdsrettigheder, så er det: en helt ny måde at drive politik på. Ja, det tør sandelig siges.

Og der er mere, for også Socialdemokraternes skattepolitik er hemmelig. Socialdemokraterne vil nedsætte en skattekommission, hvis arbejde skal munde ud i en skattereform, men hvad vil man med den her reform? Skal flere i arbejde, skal det bedre kunne betale sig at arbejde, skal der skabes mere lighed i samfundet? Vi ved det ikke. Reformen er så hemmelig, at vi end ikke må få at vide, hvad formålet med den er.

Det må vel være svært at holde styr på alle de her hemmeligheder. Det forklarer til gengæld, hvorfor den Socialdemokratiske gruppeformand og politiske ordfører på bedste DDR-facon gør brug af et internt efterretningsvæsen, som vi alle kunne læse om i søndagens udgave af Jyllands-Posten. Deres krudt var måske bedre brugt på at rette efterretningerne udad, så befolkningen og Folketinget ikke skulle holdes hen i ren uvished.

Heroverfor står regeringens politik. Den er ikke hemmelig. Derfor har statsministeren i tirsdags fremlagt regeringens politiske forslag og prioriteringer for det kommende folketingsår. Venstre ser frem til et konstruktivt samarbejde med alle Folketingets partier. Vi glæder os til at komme i gang med de mange spændende politiske udfordringer, som vi skal have fundet løsninger på i dette folketingsår.

Lad mig så på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anerkender, at der med statsministerens åbningstale er sat speciel fokus på værdikampen samt på at sikre en udbygning af det danske velfærdssamfund.

Folketinget ser på denne baggrund frem til forhandlingerne, der skal resultere i politiske aftaler om:

- En forstærket indsats for at forebygge ekstremistiske holdninger og radikalisering blandt unge.
- At skaffe såvel den offentlige sektor som det private arbejdsmarked kvalificeret arbejdskraft både ved at se på reglerne og sagsbehandlingen i forhold til personer fra udlandet, men også ved at gøre brug af den arbejdskraftreserve, vi har i Danmark.
- En kvalitetsreform, der inden for en økonomisk ansvarlig ramme sikrer den nødvendige fornyelse og udvikling af den offentlige service.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 1).

Kl. 10:16

Formanden:
Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse af Troels Lund Poulsen (V), Pia Kjærsgaard (DF) og Pia Christmas-Møller (KF):

»Folketinget anerkender, at der med statsministerens åbningstale er sat speciel fokus på værdikampen samt på at sikre en udbygning af det danske velfærdssamfund.

Folketinget ser på denne baggrund frem til forhandlingerne, der skal resultere i politiske aftaler om:

- En forstærket indsats for at forebygge ekstremistiske holdninger og radikalisering blandt unge.
- At skaffe såvel den offentlige sektor som det private arbejdsmarked kvalificeret arbejdskraft både ved at se på reglerne og sagsbehandlingen i forhold til personer fra udlandet, men også ved at gøre brug af den arbejdskraftreserve, vi har i Danmark.
- En kvalitetsreform, der inden for en økonomisk ansvarlig ramme sikrer den nødvendige fornyelse og udvikling af den offentlige service.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 1).

Forslaget til vedtagelse vil nu indgå i de videre forhandlinger.

Så er der anmeldt en række korte bemærkninger fra fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Villy Søvndal, fru Line Barfod og fru Margrethe Vestager. Først en kort bemærkning til ordføreren fra fru Helle Thorning-Schmidt. Værsgo.

Kl. 10:17

Helle Thorning-Schmidt (S):
Tak for ordet. Først og fremmest vil jeg sige, at det er dejligt, at Venstres ordfører nu er kommet lidt ud over 1970'erne, og jeg regner da også med, at både Venstres ordfører og statsministeren inden for en årrække kan lande på planeten Jorden og være med til at diskutere den virkelighed, som vi andre befinder os i.

Jeg kan så forstå, at Venstre er uenig i, at man skal kigge på den mængde, der er af administration i den offentlige sektor, og måske spørge, om man kunne bruge noget af den arbejdskraft på at løse kerneopgaver i velfærdssamfundet. Venstre er imod, at en bogholder skal være sygeplejerske – det kan lyde lige så svært som det, at en bistandsklient kan være bankdirektør, men vi må så se på, hvordan vi kan komme videre med den sag.

Men jeg vil da godt snakke om skattelettelser, for inden for det sidste stykke tid er der jo givet tre skattelettelser, først en på knap 10 mia. kr., så en automatisk skattelettelse, som kommer inden 2010, og lige her forleden dag hørte vi så, at de, som er i arbejde som 64-årige, også skal have en ret stor skattelettelse for at blive på arbejdsmarkedet. Det er mennesker, som måske alligevel ville være blevet på arbejdsmarkedet.

Men der er jo et sted, hvor man slet, slet ikke taler om skattelettelser, der taler man faktisk om skatteforhøjelser, og det er ude i kommunerne, hvor man kæmper med at skabe nogle budgetter for at undgå at skære ned.

Vil hr. Troels Lund Poulsen i dag fortælle kommunerne og os, der er forsamlet her i salen, at Thors hammer ikke vil falde over de kommuner, som har kæmpet for at stykke budgetter sammen, så de ikke skal skære over for borgerne?

Kl. 10:19

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:19

Troels Lund Poulsen (V):
Tak for spørgsmålet. Der var jo en lang række spørgsmål, men jeg skal prøve at besvare så mange som muligt inden for tiden.

Jeg vil først sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at vi befinder os på Jorden, og det er vi meget glade for. Jeg vil også håbe, at alle socialdemokrater befinder sig på Jorden. Nogle gange kan man blive lidt i tvivl om, om de faktisk er på Jorden, men den debat kan vi tage senere.

Vedrørende billedet med Thors hammer er det vel sådan, at Thors hammer er karakteriseret ved at være ude i rummet, kan man sige. Så det er jo ikke sådan, at Thors hammer betyder, at Thor går rundt med en hammer på sig. Det er sådan en myte, som man har ude i rummet.

Men når det er sagt, vil jeg sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at der vel ikke er noget i vejen for at give skattelettelser. Jeg står her helt tilfældigt med et interview, som jeg tror fru Helle Thorning-Schmidt er meget bekendt med. Fru Helle Thorning-Schmidt gav jo et interview til Berlingske Tidende den 21. juli, hvori fru Helle Thorning-Schmidt selv lovede skattelettelser til en lang række udvalgte befolkningsgrupper efter næste valg. Så jeg må sige, at fru Helle Thorning-Schmidt selv er drevet af ideen om at give skattelettelser, og derfor undrer det mig, at fru Helle Thorning-Schmidt har så stort et problem med at diskutere skattelettelser.

Kl. 10:20

Formanden:
Så er det fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 10:20

Helle Thorning-Schmidt (S):
Vi har ingen problemer med at diskutere skattelettelser; vi synes bare, at vi skal holde en økonomisk ansvarlig politik, og det vil sige, at skattelettelser skal være fuldt finansierede. Og det bringer mig hen til at spørge: Synes hr. Troels Lund Poulsen, at det er en god idé, at der i en økonomi, som i øjeblikket ses at være meget ophedet, bliver pumpet knap 4 mia. kr. ud i skattelettelser allerede næste år? Tror hr. Troels Lund Poulsen, at vismændene og Nationalbanken tager fejl, når de advarer imod en så stor skattelettelse?

Vi synes jo, det er dybt uansvarligt. Vi har foretrukket velfærd i stedet for skattelettelser, fordi det for Socialdemokraterne er magtpåliggende at fastholde en ansvarlig økonomisk politik. Jeg mener, at regeringen spiller hasard med den økonomiske politik ved på den måde at pumpe skattelettelser ud i en økonomi, der risikerer at blive overophedet.

Kl. 10:21

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:21

Troels Lund Poulsen (V):
Nu vil jeg gerne her ved debattens start slå helt fast, at de skattelettelser, som vi lægger op til, jo er fuldt finansieret. Vi har bl.a. valgt at tage det initiativ for at sikre flere hænder på arbejdsmarkedet.

Jeg må blot konstatere, når jeg læser det socialdemokratiske udspil til finanslov, at det udspil, som Socialdemokraterne er kommet med, indeholder meget få bud på, hvordan man så kan skaffe hænder. Jeg erkender, at man lægger op til, at man vil skaffe hænder på den måde, jeg beskrev det på i min tale, netop at hver femte medarbejder, som beskæftiger sig med offentlig administration, skal fyres. Men det er jo ikke måden at gøre det på, for selvfølgelig kan man også finde ekstra hænder i det offentlige, men det, som vi lægger op til, er jo en lang række initiativer.

I går præsenterede regeringen en omfattende plan for, hvordan vi kan skaffe flere hænder ved en indsats i Danmark og også ved en indsats for at tiltrække mere kvalificeret arbejdskraft. Derudover har vi jo også igangsat arbejdet med en kvalitetsreform. Jeg håber, at Socialdemokraterne og den socialdemokratiske formand vil bidrage i den proces, for det kan også være med til at sikre, at vi får en bedre velfærd, som jeg beskrev, hvor man kan udnytte ressourcerne på en anderledes måde, og også at vi skaffer nogle hænder til den offentlige velfærd.

Kl. 10:22

Formanden:
Så er det fru Helle Thorning-Schmidt for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:22

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg er glad for, at hr. Troels Lund Poulsen nu tager fat i hele kvalitetsreformen. Kunne vi så ikke få nogle svar her?

Der lægges op til en række såkaldte kvalitetsstandarder i regeringens kvalitetsreform, men der er ikke noget bud på, hvad de her kvalitetsstandarder egentlig koster. Noget, der slås fast meget tidligt, når regeringen beskriver sin kvalitetsreform, er jo, at det i hvert fald ikke kommer til at kræve flere hænder i den offentlige sektor. Så kan hr. Troels Lund Poulsen ikke bekræfte over for mig, at der ikke kommer flere hænder i den offentlige sektor? Kan hr. Troels Lund Poulsen også fortælle mig, hvad kvalitetsstandarderne egentlig koster, f.eks. bare for lukkedage, for at tage en af dem? Hvad koster sådan en kvalitetsstandard egentlig? Hvad vil man allerede næste år bruge på den kvalitetsstandard?

Kl. 10:23

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:23

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg vil starte med lige at mane en myte i jorden; det var noget, jeg ikke fik svaret fru Helle Thorning-Schmidt på. Jeg kan bekræfte, at aldrig har kommunerne haft så mange penge, som de har i 2008. Også i 2008 formår vi at sætte danmarksrekord, i forhold til hvor mange penge kommunerne bruger på offentlig velfærd.

Derudover kan jeg bekræfte, at vi har en ambition om at sikre, at kvalitetsreformen gør, at vi bliver bedre til at sikre en bedre velfærd. Det betyder, at vi også over de kommende år vil afsætte penge. Vi har allerede afsat penge i finansloven for 2008. Vi har sagt, at vi over de kommende år vil afsætte ca. 10 mia. kr. til indførelsen af kvalitetsreformen. Det er jo, fordi vi prioriterer at gøre en særlig indsats over for den offentlige sektor.

Lad mig så også slå fast her til sidst, at det jo ikke er, fordi der sker en udsultning af den of-

fentlige sektor, som fru Helle Thorning-Schmidt lægger op til. Der er kommet 10.000 flere ansatte i kommuner og regioner siden 2001. Hvorfor er der så det? Det er der jo, fordi vi massivt og fornuftigt har investeret i at ville styrke nogle af de områder, som vi overtog fra den socialdemokratiske regering, og som havde brug for en opprioritering. Det er bl.a. sundhedsområdet, og det er socialområdet, hvor vi markant har styrket indsatsen. Det har vi gjort, fordi vi synes det er det rigtige.

Men jeg glæder mig over, at fru Helle Thorning-Schmidt jo deler ...

Kl. 10:24

Formanden:
Ja tak!

Så er det hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 10:24

Villy Søvndal (SF):
Der var en gennemgående sætning i hr. Troels Lund Poulsens tale, hvor han flere gange undervejs sagde: Vi kan gøre det bedre. Og det, tror jeg, kan samle hele Folketinget. Jeg tror oven i købet, at det kan samle store dele af befolkningen rundtomkring i landet. Jeg tror, at det vil kunne samle de mange kommuner, der i øjeblikket er i gang med at spare.

Nu ved jeg, at hr. Troels Lund Poulsen nogle gange også er rundt i virkeligheden og ved, hvad der er i gang derude. Jeg tror også, at det ville kunne samle de 100.000 mennesker, der var samlet i tirsdags rundt om i landet for at protestere mod, at et så rigt samfund som vores ødsler pengene væk på skattelettelser til velhavende folk i stedet for at sørge for en ordentlig velfærd.

Jeg vil derfor spørge: Hvilket indtryk gør det i Venstres top, at 100.000 mennesker ikke har forstået budskabet? Og hvorfor kan de ikke forstå det?

Kl. 10:25

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:25

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Villy Søvndal, at jeg er rejsende i virkeligheden. Det betyder, at når jeg rejser rundt i landet, så kan jeg også se, hvilke forbedringer der er sket siden 2001.

Med hensyn til den offentlige velfærd, som jeg ved optager hr. Villy Søvndal meget, så har jeg netop svaret fru Helle Thorning-Schmidt, hvad det er for nogle områder, som vi markant og klart har forstærket.

Derudover må jeg sige, at når man laver en kampagne, som har afsæt i, at der bliver brugt mindre på velfærd, så er det ikke rigtigt. Det er også derfor, at jeg i dag i min åbningstale har gennemgået alle parolerne for at sige, at vi deler de budskaber, der var på pladserne rundtom i Danmark og uden for på Christiansborg Slotsplads. Det tror jeg også er gået op for hr. Villy Søvndal. Vi har endda tilladt os at lave politik efter dem, sådan at vi også indfrier de ting, folk beder om.

Kl. 10:26

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal.

Kl. 10:26

Villy Søvndal (SF):
Nu ved jeg ikke, om hr. Troels Lund Poulsen var derude, men de sagde ude på pladsen, at de synes, at det går baglæns med velfærden. Det var derfor, at de alle sammen var der. De synes i øvrigt ikke, at de kunne genkende finansministerens tale om, hvad de fik i løn. De kunne slet ikke genkende de tal, som finansministeren var ude med.

Men jeg gentager mit spørgsmål: Hvad er det, de folk ikke har forstået? Det er jo ikke grupper, vi normalt ser derude. Det var politibetjentene, og de kunne slet ikke genkende finansministerens tal. Det var plejemedarbejderne, som for første gang, tror jeg, nedlagde arbejdet i 78 kommuner i Danmark, fordi de vil have en ordentlig løn og ordentlig tid til deres arbejde, og fordi de vil have større frihed i deres job. Det var sygehuspersonalet, der slet ikke kan genkende den rosenrøde beretning, som hr. Troels Lund Poulsen kommer med. De kan se, at deres patienter ligger og venter på de langtidsmedicinske gange. Det var lærerne, der synes, at de er bundet ind i regler i et omfang, de aldrig har prøvet før. Og det var pædagogerne, der kan se, at der bliver skåret på deres daginstitutioner.

Jeg gentager spørgsmålet: Hvad er det, disse store grupper af ansatte ikke har forstået af det, som hr. Troels Lund Poulsen siger?

Kl. 10:28

Formanden:
Det er ordføreren.

Kl. 10:28

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg kan i hvert fald slå fast, at jeg på tætteste hold fulgte demonstration den anden dag. Og det kan jeg sige, fordi jeg har et kontor, der lig-

ger på Mellemetagen, direkte ud mod Christiansborg Slotsplads. Så allerede fra kl. 12.00, hvor der var, om man så må sige, opvarmning til demonstrationen, og frem til kl. 7.00 var der rig lejlighed til at høre de forskellige paroler.

Der var en lang række af de paroler – vil jeg gerne sige til hr. Villy Søvndal – som jeg på mange måder har stor forståelse for. Og hvorfor har jeg det, kan man så spørge. Det er jo, fordi det er nogle, der handler om noget, som vi allerede har taget hånd om.

Vi er jo helt enige i nogle af de ting og nogle af de paroler, som man gerne vil diskutere, og det er derfor, vi har givet vores bud på, hvordan vi så bl.a. skaffer flere hænder, hvordan vi styrker den offentlige velfærd. For den offentlige velfærd *er* styrket.

Jeg vil blot bede hr. Villy Søvndal om, at han, nu hvor han har fået en ny bil, tager en tur i Pandaen, tager ud i virkeligheden og ser på, hvordan virkeligheden er derude. Det vil både hr. Villy Søvndal og Pandaen have godt af.

Kl. 10:29

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:29

Villy Søvndal (SF):
Jeg kører også rundt i Pandaen, og man ser i øvrigt udmærket ud ad vinduet fra en Panda, så der kan man få et meget tydeligt indtryk af virkeligheden.

Men nu siger hr. Troels Lund Poulsen – som hellere vil snakke biler end velfærd, og det kan man jo godt forstå: Vi er meget enige i det, de siger. Problemet er, at de ikke er enige i det, regeringen siger. Det er jo det, der er hele pointen med demonstrationen: at de siger, at det glansbillede, som regeringen tegner, kan de ikke genkende udeomkring.

Derfor vil jeg bare spørge igen: Hvad er det, som alle de 100.000 ikke har forstået af det, som hr. Troels Lund Poulsen siger er rigtigt? Og er det ikke et problem for regeringen, at folk ikke kan forstå det? Det er jo meget dagligdagserfaringer, vi har; vi har alle sammen en mor på plejehjem eller en mor, der modtager hjemmehjælp, eller et barn i en folkeskole, og derfor kan vi jo se, hvad der sker. Vi kan se, når der bliver skåret ned. Om så regeringen sendte 100.000 spindoktorer rundt i verden, ville man ikke kunne fravriste folk det indtryk, at vores egne dagligdagserfaringer med, hvad der sker med dem, vi kender, er de rigtige. Er det ikke det, der i virkeligheden er regeringens problem i øjeblikket?

Kl. 10:30

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:30

Troels Lund Poulsen (V):
Må jeg ikke for at afslutte debatten om biler sige til hr. Villy Søvndal, at det, der måske er udfordringen for hr. Villy Søvndal, er, at når man kører i bil og skal have et indtryk af, hvordan virkeligheden er, kan det nogle gange være en god idé at rulle vinduerne ned. Så må jeg bede hr. Villy Søvndal om at rulle vinduerne ned i Pandaen, kigge ud og mærke verden, mærke stemningen, se på, hvordan folk har det, for så tror jeg, at hr. Villy Søvndal vil blive bekræftet i, at det faktisk går rigtig godt i Danmark! Hr. Villy Søvndal skal have den ros, at det sortsyn, hr. Villy Søvndal altid lægger for dagen, præger hr. Villy Søvndals opfattelse af virkeligheden.

Hr. Villy Søvndal skulle måske også tage en dialog med hr. Bo Asmus Kjeldgaard, som er SF's borgmester her i København. Det er jo ikke mere end et par dage siden, at et ritzautelegram kunne berette, at der var en meget høj brugertilfredshed med de daginstitutioner, der er i København. Det siger jeg også for at anerkende, at selv SF'ere måske nogle gange kan ramme rigtigt og lave en god service. Der var 87 pct., der var tilfredse med daginstitutionerne i København, og det står jo i skærende kontrast til det billede, som hr. Villy Søvndal vil male, af, at alt er nedslidt, alt er forfærdeligt.

Lad mig til sidst sige, at otte ud af ti danskere er tilfredse med den offentlige service, de får. Det betyder ikke, at vi ikke kan gøre det bedre, men hr. Villy Søvndals sortsyn er ikke korrekt.

Kl. 10:31

Formanden:
Så er det fru Line Barfod, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 10:31

Line Barfod (EL):
Jeg tror, at hvis hr. Troels Lund Poulsen gik ud og snakkede med mange af de forældre, der har udfyldt de her brugertilfredshedsundersøgelser, og de ældre, der har udfyldt dem om deres hjemmehjælpere osv., ville han opdage, at de fleste skriver, at de er godt tilfredse, fordi de er tilfredse med de mennesker, der udfører arbejdet på trods af de elendige vilkår – de, der løber enormt stærkt, men som formår at give omsorg, på trods af at de bliver presset til at løbe så

enormt stærkt. Det har ikke noget at gøre med, at man synes, det er i orden, at der er skåret ned, så ens barn ikke kan komme på lejrskole; at der er skåret ned, så der ikke er råd til at komme på tur; at der er skåret ned, så man ikke har råd til, at hjemmehjælperen kan holde i hånd osv.

Det, jeg egentlig ville spørge hr. Troels Lund Poulsen om, var om den værdikamp, som jeg er meget glad for at regeringen nu lægger op til, for vi står jo midt i en værdikamp om, hvorvidt vi vil have et vi-samfund eller et mig-samfund. Vil vi have et samfund, hvor det vigtige er økonomisk vækst, vækst i firehjulstrækkere og fladskærme, eller et samfund, hvor det vigtige er, at der skal være omsorg og kærlighed og tid til hinanden?

Kl. 10:32

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:32

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg vil gerne starte med at sige til fru Line Barfod og også til de andre, som måtte betvivle, hvorvidt jeg færdes i virkeligheden, at jeg havde fornøjelsen af at besøge et plejecenter, der hedder Nedergården, i Uldum i foråret, hvor jeg bl.a. var ude og være hjemmehjælper for en dag. Jeg vil sige til fru Line Barfod, at det er en ganske udmærket oplevelse at følge en hjemmehjælper og se, hvad det er for nogle udfordringer, der er i dagligdagen. Og jeg må sige, at det sortsyn, som både hr. Villy Søvndal og fru Line Barfod lægger for dagen, altså ikke er det, man oplever, når man kommer ud i virkeligheden.

Så vil jeg også gerne sige, at man taler om nedskæringer, nedskæringer og nedskæringer, men ser vi på tallene, bruger vi altså i 2008 45 mia. kr. mere på offentlig velfærd, end vi gjorde i 2001. Hvert eneste år får kommunerne flere penge til at levere den service og løse de opgaver, de har, i forbindelse med den offentlige velfærd. Det gør de, bl.a. fordi vi også prioriterer det. Vi vil gerne være åbne og sige, at vi synes, at der skal være en god velfærd i det her samfund.

Men når fru Line Barfod spørger om, hvad det er for et samfund, jeg ønsker, vil jeg sige, at jeg da ønsker et samfund, der er et både-og-samfund, hvor man både er kærlige over for hinanden, og hvor man belønner dem, der gør en særlig indsats, og dem, der har lyst til at bidrage til fællesskabet. Så det skal være et samfund, hvor der både er plads til kærlighed og plads til den enkelte.

Kl. 10:33

Formanden:
Så er det fru Line Barfod.

Kl. 10:33

Line Barfod (EL):
Hvis man ser på det historisk og rundt i verden, kan man meget tydeligt se, at i de samfund, hvor man siger, at det, der er vigtigt, er at belønne den enkelte, det, der er vigtigt, er, at den enkelte, der har råd, tegner forsikringer og betaler brugerbetaling, og hvor man deler almisser ud til de fattige, bliver det et mig-samfund og ikke et vi-samfund, man får.

Når man laver velfærd kun for de fattige, bliver det en fattig velfærd, hvorimod når man laver velfærd for alle, som vi tidligere har gjort i Danmark, ser man, at man så også får et stærkt velfærdssamfund.

Så sagde hr. Troels Lund Poulsen, at der ikke bliver skåret ned. Jeg er helt med på, at man giver lidt flere kroner hvert år, vi får også alle sammen lidt flere kroner i lønningsposen hvert år, men det, der er afgørende, er jo, om man giver i forhold til det behov, der er. Og der sagde hr. Troels Lund Poulsen selv i sin tale, at man mente, at der næste år skulle effektiviseres for 900 mio. kr. i kommunerne. I går kunne vi se i fjernsynet, hvad den effektivisering, man har lavet på rengøring, betyder, og derfor vil jeg gerne høre, om hr. Troels Lund Poulsen vedrørende værdikampen mener, om vi skal behandle mennesker, både ansatte og borgere, som robotter eller som mennesker.

Kl. 10:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:35

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg vil i hvert fald gerne starte med at give en stor ros til fru Line Barfod, og det er sjældent, at det er nødvendigt eller kan lade sig gøre.

Jeg citerer fru Line Barfod: Der er lidt flere kroner. Det synes jeg nærmest er en afsløring eller en tilståelsessag. Vi er så enige om, at der er flere midler til den offentlige velfærd. Jeg er klar over, at det kan være svært at bruge det rigtige retoriske ord, når man er fra Enhedslisten. Men det, der står tilbage i det, fru Line Barfod sagde, er, at der er flere penge til rådighed. Jeg synes, det er vigtigt at fremhæve det og sige, at jeg er helt enig med fru Line Barfod i det, fordi vi jo har prioriteret at løfte den offentlige velfærd.

Hvad angår kommunerne, tillader jeg mig bare at sige, hvad kommunerne forventer kan effektiviseres i forbindelse med kommunalreformen. Det siger næsten sig selv, at der vil være nogle effektiviseringsgevinster, når man går fra næsten 300 kommuner og ned til 98 kommuner, og det er da helt naturligt, at man også udnytter de effektiviseringsgevinster.

Men det er jo ikke sådan, at effektiviseringsgevinsterne alene gør det. Der skal stadig væk prioriteres, der skal stadig væk gøres en forskel. Og der har jeg den holdning, at det altså er kommunerne, der bl.a. varetager, hvordan det offentlige serviceniveau skal fastlægges rundtom i landet. Det er derfor, der er forskel på, hvordan kommunerne håndterer deres opgaver.

Kl. 10:36

Formanden:
Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:36

Line Barfod (EL):
Det hjælper jo ikke, at man har fået 2 kr. mere, hvis priserne samtidig er steget 5 kr., eller hvis man har fået et barn mere, man skal sørge for at give mad. Problemet er jo, at denne regering har stået for en udvikling, hvor det private forbrug får lov til at stige langt, langt mere end det offentlige forbrug, og det offentlige forbrug hverken får lov til at følge med den almindelige stigning i samfundet eller med det stigende behov, der er for at tage sig af handicappede, af ældre, af socialt udsatte og for at sørge for, at vores bygninger bliver vedligeholdt osv.

Derfor vil jeg stadig gerne høre, om hr. Troels Lund Poulsen i forhold til værdier ønsker, at vi skal til at behandle mennesker som mennesker og ikke som robotter, om hr. Troels Lund Poulsen ønsker, at vi fortsat skal have tidsskemaer og minuttyranni i forhold til rengøring, i forhold til ældrepleje og alle de andre områder i den offentlige sektor for at kunne privatisere dem, eller om vi skal give folk frihed til selv at kunne styre deres eget liv og give dem frihed til f.eks. at sikre, at der er en ordentlig rengøring, som ikke er underlagt de her årlige effektiviseringsmål.

Kl. 10:37

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:37

Troels Lund Poulsen (V):
Det var jo den samme sang igen. Men lad mig bare starte med at slå i hvert fald én ting fast, som klart dokumenterer, at det budskab, man har om et forsikringssamfund og mange andre ting, slet ikke hænger sammen.

Det er jo sådan, at hvis vi ser på tallene, kan vi se, at det offentlige forbrug vil udgøre fuldstændig samme andel af BNP, som det gjorde i 2001, og faktisk vil det også være en smule stigende. Det gør det jo, bl.a. fordi vi prioriterer velfærd, vi prioriterer, at der skal være en god velfærd. Men det at sikre en god velfærd betyder jo ikke, at man ikke også kan tage initiativer, der sikrer, at man kan have et blomstrende erhvervsliv.

Jeg synes, det er vigtigt at sige til fru Line Barfod, at skal man have et effektivt og stærkt arbejdsmarked, er det også vigtigt, at de har de ressourcer og de kompetencer, der skal til, sådan at de kan konkurrere på verdensplan, og sådan at vi får skabt nogle arbejdspladser. Derfor er der ikke nogen modsætning i at have en stærk privat sektor og også at have en stærk offentlig sektor.

Kl. 10:38

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 10:38

Margrethe Vestager (RV):
Jeg mener at høre i hr. Troels Lund Poulsens ordførertale, at Venstre i velfærdsdebatten gerne vil have et særligt fokus på de svageste. Det tror jeg også var det, som statsministeren lagde op til. Det er meget vanskeligt at se i lovprogrammet under hverken socialministeren eller integrationsministeren. Derfor vil jeg bare stille et i virkeligheden meget enkelt spørgsmål, nemlig følgende: Hvad er Venstres mening om, hvor længe man kan sidde i et asylcenter? Vi ved, at der i dag er mennesker, som har siddet der i både 5 år og 10 år, og vi ved, at der er nogle børn, som ikke kender til andet end tilværelsen i et asylcenter. Mener Venstre, at man kan leve et helt liv i et dansk asylcenter, uanset om man er barn eller voksen?

Kl. 10:39

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:39

Troels Lund Poulsen (V):
Med hensyn til debatten om de afviste asylansøgere vil jeg gerne sige, at jeg tror, det berører alle dybt, når man ser billeder fra Kongelunden og de andre steder, hvor afviste asylansøgere sid-

der sammen med deres børn. Det påvirker os alle sammen som mennesker.

Men er løsningen det bud, som Det Radikale Venstre giver, nemlig at man, hvis man blot obstruerer sin sag og siger, at man ikke ønsker at rejse hjem, selv om man er afvist, så skal have en opholdstilladelse? Det mener jeg ikke det er. Hvis det er den præmis, man accepterer, er man med til at lave en helt ny måde at give opholdstilladelse på i Danmark, og det er ikke en politik, som Venstre bakker op.

Kl. 10:39

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 10:39

Margrethe Vestager (RV):
Nu antager jeg, at hr. Troels Lund Poulsen er fuldt opdateret om forholdene i Irak og også om, hvad det er for nogle forhold, der møder irakiske asylansøgere, hvis de vender hjem. Men en af de ting, som er tankevækkende ved hr. Troels Lund Poulsens argumentation, er, at den er unik dansk. Jeg regner med, at hr. Troels Lund Poulsen ved, at man i mange andre lande har valgt en helt anden praksis end i Danmark.

I andre lande lader man asylansøgere bo i det almindelige samfund, man lader dem arbejde, og man lader dem uddanne sig til gavn for både dem selv og det samfund, som giver dem husly i en kortere eller længere periode. Men sådan er det ikke i Danmark. Det vil regeringen ikke.

Derfor spørger jeg, bare så det er helt klart, om det er bevidst Venstrepolitik, at Danmark næst efter Grækenland skal være det land i Vesteuropa, som behandler irakiske flygtninge dårligst. Er det en bevidst bundplacering, som Venstre ønsker, når man tænker på, hvor stolt statsministeren var af, at vores demokrati er fremmeligt? For det forekommer at være en skærende kontrast.

Kl. 10:41

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:41

Troels Lund Poulsen (V):
Lad os starte lidt uden for Danmark og se på den indsats, vi yder gennem vores udviklingsbistand.

Vi yder jo en målrettet udviklingsbistand, som bl.a. tager afsæt i at sikre, at man fører en politik, der gør, at folk kan vende tilbage til områder, de er flygtet fra.

Vi lægger også vægt på, at det altid skal være muligt at genopbygge et land efter krig og ødelæggelser, så man får skabt vilkår for, at de mennesker, der er flygtet, kan vende tilbage. Vi har jo, i den tid vi har haft regeringsmagten, lagt vægt på det som et væsentligt indsatsområde.

Hvis jeg så skal besvare fru Margrethe Vestagers spørgsmål, må jeg jo konkludere, at det, som Det Radikale Venstre lægger op til, er, at man, hvis man er afvist som asylansøger, altså at Flygtningenævnet har sagt, at man ikke har mulighed for at få asyl i Danmark, så skal belønnes med en opholdstilladelse, hvis bare man bliver tilstrækkelig lang tid i et dansk asylcenter. Det må jeg sige ikke er eller bliver Venstres politik.

Kl. 10:41

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:42

Margrethe Vestager (RV):
Jeg synes, det er et meget klart svar. Venstre ønsker sig, at vi har en europæisk bundplacering som det land, der behandler asylansøgere dårligst. Hvis man ser på andre lande og den måde, de behandler asylansøgere på i forhold til at anerkende deres berettigede ønske om beskyttelse – det er, må man huske, det samme Irak, det er den samme flygtningekonvention – så ser deres virkelighed helt anderledes ud.

Hr. Troels Lund Poulsen var meget optaget af, at vi skal orientere os i forhold til den virkelighed, vi lever i. Hvis man gør det med europæiske briller på og ser på de forhold, som andre byder flygtninge, og ser på den anerkendelse, som andre giver flygtninge, så må man sige, at der i hvert fald i Venstres opfattelse af, hvad det er for nogle forhold, der er i Irak, og hvad man siger folk skal vende tilbage til, er noget, som forekommer helt skævt.

Men betyder det her, at Venstre også i fremtiden og også efter et valg vil fastholde at føre en politik sammen med Dansk Folkeparti og Konservative, som peger på den snævrest tænkelige vej, og som fastholder en dansk bundplacering af vores måde at behandle asylansøgere på?

Kl. 10:43

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:43

Troels Lund Poulsen (V):
Lad mig sige til fru Margrethe Vestager, at jeg ikke er i besiddelse af den undersøgelse, som fru Margrethe Vestager henviser til. Jeg har ikke haft lejlighed til at se den. Men jeg har i hvert fald haft lejlighed til at se, hvad vi så gør, og vi

gør væsentlig mere i dag, end den tidligere SR-regering gjorde for asylansøgere.

Det er jo ikke lang tid siden, at vi tog et særligt initiativ og afsatte 50 mio. kr. til at forbedre vilkårene på asylcentrene, bl.a. for familier med børn, fordi vi også anerkender, at det kan være svært at være på et asylcenter. Jeg tror, at alle, der har set billeder fra et asylcenter, kan sætte sig ind i, at det selvfølgelig ikke er en særlig sjov situation, men på mange måder en trist situation.

Jeg må sige helt ærligt til fru Margrethe Vestager, at vi gør en stor indsats gennem vores nærområdeindsats for at sikre, at folk kan vende tilbage. Irak er mange ting. Der er jo også områder i Nordirak, som har en anden sikkerhed, end områder i Sydirak har. Jeg har selv været i den situation, at jeg har besøgt Irak, så jeg ved også, at der er en stor diversitet, når det drejer sig om, hvordan det irakiske samfund ser ud.

Til sidst vil jeg gerne slå helt fast, at vi ikke mener, at man skal belønne folk, der er afviste asylansøgere, med en opholdstilladelse. Det er ikke Venstres politik.

Kl. 10:44

Formanden:
Den sidste, der har bedt om en kort bemærkning til ordføreren, er hr. Naser Khader.

Kl. 10:44

Naser Khader (NY):
Jeg vil gerne tage fat der, hvor fru Margrethe Vestager slap vedrørende asylansøgerne og asylcentrene. Det er et meget simpelt spørgsmål til Venstres ordfører, hr. Troels Lund Poulsen: Hvad er Venstres begrundelse for, at asylansøgerne i Danmark skal bo på asylcentrene og ikke blandt os andre ude i samfundet i modsætning til i mange andre lande? Hvad er hovedbegrundelsen for, at de skal bo på asylcentrene?

Kl. 10:44

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:44

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg kan give et meget kort svar til hr. Naser Khader. Jeg synes, at den måde, vi har indrettet os på i Danmark, er helt fornuftig, nemlig sådan at man, mens ens sag bliver behandlet, bor i et asylcenter, og så får man en afgørelse, som enten betyder, at man kan få lov at blive i Danmark, eller også at man bliver afvist som asylansøger. Jeg kan ikke se, hvad det – om jeg så må sige – skulle gøre bedre, at man boede rundtomkring i det omgivende samfund. Jeg tror ikke, at det er en løsning, som vil gøre de afviste asylansøgere gladere eller skabe en større tilfredshed.

Kl. 10:45

Formanden:
Så er det hr. Naser Khader.

Kl. 10:45

Naser Khader (NY):
Forskellen er jo boformen. Det er jo det, der gør den store forskel. Man venter i månedsvis, i årevis; det kunne man godt gøre ude blandt os andre, for forskellen mellem at bo på asylcenter og ude i samfundet blandt os andre er, at man bliver mere syg på asylcenteret. Det er dokumenteret. De seneste 14 dage er der kommet rapport efter rapport, der fortæller os, at asylansøgerne og deres børn bliver mere og mere syge af at bo på asylcentrene. Vil det ikke være en god idé at nedlægge asylcentrene og lade dem bo blandt os andre?

Kl. 10:46

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:46

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg tror ikke på, at det at nedlægge asylcentrene er en idé, som vil være særlig god eller hensigtsmæssig. Jeg mener, at vi med den måde, vi har indrettet os på i Danmark, bl.a. med de initiativer vi har taget for at sikre både børn og familier på vores asylcentre, nu er i en situation, hvor vilkårene er bedre, end de var tidligere. Det er den måde, jeg synes, vi skal håndtere vores asylpolitik på. Jeg mener ikke, at man skal sige, at man skal have lov til – om jeg så må sige – at nedlægge alle asylcentre, for det tror jeg ikke giver en bedre asylpolitik.

Kl. 10:46

Formanden:
Så er det hr. Naser Khader for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:46

Naser Khader (NY):
Nu er det sådan, at vi har omkring 500 afviste irakiske asylansøgere, der ikke kan vende hjem til Irak, og nogle af dem har boet på de der centre i flere år. Jeg tror, at 200-300 børn har boet på centrene i mere end 3 år, og de bliver mere og mere syge. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få at vide, hvor længe de skal blive ved med at bo dér. Hvis vi nu antager, at der ikke bliver fred og ro i Irak de næste 5-10 år, skal de så blive ved med at bo i centrene de næste 5-10 år? Er der ikke en grænse?

Kl. 10:47

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 10:47

Troels Lund Poulsen (V):
Som jeg også sagde til fru Margrethe Vestager, er der jo stor forskel på, hvordan sikkerhedssituationen er i de forskellige dele af Irak. Bl.a. har et stort dansk dagblad, Jyllands-Posten, været i Nordirak og fulgt udviklingen dér. Udviklingen i Nordirak er bestemt positiv og går i den rigtige retning.

For de afviste irakiske asylansøgere, der kommer fra Nordirak, har vi også taget nogle særlige initiativer for at sikre, at de kan vende tilbage og være med til at genopbygge deres samfund. Jeg mener altså ikke, at løsningen, hvis man er afvist asylansøger, er, at hvis man blot er længe nok i et land, hvis ens sag bliver trukket nok i langdrag, så får man en opholdstilladelse. For vi har også en særlig forpligtelse til at hjælpe de mennesker, der søger asyl i Danmark, og som Flygtningenævnet vurderer har et behov for at få asyl. Dem har vi også en særlig forpligtelse til at give plads til.

Kl. 10:48

Formanden:
Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger til Venstres ordfører. Vi siger derfor tak til hr. Troels Lund Poulsen.

Så er det fru Helle Thorning-Schmidt som ordfører.

Kl. 10:48

(Ordfører)
Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg rejser en del rundt i landet, og hver gang jeg rejser rundt og møder folk og diskuterer politik, vender jeg hjem med en følelse af optimisme, en optimisme på vegne af Danmark og danskerne, for det går godt for langt de fleste i Danmark. Det er ikke på grund af held eller tilfældigheder, men fordi danskerne er så utrolig flittige: De arbejder, de betaler skat, og mange har oven i købet overskud til at tage sig af andre end sig selv. Det frivillige engagement blomstrer i Danmark, danskerne er fulde af virkelyst, de har lyst til at starte nyt, tænke stort og tage ansvar for både sig selv og fællesskabet.

Vores samfund bygger på en klar aftale, nogle vil kalde det en kontrakt, jeg vil hellere kalde det en gensidig forståelse. Den kaldes velfærdssamfundet, og den indebærer, at man som borger i Danmark har masser af pligter. Til gengæld har man også mange rettigheder, der giver alle tryghed og muligheder på et meget højt niveau. Den forståelse er det dyrebareste, vi har i Danmark. Det gør vores samfund til noget helt særligt. Der er noget, der tyder på, at den forståelse desværre er ved at gå i stykker i disse år. Der er nemlig ved at snige sig en voksende tvivl ind hos mange – en tvivl, der handler om, hvorvidt man stadig kan stole på velfærdssamfundet; en tvivl, der næres af, at mennesker, der har betalt skat et helt liv, risikerer at dø på venteliste til kræftbehandling eller må leve med snavs og dårlig hygiejne, når de ikke længere kan klare sig selv. Den tvivl skader vores samfund.

Velfærd handler grundlæggende om tillid til, at tingene er i orden. Hvis tilliden brister, svækkes velfærdssamfundet. Flere og flere danskere spørger med rette: Hvorfor skal vi finde os i tredjeklassesservice, når vi bor i et land med verdens højeste skattetryk? Regeringens løsning på det spørgsmål handler om at gøre det billigere at være borger i Danmark: Hvis skatten sænkes, accepterer folk måske hen ad vejen, at standarden også er lavere. Vores alternativ handler om at gøre det bedre. Det skal simpelt hen være sådan i Danmark, at ligegyldigt hvor man bor, skal man trygt kunne sende sine børn i børnehave og den lokale skole, man skal vide, at når ens gamle mor kommer på plejehjem, får hun den bedste omsorg og den bedste praktiske hjælp, så hun kan blive i eget liv længst muligt, og man skal vide, at når man rammes af en livstruende sygdom, sættes der behandling i gang med det samme. Det er ikke for meget forlangt i et samfund som det danske, men sådan er det desværre ikke i dag. Hvis vi skal vende den udvikling, bliver vi nødt til at gøre mindst to ting:

For det første skal vi prioritere. Den økonomiske ansvarlighed kommer altid først for Socialdemokraterne, og derfor er der ingen vej uden om prioriteringer. Det er økonomisk uansvarligt at love både skattelettelser og bedre velfærd – pengene kan ikke bruges to gange. Bedre velfærd koster noget, og ikke mindst, fordi det er helt urealistisk at forestille sig, at vi kan løfte kvaliteten i den offentlige sektor, uden at vi også sikrer, at der kommer flere kollegaer til de offentligt ansatte ved at sikre, at de får bedre løn, og at de har bedre rammer til at udføre deres arbejde.

For det andet skal vi indrette velfærdssamfundet, så den enkelte borger sættes i centrum. Derfor foreslår Socialdemokraterne, at vi indfører klare og ubureaukratiske velfærdsrettigheder på fem kerneområder: børnepasning, folke-

skole, sundhed, ældre og socialt udsatte. Det er områder, som virkelig trænger til et løft, og hvor det konkret kan mærkes for den enkelte borger eller den enkelte medarbejder. Klare rettigheder betyder, at det nu er slut med den gammeldags måde at føre politik på, hvor man lover milliardbeløb, som ingen kan overskue, for derefter at fralægge sig ethvert ansvar for, hvordan tingene virker i virkeligheden for borgerne. Velfærdsrettigheder er moderne politik, for med velfærdsrettigheder inviterer man virkeligheden indenfor på Christiansborg; man påtager sig et politisk ansvar for at levere den velfærd, borgerne har krav på og forventninger om. Måske er det derfor, at regeringen har så svært ved at forlige sig med tanken om velfærdsrettigheder, for det handler om, at der skal leveres.

Når det gælder miljø- og klimapolitikken, har man jo også problemer med at levere. Regeringen har nu 6 år efter alle andre erkendt, at klimaudfordringen er stor og menneskeskabt. Man siger det rigtige nu, men man gør det forkerte.

Kl. 10:53

Derfor vender alle tal den forkerte vej, når det gælder miljø og klima. Energiforbruget stiger, CO_2-udledningen stiger, der skrottes flere vindmøller, end der sættes op – der sættes faktisk ikke nogen vindmøller op – og til gengæld er Lomborg igen sat på finansloven.

Vi har en konkret plan for igen at gøre Danmark til verdens førende nation på klimaområdet. Vi ønsker at spare 1 pct. om året på energien, og vi ønsker at tredoble andelen af vedvarende energi indtil 2025. Regeringen skylder stadig et svar på, hvorfor den ikke har lige så store ambitioner, som vi har.

Så er der problemerne med social ulighed. Jeg kunne selvfølgelig med glæde notere mig, at statsministeren nu er blevet optaget af den nye ulighed, som han kalder det. Det er på høje tid. For mange af os er der ikke tale om en ny ulighed, vi har godt vidst, at den var der, for vi ved godt, at der er store problemer med indsatsen over for udsatte børn; der er store problemer med ligestillingen; der er ulighed med hensyn til vores sundhedstilstand, ulighed med hensyn til gennemsnitslevetid, uddannelsesniveau. Overalt findes der ulighed, det er oprørende, og vi bliver nødt til at gøre noget ved det. Men jeg kan ikke lade være med at tænke på, at den her nye interesse for den nye ulighed måske er afført af de resultater eller mangel på samme, man har haft med at løse det gamle ulighedsproblem.

I åbningstalen for 5 år siden var statsministerens store slagnummer jo, at man ønskede et samfund, hvor det var muligt at bevæge sig fra at være bistandsklient til at være bankdirektør. Jeg skal ikke kunne sige, hvor mange bistandsklienter der er blevet bankdirektører, men jeg har ikke hørt om nogen, og jeg ved, at den økonomiske fattigdom er steget, uden at den sociale mobilitet er blevet bedre i Danmark.

Regeringen har forringet økonomien for en lang række socialt udsatte mennesker: kontanthjælpsloft, starthjælp, 300-timers-regel. Effekten af alle de forslag er øget fattigdom i Danmark. Der sættes flere mennesker på gaden nu, end der gjorde for 4 år siden – faktisk dobbelt så mange – i et samfund, der bliver stadig rigere, og hvor flere og flere politikere påstår eller besmykker sig med, at de vil gøre noget ved uligheden.

Oven i det kan man sige, at uddannelsesniveauet er fuldstændig stagneret. Det er ikke længere en stigende andel af en ungdomsårgang, der får en kompetencegivende uddannelse, der er ikke stigende social mobilitet i det moderne danske samfund. Så det er helt nødvendigt at sætte ind over for den nye ulighed. Samtidig med at man så gør det, er der ingen undskyldning for at stoppe bestræbelserne på at bekæmpe den store økonomiske fattigdom og manglende sociale mobilitet. På begge punkter savner vi stadig handling i Danmark. Man kan ikke bare håbe på flere bankdirektører og bistandsklienter, der skal blive det, vi er også nødt til at sætte handling bag ordene.

Da vi stod over for den her politiske sæson, var der så meget, som vi kunne gøre. Vi kunne gribe den her sæson, som vi fik, da vi alligevel ikke skulle have et valg, og vi kunne handle. Vi kunne for alvor gå i gang med at løfte velfærden; vi kunne sætte klima på dagsordenen; vi kunne løfte vores sundhedsvæsen; vi kunne forhindre nedslidning, medarbejderflugt og strejker i den offentlige sektor; vi kunne lade kommunerne levere bedre offentlig service og forhindre, at de bliver nødt til at genåbne deres budgetter og skære yderligere ned; vi kunne tage fat på at løse både nye og gamle former for ulighed, særlig den, der handler om sundhed; vi kunne forbedre vores folkeskole, så vi kunne forhindre, at så mange falder fra en ungdomsuddannelse; vi kunne stoppe besparelserne på uddannelserne; vi havde alle muligheder.

Men før vi overhovedet kom i gang, brændte Dansk Folkeparti og regeringen alle muligheder,

fordi de med en snæver blokpolitisk aftale vedtog skattelettelser, der koster det dobbelte af det beløb, regeringen har afsat til velfærd.

Det betyder, at folketingssamlingen næsten kun kan blive en skuffelse. Jeg er bange for, at fremtidige generationer vil spørge os: Hvorfor brugte I ikke de år og de gode tider, hvor der var så lav ledighed og så gode vilkår i Danmark, til at investere i mennesker og til at gøre det rigtige? Jeg synes, at vi skylder dem svar. Vi skylder dem svar allerede i dag.

Så vil jeg gerne på vegne af Socialdemokraterne, De Radikale, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten læse følgende op:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til i indeværende folketingssamling at tage konkrete initiativer, der kan styrke væsentlige danske værdier som:

Ligeværd
- ved at sikre, at ingen udlænding opholder sig i et dansk asylcenter mod sin vilje ud over en afgrænset, kort modtageperiode, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herfor.

Solidaritet
- ved en bæredygtig udvikling for fremtidige generationer og gennem en genopretningsplan for dansk udviklingsbistand, så den igen vil udgøre 1 pct. af BNI,
- gennem nedbringelse af uligheden bl.a. ved afskaffelse af starthjælpen.

Respekt
- gennem øget tillid til offentlige ansatte ved et opgør med stive bureaukratiske systemer og det store væld af overflødige og tidsrøvende forpligtelser til dokumentation.

Velfærd
- så alle behandles med respekt og værdighed, og hvor serviceydelserne lever op til borgernes forventninger. Det kræver, at der er tilstrækkelige ressourcer til at løse opgaverne, og at ressourcerne udnyttes optimalt.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 2).

Kl. 10:59

Formanden:
Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget opfordrer regeringen til i indeværende folketingssamling at tage konkrete initiativer, der kan styrke væsentlige danske værdier som:

Ligeværd
- ved at sikre, at ingen udlænding opholder sig i et dansk asylcenter mod sin vilje ud over en afgrænset, kort modtageperiode, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herfor.

Solidaritet
- ved en bæredygtig udvikling for fremtidige generationer og gennem en genopretningsplan for dansk udviklingsbistand, så den igen vil udgøre 1 pct. af BNI,
- gennem nedbringelse af uligheden bl.a. ved afskaffelse af starthjælpen.

Respekt
- gennem øget tillid til offentlige ansatte ved et opgør med stive bureaukratiske systemer og det store væld af overflødige og tidsrøvende forpligtelser til dokumentation.

Velfærd
- så alle behandles med respekt og værdighed, og hvor serviceydelserne lever op til borgernes forventninger. Det kræver, at der er tilstrækkelige ressourcer til at løse opgaverne, og at ressourcerne udnyttes optimalt.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 2).

Dette forslag til vedtagelse vil nu indgå i de videre forhandlinger.

Så er der korte bemærkninger. Foreløbig er det fra hr. Troels Lund Poulsen, fru Pia Christmas-Møller og fru Line Barfod. Først er det hr. Troels Lund Poulsen for en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:00

Troels Lund Poulsen (V):
Tak for talen, som jo så kaster nogle flere spørgsmål af sig. Jeg har jo med stor interesse fulgt hele den socialdemokratiske debat om skat og ikke mindst også læst artiklen i Børsen i dag, men det, jeg gerne vil spørge fru Helle Thorning-Schmidt om, er, hvad der er målet med den skattekommission, som Socialdemokratiet vil nedsætte.

Hvad er det helt præcist, man gerne vil opnå, og hvornår regner man med at kunne præsentere nogle flere færdige forslag til, hvad elementerne i sådan en skattekommission skal være?

Kl. 11:01

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:01

Helle Thorning-Schmidt (S):
Vi har jo ladet os inspirere af statsministerens arbejdsmetode, som på mange måder har været udmærket. Det her med, at det, før man går i gang med store reformer i samfundet, kan være en god idé at samle nogle eksperter og andre, som kan bidrage til at kaste lys over et emne og også komme med anbefalinger til, hvordan man kunne gå i gang med en skattereform i Danmark, er en udmærket metode.

Man kan så bare sige, at statsministeren har spildt både år, tid og penge på tingene, fordi han jo forkastede alting fra f.eks. Velfærdskommissionen efter lige at have bladret dens rapport igennem og brugt en halv time på den. Det havde vi ikke tænkt os at gøre. Vi havde tænkt os at tage alvorligt, at det er mennesker, som arbejder med en sag, og bringe alle forslag i stilling i sådan en skattekommission og så få deres vurdering af nye og gamle skatteforslag og bringe denne vurdering ind i et egentligt arbejde om en skattereform. Det synes jeg er en rigtig måde at gøre det på.

Kl. 11:02

Formanden:
Så er det hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 11:02

Troels Lund Poulsen (V):
Det var sådan set også det svar, jeg forventede at få fra fru Helle Thorning-Schmidt, men jeg vil så prøve at spørge på en lidt anden måde: Kunne man forestille sig, at det største oppositionsparti i Danmark havde gjort sig nogle egne tanker om, hvad en skattekommission skulle komme frem til? Er det sådan, at Socialdemokratiet gerne vil indvie Danmarks befolkning i, om det drejer sig om boligskat, højere grønne afgifter eller en lang række af de andre ting, som vi kender fra den tidligere SR-regering, eller er det et såkaldt ekspertpanel, som definerer den socialdemokratiske skattepolitik?

Kl. 11:02

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:02

Helle Thorning-Schmidt (S):
Vi går til valg på at holde skatterne i ro, vi går til valg på skattestoppet, og det eneste, der kan ophæve det skattestop, er en bred aftale i Folketinget om en egentlig skattereform. Og når jeg siger en bred aftale, så mener jeg en bred aftale. Det betyder, at et af de tre store borgerlige partier skal være med til at tage den beslutning. Så hvis vi skal have en skattereform i Danmark, så skal vi have en bred aftale om det.

For at svare helt præcist på spørgsmålet så vil jeg da godt sige noget om, hvilke prioriteringer Socialdemokraterne går ind i den her diskussion om en skattereform med, og det er egentlig ganske enkelt: Vi ønsker et skattesystem, hvor de bredeste skuldre bærer mest, vi ønsker et skattesystem, der er fuldt finansieret, og så håber vi jo også på, at vi kan skabe et skattesystem, som bringer Danmark i en grønnere retning. Det er de tre prioriteringer, vi går ind i skattereformarbejdet med.

Kl. 11:03

Formanden:
Så er det hr. Troels Lund Poulsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:03

Troels Lund Poulsen (V):
Tak for den prisværdige ærlighed om, at man nu støtter skattestoppet igen. Da jeg så den socialdemokratiske kongres, forstod jeg det sådan, at den politiske ordfører for Socialdemokratiet afskaffede tilslutningen til skattestoppet, men sådan er der jo så meget. Det bekræfter billedet af pendulpolitik, og at det går lidt stærkt, når Socialdemokratiet kommer med udmeldinger om sin politik.

Når det er sagt, så synes jeg, at det er meget tamt, at den socialdemokratiske formand ikke på ét eneste område kan sige, hvad ambitionen med en skattekommission er. Det tætteste vi er kommet på et svar er, at det er et ekspertpanel, der skal definere, hvad den socialdemokratiske skattepolitik skal være. Kan det virkelig være rigtigt? Så kunne jeg godt tænke mig at stille det spørgsmål, om fru Helle Thorning-Schmidt i dag fra Folketingets talerstol kan garantere, at boligejerne ikke kommer til at betale mere i skat.

Kl. 11:04

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:04

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg synes jo egentlig, at vores måde at gå åbent ind i et skattereformarbejde på er ganske god. Det svarer faktisk nøje til, hvordan hr. Troels Lund Poulsens eget parti gik ind i diskussionerne om efterlønnen, hvor jeg også tror, at det tog Venstre omkring 2-3 år at danne sig en holdning til, hvilke ændringer der måske kunne laves på efterlønnen. Så vidt jeg husker, var det mig selv, der bragte de klareste tanker frem på banen om, hvordan efterlønnen måske kunne udformes, og det var endda før, jeg blev formand for Socialdemokraterne. Så i modsætning til Venstre havde vi masser af gode ideer på daværende tidspunkt.

Vi har tre klare principper: De bredeste skuldre skal bære mest, det skal være fuldt finansieret, og det må også gerne være mere grønt.

Hvad angår boligejerne, kan jeg sige til hr. Troels Lund Poulsen, at det ikke bliver noget, som Socialdemokraterne tropper op med ved forhandlingsbordet. Men for at være helt ærlig: Hvis vi skal have en bred skattereform og vil nå til bred enighed her i Folketinget, så tror jeg ikke, at det tjener noget formål at sige, at der er nogle ting, man på forhånd ikke vil have ved forhandlingsbordet, og derfor er alting naturligvis i spil.

Jeg tror egentlig også godt at hr. Troels Lund Poulsen med sit kendskab til det politiske spil vil give mig ret i, at hvis man gerne vil have en aftale på et særligt politisk område, kan det være en udmærket idé at sige, at alle ideer naturligvis er velkomne. Der er nogle ideer, vi ikke selv bringer til torvs, og en af dem er at hæve boligskatterne.

Kl. 11:05

Formanden:
Så er det fru Pia Christmas-Møller, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:05

Pia Christmas-Møller (KF):
Et helt kort spørgsmål til fru Helle Thorning-Schmidt: Støtter Socialdemokratiet skattestoppet?

Kl. 11:06

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:06

Helle Thorning-Schmidt (S):
Ja.

Kl. 11:06

Formanden:
Og så er det fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 11:06

Pia Christmas-Møller (KF):
Hvor længe?

Kl. 11:06

Formanden:
Og så er det ordføreren.

Kl. 11:06

Helle Thorning-Schmidt (S):
Det går godt, det her.

Som jeg også sagde før, går vi til valg på skattestoppet, og det eneste, der for vores vedkommende kan ophæve skattestoppet, er, hvis vi får en bred aftale om en rigtig skattereform her i Folketinget. Og når jeg siger bred, mener jeg bred, og det betyder, at et af de tre store borgerlige partier skal være med til at beslutte en skattereform. Det er i virkeligheden meget enkelt.

Så har hr. Troels Lund Poulsen sagt, at vi skiftede skattepolitik. Næh, det gjorde vi egentlig ikke. Det, vi har sagt, er, at hvis vi kan få tilslutning fra et af de tre store borgerlige partier, kan en skattereform godt træde i kraft i næste sæson, så behøver vi ikke vente 4 år mere. Det er det, som jeg tror nogle radikale har kaldt grundlovsproceduren: Hvis vi får et bredt flertal med et af de tre store borgerlige partier, kan en skattereform godt træde i kraft.

Kl. 11:06

Formanden:
Så er det fru Pia Christmas-Møller for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:07

Pia Christmas-Møller (KF):
Svaret var altså: til og med næste valgkamp, så det kan fungere som et røgslør i forhold til vælgerne.

Når jeg spørger, er det, fordi det er lidt interessant med Socialdemokraternes skattepolitik. »Made in Denmark« var et stort projekt, hr. Lykketoft rejste land og rige rundt med op til sidste valgdag, og nu forstår jeg, at det er nogle principper, Socialdemokraterne gerne vil have lagt ind i en skattekommission. »Made in Danmark« gav millionæren en skattelettelse på 9.467 kr. Den ufaglærte arbejder med en årsindkomst på 200.000 kr. fik ifølge Socialdemokratiets skatteudspil, som altså holdt til og med sidste valgkamp, en skattelettelse på 1.132 kr., mens pensionisten skulle hoste op med nogle penge, nemlig 190 kr.

Jeg kunne godt tænke mig at høre: Er det udtryk for, at de bredeste skuldre bærer mest? Er det udtryk for en grønnere profil? Eller er det udtryk for, ja, hvad: total forvirring i Socialdemokratiet?

Kl. 11:07

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:08

Helle Thorning-Schmidt (S):
Skattestoppet eksisterer indtil den dag, vi med et bredt flertal i dette Folketing kan blive enige om en skattereform. Med et bredt flertal mener vi, at et af de tre store borgerlige partier skal være med. Det vil sige, at Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative sidder med nøglen til at gennemføre en skattereform. Men jeg synes da, det er interessant at vide, at ikke engang De Konservative kan kvinde sig op eller mande sig op til også at være interesseret i en skattereform. Det her er jo så resultatet.

Med hensyn til »Made in Denmark« må jeg sige, at forudsætningerne jo er noget anderledes end dengang. I dag har vi 100.000 flere i beskæftigelse, end vi havde dengang, og der er også den lille forskel, at mens skattelettelserne til de allermest velhavende i den netop vedtagne skatteændring skal betales af pensionisterne, skulle de i vores forslag betales af de mest velhavende selv, i form af at man fik et loft over fradraget på pensionsindbetalingerne. Så der er faktisk meget stor forskel på »Made in Denmark«-forslaget og det forslag, som nu er kommet, om at give lettelser til dem i toppen på bekostning af pensionisterne.

Kl. 11:09

Formanden:
Så er det fru Line Barfod, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:09

Line Barfod (EL):
Jeg glæder mig over at høre fru Helle Thorning-Schmidt sige så meget om ulighed. Jeg er fuldstændig enig i, at regeringens politik fører til større ulighed, og at vi skal fokusere på, hvad vi kan gøre ved uligheden. Derfor vil jeg gerne høre Socialdemokraternes bud på, hvad der skal gøres ved den stigende ulighed i Danmark.

Kl. 11:09

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:09

Helle Thorning-Schmidt (S):
Ulighed er utrolig mange ting. Som jeg sagde i min tale, kan man godt tale om ny ulighed og en gammel ulighed, men ofte er det desværre sådan, at tingene hænger sammen. Vi ved jo, at det er de allerdårligst stillede danskere, der også har den dårligste sundhedstilstand og derfor også har en langt lavere middellevetid end akademikeren i Gentofte. Så der er stor forskel på sundhedstilstanden, og det skal vi sætte ind over for.

Konkret med hensyn til fattigdomsuligheden har vi jo afsat penge til at afskaffe både 300-timers-reglen, kontanthjælpsloftet og starthjælpen, og det er klart, at det vil være en start til at sikre, at der ikke er så mange mennesker, som lever i decideret fattigdom, til at dæmpe den stigning, der har været, af mennesker, der lever i fattigdom, og heldigvis også til at dæmpe den stigning, der er, af mennesker, der bliver sat på gaden, fordi de ikke kan betale deres husleje. Jeg synes jo, det lyder noget hult, når man taler om ulighed og alt det her uden at gå direkte til sagen og tale om, at der desværre er øget fattigdom i Danmark i år 2007.

Kl. 11:10

Formanden:
Så er det fru Line Barfod.

Kl. 11:10

Line Barfod (EL):
Fru Helle Thorning-Schmidt taler om to ting. Den ene er ulighed med hensyn til sundhed, og det hænger selvfølgelig i høj grad sammen med den økonomiske ulighed. Men det er jo også et udtryk for, at regeringen er på vej mod et jeg-samfund i stedet for et vi-samfund. Derfor vil jeg gerne høre fru Helle Thorning-Schmidts helt principielle holdning til værdien af, om vi har et vi-samfund eller et jeg-samfund, altså om vi skal kæmpe for, at velfærd skal være for alle, eller om vi skal gøre, som dele af fagbevægelsen desværre har gjort både med arbejdsmarkedspensioner og sundhedsforsikringer, nemlig gå over til at skabe velfærd kun for deres medlemmer.

Kl. 11:11

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:11

Helle Thorning-Schmidt (S):
Vi skal naturligvis kæmpe for et velfærdssamfund for alle. Det fritager aldrig den enkelte for ansvar eller mulighed for også at forbedre sin økonomiske eller velfærdsmæssige situation, både når det handler om økonomi, sundhed og alt det andet. Men selvfølgelig skal vi have et velfærdssamfund for alle, og det er også netop derfor, at vi har taget et så klart valg i prioriteringerne, der handler om, at vi vælger velfærd frem for skattelettelser, for skattelettelser betyder jo mere til privatforbrug for den enkelte og mindre til vores fællesskab. Så også i det valg ligger der et klart valg til fordel for fællesskabet.

Kl. 11:11

Formanden:
Så er det fru Line Barfod for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:11

Line Barfod (EL):
Det handler jo også om, hvorvidt man giver los for forsikringer og privathospitaler, og om man prøver at påvirke fagbevægelsen til at kæmpe for velfærd for alle i stedet for velfærd kun for deres medlemmer.

Med hensyn til den anden del af den økonomiske ulighed – og jeg er fuldstændig enig i det her forslag om at fjerne nedskæringerne i kontanthjælpen, det er vi helt med på – er der jo også den mekanisme, der hedder satspuljen, som løbende øger uligheden. Den gør, at kontanthjælpsmodtagere, pensionister og førtidspensionister osv. løbende sakker agterud i forhold til den almindelige udvikling i samfundet, fordi de skal være med til at betale for socialpolitikken, i stedet for at det er de rigeste, der betaler for socialpolitikken. Er Socialdemokraterne snart klar til, at vi stopper den ulighedsmaskine og sikrer, at de, der har de laveste indkomster, følger med udviklingen i samfundet?

Kl. 11:12

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:12

Helle Thorning-Schmidt (S):
Socialdemokraterne er tilfredse med satspuljen, fordi den sikrer en regulering af overførselsindkomsterne og også en ganske rimelig regulering – særlig i en tid med en borgerlig regering. Vi har faktisk hørt røster, som taler om, at man ikke skal have så høj en regulering af overførselsindkomsterne. Så jeg er egentlig meget godt tilfreds med den sikkerhed, som overførselsindkomstmodtagerne har med satspuljen.

Kl. 11:12

Formanden:
Så er det fru Pia Kjærsgaard, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:13

Pia Kjærsgaard (DF):
Man kan godt håne partier, hvis man er uenig i deres politiske holdninger – det er en del af demokratiet, at det er sådan – men dér, hvor jeg synes det er meget, meget mærkværdigt, er, når partier har en konstant slingrekurs, og det har vi oplevet at Socialdemokratiet har vedrørende skattepolitikken; det tror jeg er blevet åbenbaret.

Det, jeg godt lige vil spørge fru Helle Thorning-Schmidt om, er: Hvad med udlændingepolitikken? Jeg må sige, at jeg undrede mig meget i dag, da jeg så, at partiets ordfører synes, at dansk asylpolitik skal lempes. Det bliver jeg simpelt hen nødt til at spørge om, for det spørgsmål er så vigtigt for Dansk Folkeparti, og jeg mener det er vigtigt for de aftaler, der er indgået, hvor Socialdemokratiet har været med i nogle af dem, ikke ret meget, men de har dog tilsluttet sig nogle af de aftaler, der er blevet indgået siden 2001, og der synes jeg det er meget meget vigtigt også for danskerne at vide: Hvor står Socialdemokratiet? Skal den danske asylpolitik lempes?

Kl. 11:13

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:13

Helle Thorning-Schmidt (S):
I forhold til udlændingepolitikken har vi sagt mange, mange gange, at vi i forhold til familiesammenføringer, hvor det jo drejer sig om mennesker, der kommer hertil frivilligt, godt vil have nogle rimelig stramme regler, og det har vi med 24-års-reglen og tilknytningskravet, som Socialdemokraterne bakker op om.

Der er også forskelle. Mange har sagt: Jamen har VKO og Socialdemokraterne så bare ens politik? Nej, det har vi ikke, for jeg tror også, at der sniger sig lidt mere humanisme ind i Socialdemokraternes politik, end der får lov til at gøre hos K og V og Dansk Folkeparti. F.eks. er vi meget bekymrede over den situation, som hersker på landets asylcentre, hvor vi kan se, at mennesker går i stykker ved hverken at have mulighed for at arbejde eller for at bo andre steder, og der-

for er vi bekymrede over den situation, der er lige i øjeblikket på landets asylcentre.

Vi er også bekymrede for integrationen. Vi synes jo ikke, at integrationen er blevet bedre de sidste mange år. Dansk Folkeparti er sikkert meget tilfreds med, at der stadig er skarpe skel mellem danskere og nydanskere. Vi ønsker et samfund, der er båret af tolerance, et samfund, hvor vi kan bo og leve sammen, og hvor integrationen rent faktisk fungerer.

Så der er ligheder, men der er søreme også store forskelle – båret af humanisme, vil jeg nok sige.

Kl. 11:15

Formanden:
Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:15

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg vil godt spørge om noget konkret og ikke bare om sådan nogle humane betragtninger – fru Helle Thorning-Schmidt brugte selv ordet.

Jeg bliver nødt til at spørge om noget mere konkret: Hvis dansk asylpolitik skal lempes i forhold til lovgivningen, hvor er det så helt konkret, den skal lempes? Skal der tages flere hensyn til de religiøse minoriteter i offentlige institutioner – det er der nogle socialdemokrater der synes – og hvordan skal det i givet fald så gøres? Og hvordan stiller man sig egentlig til det med – hvilket der også er nogle socialdemokrater der er enig i – at asylansøgere, der har siddet i et dansk asylcenter i et nærmere fastsat antal år, skal have varig opholdstilladelse?

Jeg synes, det svæver, og jeg synes, det er på et af de punkter, som er fundamentale for det danske samfund, at Socialdemokratiet nu begynder at give los. Det giver en utrolig stor usikkerhed omkring Socialdemokratiets udlændingepolitik, og der er man altså nødt til inden et valg at gå ud og forklare vælgerne helt konkret, hvad det er, man vil, ligesom man også må på skattepolitikkens område – det kommer vi nok tilbage til – men nu tager jeg mig altså lige af udlændingepolitikken i de her spørgsmål, og jeg synes, det er så vigtigt, at fru Helle Thorning-Schmidt svarer helt nøjagtigt.

Kl. 11:16

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:16

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg vil meget gerne benytte lejligheden til at svare helt præcist, for det kan også være, at vi så kan få lukket den her diskussion, og jeg vil selvfølgelig bede ordføreren og Dansk Folkeparti om at høre godt efter.

Nej, vi ønsker ikke, at der i offentlige institutioner skal tages særlige hensyn til mennesker med udenlandsk baggrund. Vi mener, der skal være plads til alle, men der er ikke behov for, at der tages særlige hensyn.

I forhold til at lempe asylpolitikken: Nej, den generelle asylpolitik skal ikke lempes, men vi mener godt, at man kan lindre den måde, som asylansøgerne lever på, når de bor i Danmark. Eksempelvis kunne man sagtens forestille sig, at asylansøgere havde mulighed for at bo og arbejde uden for asylcentrene. Det gør man i andre lande, og der er ikke noget, der tyder på, at det øger tilgangen af mennesker, der søger asyl. Så selvfølgelig skal mennesker have mulighed for at uddanne sig og bygge sig selv op for det tilfælde, at de opnår asyl og skal blive, men selvfølgelig også for det tilfælde, at de ikke opnår asyl og skal sendes tilbage til det land, de kom fra. Selvfølgelig skal mennesker have mulighed for at blive stærke frem for at blive nedbrudt, som vi ser i øjeblikket på landets asylcentre.

Kl. 11:17

Formanden:
Så er det fru Pia Kjærsgaard for den sidste korte bemærkning.

Kl. 11:17

Pia Kjærsgaard (DF):
Mener fru Helle Thorning-Schmidt ikke, at det er meget, meget vigtigt at fastholde et pres på de asylansøgere, der har fået afvist deres asylansøgning? Det er meget vigtigt, at de bliver fastholdt i, at de skal vende tilbage til det land, de er kommet fra, for de har fået afvist deres asylansøgning i Danmark. Mener fru Helle Thorning-Schmidt ikke, at det giver et stort problem, hvis man lader dem komme ud i lokalsamfundet, at det så bliver endnu sværere? Mener fru Helle Thorning-Schmidt ikke, at det vil blive ufattelig svært eksempelvis at finde boliger rundtomkring til asylansøgere, der har fået afvist deres asylansøgning? Det er jo ikke sådan, at studerende eller andre ligefrem får en masse boliger stillet til rådighed.

Mener fru Helle Thorning-Schmidt ikke, at der omkring de tre helt konkrete spørgsmål, jeg har stillet her, er et meget, meget stort problem, hvis Socialdemokratiets politik skal gennemføres på udlændingeområdet?

Kl. 11:18

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:18

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg kunne forstå, at hr. Troels Lund Poulsen havde hørt om, hvad der sker ude i Kongelunden. Jeg havde personlig selv, jeg vil ikke sige fornøjelsen, men i hvert fald den oplevelse at være i Kongelunden i mandags og møde nogle af de mennesker, som nu har siddet i ganske lang tid i asylcentrene. Når der sidder en familie derude, som har siddet der i 10 år, med et barn, der er 8 år – lige så gammel som min egen yngste datter – så er jeg nødt til at spørge: Skal de sidde der 10 år til?

Vi har ikke en hjemsendelsesaftale med det Irak, hvor regeringen selv har været med til at fjerne Saddam Hussein, og godt for det, men hvor man så åbenbart ikke har fået indsat en regering, som vi har kunnet opnå en hjemsendelsesaftale med. Vi vil ikke som myndighed påtage os ansvaret for at sende de mennesker hjem til Irak, for der er ikke nogen hjemsendelsesaftale.

Hvad er det, vi skal gøre? Hvad er det, vi skal gøre for de mennesker? Skal vi blive ved med at bryde dem ned og give dem mulighed for at sidde i Kongelunden og blive endnu mere nedbrudt som mennesker, eller skal vi måske forsøge nu og her at forhindre fremtidige katastrofer og skabe en situation, hvor de mennesker bliver bygget op, således at de måske har bedre mulighed for at vende tilbage, når situationen i Irak tillader det? Naturligvis skal de hjem, når situationen tillader det, naturligvis skal man ikke sidde her, hvis man er blevet afvist, men indtil den dag er vi nødt til som ansvarligt samfund at påtage os den opgave at afhjælpe de menneskers situation.

Kl. 11:19

Formanden:
Så er det hr. Naser Khader, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:19

Naser Khader (NY):
Jeg tager fat i noget af det sidste, der blev sagt. Et meget simpelt spørgsmål: Vil fru Helle Thorning-Schmidt sammen med Ny Alliance være med til at lukke alle asylcentre på nær et og give asylansøgerne mulighed for at komme hurtigt ud i samfundet og bo blandt os andre og arbejde?

Kl. 11:20

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:20

Helle Thorning-Schmidt (S):
Vi har tænkt en del over det med at lukke alle asylcentre. Jeg kan ikke på nuværende tidspunkt love, at vi kan være med til at lukke alle asylcentre. Men den tanke, som Ny Alliance har haft, om, at man i stedet for at lade folk sidde og blive dårligere, lader dem komme ud i samfundet for at bo og arbejde blandt danskerne og opbygge kompetencer, så de enten kan blive eller tage hjem, alt efter hvordan deres sag falder ud, finder jeg meget, meget sympatisk.

Jeg mener, at det ville være spændende at bruge denne folketingssamling til at finde en løsning, så vi sikrer, at disse mennesker bygges op frem for – som det sker i øjeblikket – brydes ned. Der tror jeg bestemt at vi kan finde en stor fællesmængde mellem Ny Alliance og Socialdemokraterne.

Kl. 11:20

Formanden:
Så er det hr. Naser Khader.

Kl. 11:20

Naser Khader (NY):
Jeg er glad for imødekommenheden over for at lukke alle centrene på nær et. Jeg hører i hvert fald ikke en afvisning.

Men nu over til noget helt andet. Når man kommer rundt i byen i øjeblikket, så ser man, at der på busserne står skrevet: Skattelettelser eller velfærd.

Enten-eller.

I Ny Alliance synes vi, at det er en falsk modsætning. For man kan faktisk godt få både skattelettelser og mere velfærd. Mit spørgsmål er: Hvad er fru Helle Thorning-Schmidts vurdering af Nyrups skattereform fra 1993? Den gav både skattelettelser og mere velfærd.

Kl. 11:21

Formanden:
Det er ordføreren.

Kl. 11:21

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg er glad for, at det endelig er erkendt, at vi i vores regeringstid faktisk sænkede skatten. Det har taget utrolig lang tid at få denne erkendelse ind i Folketinget, også i den højre side af salen. Det er jeg meget glad for.

Men det lykkedes jo dengang, fordi alle skattelettelserne var finansierede og var omlægninger af skatten. Vi har ingen problemer med at indgå i arbejdet om en skattereform, hvor jeg også håber, at Ny Alliance vil være med, et arbejde med en skattereform, hvor vi omlægger

skatterne og sikrer, at mennesker har lyst til at gå på arbejde. Man kan jo også forestille sig, at man sætter skatten ned på arbejde i en skattereform. Det, der er vigtigt, er, at man stadig fastholder, at den er fuldt finansieret, dvs. at man ikke skal regne med, at danskerne slipper så meget billigere i skat.

Vi skal sikre, at de bredeste skuldre bærer mest. Og det er nok der, vi har et problem med Ny Alliances forslag, som desværre ikke sikrer, at de bredeste skuldre bærer mest. Det er et forslag, som vil give massive skattelettelser til de allermest velstående danskere.

Kl. 11:22

Formanden:
Så er det hr. Naser Khader for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:22

Naser Khader (NY):
For Ny Alliance er skattelettelser ikke et mål i sig selv. De er et middel til at få mere velfærd og flere hænder. Og de er fuldt finansierede. Hvis skattereformen er fuldt finansieret, så vil fru Helle Thorning-Schmidt ikke afvise, at man både kan få skattelettelser og mere velfærd samtidig.

Kl. 11:22

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:23

Helle Thorning-Schmidt (S):
Man kan ikke få skattelettelser, man kan få skatteomlægninger. Vi skal ikke beskatte hårdere; vi skal beskatte smartere i Danmark. Man kan få en smartere måde at beskatte danskerne på.

Men jeg kan også godt sige det, som det er: Socialdemokraterne har foretaget et valg. Vi har foretaget en benhård prioritering, der handler om, at vi vælger velfærd. Det vil sige, at når alle andre forsøger at bilde danskerne ind, at man både kan slippe billigere i skat og få et bedre velfærdssamfund, så siger vi det, som det er: Desværre, det kan ikke lade sig gøre, vi kan godt slippe billigere i skat, men vi kan ikke også samtidig gøre det bedre at være dansker. Vi har prioriteret: Vi siger nej til skattelettelser, og vi vælger velfærd.

Kl. 11:23

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:23

Villy Søvndal (SF):
Tidligere i debatten kom der et ord ind, nemlig slingrekurs. Nu skal man passe på med at smide med æbler, når man selv er et skrog!

Jeg vil bare spørge: Hvis man skulle karakterisere noget som slingrekurs, er det så ikke, hvis man først går ud og siger til vælgerne, at man under ingen omstændigheder vil være med til at lette skatten, før velfærden er i orden, og så efterfølgende går ud og letter skatten uden at have sikret en millimeter, at velfærden er i orden? Viser det i virkeligheden ikke, at det, vi fra Folketingets venstrefløj side siger, er rigtigt, nemlig at det er et principielt valg mellem velfærd og skattelettelser?

Kl. 11:24

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:24

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg tror, at når ordføreren stillede spørgsmålet, må han tænke på Dansk Folkeparti, som jo meget, meget tydeligt har sagt, at der ikke kunne blive tale om skattelettelser, før vi havde prioriteret velfærden.

Vi må bare nu konstatere, at de allerede nu på dette tidspunkt i Folketingets samling har været med til tre skattelettelser: Først den til 9 ½ mia. kr., så en automatisk lettelse i topskatten, for den kommer jo inden 2010, og så muligvis også den, som statsministeren forleden dag lagde for dagen, hvor man altså igen vil give en skattelettelse til nogle af de mest vellønnede danskere og nogle af de mest sunde danskere, altså dem, der kan blive på arbejdsmarkedet, indtil de bliver 64 år – igen en skattelettelse til de bedst stillede danskere. Det er tre skattelettelser, som formentlig accepteres af et parti, som har sagt, at de prioriterer velfærden.

Men det jo ikke første gang, at vi har set så voldsom en slingrekurs, som vi har set fra Dansk Folkeparti, og jeg tror desværre heller ikke, at det bliver sidste gang.

Kl. 11:25

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal.

Kl. 11:25

Villy Søvndal (SF):
Jeg vil også gerne stille et spørgsmål vedrørende virkningen af skattelettelser. I SF har vi ikke så mange penge, så når jeg laver fokusgrupper, er det tit, når jeg spiser sammen med mine gode venner – nogle af dem er sådan mennesker på

min alder. Jeg har spurgt dem: Hvis nu I får en skattenedsættelse, hvad vil I så omsætte den skattelettelse til? Ville de arbejde mere? Nej. Det var svært at finde nogen, der ville det. Men det var derimod fantastisk nemt at finde nogen, der gerne ville have en lavere ugentlig arbejdstid eller 1 uges ekstra ferie.

Jeg vil godt spørge: Er man overhovedet sikker på, at den skattelettelse, som højre side af salen taler for, giver flere i arbejde? Er det ikke mere sandsynligt, at virkningen er, at vi tømmer arbejdsmarkedet, og at den sikre virkning i så fald er, at uligheden stiger? Jeg vil spørge den socialdemokratiske leder, om man deler det synspunkt.

Kl. 11:26

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:26

Helle Thorning-Schmidt (S):
Vi deler bestemt det synspunkt, at man skal passe på, at man ikke lader sig forblinde af de dynamiske effekter, for hvilke danskere er det egentlig, der skal arbejde mere? Jeg synes bare, at man i dag skal forpligte sig til at gå hjem og spørge fem naboer, fem venner, eller hvem det nu kunne være, om det er dem, der skal arbejde mere. Danskerne knokler i øjeblikket, de slider og slæber. Hvem er det, der skal arbejde mere? Det er så også en kommentar til både Ny Alliance og andre, som har sagt, at der er helt vildt mange dynamiske effekter i det her.

Spørgsmålet til den skattelettelse, som statsministeren nu vil give til de 64-årige, er: Er det virkelig en god idé at give de mennesker, som måske alligevel ville blive på arbejdsmarkedet, en stor skattelettelse for at blive på arbejdsmarkedet? Der er sikkert en stor dødvægt i det, idet man har regnet ud, at det næsten er op mod 1 mia. kr. – 800 mio. kr. – der skal gives, og som ligger som dødvægt, til mennesker, som alligevel ville være på arbejdsmarkedet. Det er en rigtig dårlig forretning. Jeg er bange for, at en skattelettelse, særlig for dem, som lige kommer fra mellemskat til topskat, vil betyde, at de vil foretrække at arbejde mindre. Men igen, jeg synes, at der fra regeringens side er tale om fiktive regnskaber og dynamiske effekter, som man ikke er helt sikker på at kunne dokumentere. Nej, vi er ikke sikre på, at skattelettelsen har den fornødne effekt, måske tværtimod den omvendte.

Kl. 11:27

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:27

Villy Søvndal (SF):
Det er i forlængelse af det sidste svar. Jeg har her i de sidste uger været rundt og besøge nogle plejecentre og er meget optaget af den diskussion om, hvordan vi sikrer, at de mennesker, der egentlig gerne vil blive lidt længere på arbejdsmarkedet, kan skaffes mulighed for det.

Deres problem er, at de godt ville deltage, hvis de ikke skulle deltage med 120 km/t., for det kan de ikke længere. Vi spurgte: Hvad nu, hvis vi i stedet for gradvise aftrapninger laver nogle ordninger, der sikrer, at man kan få en efterløn kombineret med et antal timer på arbejdsmarkedet, og de afregninger, der så skal aftales der? Her var deres vurdering, at det ville være langt mere virkningsfuldt. Jeg forstår ikke, at regeringen slet ikke er optaget af efterlønsgruppen i sit udspil, i de 270.000, der modtager efterløn, som alt andet lige er den gruppe, der er tættest på at have forladt arbejdsmarkedet.

Jeg vil bare spørge: Vil Socialdemokratiet være med til, gerne sammen med os, at finde nogle modeller, hvor vi sikrer nogle gradvise tilbagetrækninger fra arbejdsmarkedet, som i stedet for endnu en gang at smide skattekroner væk kombinerer arbejde og mulighed for gradvis tilbagetrækning?

Kl. 11:28

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:28

Helle Thorning-Schmidt (S):
Ja, det vil Socialdemokraterne naturligvis gerne, for vi tror virkelig på, at der er mange, der gerne vil det. Man møder også tit mennesker, som siger, at de godt kan være nogle timer på arbejdsmarkedet, men også bare have lidt ud af det.

Det, som regeringen i stedet for har gjort, er at give en meget kontant skattelettelse til de bedst uddannede danskere, for vi ved, at det er de bedst uddannede danskere, som bliver på arbejdsmarkedet i længst tid, og vi ved også, at det er mændene, der holder længst tid på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at der nu gives en skattelettelse til de bedst uddannede danskere, som oven i købet er mænd. Det har også en kønsslagside. Det synes jeg er besynderligt, når statsministeren også taler om kønsligestilling, så

jeg kan stadig væk ikke forstå, at Dansk Folkeparti ønsker at være med til det her.

Vi skal selvfølgelig skabe et arbejdsmarked, som er sundere; et arbejdsmarked, hvor mennesker kan holde ud at være i længere tid. Det har vi ikke i dag. Tallene viser, at hvis vi i den offentlige sektor bare kunne få et sygefravær som det, der er den private sektor, ville det muligvis skaffe helt op til 7.000 ekstra personer til den offentlige sektor. Det er da også værd at tage med.

Vi skal skabe et sundere arbejdsmarked, bedre muligheder for seniorordninger – også for dem, der ikke fik så meget uddannelse fra starten.

Kl. 11:29

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:29

Margrethe Vestager (RV):
Jeg sætter meget stor pris på Socialdemokraternes meget klare melding om en jo egentlig praktisk, nøgtern og ordentlig tilgang over for de mennesker, som sidder fast i vores asylcentre til ingen verdens nytte, hverken med hensyn til deres egne kvalifikationer, med hensyn til at vende hjem eller med hensyn til at bidrage til det samfund, som giver dem husly. Det synes jeg er godt og rigtigt og i virkeligheden en meget, meget nøgtern linje at lægge, at man ikke som andre sætter sig op på den høje principhest og er villig til at ofre både voksnes og børns liv og velfærd.

Det er klart, at det gør, at Dansk Folkeparti begynder at stille spørgsmål, men jeg vil gerne bede fru Helle Thorning-Schmidt uddybe det om de særlige hensyn, for særlige hensyn har jo en anden side. En ting er, at vi ikke tager særlige hensyn, men noget andet er, at vi giver plads til, at man kan være her, og derfor ville det jo være ærgerligt, hvis bemærkningen om, at vi ikke vil vise særlige hensyn, betyder, at f.eks. københavnske skolebørn ikke kan benytte madordningerne, fordi der ikke længere må serveres halalretter, eller der sættes grænser op, som gør, at børnene ikke kan deltage i de forskellige aktiviteter, der er, når målet er, at vi skal kunne være sammen og have en dialog om, hvordan vi gør vores værdier til virkelighed og dermed også sørger for, at vi kan være her alle sammen.

Kl. 11:31

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:31

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg synes selvfølgelig, at kommunerne og den enkelte institution selv må vurdere, hvordan de vil gøre det her. Jeg har ikke tænkt mig, at der skal komme lange lovudspil fra Folketinget angående de her særlige hensyn, men som udgangspunkt synes jeg, vi er nødt til at acceptere, at der er en måde at leve på, og der er en madkultur i danske daginstitutioner, som vi ikke kan forandre, fordi der kommer mennesker, der f.eks. ikke spiser svinekød, her til landet. Jeg synes det ville være dejligt, hvis vi fremover kunne give børnene et måltid mad, men jeg synes også, vi er nødt til at kunne regne med, at de får et måltid mad, som følger de almindelige danske traditioner for mad.

Men i øvrigt vil jeg lade institutionerne selv bestemme det; jeg synes ikke, det er noget, vi bør blande os i her fra Christiansborg. Selvfølgelig skal vi alle sammen have lov til at være her, men man skal også acceptere, at der er stærke danske traditioner, som vi gerne fortsat vil have i Danmark.

Kl. 11:32

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 11:32

Margrethe Vestager (RV):
På sin vis synes jeg, det et eller andet sted er lidt foruroligende, for de danske madtraditioner udvikler sig jo heldigvis til meget, meget mere, end de var for 100 år siden. Men jeg synes, det er fint, at institutionerne selv skal kunne bestemme, hvad de vil gøre, netop i overensstemmelse med de borgere, de skal skabe rum for, og de børn eller voksne, som kommer på institutionerne.

Det fører mig videre til spørgsmålet om de forhandlinger, vi har foran os angående den kvalitetsreform, som regeringen har lagt på bordet, og de velfærdsrettigheder, som fru Helle Thorning-Schmidt har været fortaler for. Jeg savner lidt fokus på de svageste. Vi kommer jo meget hurtigt til at diskutere rettigheder og standarder for de fleste af os, for de fleste børnehaver, for de fleste plejeboliger og de flestes sundhedsproblemer, og derfor vil jeg gerne vide, om der i den socialdemokratiske tilgang også fokuseres på de svageste, nu hvor vi har oplevet, at man har et meget stærkt blik for bl.a. asylansøgernes børns forhold.

Kl. 11:33

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:33

Helle Thorning-Schmidt (S):
Angående det første spørgsmål vil jeg godt sige, at jeg mener, man må acceptere, at der er nogle regler i de danske børnehaver. Jeg synes f.eks., man må acceptere, at der ikke nødvendigvis skal serveres halalkød i danske børnehaver, selv om der går børn med anden etnisk baggrund. Det må man diskutere ude på institutionerne – bare for lige at sætte det på plads.

Med hensyn til de socialt udsatte er vi meget optaget af dem, og derfor har vi også udformet tre velfærdsrettigheder til de socialt udsatte. Vi vil gerne give ret til behandlingstilbud og social opfølgning over for børn, efter at de har opholdt sig på krisecentre, fordi vi ved, at der ofte er sociale tilbud og tilbud om psykologhjælp til kvinderne, men der er ikke særlig meget til børnene, og de lider også. Vi vil også gerne give stofmisbrugere en reel behandlingsgaranti, og endelig vil vi også godt give hjemløse ret til relevante botilbud – altså tre meget konkrete rettigheder til de dårligst stillede danskere, som virkelig har brug for en hjælpende hånd.

Så har vi selvfølgelig også en lang række forslag til satspuljeforhandlingerne.

Kl. 11:34

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:34

Margrethe Vestager (RV):
Det er områder, som vi også er optaget af, og der var også tilløb til det i statsministerens tale, selv om det er svært at se i det skriftlige lovkatalog. Men det kan vi jo komme tilbage til.

Det, som jeg synes er lidt tricky, er, at samtidig med rettighederne går Socialdemokratiet også ind for, at papirvælde og bureaukrati og den slags ting så at sige veksles til egentlig borgerkontakt. Hvordan stemmer det overens med den rettighedstænkning og det at vise større tillid at give et større råderum til den slags ting? Rettigheder fører jo efter de flestes opfattelse til klageadgang, papirvælde, ankeskrivelser osv. osv., hvilket jo logisk set burde trække den modsatte vej.

Kl. 11:35

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 11:35

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg er meget glad for spørgsmålet, for der har været megen diskussion om, hvorvidt vores rettigheder vil betyde mere bureaukrati. Men nogen er simpelt hen nødt til at forklare mig, hvordan det at sikre, at de 0-6-årige børn får et måltid mad i daginstitutionerne, vil føre til mere bureaukrati, og hvordan det vil føre til mere bureaukrati, at de ældre har ret til at få et bad, hvis de vel at mærke ønsker det, eller få frisk luft hver eneste dag. Det fører da ikke til mere bureaukrati, det er da bare helt almindelige ting, som man kan forvente i et velfærdssamfund.

Jeg må også notere, at nogle af de organisationer, som vi gerne lytter til – vi gør det i hvert fald, Dansk Folkeparti gør det ikke så meget – f.eks. Ældre Sagen er meget, meget glade for vores rettigheder til de ældre, som handler om bad, om frisk luft og om, at man får gjort rent i sit hjem. Det er helt klare rettigheder og noget, som virkelig vil forbedre de menneskers hverdag. Ældre Sagen har udtalt sig positivt om dem, og også brugere andre steder har udtalt sig positivt. Både Børns Vilkår, FOA og lærernes fagforeninger har udtalt sig utrolig positivt om vores rettigheder, fordi de kan se, at det både hjælper deres muligheder for at udøve faglighed, skaber mindre bureaukrati og sætter borgeren i centrum.

Kl. 11:36

Formanden:
Der er ikke flere korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører. Tak til fru Helle Thorning-Schmidt.

Så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Kl. 11:36

(Ordfører)
Pia Kjærsgaard (DF):
Set fra Dansk Folkepartis synsvinkel var der faktisk mange gode tanker i statsministerens åbningstale. Det er en meget stor glæde for os, at statsministeren endelig har erkendt, at udlændinge ikke nødvendigvis er integrerede, når de er kommet i beskæftigelse eller taler dansk, selv om begge dele er godt, men at der også skal en værdimæssig integration til. Det vil jeg godt kvittere for.

Dansk Folkeparti har fremhævet seks danske kerneværdier, hvoraf statsministeren nævnte to i åbningstalen, nemlig ligeværd og ytringsfrihed. Jeg vil tilføje flid, frisind, solidaritet og tolerance. Det er disse værdier, vi skal forsøge at indpode de udlændinge, der er kommet til Danmark

de sidste 30 år, og som for en stor dels vedkommende kommer fra lande, hvor disse seks værdier enten er ukendte eller måske i virkeligheden forhadte.

Årsagen til, at Danmark er et af verdens rigeste lande, og at danskerne ifølge flere undersøgelser også er et af verdens dygtigste folk, er, at danskerne i generationer har været flittige, driftige og opfindsomme. I Danmark anses alle borgere som udgangspunkt for lige, uanset baggrund; i mange islamiske lande er ens status afhængig af religion og køn. I Danmark må man sige og tegne, hvad man vil, og når man vil, her er ytringsfrihed; i islamiske lande er ytringsfriheden i bedste fald begrænset af islams rammer, i værste fald er den overhovedet ikke til stede.

I Danmark hersker frisindet. Vi accepterer og respekterer de valg, borgerne foretager. Danskerne er solidariske med hinanden, men hvorfor er vi egentlig det? Det er vi, fordi vi har en fælles historie, en fælles kulturarv, et fællesskab. Forudsætningen for, at vi har et velfærdssamfund, hvor store beløb omfordeles mellem borgerne, er, at de borgere, der afgiver penge, føler et fællesskab med de borgere, der modtager dem. Forsvinder fællesskabet og solidariteten, forsvinder viljen til at opretholde velfærdssamfundet også. Hvis man oplever, at udlændinge, der er kommet her til landet, lukrerer på velfærdssamfundet uden at give noget igen, forsvinder viljen til at betale.

Danskerne er et tolerant folk. Det ligger til os at anse fremmede sæder og skikke som noget eksotisk og spændende, som man naturligvis skal tolerere, men der skal også være grænser for tolerancen. I mange år har vi accepteret påfund som kvindeundertrykkelse, arrangerede ægteskaber og islamisk fundamentalisme, fordi vi har et meget stort og dybtliggende ønske om at være tolerante over for de personer, der er kommet til vores land. Vi har ganske enkelt været for tossegode, og vores tolerance er blevet misbrugt af islamister, der er kommet hertil med ondt i sinde.

Grundlæggende tror jeg ikke på, at man kan tale islamister til fornuft. Islamisme er ikke et socialt problem – gid det var det, så ville det vel kunne løses – men islamisme er en udemokratisk og menneskefjendsk ideologi, som har tilhængere på alle samfundsniveauer.

Det er en udmærket idé at udarbejde en demokratikanon, og det er fint, at skolerne forpligtes til at gribe ind over for islamisk ekstremisme. Men grundlæggende handler det altså om, at vi er nødt til at være mere offensive, når det gælder om at vise de personer, der er kommet til landet, at vi kan noget i Danmark, at vi vil noget, at vi har en lang og glorværdig historie, og at vi har nogle værdier og normer, der er årsagen til, at vi er kommet dertil, hvor vi er i dag. At danskerne er blandt verdens lykkeligste folk, og at Danmark er et af verdens rigeste lande, er ikke tilfældigt.

Folkeskolen har et stort ansvar, eleverne skal kende deres kulturarv, og de skal lære om danskheden. Man skal naturligvis ikke kunne undtages fra kristendomsundervisning, for kristendommen er en helt nødvendigt platform for at vide, hvorfor det danske samfund ser ud, som det gør. Vi skal i det hele taget ikke gøre brug af positiv særbehandling, ligesom al erfaring viser, at det ikke hjælper at kaste flere penge efter indvandrerne. Tværtimod skal vi tage en værdikamp, hvor vi står fast på egne værdier. Vi har al mulig grund til at være stolte af at være danskere, og det skal også kunne ses og mærkes i folkeskolen.

Når det handler om at beskytte os mod terrorisme, skal der også andre emner på bordet. Vi skal kunne hindre demokratifjendtlige udlændinge i at indrejse i Danmark, vi skal kunne overvåge, hvad der sker i moskeerne, og kunne lukke dem, hvor der foregår ulovligheder. To af de danske terrorsager har deres udspring i en moské i Heimdalsgade, og er det ikke værd at tænke lidt over?

I Storbritannien udviklede en enkelt moské i Londons Finsbury Park sig til at være storleverandør af terrorister til terrorhandlinger i New York, Washington og London, fordi myndighederne ikke greb ind. Man havde en fornemmelse af, hvad der foregik, men man greb ikke tidsnok ind.

Fundamentet for den udvikling, vi har set i Danmark de sidste 10 år, blev lagt med arbejdskraftindvandringen i 1960'erne og 1970'erne. En del af de mennesker blev aldrig integreret i Danmark, og derfor er Dansk Folkeparti også skeptisk over for at indlede en ny storstilet arbejdskraftindvandring. Vi skal gøre brug af de ressourcer, vi har til rådighed i Danmark.

Statsministeren nævnte i sin tale ved Folketingets åbning ti punkter, som skal kunne øge arbejdsudbuddet. Fire af punkterne er Dansk Folkepartis forslag, lanceret på vores nylig afholdte årsmøde, nemlig at førtidspensionister får øget mulighed for at arbejde i en årrække med sikkerhed for at kunne trække sig tilbage til

førtidspension; at folkepensionister, der ønsker bedre mulighed for at arbejde, skal have mulighed for det uden at blive trukket i pensionen; at studerende skal have bedre muligheder for at arbejde uden at blive trukket i SU, og at man udbygger indsatsen for at få de resterende ledige på dagpenge og kontanthjælp i arbejde.

Det er ikke rimeligt, når så mange hundredtusinder står uden for arbejdsmarkedet, selv om de er arbejdsduelige, at man så begynder at tale om en øget indvandring, før man har gjort alt, hvad man overhovedet kan, for at få først og fremmest dem i arbejde. Det gælder ikke mindst gruppen af fremmed herkomst.

Endelig må jeg advare imod, at vi tror, at højkonjunkturen fortsætter for evigt. Vi har ligesom fået for vane at tro, at sådan er det, men det er altså ikke mange år siden, at det var arbejdsløsheden, der var det helt store problem. Det er ikke længere siden, end at vi i valgkampen i februar 2005 op til det sidst afholdte folketingsvalg havde meget debat om, hvordan arbejdsløsheden skulle afskaffes. Det var det, der indledte valgkampen, og det er altså ikke mange år siden. Der vil også komme et tidspunkt, hvor arbejdsløsheden begynder at stige igen, og hvad gør vi så, hvis vi har igangsat en massiv arbejdskraftimport? Derfor fastholder vi i Dansk Folkeparti, at fejlen fra 1960'erne og 1970'erne ikke må gentages. De folk, der kommer til Danmark nu, skal hjem igen, når konjunkturerne vender.

Med hensyn til kvalitetsreformen har Dansk Folkeparti allerede sagt, at vi påskønner regeringens udkast. Jeg tror egentlig, vi var det eneste parti, der tog positivt imod, da statsministeren lancerede, at vi skulle have en kvalitetsreform med fokus på den offentlige sektor. De fleste andre partier – om end ikke stort set alle andre end Dansk Folkeparti – var negative, men vi har fra begyndelsen været positive. Det er et godt forhandlingsoplæg, som vi er overbevist om kan være med til at gøre en forskel.

Men vi kommer altså ikke uden om – og det synes vi regeringen har gjort for lidt ud af i oplægget til kvalitetsreformen – hvordan vi kan give ældre og syge en bedre pleje, og hvordan de ansattes forhold inden for den sektor kan forbedres. Det giver ingen mening at lancere en storstilet kvalitetsreform, medmindre man også er meget, meget indstillet på, at plejen af vores syge og ældre skal optimeres, og her er de ansattes forhold en meget, meget vigtig ting, som vi skal have forbedret.

Vi går meget positivt ind i forhandlingerne om kvalitetsreformen. Vi har store forventninger til resultatet, og vi er faktisk ret indstillet på og ret overbeviste om, at de forventninger også kan indfries til gavn for den danske befolkning.

Kl. 11:45

Formanden:

Ja tak. Der er foreløbig fire, der har bedt om korte bemærkninger, og det er hr. Villy Søvndal, fru Helle Thorning-Schmidt, fru Margrethe Vestager og hr. Naser Khader. Først hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:45

Villy Søvndal (SF):

Fru Pia Kjærsgaard talte jo ikke ret meget om velfærd, og det kan jo have sine grunde.

Nu er vi i en situation, hvor Dansk Folkeparti har kørt med klatten, om man så må sige, de sidste 6 år. Efter de 6 år så vi, at plejemedarbejderne nedlagde arbejdet i hovedparten af de danske kommuner lige før sommerferien, og vi bliver mødt af en situation, hvor ældre ligger og venter på langtidsmedicinske afdelinger. Jeg ved, at fru Pia Kjærsgaard selv har været rundt og besøge sygehuse og derfor helt givet kan bekræfte billedet af 25 pct. overbelægning på Bispebjerg Hospitals langtidsmedicinske afdelinger og på sygehuset i Herlev. Det må egentlig være forstemmende, når man som parti har sagt, at vi vil gøre alt, hvad vi kan, for at gøre noget for velfærden, at man efter 6 år, hvor man har kørt med klatten, må konstatere, at i dag er der en situation, hvor plejemedarbejderne nedlægger arbejdet – jeg kan ikke huske, det nogen sinde er sket tidligere – og i en situation med overbelægning på vores sygehuse.

Derfor vil jeg spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvad er det, man har gjort forkert? Er man blevet snydt af statsministeren og finansministeren? Har man ikke været god nok, eller hvorfor er velfærden endt med at være så skidt efter 6 år, hvor Dansk Folkeparti har spillet den centrale rolle?

Kl. 11:47

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er meget pudsigt, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal, for jeg ved jo, at der dybt ind i SF's folketingsgruppe er meget, meget stor respekt for, at Dansk Folkeparti faktisk har været meget afgørende for de gode ting, der er sket, på grund af den indflydelse, vi har haft siden 2001, og at man har været meget, meget frustreret over, at man ikke gjorde det samme, dengang man hav-

de chancen under en socialdemokratisk statsminister. Sådan er fakta jo.

Lad mig sige med hensyn til de besøg, som hr. Villy Søvndal selv har nævnt ved stort set hver evig eneste lejlighed, hvor jeg har været sammen med hr. Villy Søvndal – besøg, han har foretaget rundtomkring i landet – at jeg bestemt også har aflagt besøg. Jeg har faktisk brugt rigtig meget tid på det, og jeg har også brugt timer de steder, hvor jeg har været ude, og ikke bare ladet mig fotografere og så gået ud igen. Jeg har været oprigtigt interesseret i at vide, hvad det er, der foregår, og det er jo præcis det arbejde, vi skal i gang med i forbindelse med kvalitetsreformen.

Jeg mener, vi har gjort det godt, og jeg mener absolut, at der er ting, der fungerer langt bedre nu end før, da hr. Villy Søvndal og SF havde en mulighed og en chance for at øve indflydelse. Men der er da bestemt også ting, der skal rettes op – helt bestemt. Naturligvis er der det, og det er jo bl.a. derfor, at vi skal i gang med den kvalitetsreform.

Kl. 11:48

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal.

Kl. 11:48

Villy Søvndal (SF):
Jeg takker for svaret, men jeg er nu ikke blevet fotograferet, når jeg har været rundt på besøg. Det har sådan set ærgret mig lidt, og derfor husker jeg det meget tydeligt.

Jeg har bare været rundt, kørt selv eller nogle gange taget offentlige transportmidler, for at se, hvordan det står til. Grunden til, at jeg gerne har villet være rundt, er, at hvis man spørger danskerne i meningsmålinger, svarer to tredjedele jo, at de synes, servicen er blevet dårligere de sidste 6 år, altså i den periode, hvor fru Pia Kjærsgaard har kørt med klatten og virkelig har haft del i de afgørende aftaler. Det er også derfor, de møder så talstærkt op, som de gjorde i tirsdags; det er for at gøre opmærksom på, at forholdene er blevet dårligere.

Man vil også kunne genkende det, hvis man tager rundt på institutionerne. Tager man rundt på hospitalerne, er deres svar, at på de langtidsmedicinske afdelinger, hvor de ældre ligger, er forholdene blevet dårligere, og tager man rundt på vores plejehjem, siger de, at normeringerne er blevet ringere de sidste 5-6 år. Jeg vil spørge fru Pia Kjærsgaard: Skal vi to tage rundt på en tur sammen? Jeg kører gerne.

Kl. 11:49

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:49

Pia Kjærsgaard (DF):
Så må jeg klart erkende, at jeg havde foretrukket, at hr. Villy Søvndal havde beholdt Roveren, i stedet for at vi nu skal ud at køre i Panda. Det havde dog været lidt sjovere, men sådan bliver det altså ikke.

Men bortset fra det kan vi da sagtens tage en tur; det synes jeg ville være fint. Men jeg tror, at løbet ligesom er kørt. Jeg tror, at vi hver især har været så meget ude, så vi også kan danne os baggrund for, hvad det er, der skal rettes op, og hvor det er, der skal sættes ind, i hvert fald nogenlunde.

Jeg anerkender, at også hr. Villy Søvndal har gjort det med en ægte intention om, at tingene skal forbedres, og det er overhovedet ikke på nogen måde sagt polemisk. Men når vi skal i gang med arbejdet med kvalitetsreformen, må hr. Villy Søvndal også bare komme og sidde med ved forhandlingsbordet, være med til at påpege de ting, som hr. Villy Søvndal fremfører her, finde ud af, hvordan vi kan gøre det endnu bedre, og frem for alt også finde ud af, hvordan tingene skal hænge sammen rent økonomisk.

Jeg ser meget gerne, at SF og hr. Villy Søvndal er med i kvalitetsreformen, for jeg tror virkelig, at hr. Villy Søvndal har meget hjerte og meget entusiasme med hensyn til, hvordan det skal være, så derfor synes jeg, det ville være rigtig, rigtig godt, hvis vi stod sammen om det her. Der er ting, der skal rettes op, der er ting, der skal gøres bedre, og det er netop det arbejde, vi skal i gang med.

Kl. 11:51

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:51

Villy Søvndal (SF):
Jeg vil kvittere for bemærkningen om den oprigtige vilje, for jeg tror sådan set, at også fru Pia Kjærsgaard har haft den oprigtige vilje. Men så vil jeg sige, at hun ikke har været velsignet med en heldig hånd, for det er jo ikke lykkedes. Jeg betvivler ikke, at viljen har været redebon, men det er bare ikke lykkedes, og derfor synes jeg også, man skal passe på.

Jeg vil godt komme med en enkelt advarsel til Dansk Folkeparti. De 50 mia. kr., som man vil investere i offentlig velfærd i de kommende år, i bygninger osv., svarer lige præcis til gennemsnittet af, hvad der er investeret de sidste 15 år, nemlig 1,8 pct. af vores bruttonationalprodukt. Eller med andre ord: Der er ikke nogen som helst stigning, der er ikke en millimeter stigning i det, regeringen foreslår, og derfor er jeg nødt til at sige meget højt, for at Dansk Folkeparti ikke endnu en gang skal blive snydt: Hvis man går rundt i forvisning om, at den pulje penge betyder en større investering i den offentlige sektor, end vi har set de sidste år, så bliver man snydt. Så bliver man for alvor snydt, og derfor siger jeg det meget højt og tydeligt allerede nu. Jeg er sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl vil kunne bekræfte de tal over for fru Pia Kjærsgaard. Der er ikke en fregne mere, end der er brugt i gennemsnit de sidste 15 år.

Kl. 11:52

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:52

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg tror bestemt, at der venter et meget, meget stort arbejde i de næste måneder med at finde ud af, hvordan vi – og det er jo en øvelse, som jeg også synes vi skal anerkende – kan bruge de ressourcer, vi bruger i dag, på en langt bedre måde. Hr. Villy Søvndal må jo bare erkende, at der er endnu flere penge i den offentlige sektor – kommuner, regioner, kræftbehandling osv. Sådan er det jo, og så er der jo et eller andet galt i vores samfund, når man f.eks. i dag kan se i Berlingske Tidende, at i Københavns Kommune bruger de hjemmehjælpere, der arbejder med de handicappede, stort set ikke ret meget af deres arbejdsdag på det virkelige arbejde, men i stedet for på bureaukrati.

Jeg synes, det er værd at anerkende det, for der er steder, hvor tingene jo ikke hænger sammen. Vi betaler en meget høj skat i Danmark, vi er meget opmærksomme på at bruge mange penge på den offentlige sektor, vi er meget opmærksomme på at bruge penge på kræftbehandling og på andre sygdomsformer, og vi bruger også mange penge på de ældre. Men så er det, vi nu skal spørge: Hvordan kan det være, at der stadig væk er nogle områder, hvor det ikke fungerer godt nok?

Jeg er ikke enig med hr. Villy Søvndal, der gør det hele fuldstændig håbløst. Det danske samfund er stadig et velfungerende og godt samfund, hvor vi har nogenlunde tjek på tingene, men det er de steder, som hr. Villy Søvndal også har listet op her, vi skal i gang med at rette op på.

Kl. 11:54

Formanden:
Så er det fru Helle Thorning-Schmidt, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:54

Helle Thorning-Schmidt (S):
Hr. Villy Søvndal har ret i, at de 50 mia. kr. overhovedet ikke vil øge anlægsinvesteringerne i vores samfund i de næste 10 år. Det er der slet ikke lagt op til, der er lagt op til, at vi får et uændret investeringsniveau for anlægsområdet.

Det samme gælder sådan set – ja, det er næsten værre – når talen er om at drive velfærdssamfundet. Der lægges jo op til, at den historisk lave vækst, vi har haft i den offentlige sektor, skal fortsætte, og er fru Pia Kjærsgaard ikke lidt bekymret for, at den historisk lave vækst, vi nu har haft i 6 år, skal fortsætte uændret, og kunne man dermed ikke forestille sig, at det bliver mere af det samme de næste år i dansk politik, også når man tænker på, at hr. Troels Lund Poulsen jo ikke har ret, når han siger, at der er kommet flere offentligt ansatte? Der er tværtimod rent faktisk kommet færre offentligt ansatte, og det kunne jo godt være det, der presser de offentligt ansatte, fordi de simpelt hen skal løbe stærkere, fordi de har færre kolleger.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard: Når vi går ind i de kvalitetsforhandlinger, vi skal i gang med nu, hvad vil man så kræve fra Dansk Folkepartis side? Vi har jo før set, at man til sidst egentlig er mere glad for magten og VKO-flertallet end for at kæmpe for det, man har sagt, inden man gik ind i forhandlingerne. Hvad vil man kræve? Vil man kræve, at der skal være bedre service i form af flere ansatte i den offentlige sektor? Vil man kræve, at vi får nogle af de rettigheder, som Socialdemokraterne har talt om? Hvad vil man egentlig kræve i forhandlingslokalet ud over bedre løn?

Kl. 11:55

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:55

Pia Kjærsgaard (DF):
Fru Helle Thorning-Schmidt må jo kvittere for, at da Socialdemokratiet kom med de her forskellige velfærdsrettigheder, sagde vi ikke bare blankt nej, eller at de er helt håbløse. Vi har fak-

tisk været sympatisk indstillet over for dem, men vi har et hængeparti, fordi vi synes, at Socialdemokratiets finansiering overhovedet ikke hænger sammen, og det er jo meget, meget vigtigt, at udgifter og indtægter hænger sammen, når man gerne vil være et økonomisk ansvarligt parti.

Der skal slet ikke herske tvivl om, at den her øvelse jo går på – nu bryder jeg mig efterhånden ikke så meget om de fortærskede udtryk flere hænder, det er næsten ikke til at holde ud at høre på, men jeg tror, vi er nogenlunde klar over, hvad det handler om: Der skal flere til eksempelvis at pleje inden for ældre- og sundhedssektoren, og det er jo velkendt, at her har Dansk Folkeparti det synspunkt, at det er katastrofalt, hvis vi mister flere tusinde over en 10-årig periode. Jeg tror, det er 30.000, det ser ud til der vil blive færre. Det hænger ganske enkelt ikke sammen, og det er derfor, vi netop siger, at præcis de lavtlønsområder skal der sættes fokus på, fordi der skal ansættes flere inden for den sektor.

Kl. 11:56

Formanden:
Så er det fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 11:56

Helle Thorning-Schmidt (S):
Det her kan ikke løses med et snuptag, og derfor må man bare her og nu sige nej tak til de skattelettelser, man nu er blevet enig med regeringen om. Mod det, man egentlig gerne ville, er man gået med til skattelettelser allerede til næste år på 4 mia. kr., og hvorfor er man det, når der mangler mennesker i plejesektoren, når man gerne vil give flere rettigheder til de ældre, og når man gerne vil løfte velfærden? Hvorfor gå med til skattelettelser? Finansieringen er der, det handler om at stoppe de skattelettelser her og nu, og det er jo ikke for sent, så det vil jeg opfordre fru Pia Kjærsgaard til at gøre.

Men fru Pia Kjærsgaard sagde noget interessant. Hun sagde, at der bliver brug for, at der kommer flere mennesker i den offentlige service til at løfte nogle af opgaverne. Betyder det, at fru Pia Kjærsgaard ikke vil være med til kvalitetsforhandlingerne, medmindre der indgås en aftale om, at der skal være flere ansatte i den offentlige sektor? Jeg har bemærket, at Dansk Folkeparti har udtalt sig positivt om vores velfærdsrettigheder. Synes fru Pia Kjærsgaard ikke, det ville være rarest for de ældre, hvis de kunne være sikre på, at de hver dag kunne få tilbudt et bad og leve deres eget liv med de hygiejnestandarder, de nu engang har været vant til? Vil det ikke være rart for de ældre, hvis vi på sigt kunne gennemføre det over 5-10 år?

Det er altså de to ting: Skal der være flere offentligt ansatte, og vil man være med til, at vi går i gang med bare nogle af vores velfærdsrettigheder?

Kl. 11:58

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 11:58

Pia Kjærsgaard (DF):
Ligesom jeg sagde til hr. Villy Søvndal, håber jeg inderligt, at Socialdemokratiet også vil sætte sig ved forhandlingsbordet, for ligesom med velfærdsreformen ser jeg meget gerne, at Socialdemokratiet er med, ligesom jeg meget gerne havde set, at Socialdemokratiet havde været med i mange af de andre store reformer, vi siden har gennemført.

Jeg tror, at Socialdemokraterne havde en eller anden intention om, at velfærdsreformforliget måtte Socialdemokratiet være med til, fordi fru Helle Thorning-Schmidt havde en bunden opgave i at vise, at det kunne fru Helle Thorning-Schmidt godt som nyvalgt partiformand. Det var så ligesom det, og derefter mener jeg, at man stort set har sagt blankt nej til alt muligt andet. Men lad os dog sætte os sammen, lad os dog sætte os sammen med regeringspartierne og få det her på plads, for i virkeligheden tror jeg, det ville være utrolig stærkt – også set i lyset af det, fru Helle Thorning-Schmidt siger – hvis Socialdemokratiet sad med ved forhandlingsbordet. Men jeg kan jo ikke stå her og forhandle med Socialdemokratiet eller fru Helle Thorning-Schmidt, når jeg er meget, meget usikker på, hvad det er, Socialdemokraterne egentlig vil, og om de overhovedet vil være med.

Kl. 11:59

Formanden:
Så er det fru Helle Thorning-Schmidt for en sidste kort bemærkning.

Kl. 11:59

Helle Thorning-Schmidt (S):
Fru Pia Kjærsgaard behøver da ikke stå her og forhandle. Jeg spørger såmænd bare om de holdninger, Dansk Folkeparti har, men det fik jeg så ikke noget svar på. Jeg fik et angreb, men det er jo ikke noget svar på spørgsmålet, og det er jo egentlig ganske enkelt.

Hvis vi gerne vil løfte velfærden – og det kan godt være, vi vil det i fællesskab – kunne det så ikke være en god idé at give borgerne nogle rettigheder, bl.a. den rettighed, at de kan komme

ud i frisk luft hver eneste dag; at vi planlægger et samfund, hvor det er muligt for fru Pia Kjærsgaard og mig, når vi bliver gamle, og for den generation, der snart bliver gammel? Kunne det ikke være spændende at gøre det, og vil fru Pia Kjærsgaard gå ind i de forhandlinger og kræve rettigheder til de ældre? Det er et meget klart spørgsmål.

Så vil jeg spørge fru Pia Kjærsgaard: Vil fru Pia Kjærsgaard, når vi skal gennemføre de rettigheder, også kræve, at der bliver flere ansatte, der kan være med til at løfte de opgaver? Vi ved godt, at med det antal ansatte, der er i dag, kan det jo ikke lade sig gøre at gennemføre de rettigheder.

Det er to meget enkle spørgsmål og ikke et tilbud om en forhandling. Det kan vi gøre senere, men her er det to meget enkle spørgsmål om, hvad fru Pia Kjærsgaard vil gå til de forhandlinger med, og hvad hun vil stille sig tilfreds med, når hun går ud derfra.

Kl. 12:00

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 12:00

Pia Kjærsgaard (DF):
Jamen jeg synes da, det ville være vidunderligt, hvis ældre mennesker, der har været vant til at være ude i frisk luft hver dag, og hvis ældre mennesker, der har været vant til at tage et bad hver dag, kunne fortsætte med det, også hvis de kommer på et plejehjem.

Men igen: Det er den individuelle rettighed, der skal komme til udtryk. Det skal ikke være nogen tvang, sådan som man nogle gange føler fru Helle Thorning-Schmidt lægger op til. Men jeg har kvitteret og sagt, at jeg da synes, der er mange gode takter i det. Jeg er overhovedet ikke afvisende over for fru Helle Thorning-Schmidts intentioner, men jeg er bare noget overrasket, fordi jeg føler, at fru Helle Thorning-Schmidt mere eller mindre bakker ud, så snart jeg beder fru Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokratiet om at være med.

Så må jeg lige kvittere for det om skatten, som fru Helle Thorning-Schmidt endnu en gang fremførte. Jeg er ikke rigtig klar over det med de 4 mia. kr. Er det arbejdsmarkedsbidraget, fru Helle Thorning-Schmidt henviste til, eller hvad? Det er jo faktisk en socialdemokratisk opfindelse, og de penge kan man jo ikke bare lige bruge på velfærd. Vi har valgt at gøre det på en anden måde end den, Socialdemokratiet valgte, og det er efter vores mening en langt mere socialt afbalanceret måde.

Men må jeg så spørge fru Helle Thorning-Schmidt, og det kan vi også komme tilbage til senere: Betyder det, at når de skattelettelser træder i kraft – og det gør de altså, sådan er det – har fru Helle Thorning-Schmidt meldt sig ud af kvalitetsreformen?

Kl. 12:01

Formanden:
Jeg skal her udsætte mødet for en frokostpause. Vi genoptager mødet i dag kl. 13.00, og her er den første korte bemærkning til fru Pia Kjærsgaard fra fru Margrethe Vestager.

Foreløbig tak til fru Pia Kjærsgaard.

Mødet er udsat. (Kl. 12.02).

Kl. 13:01

Første næstformand (Svend Auken):
Vi fortsætter med de korte bemærkninger, og jeg beder ordføreren om at indtage sin plads heroppe ved siden af mig.

Den første med korte bemærkninger til fru Pia Kjærsgaard her i anden omgang er fru Margrethe Vestager. Værsgo.

Kl. 13:01

Margrethe Vestager (RV):
Dansk Folkeparti er meget optaget af værdier, og fru Pia Kjærsgaard supplerede jo statsministeren med hele Dansk Folkepartis sæt af værdier.

Det, som vel så er interessant, er, hvordan de omsættes til praksis, når man f.eks. ser på værdier som frisind og solidaritet. Er det virkelig frisind, når man siger til mennesker, som faktisk er flygtet, fordi de fandt situationen uudholdelig, at man synes, de skal rejse tilbage, når de efter FN's vurdering er i akut risiko for f.eks. tvangsislamisering, som jeg vil tro Dansk Folkeparti er lige så meget imod, når det foregår i andre lande, som når det foregår i Danmark?

Kl. 13:02

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:02

Pia Kjærsgaard (DF):
I Danmark er vi simpelt hen nødt til at basere vores udlændingelovgivning på de lovforslag, der er vedtaget, og på de myndigheder, der sidder og behandler sagerne. Dem, vi primært hø-

rer fra i medierne, er jo de afviste asylansøgere, og jeg synes, det er meget, meget betænkeligt, at man som politiker griber individuelt ind og prøver at finde ud af, hvorfor vedkommende har fået afslag på sin asylansøgning. Der er kun én ting at gøre, når man har fået afslag, fordi myndighederne finder det relevant. Det er at vende tilbage, og det mener jeg faktisk ikke at vi politikere skal blande os i.

Kl. 13:02

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:03

Margrethe Vestager (RV):
Må jeg ikke bede fru Pia Kjærsgaard om at forholde sig til det, der var indholdet i mit spørgsmål, nemlig om det er rigtig Dansk Folkepartipolitik at sige til kvinder, som har søgt beskyttelse i Danmark, og som man må gå ud fra er en af de allersvageste grupper overhovedet, at man synes, de skal rejse tilbage, når de ifølge FN er truet af tvangsislamisering.

Jeg deler fuldstændig Dansk Folkepartis modstand mod islamisme og de radikale miljøer, som forsøger at dominere og hverve andre, men det må ikke kun gælde i Danmark. Jeg synes også, det må gælde, når der er tale om Irak, og derfor mener jeg også, vi har en pligt til at yde beskyttelse. Er det ikke en del af Dansk Folkepartis værdigrundlag?

Kl. 13:03

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:03

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg bliver nødt til at henholde mig til min første besvarelse og sige, at det altså ikke er FN, der skal fortælle, hvordan lovgivningen skal være i Danmark. Jeg har selvfølgelig mødt mange argumenter, også argumenter, som umiddelbart kan virke uforståelige, når man læser dem i aviserne eller ser dem på TV-avisen, men jeg vil simpelt hen ikke sige, at den og den og den gruppe eller andre eller en enkelt person ifølge et eller andet værdisæt – det kan så være fru Margrethe Vestagers eller mit, eller hvad ved jeg – skal have beskyttelse i Danmark, når myndighederne siger, at det ikke skal være på den måde.

Kl. 13:04

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Margrethe Vestager for sit sidste spørgsmål.

Kl. 13:04

Margrethe Vestager (RV):
Jeg synes, det er meget overraskende, at fru Pia Kjærsgaard henviser til lovgivning, til administration og til myndighedsafgørelser, når jeg beder om en holdning baseret på de værdier, som Dansk Folkeparti mener er meget vigtige. Men jeg kan altså konstatere, at Dansk Folkeparti enten ikke har nogen holdning til, at andre bliver udsat for tvangsislamisering, eller synes, det er o.k.

Derfor vil jeg vende mig til noget andet, nemlig det meget store problem, som jeg synes det er, at unge bliver sat i fængsel med voksne kriminelle. Det kan godt være, de er forhærdede, men derfor er der vel ingen grund til at skubbe dem helt ud i hård kriminalitet. Det er en situation, som Dansk Folkeparti jo affinder sig med, eftersom man ikke har gjort noget, og skal den fortsætte, også hvis Dansk Folkeparti får mulighed for at nedsætte den kriminelle lavalder, så det ikke kun er 15-årige, der kan blive sat i voksenfængsel, men også helt ned til 12-årige?

Kl. 13:05

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:05

Pia Kjærsgaard (DF):
Nej, jeg synes på ingen måde, at hverken 15-årige eller helt ned til 12-årige skal sættes i voksenfængsel – overhovedet ikke.

Tillad mig at være lidt sarkastisk, som fru Margrethe Vestager også har tradition for at være, når man stiller spørgsmål, for så må jeg omvendt også være det. Hvis fru Margrethe Vestager havde læst Dansk Folkepartis forslag, hvor vi ønsker at nedsætte den kriminelle lavalder fra 15 til 12 år, ville fru Margrethe Vestager også have set, at vi faktisk åbner for, at der skal være langt flere ungdomsinstitutioner for unge mennesker og store børn, der begår kriminalitet, for selvfølgelig er det ingens hensigt, at unge mennesker og store børn skal indsættes sammen med voksne kriminelle.

Kl. 13:05

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Naser Khader for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Naser Khader (NY):
Jeg tror ikke, jeg vil stille fru Pia Kjærsgaard spørgsmål om asylansøgere, selv om det er en sag, der optager mig meget, og fru Pia Kjærsgaard har givet udtryk for, at man er fuldstændig ligeglad med asylansøgerne og deres for-

hold i de centre, hvor de er, og hvor mange bliver syge af at være.

Mit spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard går på, at på Dansk Folkepartis sidste landsmøde gik en person på talerstolen og sagde, at muslimerne skal ud af Europa. Det undrede mig meget, at der var så mange, der klappede. Hvorfor var der så mange, der klappede ad hende?

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:06

Pia Kjærsgaard (DF):
Et fantastisk velkommen til hr. Naser Khader for det første spørgsmål til mig. Det var dog utroligt skudt forbi.

Kl. 13:06

Første næstformand (Svend Auken):
Ja, undskyld, men her får man ordet i den rækkefølge, formanden tildeler.

Hr. Naser Khader for sit andet spørgsmål.

Kl. 13:06

Naser Khader (NY):
Der var flere, der klappede ad hendes udtalelser, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at få at vide, om man ikke har et større problem end hende. Men nu får jeg ikke svar på det. Hun blev ekskluderet, forstår jeg, og hvordan hænger hendes eksklusion sammen med, at du sagde lige før i din ordførertale, at ytringsfriheden er ubegrænset? Hvordan hænger det sammen med, at et medlem bliver ekskluderet, fordi hun siger noget, man ikke er enig i?

Kl. 13:07

Første næstformand (Svend Auken):
Jeg er nødt til lige at gøre hr. Naser Khader opmærksom på, at i Folketinget tiltaler vi hinanden i tredje person. Det hedder ordføreren eller fru Pia Kjærsgaard og ikke direkte tale, som man jo ellers bruger i samfundet.

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:07

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg fristes næsten til at stå ligesom ham i annoncen og sige: Hvad skal jeg sige?

Jeg vil sige helt ærligt til hr. Naser Khader, at jeg godt vil svare på det allerførste spørgsmål, hvor hr. Khader sagde, at Dansk Folkeparti er fuldstændig ligeglad med asylansøgeres forhold. Det synes jeg er en grov påstand, vil jeg godt sige, og jeg synes, det er en fuldstændig fejlfortolkning, en bevidst fejlfortolkning af tingenes faktiske forhold. Vi har været med, hver evig eneste gang regeringen har ønsket at gøre det bedre, også for afviste asylansøgere, og det er stadig væk det, vi skal lægge os på sinde.

Jeg kan altså ikke rigtig svare på det andet spørgsmål. Det ville jeg meget, meget gerne, men jeg synes, det er at gå ind i en polemik, som slet ikke klæder hr. Khader. Selvfølgelig har man ret til at stille de spørgsmål, man vil, men jeg er til gengæld også frit stillet til at svare på min måde. Men med hensyn til at vi skulle være fuldstændig ligeglade, synes jeg, det er en tarvelig retorik fra hr. Khader, jeg synes ikke, den hører hjemme her, og hr. Khader burde vide bedre. Egentlig burde hr. Naser Khader og jeg jo stå sammen her, sådan som vi gjorde i Muhammedkrisen, i stedet for at hr. Khader forsøger at grave grøfter omkring Dansk Folkeparti. Det er ikke ordentligt.

Kl. 13:08

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Naser Khader for en kort bemærkning.

Kl. 13:08

Naser Khader (NY):
Ytringsfriheden optager mig, statsministeren, Dansk Folkeparti og alle andre. Vi er meget optaget af den, for det er noget af det mest centrale i et demokrati, og noget af det mest centrale i fru Pia Kjærsgaards tale var, at ytringsfriheden er ubegrænset. Hvordan hænger det sammen med, at Dansk Folkeparti ekskluderer et medlem, man er uenig med? Der må være en grænse for ytringsfriheden, eller hvad?

Kl. 13:09

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:09

Pia Kjærsgaard (DF):
Det er der sådan set også, og min grænse er ved at være nået lige nu.

Kl. 13:09

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:09

Line Barfod (EL):
Jeg kan forstå, at inden fru Pia Kjærsgaard holdt sin tale, har hun konsulteret den nye ordbog, som regeringen fik udarbejdet ved sin tiltrædelse, og at ordet solidaritet nu skal have en helt ny betydning. Man skal kun kunne være solidarisk med dem, man har fælles kultur med.

Jeg ville gerne høre fru Pia Kjærsgaard i en debat med de mange arbejdere i Danmark, der gennem hele arbejderbevægelsens historie har

udvist solidaritet med folk i resten af verden. 3F laver et stort solidaritetsarbejde med bananarbejdere og mange andre rundtom i verden, og Mærskarbejdere har sluttet sig sammen over hele verden i deres fælles solidariske kamp for at få ordentlige arbejdsvilkår. Men det må fru Pia Kjærsgaard tale med arbejderbevægelsen om.

Det, jeg gerne vil høre nu fra fru Pia Kjærsgaard, er, om Dansk Folkeparti mener, at der skal være flere ansatte i den offentlige sektor fremover; om der er behov for flere hjemmehjælpere, flere til at tage sig af vores børn, flere til at gøre rent osv., eller om Dansk Folkeparti mener, der ikke skal ansættes flere i den offentlige sektor.

Kl. 13:10

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg vil godt svare angående solidaritet med den tredje verden. Jamen vi er jo solidariske, vi gør jo ud fra vores vurdering og vores formåen absolut alt, hvad vi kan, når det gælder ulandsbistand og andre mennesker, og jeg synes da, det er fint, at der er nogle, der udviser solidaritet. Jeg kan faktisk rigtig, rigtig godt lide udtrykket solidaritet.

Det, jeg kom ind på i min ordførertale, var jo, at folk med anden etnisk baggrund, der rejser til Danmark, i mange tilfælde desværre ikke er solidariske med vores værdier, med vores måde at leve på og med den måde, vi gerne ser samfundet indrettet på, men bare vil tage for sig af samfundets goder og ikke medvirke, når det skal gå den anden vej. Det betragter jeg helt klart som et problem for solidariteten i Danmark, og jeg synes, at vi skal gøre meget, meget mere ud af det.

Jeg tror nok, jeg også har svaret, men jeg vil gerne gøre det igen, med hensyn til, hvordan jeg ser på den offentlige sektor. Jeg synes, at den offentlige sektor skal fungere. Det duer ikke, at vi f.eks. har ældre og syge, der ikke får den pleje, de skal have. Det har vi set for mange tilfælde af, og det er jo derfor, Dansk Folkeparti siger, at når vi forhandler kvalitetsreform, vil vi kræve, at der skal flere ind i den sektor, der har med pleje af ældre og syge at gøre – ingen tvivl om det, for der mangler folk.

Kl. 13:11

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod.

Kl. 13:11

Line Barfod (EL):
Så kommer det næste interessante spørgsmål jo: Hvor er det så, der ikke skal være lige så mange ansatte som i dag, medmindre Dansk Folkeparti vil stille krav til regeringen om, at der samlet set skal flere ansatte i den offentlige sektor? Ifølge regeringens 2015-plan skal der jo ikke ansættes flere i den offentlige sektor frem til 2015, så hvis Dansk Folkeparti fastholder, at der skal flere over i plejesektoren, må man give et bud på, hvor der så skal være færre offentligt ansatte, medmindre man vil stille krav til regeringen om, at den skal bryde med 2015-planen.

Kl. 13:12

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg tror, det er godt med den revision af den offentlige sektor, for den offentlige sektor skal ikke nødvendigvis vokse, bare fordi den skal vokse. Den offentlige sektor bliver i de næste måneder udsat for en kritisk revision, som skal vise, om det er rimeligt, at vi har en så stor offentlig sektor, som på flere områder ikke fungerer, og om det er rimeligt, at vi betaler mange penge i skatter og afgifter i Danmark, men at de penge ikke kommer alle mennesker her i samfundet til gode, igen med fokus på vores ældre og syge.

Derfor ser jeg med fuld optimisme frem til den forhandling, vi skal have om kvalitetsreformen. Jeg synes jo ikke, i modsætning til socialisterne, at det er et mål i sig selv bare at øge den offentlige sektor. Der er jo ikke noget nemmere i denne verden end bare at ansætte flere i det offentlige, men det kan godt være svært at få den offentlige sektor til at fungere med det antal, der er, og vi ser jo netop i disse tider, at der er rigtig mange offentligt ansatte, som måske gerne vil fungere på en anden måde, og som gerne vil have en revision af deres arbejdsindsats, hvor de selv synes, de gør en stor indsats, men hvor der kan være nogle mål og midler, som måske ikke lige er dem, der skal bruges for at få det til at fungere effektivt.

Men for at sige det helt klart til fru Line Barfod og andre: Jeg synes ikke, man bare skal sige, at fordi man ansætter 100.000 flere i den offentlige sektor, kommer den til at fungere. Hvis det er det svar, fru Line Barfod vil have, så føler jeg ikke, at jeg bare kan acceptere fru Line Barfods udlægning.

Kl. 13:13

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod for sit sidste spørgsmål.

Kl. 13:14

Line Barfod (EL):
Enhedslisten har jo klart foreslået og i foråret lagt en plan frem for, at der skal komme 100.000 flere offentligt ansatte. Men jeg vil gerne høre fra fru Pia Kjærsgaard, hvordan hun forestiller sig, at den offentlige sektor skal fungere, hvis der ikke kommer flere offentligt ansatte, især hvis man gerne vil have flere i plejesektoren.

Jeg er fuldstændig enig i, at det er et af de områder, hvor der i den grad er brug for flere mennesker. Men også i børnehaverne og i vuggestuerne er der behov for flere mennesker, hvis vi gerne vil have, at der skal være voksne, der kan holde børnene i hånden, og hvis vi gerne vil have, at de skal have tid til at læse historier.

Til rengøring er der behov for flere mennesker, hvis vi gerne vil have, at der skal gøres rent. Vi kunne se i tv i går, hvor snavset der er rigtig mange steder, fordi der er skåret voldsomt ned på rengøringen, og folk skal løbe stærkere og stærkere. I skolerne er der brug for flere ansatte, hvis vi gerne vil have, at der bliver gjort ordentligt rent, og hvis vi gerne vil have, at der er lærere nok til at tage sig ordentligt af børnene. Der er også brug for flere ansatte i uddannelsessektoren, hvis vi skal leve op til målet om, at alle skal have en uddannelse.

Derfor: Hvor er det, fru Pia Kjærsgaard ikke mener, der skal sættes ind, og ikke mener, at der er behov for flere ansatte?

Kl. 13:15

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:15

Pia Kjærsgaard (DF):
Jamen det jo slet ikke det, der er problemet, for der er jo efterspørgsel i den offentlige sektor. Der er sektorer inden for det offentlige, som gerne vil ansætte flere, men som bare ikke kan få personale.

Det store, store problem er jo, at forholdene ikke alle steder er optimale, fordi man ikke får den løn, som man forventer man kan få en ordentlig tilværelse for i forhold til det arbejde, der gøres. Der er jo masser af de områder, som fru Line Barfod efterlyser, hvor man gerne vil ansætte flere, eksempelvis inden for ældresektoren, men folk søger bare ikke derhen. De søger andre steder hen, fordi der er mere favorable arbejdsvilkår.

Kl. 13:15

Første næstformand (Svend Auken):
Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Næste ordfører er fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 13:16

(Ordfører)
Pia Christmas-Møller (KF):
Da Poul Hartling i 1974 som dansk statsminister var på officielt besøg i Kina, mødte han som bekendt formand Mao. Det fortælles, at Mao spurgte til Hartlings hjemland, og ved en fejl kom den kinesiske tolk til at sige, at der boede 50 millioner mennesker i Danmark. Det var ikke mange, sagde Mao. Da den danske delegation så rettede oplysningen og sagde, at den danske befolkning altså kun var på 5 millioner mennesker, svarede formand Mao: Kun 5 millioner? Dem må man virkelig passe på.

Og se, det er jo lige præcis det, denne regering gør. Vi passer på danskerne, vi passer på landet og på vores fremtidsmuligheder. Vi gør det ved at tænke i langtidsholdbare vækststrategier, som tjener både vores egen og de kommende generationer. Det skal for den enkelte kunne betale sig at arbejde, at uddanne sig, at investere. Og så skal det være en fælles norm at passe på hinanden og på vores fælles jord.

Vi vil et samfund, hvor problemer søges forebygget, muligheder understøttet og sygdomme helbredt. Derfor vil vi have kræft behandlet akut. Derfor vil vi have, at der skal være plads til alle på arbejdsmarkedet. Og derfor vil vi styrke den ressourcebesparende vedvarende energi og have sat hensynet til vores fælles klima øverst på dagsordenen.

Men først og sidst vil vi et samfund, der bygger på netop de demokratiske rettigheder, som desværre er kommet under pres i denne tid. Vi vil sætte ekstra kræfter ind på integration, demokratiforståelse, folkelig brobygning og sammenhængskraft. Det vil vi med en stribe initiativer i skolerne, i arbejds- og kulturlivet. En demokratikanon og en handlingsplan mod ekstremisme og radikalisering skal udarbejdes.

Det Konservative Folkeparti vil et samfund, hvor den stærke har pligt *og* ret til at udfolde sine evner for at skabe, og hvor fællesskabet sikrer dem, der ikke kan klare sig selv, en tilstrækkelig stærk håndsrækning. Af samme grund føler vi en stærk forpligtelse til at skabe grundlag for vækst og overskud og et særligt ansvar for at tage vare på de udsatte, de sårbare, de syge og de svage. Og her tænker jeg altså ikke først og

fremmest på alle dem, der stod og demonstrerede uden for Christiansborg her forleden dag. Det må jeg blankt indrømme.

Jeg tænker først og fremmest på dem, der ikke selv er stærke nok til at organisere sig, møde frem og råbe højt. Jeg tænker på de fysisk og mentalt handicappede, de psykisk syge, de sårbare og ikke mindst på de udsatte børn. De har altid og vil altid have vores særlige bevågenhed.

Princippet om menneskelig ligeværdighed skal være ledetråd i alt, hvad vi gør, og det gælder ikke mindst i forhold til disse grupper. Tilgængelighed i forhold til samfundslivet i såvel bred som mere konkret forstand skal indtænkes – det gælder både uddannelses-, arbejds- og øvrige fællesskabsaktiviteter. I det nye folketingsår skal der etableres akutte sociale tilbud til sindslidende, lovede statsministeren. Dét vil jeg gerne kvittere for.

Når det gælder de allermest sårbare, de udsatte børn, kan vi aldrig blive gode nok. En spritny undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet viser, at udsatte børn ofte ikke får den hjælp, de har brug for, før det *er* gået skævt. Pædagogerne uddannes ikke ordentligt til opgaven, og kommunerne fokuserer mere på tavshedspligt end på, hvad de kan gøre for børnene – fremgår det af rapporten. Den rapport må vi have gransket meget nøje for at få klarhed over, hvad der skal til ud over alle de initiativer, som regeringen allerede har forberedt og iværksat.

For hvis der er noget, der er en konservativ hjertesag, er det at arbejde for, at alle børn får deres livschance – får lige muligheder for at udvikle og uddanne sig i trygge og nærende opvækstrammer. Derfor er jeg også så glad for regeringens høje prioritering af kampen for at give mennesker lige muligheder.

Den konservative partiformand har som bekendt givet regionerne det gule kort: Hvis ikke de løfter opgaven og får behandlet kræftpatienter akut, kan de godt regne med at blive lukket. Det er simpelt hen, fordi kræftpatienter også er nogle af samfundets mest sårbare. Og derfor kræver vi, at der bliver taget hånd om dem, og det i tide. Det glæder derfor os Konservative, at regeringen nu fastslår, at alene mistanken om livstruende kræft eller en kræftdiagnose skal udløse akut og resolut handling.

Det er imidlertid ikke kun inden for landets grænser, at vi finder udsatte og sårbare mennesker, som vi ønsker der skal tages et særligt hensyn til. Regeringen skal derfor roses for, at den vil forbedre mulighederne for at give ophold til forfattere, der er forfulgte i deres hjemlande.

Det er et stigende problem, at forfattere forfølges, fordi de bruger deres ytringsfrihed. Da Salman Rushdie i sin tid blev udsat for islamistiske mordtrusler i form af en såkaldt fatwa og måtte gå under jorden i årevis, troede vi, det var et enestående fænomen, men kampen om værdierne er siden blevet skærpet.

Vi, der går ind for ytringsfrihed, for demokrati, for ligestilling, for de vestlige frihedsrettigheder, står over for en værdikamp, der først lige er begyndt, og den er grænseoverskridende. Når forfattere og tegnere bliver truet på livet, fordi de bruger deres ytringsfrihed, så bliver deres sag vores sag, og uanset hvad vi så ellers måtte synes om det, de rent faktisk har skrevet eller tegnet, bliver deres kamp med et også vores kamp, på akkurat samme måde, som vi alle sammen blev amerikanere, der mørkemændene fløj flyvemaskinerne ind i Twin Towers, simpelt hen fordi at når ytringsfriheden tages fra én, tages den fra os alle.

Derfor er det så vigtigt, at vi ikke tager vores demokrati og demokratiske rettigheder for givet, men kæmper for dem, hver for sig og i fællesskab. Vi må og skal være solidariske med hinandens frihedsrettigheder, ellers går det galt.

Derfor er vi Konservative særdeles tilfredse med, at regeringen fremlægger en samlet handlingsplan, som skal forstærke indsatsen for at forebygge ekstremistiske holdninger og radikaliserede unge. Det er jo præcis, hvad vi foreslog på vores landsråd i weekenden.

I bestræbelserne på at bevare og udbygge vores demokrati må uddannelse i demokratiets værdier og historie stå centralt. Udarbejdelse af en demokratikanon er her en rigtig god idé og et vigtigt middel. Det er, som vi Konservative igen og igen har fastslået det, i skolerne, vi for alvor møder demokratiet, og derfor er det også i folkeskolen, vi har det vigtigste mødested, og det er her, vi for alvor kan udvikle vores fælles demokratiske normer. Den mulighed skal udnyttes fuldt ud.

Sideløbende med værdikampen må vi også arbejde målrettet for at fastholde og udbygge vore velfærdsmuligheder. Til det kræves der flere hoveder og hænder, altså et større arbejdsudbud.

Vi Konservative har for længst sat mangelen på arbejdskraft på dagsordenen, simpelt hen fordi det er det danske samfunds største udfordring i disse år. Hvis vi ikke i tide får tacklet

mangelen på arbejdskraft, kommer det til at koste os velfærd, og det bliver dyrt. Hver eneste gang en virksomhed må sige nej til en ordre, fordi den mangler arbejdskraft, koster det ikke bare på virksomhedens bundlinje, men også på vores fælles velfærdskonto. For det er altså kun ved indtjening og overskud i virksomhederne, at vi kan få penge til de mange velfærdsgoder, vi alle sammen ønsker os. Derfor er det også direkte benspænd for velfærd, når vi har kæmpet med et skattesystem, der for mange direkte hæmmer lysten til at arbejde. Af samme grund er vi Konservative meget tilfredse med, at der nu igen og for anden gang bliver lettet på beskatning af arbejdsindkomst. Ganske almindelige familier får nu igen lidt ekstra ud af at gå på arbejde.

Med sin tipunktsplan sætter regeringen yderligere fokus på at øge arbejdsudbuddet, og det er aldeles nødvendigt, for også i det offentlige mangler vi nu mange steder læger, sygeplejersker, SOSU- assistenter osv., alt sammen grupper i et velfærdssamfund, som er meget centrale.

Vi skal trække i mange strenge for at lykkes med vores målsætning om at øge arbejdsudbuddet, og det viser regeringen vilje til.

Vi skal alle yde vores bidrag til at passe på os selv som et frit, fredeligt og fremgangsrigt folk, der nok er sig selv, men aldrig sig selv nok. Det kræver, at vi også viser engagement i og medansvar for verden omkring os. Vi skal vise solidaritet med andres kamp for demokrati og menneskerettigheder, og det gør vi via EU, via NATO og FN, via et omfattende bistandsprogram og via danske soldaters aktive indsats i farlige missioner, hvor de sætter livet på spil for andre.

Vi har lige nu en stor styrke i Afghanistan. At den mission er farlig, ved både de og vi. Vi skylder stor tak til dem, der hver eneste dag kæmper med livet som indsats på den rigtige side af værdikampen, mod terror, for fred, mod diktatur, for demokrati.

Vi kæmper den kamp herhjemme, og vi kæmper den derude.

Jo, vi er kun 5 millioner, og vi har ganske rigtigt, som Mao i sin tid sagde det, til opgave at passe godt på os. Det har vi hver for sig og i fællesskab.

Regeringen bidrager med et omfattende og meget ambitiøst lov- og reformprogram til det kommende folketingsår. Det gælder arbejdet med globaliserings- og forskningsindsatsen, det gælder arbejdet med skattepakken og finansloven, og det gælder ikke mindst arbejdet med kvalitetsreformen, hvor vi lægger vægten på ledelse, tillid og ansvar frem for på kontrol og bureaukrati.

I den konservative folketingsgruppe glæder vi os til arbejdet.

Kl. 13:26

Første næstformand (Svend Auken):
Vi siger tak til ordføreren.

Der er foreløbig følgende ordførere, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg nævner dem her, så man ved, hvilken plads i rækkefølgen man har.

Først er det hr. Villy Søvndal, så er det fru Helle Thorning-Schmidt, fru Pia Kjærsgaard, hr. Naser Khader og fru Margrethe Vestager. Og så ser jeg nu fru Line Barfod.

Vi starter. Den første, der har korte bemærkninger til ordføreren, er hr. Villy Søvndal. Værsgo.

Kl. 13:27

Villy Søvndal (SF):
Der har efter De Konservatives landsråd været en del diskussion om De Konservatives ideologiske ståsted – jeg forstår, at man nu søger inspiration hos Mao. Det skal man jo måske være lidt forsigtig med, vil jeg sige.

Men jeg har et enkelt sted, hvor jeg godt ville have lidt klarhed. Fru Pia Christmas-Møller sagde i sit indlæg, at man skulle fastholde og udbygge den fælles velfærd – deri er vi meget enige – og tilføjede så, at det kræver flere hænder, og gik så videre til skatteoplægget som midlet til at få flere hænder. Det vil sige, at der altså ligger den grundlæggende erkendelse hos De Konservative, at forudsætningen for en bedre velfærd er flere hænder eller flere mennesker.

Hvis man så læser i debatpjecen, der hedder »På vej mod en kvalitetsreform«, står der på side 7, anden spalte, under overskriften »... men ikke flere hænder«:

»Vi kan ikke bare øge antallet af beskæftigede i den offentlige sektor. Antallet af danskere i arbejdsstyrken vil være nogenlunde uændret.

Og der er kun få ledige hænder til at komme i beskæftigelse. Én mere ansat i den offentlige sektor vil derfor betyde én mindre ansat i den private sektor.«

Hvad mener De Konservative egentlig?

Kl. 13:28

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Pia Christmas-Møller (KF):
Det er ganske klart: Det Konservative Folkeparti vil have flere hænder og flere hoveder til at løfte

den arbejdsopgave, vi har på arbejdsmarkedet set under et. Vi lider under mangel på arbejdskraft; det gør man ude i den private sektor, og det gør man i en lang række at de borgernære dele af den offentlige sektor. Den udfordring er vi for længst gået om bord i, og her er skattelettelser et blandt mange midler, der skal trækkes på.

Når det gælder den offentlige sektor, mener vi ikke, at det nødvendigvis er sådan, at den offentlige sektor skal beslaglægge en forholdsmæssig større andel af den samlede arbejdsstyrke, for det vil jo gå ud over den private sektors muligheder for at øge indtjeningen og dermed skabe grundlaget for, at vi overhovedet kan finansiere velfærden, som skabes via den offentlige sektor. Nej, vi ser for os, at vi skal have rekrutteret tilstrækkeligt med sygeplejersker, skolelærere, politifolk, læger osv. Det skal vi have sikret. Vi skal have hænder og hoveder dér, hvor borgerne har brug for det. Det er afgørende, at det sker på en måde, hvor vi samtidig siger: O.k., vi kan anvende teknologien til at reducere arbejdskraftbehovet på andre områder i den administrative del.

Så der er altså en meget, meget fin sammenhæng i vores bud på de aktuelle udfordringer, samfundet står over for.

Kl. 13:29

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:29

Villy Søvndal (SF):
Det er også afgørende, at andre forstår den sammenhæng, så jeg vil godt lige prøve at rekapitulere: Det er De Konservatives standpunkt, at der er brug for flere sygeplejersker, flere lærere, flere til at arbejde med de ældre på vores plejehjem, flere hjemmehjælpere, flere til at tage sig af de sindslidende – det var starten på ordførertalen – og flere til at tage sig af de udsatte børn. Er det rigtigt forstået? Det Konservative Folkeparti vil derfor måles på, om det lykkes at skaffe og ansætte flere sygeplejersker, flere lærere, flere pædagoger, flere hjemmehjælpere og flere, der arbejder inden for ældreområdet, flere til at tage sig af de sindslidende og flere til at tage sig af de udsatte børn. Er det rigtigt forstået?

Kl. 13:30

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:30

Pia Christmas-Møller (KF):
Det er fuldstændig rigtigt forstået. Det Konservative Folkeparti arbejder målrettet for at sikre det antal hoveder og sæt hænder, som skal til for at løse de opgaver, vi har ude i ældresektoren, ude i sundhedssektoren, ude i skolesektoren og ude i retssektoren. Her har vi mangel på arbejdskraft; der er mange steder vakante stillinger. Det skal selvfølgelig løses, og det skal vi løse med en offensiv politik, der sikrer, at vi kan klare arbejdsudbudsbehovet, og det er det, vi har lagt frem.

Kl. 13:30

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Villy Søvndal for sin sidste bemærkning.

Kl. 13:30

Villy Søvndal (SF):
Det her er jo et eksempel på det, Nokia siger om, at samtale fremmer forståelsen, for det, vi nu har fået at vide, er, at der skal være flere skolelærere, der skal være flere pædagoger, der skal være flere sygeplejersker, der skal være flere social- og sundhedsassistenter, der skal være flere til at tage sig af de sindslidende.

Om lidt skal der forhandles finanslov og kvalitetsreform. Det må vel betyde, at De Konservative vil måles og vejes på, om succeskriteriet opfyldes: Kom der flere sygeplejersker, flere lærere, flere pædagoger, flere til at tage sig af de ældre på vores plejecentre, til at tage sig af de sindslidende og til at tage sig af de udsatte børn?

Er det rigtigt forstået, at det er det, vi må holde De Konservative op på, når vi når frem til at diskutere finanslov i december?

Kl. 13:31

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:31

Pia Christmas-Møller (KF):
Nu er hr. Villy Søvndal jo et meget ideologisk menneske, og derfor er jeg jo fuldstændig klar over, hvad det er, hr. Villy Søvndal prøver at spørge om, men ikke vil vedgå. Det, hr. Villy Søvndal spørger om, er: Vil vi måle vores succeskriterier på, om den offentlige sektor bare bliver større og æder sig ind på den private sektor? Det gælder arbejdskraftudbuddet, det gælder alting.

Hertil er svaret til hr. Villy Søvndal: Nej, det vil vi aldeles ikke måles på, det er ikke vores succeskriterium. Vores succeskriterium er, at de opgaver, man berettiget kan forvente løst af en offentlig sektor i et velfærdssamfund, bliver løst, og her står vi med en kæmpe udfordring for at sikre den nødvendige arbejdskraft. Alene på grund af befolkningens aldersmæssige sammensætning vil vi se, at mange skolelærerstillinger, mange politistillinger og mange stillinger rundtomkring i sundhedsvæsenet vil stå åbne, fordi der ikke er folk til at besætte dem. Den udfordring har vi taget på os, den vil vi løse, og vi vil gøre det på en kvalitativt høj måde.

Kl. 13:32

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Helle Thorning-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 13:32

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg er jo blevet beskyldt af De Konservative for at køre slingrekurs på skatten. Det er jo for intet at regne i forhold til fru Pia Christmas-Møllers udtalelser sidste uge, først om hvorvidt vi skulle have en EU-afstemning, og så om hvorvidt noget af barselorloven skulle reserveres til mændene.

Men det er slet ikke det, jeg skal tale om, for der er jo et område, hvor De Konservative ikke har haft slingrekurs, og det gælder kravet om skattelettelser. Nu blev De Konservative jo kritiseret meget i de her hektiske dage, hvor der var »Halløj i VKO-flertallet« og diskussion om skattelettelser. Jeg synes jo, det var helt forkert, at man sagde, at De Konservative ikke havde fået noget igennem. For det har man virkelig, og jeg vil gerne sige tillykke. Tre skattelettelser nærmest inden Folketinget er åbnet synes jeg er fantastisk. Først knap 10 mia. kr., så en automatisk skattelettelse inden 2010, fordi man hæver topskattegrænsen, og nu så også det, vi hørte forleden dag, om, at de 64-årige får en bekvem skattelettelse – til de bedst stillede selvfølgelig, det er jo konservativ politik. Så altså rigtig gode skattelettelser.

Det, der selvfølgelig er mit spørgsmål, er så: Er det så færdigt, eller skal der flere skattelettelser til for at tilfredsstille De Konservative? Skal der flere skattelettelser til i den her valgperiode, eller går man måske til valg på at få flere skattelettelser?

Kl. 13:33

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:33

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg vil sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at jeg synes, det kunne tjene Socialdemokratiets formand, som gerne vil være statsminister, at forholde sig til kendsgerningerne og læse, hvad der rent faktisk står i kronikker, i artikler. Det gælder kronikker, der er formet af mig, det gælder artikler, der er formet af andre, det gælder partiers udspil, det gælder konkrete lovforslag, som bliver fremsat her i salen, for det har fru Thorning-Schmidt åbenbart meget store problemer med.

Jeg har efterlyst en diskussion om ligestilling, og det ligger fint i tråd med statsministerens oplæg her i forgårs. Jeg har efterlyst en diskussion om EU, og jeg går ud fra, at man også gerne vil have en diskussion i Socialdemokratiet om EU.

Med hensyn til skatten har Det Konservative Folkeparti for længst sagt, at vi har en vision om, at ingen skal betale mere end 50 pct. af den sidst tjente krone. Det er ikke rimeligt, at man skal aflevere mere end halvdelen, når man siger farvel til familien og tager en ekstra overarbejdstime, tager en ekstra weekendvagt. Det er ikke rimeligt, synes vi, og derudover ligger der også et stort arbejdsudbud at hente i sådan en ordning. Socialdemokratiet har zigget og zagget og zigget og zagget for skattepolitikken senest i dag. Nu tror vi så måske, at fru Thorning-Schmidt kan holde sine tropper til skattestoppet frem til næste valg, men vælgerne kan jo ikke stole på det et minut over valgdagen.

Kl. 13:35

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Helle Thorning-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 13:35

Helle Thorning-Schmidt (S):
Sikke vred fru Pia Christmas-Møller blev her. Det var da slet ikke nødvendigt, for det var bare et enkelt spørgsmål, og måske dækker det over, at man ikke er helt klar på politikken. Men lad det nu ligge, for jeg kunne godt tænke mig at spørge: Nu er det åbenbart stadig en konservativ ambition at få flere skattelettelser, det siger fru Christmas-Møller også, men hvordan ligger det egentlig så med 2015-planen? Er råderummet egentlig ikke brugt? Er der lagt skattelettelser ind dér? Så er der ikke en modsætning mellem på den ene side at sige, at man er glad for 2015-planen, og så samtidig også gå efter flere skattelettelser? Hvornår kommer de skattelettelser – i den her valgperiode eller i næste valgperiode?

Kl. 13:35

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:35

Pia Christmas-Møller (KF):
Det kommer formentlig gennem Folketinget allerede inden denne måned er omme – det i hvert fald forventningen – og får virkning for borgerne pr. 1. januar 2008. Så det er jo et helt konkret svar til fru Helle Thorning-Schmidt, som i øvrigt stadig væk skylder både befolkningen og også os andre her i salen et klart svar på, om de skattelettelser, som denne regering bærer igennem, vil blive rullet tilbage, dersom Socialdemokratiet måtte få magt, som det har agt. Jeg var ikke spor vred, vil jeg sige til fru Thorning-Schmidt. Jeg bliver bare en gang imellem lidt engageret, når vi svarer på så meget. Det var jo ikke kun ét spørgsmål, jeg fik. Jeg fik faktisk en hel stribe, herunder en del påstande. Jeg skynder mig nu at trække mig tilbage i god ro og orden, inden den røde lampe lyser her.

Kl. 13:36

Første næstformand (Svend Auken):
Der er ingen grund til det, for der er mange flere korte bemærkninger. Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 13:36

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg vil heller ikke håbe, at ordføreren trækker sig tilbage nu, for jeg har ikke fået svar på mit spørgsmål. Vil De Konservative afskrive sig flere skattelettelser både i denne valgperiode og i næste valgperiode? Det er et meget enkelt spørgsmål. Går De Konservative til valg på flere skattelettelser – ja eller nej? Det er ikke 2015-planen, jeg spørger bare. Går De Konservative til valg på flere skattelettelser? Det er et enkelt spørgsmål.

Kl. 13:36

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:36

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg har svaret fru Helle Thorning-Schmidt. Vi har leveret skattelettelser i resultatform to gange. Vi har fortsat en vision om, at ingen skal betale mere end 50 pct. af, hvad de tjener på den sidst tjente krone. Det er en vision, vi har, og den kæmper vi selvfølgelig for. Længere er den ikke. Hvor svært kan det være at forstå?

Kl. 13:37

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg vil godt høre lidt om fru Pia Christmas-Møllers holdning til en folkeafstemning om EU-spørgsmålet. Jeg synes, at det vil være udmærket måske at få lidt debat om det, sådan som også fru Pia Christmas-Møller var inde på det lige før. Det er virkelig tiltrængt.

Der er ingen tvivl om, at det er Dansk Folkepartis holdning, at der skal en folkeafstemning til, uanset om juristerne siger, at det ikke er nødvendigt – hvad man måske nok har en forventning om at de gør. Men det har vi altså tradition for, og der er heller ingen tvivl om, at den danske befolkning godt vil høres. Vi synes, at det vil være rigtig godt med en folkeafstemning.

Jeg kan sige, at vi fremsætter forslaget i Folketingssalen som noget af det første, så vi i hvert fald får debatten om en folkeafstemning.

Jeg vil bare høre, om fru Pia Christmas-Møller gør noget for at arbejde for det i regeringen. Jeg synes, det ville være godt for demokratiet, og jeg synes, det ville være godt for regeringen at få en folkeafstemning om EU-traktaten eller EU-forfatningen, eller hvad man efterhånden skal kalde den.

Kl. 13:38

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Pia Christmas-Møller (KF):
Mit personlige standpunkt er jo kendt, det har fru Pia Kjærsgaard også noteret sig; det er jo baggrunden for spørgsmålet.

Det forholder sig sådan, at hverken Det Konservative Folkepartis folketingsgruppe eller regeringen har truffet beslutning på nuværende tidspunkt. Og der er det sådan – og det har jeg også sagt offentligt – at jeg naturligvis loyalt vil støtte den beslutning, man måtte nå frem til, når man beslutter sig på regerings- og partiniveau. Men jeg har altså meldt mit personlige standpunkt ud, og ja, det er selvfølgelig udtryk for, at jeg også på den måde søger at fremme den holdning, jeg har på det område.

Kl. 13:38

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:38

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg er med på, at det er fru Pia Christmas-Møllers personlige standpunkt. Så skal jeg bare høre: Føler fru Pia Christmas-Møller, at der ligesom er opbakning til det personlige standpunkt?

For det er jo temmelig markant, at en politisk ordfører for et regeringsparti har et personligt standpunkt, der hedder folkeafstemning om EU-traktaten, når regeringen i øvrigt ikke har det.

Så er det så bare, jeg spørger: Føler fru Pia Christmas-Møller, at regeringen efter den udmelding ligesom måske har fået lidt at tænke over? Er der sådan lidt at arbejde henimod?

Kl. 13:39

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:39

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg er en stærk tilhænger af argumentets styrke. Det er en forudsætning for, at demokratiet kan skabe fornuftige løsninger på samfundsudfordringer. Og det er naturligvis derfor, at jeg også benytter mig af min ytringsfrihed og af min mulighed for at bringe synspunkter til torvs. Jeg tror på, at debat fremmer forståelsen, og jeg tror også på, at man ad den vej kan nå til en større enighed.

Men det er altså sådan, at regeringen jo ikke har sagt, at den ikke vil have en folkeafstemning. Den har heller ikke sagt, at den vil have en; den har ikke truffet sin beslutning. Fair nok. Der har jeg så gjort mit lille regnebræt op – jeg har så heller ikke helt samme forpligtelser og de samme hensyn at tage, kan man sige – og det har jeg meddelt offentligt. Det har jeg ikke gjort som politisk ordfører, det har jeg gjort som folketingsmedlemmet fru Pia Christmas-Møller.

Det er i øvrigt ikke så uset, så det ikke er set tidligere; jeg mener, vi oven i købet har haft en statsminister, der har givet udtryk for personlige synspunkter. Det synes jeg er demokratifremmende og dialogfremmende, og det er med til at give åbenhed i et samfund, som i øvrigt har fordel af at være åbent og gennemsigtigt på mange punkter.

Det korte af det lange er: Der er ikke truffet nogen beslutning. Og jeg har meddelt, at jeg naturligvis vil være loyal over for den beslutning, som både mit parti og regeringen måtte finde frem til, når den tid kommer.

Kl. 13:40

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:40

Pia Kjærsgaard (DF):
Ja, alt det der med personlige standpunkter, også når man er politisk ordfører eller statsminister, eller hvad ved jeg, kan vi have hver vores holdning til. Men jeg må bare spørge fru Pia Christmas-Møller: Er der fri afstemning? For det kommer jo til afstemning, formentlig inden regeringen har besluttet sig.

Jeg har desværre en formodning om, at regeringen har besluttet sig på den forkerte måde, men det er så kun min opfattelse. Det ville være godt, at mange – jo flere desto bedre – stemmer for Dansk Folkepartis forslag. Jeg ved jo også, at der er lidt usikkerhed hos eksempelvis Socialdemokratiet. Så det ville være godt, hvis fru Pia Christmas-Møller kunne være med, ligesom jeg kan forstå, at andre partier er med os, måske også nogle i Socialdemokratiet. Det er ikke sikkert, at der vil være et flertal. Det vil der næppe være, men jo flere desto bedre.

Har fru Pia Christmas-Møller gjort sig overvejelser i den retning?

Kl. 13:41

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:41

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg har gjort mig mine overvejelser og også trukket mine linjer meget præcist op. Fru Pia Kjærsgaard behøvede jo egentlig ikke stille spørgsmålet, for fru Kjærsgaard ved godt – det har jeg sagt adskillige gange også før i dag – at jeg vil stemme sammen med regeringen og med mit parti. Jeg har været et led i processen, også på offentligt niveau. Det er en demokratisk ret, som andre jo også gør brug af fra tid til anden, og det synes jeg er fint. Men det fører ikke til, at man så ikke kan indordne sig under en fælles beslutning, og jeg har fra første færd meddelt, at jeg er parat til det.

Derfor kan man godt spare sig alle mulige spørgsmål fra nu og frem, i dag og andre dage, om, hvorvidt jeg vil stemme for forskellige beslutningsforslag, som går imod regeringen og mit parti i denne sag. Det vil jeg ikke. Det har ikke været en del af mine overvejelser. Mit bidrag er, at jeg har tilkendegivet, hvor jeg personligt står i dette spørgsmål, og mere er der ikke at sige til det.

Kl. 13:42

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Naser Khader for en kort bemærkning.

Kl. 13:42

Naser Khader (NY):
For en måned siden indgik regeringen en skatteaftale med Dansk Folkeparti, en aftale, som vi i Ny Alliance sagde nej til, men som vi stemmer

for, fordi den er et meget, meget lille skridt i den rigtige retning, men vi ville ikke lade os binde af den. Vil De Konservatives ordfører bekræfte, at denne aftale giver Dansk Folkeparti vetoret i skattepolitikken til 2015?

Kl. 13:42

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Pia Christmas-Møller (KF):
Nej.

Kl. 13:43

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Naser Khader for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Naser Khader (NY):
Vil De Konservative så efter et valg gå med til en skattereform, der kan sænke skatten på arbejde?

Kl. 13:43

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Pia Christmas-Møller (KF):
Jamen altså, jeg har jo redegjort for den konservative skattevision, som på ingen måde er opfundet til denne lejlighed. Den har vi altså haft i flere år. Vi arbejder støt, roligt, målbevidst og ihærdigt på at omsætte den til et resultat, og det kan hr. Khader naturligvis regne med at vi vil fortsætte med at gøre i nøje overensstemmelse med det mandat, vi får fra vælgerne.

Kl. 13:43

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Naser Khader for sin tredje korte bemærkning. Den ønsker hr. Naser Khader ikke at give. Så går vi videre, og den næste er fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:43

Margrethe Vestager (RV):
Fru Pia Christmas-Møller talte meget varmt og sagde, tror jeg, nogenlunde ordret: Udsatte børn vil altid have vores særlige bevågenhed. Den indstilling deler vi helt i Det Radikale Venstre, og derfor vil jeg spørge, om Det Konservative Folkeparti er stolt over udviklingen i de danske asylcentre, hvor sundhedsudgifterne er tredoblet, og hvor udgifterne til døgnanbringelse af børn er tidoblet.

Kl. 13:44

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Pia Christmas-Møller (KF):
Nej, vi er ikke stolte af, at over 50 pct. af de mennesker, der sidder i de danske asylcentre, er afvist og burde rejse hjem. Det er vi ikke stolte af. Det er et problem, at mennesker, som har fået en klar besked på, at de ikke opfylder de kriterier, vi har, ikke rejser hjem. Så selvfølgelig kan vi ikke være stolte af, at de ikke efterkommer den anvisning.

Kl. 13:44

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 13:44

Margrethe Vestager (RV):
Hvis man nu ser på grundene til, at de sidder der, og når regeringen nu selv har konstateret, at opholdstiden alt andet lige er det, der er det sundhedsskadelige – det samme har Socialforskningsinstituttet, Lægeforeningen, Danske Psykologer, Institut For Folkesundhed – er det så ikke på tide, at De Konservative finder det efterhånden berømte konservative slogan »Nok er nok« frem og siger, at eftersom det er åbenlyst, at de mennesker ikke har noget at vende hjem til, så vil vi have dem ud af de centre, sådan at børnene kan få en almindelig skolegang, et almindeligt fritidsliv og et håb om, at der er en fremtid?

Kl. 13:45

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:45

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg vil gerne sige til fru Margrethe Vestager, at der ikke er noget, Det Konservative Folkeparti er så optaget af som at tage hensyn til udsatte og sårbare personer, herunder selvfølgelig særlig mindreårige. Vi er meget opmærksomme på, at der er en gruppe i asylcentrene, som har det skidt. Det, der er opgaven, er at finde ud af, hvordan vi kan forbedre deres forhold, hvordan vi kan give også deres liv et perspektiv, give dem nogle livschancer. Og det skal selvfølgelig ske i overensstemmelse med deres forældre, for det er jo immer væk forældre, der bestemmer og ikke vil rette sig efter den afgørelse, som den danske stat har truffet i henhold til de love og regler, vi har vedtaget her i Folketinget.

Når det er sagt, så kan man spørge, om vi skal lave love og regler om. Her går vi ikke ind for særlove. Det har vi dårlige erfaringer med. Det er altså ikke en vej, vi vil betræde. Hvad så? Skal vi give de her mennesker mulighed at bosætte sig i samfundet med en afgørelse, der stadig væk hedder afvist? Vil det ikke være at lægge op til nogle falske forventninger om, at de kan blive her i længere tid? Er det ikke at gøre ondt værre for de her børn, at de kan blive kammerater og lignende med danske børn og så pludselig blive sendt hjem den dag, hvor vi ikke længere kan have dem gående? Er det ikke at gøre ondt værre? Hvad er svaret på den her udfordring?

Kl. 13:46

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Margrethe Vestager (RV):
Jeg har den oplevelse, at Det Konservative Folkeparti er et i hvert fald sine steder internationalt orienteret parti, og derfor kunne man jo kigge ud i verden for at finde ud af, hvad det er for nogle svar, man har fundet andre steder. Man kunne se til Finland, man kunne se til Norge, man kunne se til Belgien, man kunne se til en lang række europæiske lande, som har fundet et svar, nemlig det, som bliver anbefalet af FN, og som er, at hvis man ikke kan give asyl, så sørger man for anden type af beskyttelse, for der er en grund til, at de folk sidder i lejren, der er en grund til, at de ikke bare tager deres tøj og går. Der er ingen grund til, at de kommer til at udsætte sig selv og deres børn for alvorlig sundhedsfare som konstateret af regeringen selv.

Finder fru Pia Christmas-Møller ikke, at det er helt uholdbart at lægge sig og lade hovedpuden være kynisme og sige, at det må være deres eget ansvar, og at hvis bare de kunne tage hjem, så ville problemet være løst? Er det her ikke en fuldstændig nøgtern opgave at ordne for ordentlige mennesker, som også gerne vil samarbejde på den anden side af et folketingsvalg? Eller hænger man sig fuldstændig desperat fast til det samarbejde, man har i øjeblikket, som har bragt decideret udsatte børn i den situation, som de er i? Der er jo brug for, at Det Konservative Folkeparti handler og gør det meget, meget hurtigt.

Kl. 13:47

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 13:47

Pia Christmas-Møller (KF):
Det er ikke nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti flere gange har taget teten i det her spørgsmål. Vi har sammen med vores samarbejdspartnere været med helt fremme med hensyn til forbedringer. Vi har også en Rambøll-undersøgelse, der viser, at forholdene faktisk er blevet bedre for en del af de her grupper på asylcentrene. Men der er stadig væk en udfordring at håndtere, i takt med at tiden går. Det er rigtigt.

Vi vil ikke være med til at lave særlove, vi mener heller ikke, at svaret er at give midlertidig opholdstilladelse, for det vil være det samme som at sende et signal til hele verden om, at uanset om man opfylder kriterierne, men bare kommer hertil, bliver hængende længe nok og holder ud, får man alligevel ophold i Danmark. Det er at åbne en ladeport; det er ikke svaret, hvad er svaret så?

Jeg vil gerne være åben over for nye ideer, som kan forbedre de her børns vilkår, det vil jeg meget gerne. Men jeg vil ikke være med til at undergrave hele vores udlændingepolitik, for det kommer der ikke noget godt ud af. Jeg vil heller ikke være med til at give de her børn falske forhåbninger om en permanent tilværelse i Danmark. Det er jo det, der ligger lige for enden af det, som Det Radikale Venstre foreslår. Men kan vi i fællesskab finde på noget nyt, noget bedre end det, vi i dag oplever ude i centrene, er jeg ikke den, der siger nej tak til en sådan dialog, tværtimod.

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod, kort bemærkning.

Kl. 13:49

Line Barfod (EL):
Jeg må tilstå, at jeg ikke kan komme på noget bedre for at forbedre vilkårene for børn, der er anbragt i lejre, end at få dem ud af lejrene, når vi har gentagne faglige ekspertudtalelser om, at det er det værste for børnene at være i lejrene. Men jeg kan forstå, at det synes fru Pia Christmas-Møller ikke er nyt, så det vil jeg ikke spørge til.

I stedet vil jeg gerne spørge fru Pia Christmas-Møller som Det Konservative Folkepartis ordfører om noget andet. Nu kunne vi høre rigtig meget i ordførerens tale om, at der skal undervises i demokrati, og at vi skal have en demokratikanon, hvor man kan læse, hvad demokrati er. Indgår det så også i den konservative

politik, at man skal have lov til at lære om demokrati ved at være en del af det og kunne deltage i demokrati i sin hverdag?

Kl. 13:49

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Pia Christmas-Møller (KF):
Ja, selvfølgelig, men det siger sig selv, at vi har nogle betingelser i Danmark – f.eks. for at have stemmeret til Folketinget – og dem har jeg ikke tænkt mig at opgive. Men at man bliver involveret i demokratiet, når man er i Danmark, tager jeg som en selvfølge, og jeg mener nærmest, at det for den enkelte skal opfattes som en forpligtelse.

Kl. 13:50

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:50

Line Barfod (EL):
Så forstår jeg ikke helt, hvordan det kan være, at vi lige her forleden dag fik en rapport fra Børnerådet om, at rigtig mange børn og unge oplever, at de ikke har indflydelse på deres egen hverdag, og at elevrådene ikke har noget at skulle have sagt. Vi kan høre fra de uddannelsessøgende, at der er skåret voldsomt ned på deres medbestemmelse på de videregående uddannelser; vi kan se, at flere og flere mennesker ikke kan få dansk statsborgerskab og derfor ikke kan få lov til at stemme og deltage i den del af demokratiet, der handler om folketingsvalg; altså oplever vi på flere og flere områder, at man ikke har mulighed for at deltage i demokratiet, men at det bliver reduceret til noget, man skal læse eller høre om, som om det var et eventyr.

Kl. 13:50

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:50

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg kan overhovedet ikke nikke genkendende til det billede, fru Line Barfod fremmaner. Jeg mener, at vi har et åbent og demokratisk samfund, hvor dialogen i den grad præger beslutningsprocesserne i alle led for enhver, der gider tage aktiv del.

Men hvis fru Line Barfod tænker på de dele af Enhedslisten, som hun skal konsultere ude på gaderne på Nørrebro, så vil jeg sige, at det, at man udøver sin indflydelse med brosten vendt mod politiet, sætter ild til fuldstændig sagesløse borgeres forretninger og lignende, ikke er vejen frem, og det er ikke en del af min demokratiforståelse. Det kan jeg overhovedet ikke se er en del af en demokratiaktivitet. Så hvis det er det, fru Line Barfod sigter til, så må jeg sige: Hus forbi – vi er lodret uenige.

Kl. 13:51

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:51

Line Barfod (EL):
Jeg har ikke set ét eneste elevråd på én eneste skole, der har ment, at brosten, vold eller andet skulle være en del af demokratiet. Det har heller aldrig nogen sinde været Enhedslistens politik, at elevråd skulle gå ud og kaste med brosten.

Det, vi ønsker, er, at elevråd på skolerne skal have mulighed for at have reel indflydelse på de beslutninger, der træffes på skolerne, at lærerne skal have mulighed for at få indflydelse, at ansatte og borgere overalt skal have mulighed for at få indflydelse på deres hverdag; at borgerne f.eks. skal have mulighed for at få en folkeafstemning om EU – om store ting, der har betydning for deres hverdag.

Jeg kan så forstå, at det ikke er konservativ politik, at man skal have mulighed for at stemme om EU, at man skal have mulighed for at deltage i de demokratiske processer på skoler, i uddannelsessystemet og andre steder. Det bliver reduceret til noget, som man kan læse om i en kanon, og som man kan blive undervist i som eventyr i skolen.

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Pia Christmas-Møller (KF):
Det er jo fuldstændig forkert. Og jeg sagde jo også direkte i mit indlæg her i dag, at vi for alvor møder demokratiet i skolerne. Det gør vi jo bl.a. via dialog og via elevrådene, og det gælder også i gymnasierne og op igennem vores uddannelsessystem. Det står vi helt og fuldt bag, selvfølgelig gør vi det.

Når det kommer til fru Line Barfods bekendte, der udøver demokrati på gaderne med vold og den slags ting, så står vi af. Og der er det jo en kendsgerning, at fru Line Barfods parti, Enhedslisten, gang på gang udtrykker sympati og forståelse for de unge mennesker, der ikke underkaster sig demokratiets vilkår, nemlig at det er argumenter, man slås med, og ikke hverken brosten eller toiletkummer eller noget andet.

Kl. 13:52

Første næstformand (Svend Auken):
Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:53

(Ordfører)
Margrethe Vestager (RV):
»I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme ...« Jeg tror, det for de allerallerfleste af os er en kendt og elsket fædrelandssang. Men for en lille dreng, der fyldte 8 år i mandags, gælder hele linjen »I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme« ikke, for det har han ikke. Han har hjemme i et asylcenter, der er han født, og der bliver han. Alternativet eksisterer ikke, for hans irakiske forældre kan ikke rejse hjem, hvor det så end måtte være.

Senest har FN gjort det klart, at hjemvendte irakere er i overhængende risiko for tvangsislamisering og for undertrykkelse gennem systematisk brug af bl.a. voldtægt.

Der bliver givet mange løfter om bedre velfærd for de fleste, men der er en lille gruppe mennesker i vores asylcentre, hvis velfærd vi kan ændre, hvis statsministeren vil vedkende sig det ansvar, som Danmark har for deres sikkerhed.

I Danmark betragter vi friheden som en selvfølge, folkestyret som noget selvklart og respekten for liv, frihed og ejendom som selvindlysende, hvis jeg må citere statsministeren. Det forpligter.

38 gange har Røde Kors allerede indtil nu i 2007 måttet underrette en kommune om, at et barn i deres varetægt er alvorligt truet og har brug for en indsats.

De mennesker, som sidder uden håb i vores asylcentre, har brug for, at vi hæver den sociale standard. Det er opholdstiden i centrene, der gør dem syge.

Vi bør hæve standarden, så ingen udlænding opholder sig i et dansk asylcenter mod sin vilje ud over en afgrænset kort modtageperiode, medmindre ganske særlige omstændigheder taler for det. Det er danske værdier, når de bliver omsat til virkelighed. Og det glæder vi os til at samarbejde om.

Regeringen kalder deres velfærdsløfter for kvalitetsstandarder, Socialdemokraterne deres for velfærdsrettigheder.

Der er et mindretal af borgere herhjemme, for hvem det ikke er enestue eller madordning i skolen, der er det mest presserende, selv om det naturligvis ellers kan være meget godt.

Velfærd for de få kræver, at vi tager ansvar. Det er de børn, hvis forældrene nok elsker dem, men som ikke kan løse deres egne problemer med alkohol, med stoffer, som er indsatte i fængslerne. Det er de unge, især piger, som forsøger selvmord. Det er de unge, som lever i risiko for tvangsægteskab. Det er de unge, som ikke kan overskue at tage en ungdomsuddannelse. Det er de unge, og rigtig mange af dem er under 30 år, der med en psykisk diagnose bliver tilkendt førtidspension og glemt. Det er de unge, som nok allerede er noget forhærdede, men som ikke har fortjent at sidde i varetægt sammen med voksne kriminelle. Det er de kvinder, som er ramt af vold, og deres børn, som jo også er ofre for volden.

De har brug for, at vi hæver den sociale standard.

De sårbare børn har brug for sociale normeringer. Det betyder, at der er flere engagerede voksne, ikke kun til den enkelte, men til det fællesskab, f.eks. i børnehaven, som de skal opleve at være en del af.

De unge, som har forsøgt selvmord, har brug for behandling, ikke for at blive sendt hjem eller sendt på førtidspension.

De unge, som lever i risiko for et tvangsægteskab, skal have adgang til mæglere, og det skal selvfølgelig være klart kriminelt også at udøve den form for tvang. De skal også kunne tilbydes beskyttelse.

De unge, som ikke kan overskue en ungdomsuddannelse, har brug for at blive taget i hånden og for at blive fulgt i et forløb, der er tilrettelagt for dem, og som giver adgang til arbejdsmarkedet.

De unge, der i dag får førtidspension, skal have ret til tilbud om social genopbygning og om at komme ind på arbejdsmarkedet.

De unge, som skal anbringes, skal selvfølgelig anbringes, men det skal gøres der, hvor man tager sig af unge, ikke der, hvor man varetægtsfængsler voksne.

De kvinder, der er ofre for vold, skal tilbydes en ambulant behandlingsindsats for både dem selv og deres børn og selvfølgelig beskyttelse.

Hvis man ser på de udenlandske kvinder, som også er ofre for vold, må de have en reel mulighed for at blive i Danmark. Vi må kunne tillade os at antage, at vold i et ægteskab altid bidrager til ægteskabets ophør. Sådan er det faktisk ikke i dag.

Sådan kan vi hæve vores sociale standard, sådan kan vi omsætte danske værdier til virkelighed. Det glæder vi os til at samarbejde om.

Velfærd for de fleste kræver, at vi gennemfører reformer. En af de ting, som binder Danmark sammen, en af de ting, som virkelig er sammenhængskraften, er tillid. Forudsætningen for Danmark kunne man sige er tillid. Det er jo også en konstruktiv tilgang. Så er der både noget at komme med og noget at komme efter: Øget tillid til offentligt ansatte ved et opgør med stive, bureaukratiske systemer og med det store væld af overflødige og tidrøvende forpligtelser til dokumentation.

Det Radikale Venstre har bare til en begyndelse ti forslag om regler, der kan afskaffes. Vi tager selvfølgelig helt ansvar for, at det er vores forslag, men de er godt funderet, for de bygger på vores besøg på institutioner over hele landet og dialog med organisationer, som har indsigt. Det handler om alt det papir, der kommer ud af pligt til sprogscreening, skriftlige pligtige læreplaner, centrale krav om fraværslister, mængden af planer i folkeskolen, som arbejder med og mod hinanden, inklusive den såkaldte kvalitetsrapport, dokumentationskravene i forbindelse med frit valg osv. osv. Det handler om bedre kvalitet gennem faglig frihed og politiske forventninger, ikke gennem papirarbejde. Hvornår har en papirtiger sidst lært et barn at læse?

Tilliden skal naturligvis ikke være blind, tillid skal bygge på faglighed, på menneskeligt engagement, tillid og anerkendelse til de mennesker, som hver dag får vuggestuer, skoler, fængsler, sygehuse og plejecentre til at fungere til glæde for borgerne. Derfor er investeringen også en investering i ledelse, grunduddannelse, efteruddannelse og selvfølgelig relevant evaluering som fagligt input, meget gerne på grundlag af realkompetence og meget gerne med en kontant anerkendelse af større faglighed. Det er tillidsreform, og det er danske værdier omsat til virkelighed. Det glæder vi os til at samarbejde om.

Diskussionen om bedre velfærd er ikke kun en diskussion, som vi kan have mellem regioner og kommuner. Der er også en relevant diskussion for staten selv. Det gælder f.eks. arbejdsforholdene for politi og fængselsfunktionærer. Det er selvfølgelig ikke nogen stor gruppe, det er jeg klar over, men deres arbejde er uundværligt.

Selvfølgelig vil vi også gerne være med til at investere i sygehuse, skoler og børnehaver, men der er også behov andre steder, hos de mennesker, som oplever bagsiden af regeringens politik om længere og strengere straffe. Der er fængselsfunktionærerne et eksempel på kernemedarbejdere i den offentlige sektor, hvis arbejdsmiljø i den grad halter. Risikoen for nedslidning er fire gange så stor som på arbejdsmarkedet i øvrigt, og antallet af sygedage er 60 pct. højere end på arbejdsmarkedet i øvrigt.

De fleste fængselsfunktionærers hverdag er præget af bygninger, der fremmer aggression, og overbelægning i en sådan grad, at deres arbejde bliver særdeles vanskeligt og nedslidende. Der er brug for bedre bygninger og ressourcer, så medarbejderne kan gøre deres arbejde og bl.a. forebygge, at indsatte fortsætter i kriminalitet, når deres straf er udstået. Også det glæder vi os til at samarbejde om.

Der er så kort tid, og der er store opgaver at tage fat på. Jeg glæder mig til debatten og også til, at vi fortsætter den i anden runde.

Så afslutningsvis: Statsministeren satte en dagsorden om demokrati, værdier og vores samfunds sammenhængskraft. Statsministeren sagde: Derfor fordømmer vi ethvert forsøg på at dæmonisere mennesker på baggrund af deres religion eller etniske tilhørsforhold.

Det er stærke, gode ord sammen med de andre værdier. Vi vil gerne deltage i værdidialogen, dialogen om, hvordan man gør værdierne til hverdagsvirkelighed. Den dialog kan virke langt stærkere end den værdikamp, som mange trompeterer for. Værdikampen risikerer jo at blive et udskilningsløb mellem dem og os, fordi den risikerer at blive et diktat og ikke en dialog. En værdidialog er derimod en invitation til at deltage i demokratiet, til at bidrage til den kulturelle udvikling, til aktivt medborgerskab.

Der er så mange positive kræfter i at tilhøre et mangfoldigt og demokratisk land. Det kan f.eks. høres, når Isam B fortolker »I Danmark er jeg født«, eller når Natasja som noget af det sidste, hun gjorde, også frit fortolkede det samme tema: »I Danmark er jeg født«. De omsætter også danske værdier til virkelighed, både for dem, som er født her, og for dem, som ikke er født i Danmark, men som alligevel hører hjemme her.

Kl. 14:03

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Jeg skal gøre opmærksom på, at der foreløbig er indtegnet med korte bemærkninger til ordføreren: fru Pia Kjærsgaard, fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Troels Lund Poulsen, hr. Naser Khader og fru Line Barfod. Den første bliver fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:03

Pia Kjærsgaard (DF):
Nu indledte fru Margrethe Vestager jo helt typisk for Det Radikale Venstre med et forsvar for afviste asylansøgere. Jeg vil bare være helt sikker på, at fru Margrethe Vestager er klar over, at det er afviste asylansøgere, der tales om her. Det er ikke folk, som står for at skulle have en opholdstilladelse i Danmark og måske må vente på nogle ting. Det er folk, der er afvist, og myndighederne har altså konkluderet, at de kan vende hjem.

Kl. 14:03

Margrethe Vestager (RV):
Det er jeg fuldstændig klar over, ja.

Kl. 14:04

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:04

Pia Kjærsgaard (DF):
Hvad er så fru Margrethe Vestagers begrundelse for at blive ved med at tage spørgsmålet op, når det er folk, der er afvist? For mig at se er en underlig politik at føre, for som jeg også sagde, da jeg stod på talerstolen og blev af udfrittet fru Margrethe Vestager, er det jo folk, hvis sag har været igennem de instanser, som fru Margrethe Vestagers parti selv har været med til at oprette. Fru Margrethe Vestagers parti har vel i virkeligheden været bannerfører for at få den lovgivning, der er på området i dag, og hvad er så egentlig begrundelsen for at gå så meget i brechen for folk, der ikke har grund til at være i Danmark?

Jeg tror, vi alle sammen er meget opmærksomme på, at det er børnene, der i vidt omfang kommer til at betale prisen. Men i mange tilfælde bliver de også skubbet foran, og alle kan selvfølgelig kun have ondt af de børn, som bliver skubbet foran i deres forældres kamp for at blive i et land, hvori de har fået afvist deres ansøgning om asyl.

Kl. 14:05

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:05

Margrethe Vestager (RV):
Nu ved fru Pia Kjærsgaard åbenbart, at de ikke har årsag til at være i Danmark. Det asylsystem, vi har, har fru Pia Kjærsgaard jo været med til at designe. Det er blevet lavet om, siden V, K og O kom til. Det er et andet asylsystem end det, vi havde, og det er nogle andre, der sidder i Flygtningenævnet. Og fru Pia Kjærsgaard ved så åbenbart, at asylansøgerne ikke har formel årsag til at være i Danmark.

Når man ser, hvordan de mennesker bliver ødelagt, tror jeg, de selv mener, at de har en god årsag til at blive i Danmark, og det mener jeg vi bliver nødt til at tage konsekvensen af. Vi bliver nødt til at se på, hvad det er for nogle forhold, vi tilbyder.

Når FN siger, at den akutte risiko for dem er, at de tager tilbage til tvangsislamisering, og at det, man bør gøre som land, er at give dem beskyttelse, synes jeg, det er mærkeligt, hvis man fastholder, at de børn og deres tilstand og deres sundhed bare er et nødvendigt offer for at fastholde love, regler, systemer, bogstaver og hele den maskine, som fru Pia Kjærsgaard er blevet så stolt af, men som hun taler mindre om end de værdier, som hun også gerne vil stå for.

Kl. 14:06

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Pia Kjærsgaard for den tredje og sidste bemærkning.

Kl. 14:06

Pia Kjærsgaard (DF):
Nu siger fru Margrethe Vestager, at jeg må vide, at de ikke har anledning til at være i Danmark. Næh, det ved jeg sådan set ikke. Jeg ved bare, at der er nogle retsinstanser, de mennesker har været igennem, som har afgjort deres sag. Men jeg kan omvendt forstå, at fru Margrethe Vestager er helt sikker på, at de har en formel årsag til at være i Danmark.

Så bryder mig ikke om ordet designerpolitik. Jeg ved godt, at det er fantastisk radikalt, men det er altså lovgivning, der er vedtaget her i Folketinget. Jeg føler faktisk, at Det Radikale Venstre gang på gang stiller sig bedrevidende i forhold til den lovgivning. Man ved, hvad der er rigtigt for den enkelte, fordi man er fuldstændig overbevist om, at når den enkelte har været på tv og fortalt historien, må det være sandheden og ikke det, at vedkommende har været igennem instanserne i Danmark efter en lovgivning, som ikke er designet, men som faktisk er vedtaget af det danske Folketing – og i øvrigt grundlæggende er ud fra de principper, som Det Radikale Venstre stod som bannerfører for, da den nye udlændingelovgivning blev vedtaget for år tilbage.

Kl. 14:07

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:07

Margrethe Vestager (RV):
Jeg tror, at fru Pia Kjærsgaards oplevelse af radikal politik må stå helt og aldeles for fru Pia Kjærsgaards egen regning. Jeg kan ikke genkende det, men det er måske heller ikke så underligt.

Jeg citerede fru Pia Kjærsgaard fra fru Pia Kjærsgaards andet spørgsmål, hvor fru Pia Kjærsgaard sagde, at asylansøgerne ikke har årsag til at være i Danmark. Det var sådan set det, der var mit udgangspunkt, nemlig at fru Pia Kjærsgaard sagde, at det fandt hun ikke der var grund til. Men jeg synes ikke, der er nogen grund til at fortsætte en diskussion, da fru Pia Kjærsgaard åbenbart har helt anderledes indsigt i, hvorfor Det Radikale Venstre synes, at det her er en vigtig sag, end det, som driver os til at tage den op.

Kl. 14:08

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Helle Thorning-Schmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:08

Helle Thorning-Schmidt (S):
Ordføreren taler varmt og, synes jeg, rigtigt om tillid til de offentligt ansatte; mennesker, der gerne vil udøve deres faglighed og gerne gøre et godt job så at sige. Vi går også meget op i tillid. Det er bare vigtigt for os, at det at sige tillid ikke bliver en undskyldning for, at politikerne ikke også påtager sig et ansvar for, at kvaliteten er i orden. Det betyder så også, at vi, når vi går ind i kvalitetsreformarbejdet, som vi jo gør for at opnå en bedre kvalitet i den offentlige sektor, vil kigge meget på, om regeringens kvalitetsreform indeholder flere bureaukratiske regler end dem, vi sådan set gik ind i arbejdet med.

Jeg kan bare nævne noget af det, som regeringen har foreslået: akkreditering på sundhedsområdet, akkreditering på det sociale område, akkreditering af dagtilbud, offentliggørelse af produktivitetsmålinger på sygehusene, årlige medarbejderudviklingssamtaler – mange af dem – og indgåelse af forældreaftaler i daginstitutionerne. Det er bare et lille udpluk af det, regeringen har foreslået. Hvad mener De Radikale egentlig om det? Lyder det af meget og af mere bureaukrati end det, vi har i forvejen?

Kl. 14:09

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:09

Margrethe Vestager (RV):
I hvert fald kan man sige, at det er en rigtig dårlig deal, hvis det, der kommer til at foregå, er, at vi ligesom skal vedtage regeringens politik, og at det, vi andre går ind for, skal sendes i udvalg.

For der synes nemlig at være sådan en proces, som betyder, at vi ikke først kan tage det væk, som vi synes er en belastning, og så se, om man f.eks. kan finde en måde at evaluere på i folkeskolen, som giver et input til lærerens tilrettelæggelse af undervisningen, i stedet at der sker planlægning, statslig kontrol og kvalitetsrapportstyring – helt ind i det, som hedder Skolestyrelsen i dag.

Derfor glæder vi os over og er oprigtigt nysgerrige med hensyn til forhandlingerne, fordi regeringen jo også har meldt meget klart ud, at den er mod bureaukrati, for tillid og for, at der bliver et større fagligt råderum. Og derfor vækker det selvfølgelig også nysgerrighed og undren hos os, at man har så mange ideer til mere papirarbejde og så relativt få ideer til, hvad man kan tage væk af det, der eksisterer.

Kl. 14:10

Første næstformand (Svend Auken):
En kort bemærkning til fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 14:10

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg må lige forstå det. Betyder det så også, at De Radikale vil være optaget af at gå ind i de forhandlinger og være sikre på, at man ikke bare lægger mere bureaukrati oven i alt det andet, der findes i forvejen, og at De Radikale også vil være optaget af at finde ud af, hvad det koster for alt det her bureaukrati, der bliver mere af?

Vi er meget optaget af, at man måske kan frigøre noget arbejdskraft fra bureaukrati og bruge den til kerneopgaver. Jeg kunne selvfølgelig også godt tænke mig at høre Det Radikale Venstres formands vurdering af, om man kan frigøre arbejdskraft til kerneopgaver frem for bureaukrati.

Kl. 14:10

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Margrethe Vestager (RV):
Jeg er helt overbevist om, at man kan frigøre arbejdskraft, for vi ved, at der er rigtig mange mennesker, der ikke har et ansættelsesbrev, der står bogholder på, men et ansættelsesbrev, hvor der står pædagog eller folkeskolelærer eller so-

cial- og sundhedshjælper eller sygeplejerske, områder, hvor der er masser af bureaukratiske opgaver. Og bare det at lette den byrde for dem og sørge for, at de kunne have mere tid til deres arbejde, vil jo i sig selv være en velfærdsforbedring.

Så jeg mener bestemt, der er noget at komme efter i den sammenhæng, og det er et meget klart mål for Det Radikale Venstre, at der er færre regler i den offentlige sektor, når vi går, end når vi kommer.

Kl. 14:11

Første næstformand (Svend Auken):
Så går vi videre. Det er hr. Troels Lund Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:11

Troels Lund Poulsen (V):
I dagens udgave af Information kan man læse lidt om den radikale skatteplan, og jeg ved jo, at Det Radikale Venstre er et parti, der normalt bryster sig af at være et meget socialt parti, der gerne vil sikre, at man fordeler rigdomme og byrder ligeligt i samfundet.

Hvordan kan det så hænge sammen, at den radikale skatteplan lægger op til, at det er de allerrigeste, der får allermest ud af den skatteplan, Det Radikale Venstre har fremlagt? Er det radikal solidaritet med dem, der ikke tjener så meget?

Kl. 14:12

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:12

Margrethe Vestager (RV):
Jeg takker selvfølgelig for signalementet af Det Radikale Venstre; det synes jeg er utrolig sympatisk, og det har vi også noget at have i. Som jeg jo bl.a. gjorde rede for i min ordførertale, har vi en lang række forslag til, hvordan man kan sørge for at ændre på nogle af de forhold, som vi synes socialt udsatte mennesker har.

Men vores skattepolitik har jo to målsætninger. Den ene er, at vi får et bedre miljø, og den anden er, at skattepolitikken hjælper os med at bidrage til, at der er flere mennesker, som gerne vil tage en ekstra tørn i det her samfund. Det har vi lavet vores skattepolitik efter: højere skat på forurening, lavere skat på arbejde.

Vi har så haft den – hvad skal man kalde det? – præmis, at vi gerne vil have en bedre social profil end den, vi har haft tidligere, fordi vi har arbejdet med en skattepolitik, som i sin tid var udarbejdet med Anders Samuelsen som hovedarkitekt, og der har vi syntes, at det var rigtigt at lave en lidt anden profil end den, vi havde før. Vi synes, der er kommet en bedre balance, bl.a. selvfølgelig for at kompensere for øgede grønne afgifter, sådan at man ikke lige pludselig sidder der og tror, at fordi man er pensionist eller uden for arbejdsmarkedet, så boner de bare igennem.

Der foreslår vi jo at forhøje personfradraget, og at man får et meget større beskæftigelsesfradrag, end der er i dag, bl.a. i overensstemmelse med nogle af de værdier, som vi ved kendetegner både Venstres og De Konservatives skattepolitik.

Kl. 14:13

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Troels Lund Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:13

Troels Lund Poulsen (V):
Man må da sige, at det er en stor ros til Ny Alliance, som før har – om man så må sige – lavet den radikale skattepolitik, at det så nu har været nødvendigt at lave en helt ny. Respekt for det.

Men så tilbage til spørgsmålet: Er det virkelig sådan, at det skal være de allerrigeste i det her samfund, som får suverænt mest ud af det – faktisk 20 gange så meget som de lavestlønnede? Jeg troede, det var radikal politik, at man ville gøre en særlig indsats for at lette skatten i bunden for dem, der så kan gå fra passiv forsørgelse til at blive aktive på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:13

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:13

Margrethe Vestager (RV):
Der er jo det ved det, at vi ikke mener, at fordelingsspørgsmålet er udtømt med skattepolitik alene, for det, skattepolitikken kan hjælpe os med, er at sørge for, at vores samfund får en bedre dynamik end den, det har, og sørge for, at vi får skatten op på forurening, så vi får et bedre klima og et bedre miljø, og få skatten ned på arbejde, sådan at flere yder en ekstra indsats – af den meget enkle grund, at det gør vores samfund mere stabilt, det skaber vækst uden øget energiforbrug, og det gør jo, at det for alle parter bliver et bedre samfund at være i, fordi det også strukturelt hjælper os.

Derfor forstår vi jo ikke helt, hvorfor Venstre er så bange for at lade skattesystemet arbejde med de politiske mål, vi har, både i forhold til at få et grønnere Danmark og et bedre klima og i forhold til at få flere i arbejdsstyrken, for den der floskel, som jo kører, om flere hænder, skal jo

underbygges med reelle reformer, for at man har noget at have det i.

Kl. 14:14

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Troels Lund Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:14

Troels Lund Poulsen (V):
Med det forsøg på et svar forstår jeg slet ikke, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte den skatteplan, der er fremlagt, og som jo netop indeholder de elementer, som fru Margrethe Vestager står og taler om.

Men jeg bliver nok nødt til at stille et meget banalt spørgsmål: Hvis man vil indføre grønne afgifter og lade dem stige med 20 pct. – og det er jo da en politisk målsætning at have – gør det så ikke lige så ondt på direktøren, der bor i Hellerup, som det gør på den arbejdsløse, der bor i Hvidovre?

Kl. 14:15

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Margrethe Vestager (RV):
Nu ved jeg ikke, om det gør ondt. Men der er i hvert fald den kerne i det, at hvis man ser på tallene, viser det sig, at de, der har meget store indkomster, også har et stort energiforbrug, de, der har meget store indkomster, bor også i meget dyre boliger, og de, som har meget store indkomster, kører også i biler, som i langt højere grad belaster miljøet, end andre gør.

Det er jo sådan nogle statistiske sammenhænge, der gør, at tingene kommer til at hænge sammen, og at vi faktisk kan kompensere mennesker, som har små indkomster, eller som er uden for arbejdsmarkedet. Det er jo sådan, at vi i dag f.eks. kan lave – og det kunne vi måske ikke for 5 eller 10 år siden – energiafgifter, hvor vi sørger for, at det er dem, der bruger mest, der kommer til at betale mest, fordi vi synes, der skal være en højere skat på forurening.

De sammenhænge er faktisk meget enkle, og de er fint statistisk belyst, økonomer kan dem forfra og bagfra. Det har vi selvfølgelig taget med, fordi der er nogle ting, som forholder sig anderledes, end man måske umiddelbart kunne tro, og derfor er der faktisk vendt op og ned på det, som ellers er et slogan, nemlig at grønne afgifter vender den tunge ende nedad. Det er faktisk på ingen måde sikkert, at det forholder sig sådan.

Kl. 14:16

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Naser Khader for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Naser Khader (NY):
Tak til De Radikale for at deltage i vores fælles kamp for asylansøgerne. Jeg synes, der er behov for, at man gør noget for asylansøgerne så hurtigt som muligt. Jeg håber, at De Radikale vil støtte Ny Alliances forslag om at lukke alle asylcentre bortset fra et.

Men jeg vil spørge om noget helt andet. Nu har ordføreren for De Radikale, fru Margrethe Vestager, talt om Anders Samuelsen. Der er sket meget hos De Radikale, siden Anders og jeg forlod partiet. Jeg er lidt nysgerrig, og med hensyn til det der med at få flere hænder kunne jeg godt tænke mig at spørge, hvordan De Radikales stilling er i forhold til efterlønnen. Skal efterlønnen fortsat være uændret som følge af velfærdsforliget? Det er jo det, der – ud over en skattereform – gør den store forskel i forhold til at få flere hænder.

Kl. 14:17

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:17

Margrethe Vestager (RV):
Det Radikale Venstre gik til forhandlingerne forrige forår – altså dem, der blev til velfærdsaftalen – med det ønske at få ændret efterlønnen, sådan at vi ikke længere havde efterløn, men at vi i stedet havde en social pension, sådan at de, der var nedslidte, kunne gå fra tidligt. Det kunne vi ikke komme igennem med.

Til gengæld fik vi lavet en aftale, som på mange måder gør, at der bliver taget hånd om efterlønnen, sådan at der måske bliver en bedre social profil for den, og vi forholdt os samtidig til, at samfundsøkonomien også skal være holdbar på det længere sigt. Det har, synes jeg, gjort det muligt for os at deltage i nogle prioriteringer af forskning, udvikling og uddannelse, som vi synes er rigtige, og som vi synes er gode. Derfor står vi – uanset hvilken dagsorden vi kom med til de forhandlinger – selvfølgelig inde for resultatet og den forligskreds, som vi oplever os forpligtet af.

Kl. 14:18

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Naser Khader for en kort bemærkning.

Kl. 14:18

Naser Khader (NY):
Jeg forstår det sådan, at De Radikale gerne vil frede efterlønnen, som den er på nuværende tidspunkt, sådan at de, der er arbejdsduelige, de, der tjener meget, også fremover skal blive ved med at få efterløn.

I Ny Alliance foreslår vi, at de, der tjener under 300.000 kr., skal blive ved med at få efterløn, men at vi skal gøre det dyrere for dem, der tjener mere, at gå på efterløn. Var det noget for De Radikale?

Kl. 14:18

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:18

Margrethe Vestager (RV):
For os er det meget enkelt. Vi har indgået en aftale, den aftale står vi inde for, og sådan er det.

Kl. 14:18

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Naser Khader ønsker ikke sin tredje korte bemærkning. Så er det fru Line Barfod.

Kl. 14:19

Line Barfod (EL):
Fru Margrethe Vestager talte jo en del om tillid til de offentligt ansatte, og om, at vi skulle afskaffe regler osv. Det lyder jo vældig fint, men jeg vil gerne høre, om De Radikale så er på linje med regeringen, som vil afskaffe regler, men vil erstatte dem med aftaler, sådan som man jo har set det på nogle områder. Man kunne f.eks. forestille sig, at vi i stedet for som i dag at have lovregler om, hvor mange der maksimalt må være i en klasse – i dag har vi en klassekvotient på maks. 28 elever i folkeskolen – så laver en aftale, f.eks. som led i kommuneaftalen, om, at kommunerne skal tilstræbe, at der højst må være 25 elever i klasserne. Det lyder jo vældig fint, men så kan der være nogle kommuner, der har 35 elever, og andre, der kommer ned under de 25 og så risikerer, at det giver bagslag på taxameteret eller andre steder.

Så jeg vil gerne høre: Er det, De Radikale ønsker, reelt at afskaffe nogen regler, eller ønsker man som regeringen at flytte regler over i aftalesystemet, hvor der ikke er en åben offentlig debat om, hvad det er, der indgås af aftaler?

Kl. 14:19

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:20

Margrethe Vestager (RV):
Vi ønsker reelt at afskaffe regler, sådan at man kan have en politisk diskussion der, hvor man skal tage hånd om det. Det vil i rigtig mange tilfælde være i kommunalbestyrelsen. Man kan så tale med institutionerne og de ledere, vi har. Vi har skoleledere, vi har børnehaveledere, vi har folk, som er dybt optaget af og engageret i at løse den opgave, som de har ansvaret for: at sørge for at være en ramme for børns udvikling, at sørge for, at børnene lærer noget, udvikler sig og deltager i et måske stærkere demokrati i skolen – det tror jeg vi kunne være flere der ville ønske blev til virkelighed, i stedet for at de bare bliver udstyret med en ny lærebog. Sådan kan der komme en faglighed i forhold til at tage ansvar for det, der er kvaliteten i den offentlige sektor.

Jeg er sådan lidt skeptisk over for aftalekonceptet, for risikoen er jo, at man bare laver noget, som er diffust, i stedet for noget, som man faktisk kan diskutere om man skal have eller ikke skal have.

Men de ting, som vi har foreslået i den her tipunktsliste, som jeg nævnte før, er decideret afskaffelse af regler med henblik på at få den faglige frihed til at sørge for, at skolen er god, at børnehaven er god, at vores institutioner fungerer efter deres formål.

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:21

Line Barfod (EL):
Jeg skal bare være sikker: Det betyder så også, at hvis regeringen nu lægger op til at lave en aftale med kommunerne om, at 85 pct. – eller hvilket tal man nu når frem til – af samtlige børn i børnehaven skal bestå en sprogtest, så vil De Radikale synes, at det er en dårlig idé at lave den type aftaler. Det kunne jo få den konsekvens, at både pædagoger og forældre begyndte at se på, hvad det er for nogle børn, de gerne vil have i børnehaven, for at være sikre på, at disse kan bestå sprogtest, så institutionen fortsat får penge med taxametersystemet, og at forældrene flytter deres børn over i en anden børnehave med en højere beståelsesprocent.

Kl. 14:21

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:21

Margrethe Vestager (RV):
Det kan godt være, at jeg har en helt, helt forenklet opfattelse af det der med børns sproglige udvikling, men det er min oplevelse, at børns sprog udvikler sig utrolig meget, hvis man taler med dem. Det er en praktisk, enkel, ubureaukratisk måde at give børn et godt sprog på, og det ville i virkeligheden være meget enklere end at have de her pligtige sprogscreeninger og det her med at lave aftaler om, hvor mange der skal eller ikke skal bestå, at man sørgede for, at pædagogerne i daginstitutionerne i stedet for at lave læreplaner og sidde på kontoret og udfylde dokumentation var sammen med børnene og talte med dem. Det får børnene et godt sprog af.

3-årige børn kan ikke udvikle hinandens sprog, der skal jo være nogle til stede, som faktisk kan tage hånd om det, og tale med hinanden om, hvordan man faktisk kan få det her til at fungere. Derfor synes jeg, at der er mange af de her ting, som kan gøres meget enklere, end at man først laver et sprogscreeningskrav, så måler på det, så laver en aftale, så kontrollerer aftalen og så vender tilbage igen. Man kan bare snakke med ungerne.

Kl. 14:22

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod.

Kl. 14:22

Line Barfod (EL):
Jeg er sådan set fuldstændig enig i, at børn bedst lærer sprog, ved at der er nogle voksne, der har tid til at snakke med dem.

Et tredje område for regler er jo alle de regler, der er gennemført for at sikre, at der bliver privatiseret så meget som muligt, fordi regeringen ønsker at flytte ting fra det offentlige over i det private. Derfor vil jeg gerne høre, om det er et led i det, De Radikale ønsker, at fjerne alle de regler fra den offentlige sektor, som tager sigte på privatisering.

Jeg ved jo, at man går imod kravet om 25 pct. konkurrenceudsættelse i kommunerne. Men er de regler, som gør, at alting skal måles og vejes, for at det kan sendes i udbud – på bl.a. ældreområdet, sundhedsområdet osv. – nogle regler, som De Radikale vil være med til at afskaffe, således at kommunerne selv har frihed til at bestemme, at de f.eks. vil give ret til, at ældre sammen med deres hjemmehjælpere selv kan bestemme, hvornår de vil sove, hvad de vil have at spise osv., og således at de ikke skal være underlagt lovregler om, at det skal kunne konkurrere med det private?

Kl. 14:23

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:23

Margrethe Vestager (RV):
Vi har i Det Radikale Venstre sådan set ikke noget principielt imod, at man lader private løse opgaver, eller at man udbyder nogle ting, hvis andre kan gøre det bedre. Det har vi et helt udogmatisk forhold til. Man må finde ud af, hvordan man løser de her opgaver bedst. Det skal ikke være ansættelsesforholdet i kommunen eller i gartnerivirksomheden, der gør, at man svinger sig helt op på den høje hest i forhold til at afgøre, hvem der skal slå kommunens græsplæner. Vi tror, at det ligger godt hos kommunen, men jeg synes også, man skal fortsætte diskussionen om det. Vi skal selvfølgelig fortsætte diskussionen om, hvordan vi får mest ud af de penge, som skatteyderne stiller til rådighed. For en ting er, at man har ressourcer nok, men de skal også udnyttes optimalt.

Jeg tror, der er meget enklere måder at gøre det på; det gælder også i forbindelse med frit valg, som jo også har udviklet sig til en papirtiger uden sidestykke. Vi har en række ideer til, hvordan det kan gøres mere enkelt, sådan at folk kan gennemskue, hvad det er, der foregår, og sådan at det også er det lokale demokrati, der tager stilling til, hvordan det her kommer til at fungere for de borgere, som vi har et hovedansvar for – især nogle af de svageste borgere, for hvem det kan være meget, meget vanskeligt at få en privat virksomhed til at komme ind over, at få kapacitet og viden til at gøre de ting, der skal til. Det er i hvert fald noget af det, erfaringerne viser for rigtig mange kommuner.

Kl. 14:24

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Pia Christmas-Møller (KF):
Nu fremgik det af ordførerens besvarelse af hr. Troels Lund Poulsens spørgsmål, at det er en forudsætning for Det Radikale Venstres forslag om en forhøjelse af de grønne afgifter på 20 pct., at de så at sige har den tunge ende opad, altså at den velstillede bliver ramt hårdere end den lavtlønnede. Jeg vil godt spørge den radikale ordfører: Hvis det nu skulle vise sig, at det faktisk ik. ke forholder sig sådan, men at det rammer tun-

gest i bunden, vil det så medføre konsekvenser for den radikale skattepolitik?

Kl. 14:25

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:25

Margrethe Vestager (RV):
Når vi har gennemarbejdet det skatteforslag, som jeg er helt sikker på at fru Pia Christmas-Møller har present, og som vi offentliggjorde i august, vil hun se, at vi har været ret omhyggelige med at sige, at med de forudsætninger, vi har lagt ind i forhold til energiforbruget og i forhold til de her progressive energiafgifter, som vi har lagt ind, kan vi kompensere, sådan at alle faktisk får gavn af, at vi letter skatten på arbejde, og samtidig betale de øgede energiafgifter.

Der har vi selvfølgelig lagt den viden, som vi kender, ind, fordi det er vores oplevelse, at det lidt er en falsk barriere eller et forsøg på at smyge sig uden om diskussionen om grønne afgifter, at man siger, at de vender den tunge ende nedad, så derfor kan det ikke komme på tale. Der er faktisk ting, man kan gøre med moderne teknologi; der er undersøgelser, der viser, at det ikke er tilfældet, og derfor synes vi, at man skal gå ind i det alene af den grund, at vi faktisk tror, at det virker, hvis man får højere skat på forurening.

Kl. 14:26

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:26

Pia Christmas-Møller (KF):
Når jeg spørger til det, er det jo, fordi vi Konservative er meget optaget af at få lettet skatten på arbejde, fuldstændig ligesom Det Radikale Venstre også er det, men vi ønsker ikke at placere regningen andre steder; vi ønsker regulære lettelser af arbejdsindkomsten. Derfor er det lidt interessant, hvis det forholder sig sådan, at Det Radikale Venstre vil forudsætte, at forslagene om en stigning af de grønne afgifter kun kan gennemføres, hvis de ikke er asociale forstået på den måde, at de ikke rammer uforholdsmæssigt hårdt i bunden af indkomstskalaen. Det vil jeg gerne have svar på.

Det andet, jeg også gerne vil spørge om, er, om Det Radikale Venstre har droppet ideen om at brandskatte boligejerne. Er boligbeskatningen blevet fredet, eller ligger det sådan og svømmer lidt nede under overfladen? Tidligere har det været en radikal kongstanke, at man skulle hæve boligbeskatningen ganske markant. Men jeg ved ikke om det har ændret sig med den nye leder af Det Radikale Venstre.

Kl. 14:27

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:27

Margrethe Vestager (RV):
Nu ved jeg ikke, om man kan droppe ideer, som man aldrig har haft. Det er et sådan lidt spændende koncept. Men man kan i hvert fald droppe ideer, som man er blevet tillagt, og det ville selvfølgelig være helt hen i hegnet at begynde at tænke på at brandskatte boligejerne; det kunne ikke falde os ind. Men vi synes, det er rimelig fornuftigt også at lægge en beskatning på værdi af ejendomme, fordi det er en formue, som folk sidder på.

Vi har lavet et meget, meget mådeholdent og afbalanceret forslag, som alene går ud på, at ens ejendomsværdiskat stiger med lønninger og priser – det samme som folkepensionen reguleres med. Så kan den lige så stille følge med, og det betyder, at ingen vil opleve, at ejendomsværdiskatten stiger mere end ens egen løn gør, heller ikke i forhold til pension.

Det betyder f.eks., at hvis man sidder med en ejendomsværdiskat i dag på 10.000 kr., så foreslår vi, at den stiger – hvis det er dagens priser – med 250 kr. Det er jo om noget mådeholdent.

Men vi synes, at der skal være rimelighed i vores skattesystem, og jeg kan jo så konstatere, at der i hvert fald er en meget væsentlig forskel på konservativ skattepolitik og radikal skattepolitik: Når vi foreslår, at vi får en højere skat på forurening, er det, fordi vi går ind for en finansieret skattereform. Det er vigtigt for os. For vi tror, at det smitter af på vores velfærdssamfund, hvis vi går efter skatteletteelser i stedet for at sørge for, at vi laver en finansieret skattereform. Så det er i hvert fald en klar forskel.

Kl. 14:28

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Pia Christmas-Møller for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg synes også, at tingene skal hænge økonomisk forsvarligt sammen, og det gør de også, men at lette skatten på arbejdsindkomst bare for at brandskatte boligen, synes vi ikke er nogen god idé.

Jeg fik ikke noget svar på det her med de grønne afgifter. Er det en forudsætning, at det radikale billede af, hvordan det virker, nu også

bliver til virkelighed, altså at der er tale om, at de grønne afgifter vender den tunge ende opad, hvis man forestiller sig en stigning på 20 pct., sådan som Det Radikale Venstre har foreslået? Er det en forudsætning for, at forslaget vil blive ført frem her Folketingssalen? Eller er man ligeglad med, om det skulle vise sig at have den tunge ende nedad? Det vil jeg gerne have et klart svar på, for det er et meget interessant billede, vi får her fra Det Radikale Venstre, af de grønne afgifters virkning. Det er helt nyt i forhold til de fleste økonomers hidtidige antagelser.

Kl. 14:29

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 14:29

Margrethe Vestager (RV):
Men det er, fordi vi har fundet på noget nyt. Det er en nyhed, at man kan lave progressive energiafgifter. Det har man ikke kunnet før. Det har ikke været foreslået før. Og energiafgifterne fylder rigtig meget i hver enkelt familie og i deres udgifter. Derfor er det klart, at hvis man laver nogle, der er progressive, vil det være sådan, at jo mindre forbrug man har, jo mindre betaler man – ikke kun i kroner og øre, men også procentuelt. Så gør det faktisk en forskel.

Vi har jo så lavet et forslag, som bygger på den viden, vi har. Og vi må så sige, at vi har den oplevelse af debatten, at hele spørgsmålet om grønne afgifter bliver afvist, fordi folk ser spøgelser og taler om den tunge ende, når man faktisk kan lave et system, som kompenserer folk ordentligt, hvis de er uden for arbejdsmarkedet eller ligger i den lave ende af indkomstskalaen, samtidig med at man får en rimelig social profil ud af det. Det synes jeg er en vigtig pointe, fordi det for Det Radikale Venstre er vigtigt, at vores skattesystem arbejder med os.

Vi er ikke i den her branche for at få skattelettelser. Vi er i den her branche for at få vores skattesystem til at hjælpe os med at få et bedre miljø og for at få flere på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:30

Første næstformand (Svend Auken):
Vi siger tak til ordføreren. Og så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Villy Søvndal.

Kl. 14:31

(Ordfører)
Villy Søvndal (SF):
Nogle gange er det bemærkelsesværdige ved en politisk debat ikke det, der siges, men det, der ikke siges. Statsministeren nævnte i sin åbningstale i tirsdags ikke med ét ord det, der optager danskerne mest, og som titusindvis af danskere demonstrerede for så sent som i tirsdags, nemlig ordentlig velfærd.

Jeg fik forleden en mail fra en mandlig sygeplejerske, eller rettere en tidligere sygeplejerske. Sagen er nemlig den, at han efterhånden var blevet træt af at have vagter på psykiatrisk afdeling morgen, aften, nat og weekend og stadig have en ringe månedsløn. Nu samler han skurvogne for 4.000 kr. mere om måneden og arbejder mandag til fredag i dagtimerne. Nu har han tid til sin familie, tjener bedre, er mindre stresset og har ingen uregelmæssigheder i sit arbejde.

Jeg synes ikke, det er til fordel for vores samfund, når vores sygeplejersker hellere vil samle skurvogne – i øvrigt ikke et ondt ord om skurvogne, men alligevel. Derfor undrer debatten i dag mig også. Ikke overraskende synes regeringen selv, at den gør det rigtig godt. Det er måske heller ikke overraskende, at oppositionen synes, at vi selv kunne gøre det meget, meget bedre.

Men hvis man prøver at lade de politiske ritualer hvile en stund og i stedet kaster et blik ud på virkeligheden, og hvis man lytter til, hvad almindelige mennesker beretter, så kan jeg fortælle, at jeg for en uge siden besøgte et plejecenter i Esbjerg, hvor jeg talte med en dame, som i mange år havde arbejdet i ældreplejen, og som nu som 60-årig var tæt på at skulle på efterløn. Jeg spurgte, om hun ville have haft et par år mere på arbejdsmarkedet, hvis hun havde kunnet gå ned i tid, f.eks. til 20 timer om ugen, og blive delvis økonomisk kompenseret. I skulle have set den kvinde – det var lige det, hun havde ønsket, for hun var stadig glad for at arbejde med ældre, hun var glad for sine kollegaer, og hun syntes stadig, at hun havde rigtig meget at give, bare ikke i 37 timer om ugen.

Så er mit spørgsmål: Hvorfor indretter vi vores samfund sådan, at mange, der f.eks. arbejder i ældreplejen på deltid, ikke kan komme på fuld tid, selv om de ønsker det, og selv om vi mangler arbejdskraft? Og hvorfor er det, at mennesker som den her kvinde ikke får lov til at fortsætte på arbejdsmarkedet på lidt mere lempelige vilkår, når vi som samfund har brug for hendes evner, og når hun gerne vil? Jeg håber, at regeringen og ministrene kan svare på det, for folk ude i virkeligheden forstår det ikke, og for at være ærlig gør jeg det faktisk heller ikke selv. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor regeringen ikke vil gøre forholdene for de offentligt ansatte bedre.

Jeg fik en anden mail i august måned, hvor en kvinde skrev, og jeg citerer:

Jeg er social- og sundhedsassistent og har arbejdet inden for faget i knap 20 år. Jeg holder meget af mit arbejde med de ældre. Alt har fungeret godt i de 4 år, jeg har været ansat, og vi har fået mange positive tilkendegivelser fra de pårørende. Vi har haft et meget lavt sygefravær, som jeg tror skyldes, at vi har haft en god arbejdsplads, og at vi er en gruppe piger, som brænder for vores fag og for arbejdet med ældre. Forleden dag blev vi så indkaldt til et møde, hvor vores øverste områdeleder skulle fortælle os, at vi skulle spare, hvad der svarer til 5,3 stillinger. Vi havde nok forkælet de ældre på vores plejehjem, og vi skulle lære at sige nej – ja, rent ud sagt: Vi skulle yde en dårligere service. Vi måtte lære de ældre, at der altså ikke var tid til at sidde og holde i hånd, hvis den ældre var ked af det. Hun sagde rent ud, at vi nok havde forvænt vores ældre.

Så er det, at jeg må spørge – vi er et af verdens rigeste samfund, vi har gennem årtiers hårdt arbejde og stærke, fremsynede politiske beslutninger startende med socialreformen i 1930'erne og op gennem 1960'ernes økonomiske opsving skabt en stærk velfærd. De økonomiske sparekrav får i dag lederne til at sige til personalet: I har nok forvænt de ældre. Forvænt de ældre! Mener regeringen, at det er overflødigt, at der er nogen, der kan tage en ældre medborger i hånden og trøste vedkommende hen over en kop kaffe, når ægtefællen gennem et langt liv er væk? Er det forvænthed eller overflødig luksus og unødig forkælelse af vores ældre? Det vil jeg gerne spørge statsministeren – og måske den nye socialminister – om.

Når der er skattelettelser og reallønstigninger til de rigeste i det her samfund, har regeringen ingen betænkeligheder, ingen løftede pegefingre, men når det er kvinder i lavtlønsjob, vi taler om, er der pludselig ikke råd, så står og falder landets økonomiske sammenhængskraft pludselig med offerviljen og behovsydelsen hos SOSU-assistenterne.

Da jeg besøgte plejecenteret i Esbjerg, fortalte personalet mig i øvrigt, at mens de tidligere havde været 154 kolleger, var de i dag 117 til det samme antal ældre. Så er det bare, at jeg undrer mig over, at man kan have magten i 6 år, og at statsministeren, når han skal gøre sig til over for USA, sagtens kan bruge 2 mia. kr. på en ulovlig og vanvittig krig i Irak, når man ikke vil tage et arbejdsgiveransvar på sig og sikre den offentlige sektors medarbejdere ordentlige løn- og arbejdsvilkår og dermed sikre velfærden for vores borgere.

Det kunne være så godt. Vi er parate til i SF at gøre noget ved det, vi vil sikre en værdig omsorg med mere tid til det, der hjælper den enkelte bedst. Derfor vil vi have flere ansatte, og vi vil have mindre kontrol og færre test.

Statsministeren tilbød mig ved Venstres sommertræf, storsindet som statsministeren er, en tur i ministerbilen, så vi kunne tage ud og se på virkeligheden sammen. Jeg har taget min kalender med i dag, så vi kan finde et par tidspunkter ude på gangen om lidt, når jeg er færdig heroppe. For statsministeren står vel ved sit løfte? Kontraktpolitik er jo kontraktpolitik.

Jeg fik en mail i august: Jeg er uddannet sygeplejerske og har været ansat i hospitalsvæsenet siden 1980, skriver hun. Jeg har været på forskellige afdelinger og forskellige hospitaler. Det var alle steder, hvor arbejdsmiljøet ikke var særlig højt prioriteret. I 1998 blev jeg så færdig som socialrådgiver og fik ansættelse i forvaltninger. Det var ikke stort bedre. Det er tragisk, skriver hun, at tale med mine gamle kollegaer og selv besøge sygehuse og se det utrolige forfald, der er alle steder. Jeg ynder at fortælle, at da jeg startede som sygeplejeelev, var vi 32 på holdet. Det var utrolig populært at blive sygeplejerske. Da vi sluttede uddannelsen, var vi 20. Ud af de 20 er der på nuværende tidspunkt syv, der har arbejde i faget.

Jeg håber, sundhedsministeren hører det her. Hvis vores sundhedsminister havde brugt lidt mere tid på forholdene på vore offentlige hospitaler i stedet for at gøde jorden for privathospitaler, havde meget set anderledes ud i dag. Er det virkelig den velfærd, regeringen og Dansk Folkeparti roser sig af?

Det kunne være godt, hvis vi havde et offentligt sundhedsvæsen, som fungerer, hvor der er akutbehandling af alle livstruende sygdomme, hvor der er ambitiøs forebyggelse for en bedre folkesundhed, og hvor der er sygesenge til alle, også de ældre medicinske patienter, så de ikke skulle ligge i rækker på gangene.

Lad os tage endnu et eksempel fra den virkelighed, statsministeren og regeringen forsøger at ignorere. Hvis man går ind på TV 2's hjemmeside, kan man finde skræmmende dokumentation. Her sender danskerne nemlig billeder ind af vores børns nedslidte skoler. Jeg håber, at undervisningsministeren har været inde og se billederne af forfaldet på de danske skoler.

Jeg noterer mig, at regeringens 2015-plan og udkast til kvalitetsreform øjeblikkelig blev dømt ude af Dansk Byggeri. De spottede nemlig, at der ikke er afsat flere midler til at foretage de nødvendige investeringer i de danske skolebygninger. Det er beskæmmende.

Vi vil skabe en skole, hvor der er plads til alle børn. Vi vil satse på at få flere børn med ved at lægge et loft over elevtallet i klasserne og sikre, at der er to lærere i de små klasser.

Det er mig ubegribeligt, at vi i verdens rigeste samfund og med en regering, der hele tiden og ved hver eneste åbnings-, finanslov- og afslutningsdebat i det her rum og igennem samfulde 6 år konstant har talt om, hvor godt det går i Danmark, ikke har løst de enorme problemer, vort samfund står over for.

For at føje spot til skade har man givet skattelettelser til Mærsk, Danske Bank og alle de andre milliardforetagender og de mest velstillede i det her land, men når de ansatte i ældreplejen, i politiet, på daginstitutionerne og på hospitalerne synes, det er på tide, at de mærker velstanden og højkonjunkturen og opsvinget, er der ikke noget at komme efter.

Jeg syntes, det kunne være så godt, hvis vi lyttede til de mennesker, det her handler om, tænkte på vore børn og deres forældre, alle dem, der sender billeder til TV 2's hjemmeside, de ansatte i hjemmeplejen og de ældre, der ligger på gangene på de langtidsmedicinske afsnit. Det kunne være så godt, hvis striben af ministre herinde ville lytte til de titusinde mennesker, SOSU-assistenter, sygeplejersker, skolelærere, pædagoger, politibetjente og socialrådgivere, som for et par dage siden samledes her udenfor på slotspladsen.

Vi står over for nogle meget store samfundsforandringer. Hvis vi oprigtigt ønsker en velfærd, der holder det her samfund sammen, er det nu, vi skal handle. Det er nu, vi skal sikre, at danskerne også synes, det er attraktivt at arbejde med vores børn, vores syge og vores ældre. Det er nu, vi skal fastholde vores sygeplejersker som sygeplejersker. Det er nu, vi skal sikre, at de dygtige unge har lyst til at undervise vores børn i skolerne. Det er nu, hvor vi er rigere end nogen sinde, at vi skal investere i vores skoler, hospitaler, institutioner og bygninger.

Det kunne være så godt, men det bliver det ikke med den her regering.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Så er der et par korte bemærkninger. Først er det fru Line Barfod.

Kl. 14:41

Line Barfod (EL):
Jeg ved jo, at SF ligesom Enhedslisten går ind for 100 pct. vedvarende energi, og at det skal være noget, der sker inden for en kortere årrække og ikke først om 100-200 år, som statsministeren åbenbart mener. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Villy Søvndal, om han tror, at vi bedst når målet om 100 pct. vedvarende energi, ved at vi overlader det til private selskaber at stå for, eller ved at vi går ind og har en demokratisk styret energisektor, hvor vi kan bestemme, at vi *vil* overgå til vedvarende energi.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:41

Villy Søvndal (SF):
Jeg tror, det afgørende er, at vi sammen med dem, der ønsker at presse den her regering til noget mere ambitiøst end det, vi ser i øjeblikket, får den til at træffe nogle beslutninger, som er ambitiøse i forhold til energi og klima.

Noget af det mest iøjnefaldende ved den nuværende regering er, at den har brugt de første 5 år af sin levetid til at tale hele miljø- og klimadagsordenen ned, har ansat Bjørn Lomborg og etableret et institut for at forklare, at det her skam nok gik, og at vi bare kunne tage den med ro. Og der er det jo godt, at vi har været en opposition, der har presset på – så meget, at statsministeren nu er blevet helt grøn; jeg er ikke klar over, om det er af misundelse eller af interesse for miljøet, men han forsøger i hvert fald at omvende sig fra at være kulsort på energiområdet til et forsøg på at være lysegrøn.

Det har været en stor forandring, og vi har et ønske om, at vi står fælles om det pres.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Line Barfod for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:42

Line Barfod (EL):
Jeg er fuldstændig enig i hr. Villy Søvndals kritik af regeringen, men hr. Villy Søvndal svarede ikke på mit spørgsmål.

Mener hr. Villy Søvndal, at vi bedst når målet om 100 pct. vedvarende energi i løbet af en kort årrække, hvis vi har demokratisk styrede energiselskaber, hvor man demokratisk kan bestemme, at man ønsker at bruge vedvarende energi, forske i vedvarende energi, udvikle vedvarende energi osv., eller ved at vi har private selskaber, der jo er forpligtet til, at de først og fremmest skal tjene penge, og hvor vi har set med DONG, at de spænder ben for kommuner, der f.eks. ønsker at lave solanlæg eller andre former for vedvarende energi?

Er det SF's strategi, at man mener, at private firmaer er det bedste, og at man derfor har stemt for privatiseringen af DONG, eller var det en fejl, og mener SF egentlig, at vi bør have demokratisk styrede selskaber?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:43

Villy Søvndal (SF):
Jeg tror, at det helt afgørende er, at energisektoren er styret af politiske beslutninger. Der er vel nogle private vindmøllelav rundtomkring, som jeg bestemt ikke forestiller mig at vi vil ind og nationalisere; det ved jeg heller ikke om Enhedslisten vil.

Det afgørende er de politiske beslutninger, der danner rammen omkring energiforsyningen, og det er jo dér, vi har behov for at presse på i fællesskab for at få en regering, der er langt, langt mere ambitiøs – der er langt, langt mere ambitiøs med hensyn til at tage politiske beslutninger, der placerer alternativ energi, vedvarende energi langt, langt højere på dagsordenen, end vi ser det i øjeblikket.

Men det er i øvrigt ikke alene gjort med energien, det gælder også hele diskussionen om den måde, transportsektoren er indrettet på. Det er efter vores opfattelse også en dagsorden, der drejer sig om besparelser på energiområdet.

Det er de afgørende ting, men for os er det afgørende, at vi tager de rigtige politiske beslutninger om, hvordan energisektoren fremover skal formes.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Fru Line Barfod for den sidste korte bemærkning.

Kl. 14:44

Line Barfod (EL):
Selvfølgelig er det afgørende med de politiske beslutninger. Det er jo derfor, jeg spørger til SF's politiske beslutning om at stemme for privatiseringen af DONG.

Jeg snakker ikke om små vindmøllelav; de er jo netop demokratisk organiseret, nøjagtig ligesom mange af de kommunale energiselskaber var det, og nøjagtig ligesom mange af de forbrugerejede energiselskaber var det. De havde et ønske om at arbejde ud fra en målsætning om at skabe billige priser til forbrugerne, og mange af dem havde også en målsætning om vedvarende energi og miljørigtig drift.

Men et privat energiselskab *skal* arbejde for at tjene flest mulige penge, ellers er det i strid med aktieselskabsloven. Og det er jo derfor, vi har set DONG været ude og bremse de kommuner, der ønskede at lave solcelleanlæg osv. Derfor vil jeg gerne have svar på mit spørgsmål om SF's politiske beslutning om at støtte privatiseringen af DONG, frem for at vi skal have demokratisk styrede energiselskaber, hvis vi reelt ønsker 100 pct. vedvarende energi.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:45

Villy Søvndal (SF):
Det er helt afgørende for os, at vi har en politisk styret sektor, der gør, at vi kan tage politiske beslutninger, der er med til at fremme den energipolitik, vi gerne ser. Det er for os helt afgørende.

Så jeg synes, at det langt vigtigste politiske slagsmål er at få regeringen tvunget til at have nogle langt mere ambitiøse målsætninger på hele energiområdet. Jeg tror, det var TV 2, der i aftes i de sene nyheder havde nogle tal på, at det faktisk er lykkedes Danmark i 15 år at sænke vores energiforbrug, sænke vores CO_2-udslip. Den kurve er blevet brudt. De sidste 2 år er det begyndt at stige igen, og der er to hovedårsager til, at det er gået galt – den ene er trafikken, og den anden er industrien, fordi de ikke betaler energiafgifter.

Det vigtigste er stadig væk, hvis vi vil styre det her, at tage de rigtige politiske beslutninger og presse på med de rigtige politiske beslutninger og at være ambitiøse på hele klimaområdet.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Troels Lund Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:46

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg kunne godt tænke mig at vende tilbage til hele diskussionen om skattepolitik. Jeg ved, at

det er noget, som hr. Villy Søvndal er meget optaget af.

I det tilfælde, at SF måtte få indflydelse på en regering, der skal være ledet af fru Helle Thorning-Schmidt, hvor vigtigt er det så for hr. Villy Søvndal, at boligbeskatningen indgår som et element i en skatteaftale?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:47

Villy Søvndal (SF):
Det afgørende for os vil være at sikre en skattereform, der bidrager til at skabe større lighed i vores samfund, altså mindsker uligheden. Det er det ene hovedmål, vi vil gå efter. Det andet hovedmål, vi vil gå efter, er en skattereform, som sikrer, at klimadagsordenen bevæger sig i den rigtige retning, fordi vi leverer det rigtige incitament til det. Den tredje ting, vi vil være optaget af, er sundhedsaspektet ved en skattereform. Det ville vel være ganske oplagt at bruge en skattereform til også at lave en differentieret moms, hvor vi sikrede – og det er et gammelt SF-forslag – at vi fjernede moms på sunde fødevarer. Det er der i øvrigt også en meget god fordelingspolitik i.

Med hensyn til boligbeskatningen kan jeg garantere, at SF aldrig nogen sinde vil bidrage til en skattereform, der indeholder en boligbeskatning, der betyder, at mennesker, der på toppen af en højkonjunktur har købt bolig, vil blive presset ud af deres bolig. Hvorfor skulle vi det?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Troels Lund Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Troels Lund Poulsen (V):
Det var jo en lang sang om alt muligt andet end det, der blev spurgt om, så vi prøver lige igen: Vil det være et krav fra SF, at der indgår en diskussion – og dermed også en aftale – i en skattereform om boligbeskatning? For det ved jeg jo at hr. Villy Søvndal på utallige møder, som jeg har deltaget i sammen med hr. Villy Søvndal, har advokeret kraftigt for, altså at det er SF's politik, at der skal indføres skat på bolig.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:48

Villy Søvndal (SF):
Jeg skal prøve at komme med et lidt kortere svar, for jeg forstod, at hr. Troels Lund Poulsen stod af på det forrige.

Spørgsmålet lød, om det er helt afgørende livsnødvendigt for os, at boligbeskatningen bliver en del af en skattereform. Nej, det afgørende for os er, at den samlede virkning af en skattereform betyder omfordeling, sådan at de lavtlønnede i det her samfund vinder på en skattereform og de højtlønnede – og specielt dem, der ikke betaler skat – kommer til at bidrage i højere grad, end det sker nu.

Så vil jeg godt gentage den garanti, at SF ikke medvirker i en skattereform, der på boligområdet betyder, at mennesker, der på toppen af en højkonjunktur har købt en bolig, bliver presset, så de ikke længere kan sidde i deres bolig. Det vil jeg godt love.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det den sidste korte bemærkning til hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 14:49

Troels Lund Poulsen (V):
Så forsøger vi på en anden måde, sådan lidt omvendt: Vil SF og hr. Villy Søvndal så garantere, at man ikke vil indføre boligbeskatning i en kommende skatteaftale, som SF er en del af?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:49

Villy Søvndal (SF):
Det synes jeg vil være dumt, for vi betaler jo allerede boligskat nu. Det tror jeg også at hr. Troels Lund Poulsen, hvis han ejer en bolig, er opmærksom på. Og at garantere, at ingen fremover skal betale boligskat, vil vi da ikke gøre.

Vores garanti går på, at vi ikke vil medvirke i en skattereform, der sender folk fra hus og hjem; det vil Socialdemokraterne heller ikke, og vi har lige hørt De Radikale redegøre for deres syn, nemlig at det skal reguleres i forhold til lønudviklingen, sådan at en ejendomsværdiskat på 10.000 kr. i dag højst vil stige 250 kr. om året. Så kan det da vist ikke være muligt for selv de mest agitatoriske dele af Venstre at fastholde et billede af et alternativ, der vil sende folk fra hus og hjem. Så er den ged vist rundbarberet.

Men at der er nogle af hr. Troels Lund Poulsens rige venner, der i dag ikke betaler skat, som skal bidrage mere, er rigtigt, men det er en helt anden diskussion.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er fra fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 14:50

Pia Kjærsgaard (DF):
Hr. Villy Søvndal har jo brugt meget tid i stort set hver evig eneste debat på at fortælle, at han har været ude i landet for at besøge institutioner og tale med ældre og tale med brugere og tale med ansatte. Det synes jeg er rigtig godt. Jeg har været nøjagtig det samme.

Jeg synes, det var helt rimeligt, at jeg, da man havde en demonstration på Christiansborgs Slotsplads her forleden – på linje med hr. Villy Søvndal, fru Helle Thorning-Schmidt og den socialdemokratiske folketingsgruppe – også gik med ned. Jeg var sammen med hr. Kristian Thulesen Dahl. Jeg må desværre sige, at SF's Ungdom, SFU, chikanerede mig væk fra Slotspladsen. Da jeg var gennet væk, benyttede man lejligheden til at lade aggressionerne gå ud over hr. Peter Skaarup, som tilfældigvis befandt sig nede i Indre Slotsgård.

Jeg vil bare høre hr. Villy Søvndal om en ting. I det her demokrati, hvor hr. Villy Søvndal jo er ved at svinge sig op til en stor mand, og hvor Socialdemokratiet synes, at SF er det næstbedste parti, må jeg altså bede om en klar og utvetydig afstandtagen fra det, som SF's ungdomsorganisation er på vej ud i. At forsøge at chikanere folk med vold og trusler er ganske enkelt uacceptabelt.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:51

Villy Søvndal (SF):
Lige en enkelt indledende rettelse: Jeg synes ikke, at jeg er nogen stor mand, jeg synes, at jeg er sådan en meget almindelig mand. Jeg forstår det ikke, hvis det er rigtigt. Det er helt nyt for mig, hvis SF's Ungdom skulle have chikaneret fru Pia Kjærsgaard væk fra pladsen. For selvfølgelig har fru Pia Kjærsgaard præcis samme ret, som en anden har, til at deltage i en demonstration og ikke føle sig truet og føle, at man kan gå rundt. Det kan jeg slet ikke forestille mig, når jeg tænker på vores søde unge folk. Jeg kan slet ikke forestille mig, at de skulle gøre det. Det er fantastisk søde mennesker, det kan jeg love for.

Jeg synes, at fru Pia Kjærsgaard og jeg sammen skal tage et møde med SFU og snakke det igennem, hvis sådan noget har fundet sted. Det kan jeg slet ikke forestille mig at det har.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Pia Kjærsgaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:52

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg må sige, at jeg virkelig synes, at hr. Villy Søvndal klarer det her utrolig dårligt. I stedet for at tage det med alvor, så forsøger hr. Villy Søvndal på ynkværdig vis at charmere sig ud af det, og det falder totalt til jorden. Jeg er overbevist om, at der sidder andre folketingsmedlemmer her, der klart kan bekræfte det over for hr. Villy Søvndal. Og jeg fortæller hr. Villy Søvndal, at det rent faktisk forholdt sig sådan. Det var SFU og andre – det vender jeg tilbage til senere – der med chikane og med klare pressioner om, at der kunne udøves vold, chikanerede mig bort fra Slotspladsen. Jeg beder bare om, at hr. Villy Søvndal som formand for SF – når jeg nu siger, at det forholdt sig sådan – tager afstand fra sin ungdomsorganisation i forhold til det.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:53

Villy Søvndal (SF):
Jamen det synes jeg egentlig også jeg sagde; at jeg slet ikke kan forestille mig, at det er rigtigt. Men hvis det er rigtigt, vil jeg da gerne snakke med vores unge om det. For det er selvfølgelig uacceptabelt, at nogle føler sig truet. Jeg vil foreslå, at fru Pia Kjærsgaard, næste gang hun går ned til sådan en demonstration, går sammen med mig, så vi er sikre på, at sådan noget ikke finder sted. Jeg kender SFU'erne godt. Jeg kan som sagt slet ikke forestille mig, at de bidrager til sådan noget. Det ville ligne dem meget dårligt. Men lad os gå sammen næste gang.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Pia Kjærsgaard for sidste korte bemærkning.

Kl. 14:54

Pia Kjærsgaard (DF):
Hvorfor i alverden skulle jeg dog følges med hr. Villy Søvndal ned på Slotspladsen? Det er jo fuldstændig uholdbart. Kan hr. Villy Søvndal ik-

ke høre, hvor tarveligt det her lyder fra hr. Villy Søvndals mund? Jeg beder bare om det. Hr. Villy Søvndal må tro på mig, når jeg siger, at det er rigtigt, at jeg blev chikaneret bort fra slotspladsen af SFU. Jeg ville gerne ned og tale med SOSU-assistenterne, jeg ville gerne ned og tale med politifolkene, jeg ville gerne ned og tale med de ordentlige mennesker. Jeg var der et stykke tid, men det kunne rent fysisk ikke lade sig gøre at blive. Jeg blev nødt til at forlade pladsen, for ellers var der sket værre ting.

Der er det så bare, at jeg siger til hr. Villy Søvndal: Lad være med alt det pjat og sig, at det er uacceptabelt. Det er ganske enkelt uacceptabelt, at SF's ungdomsorganisation opfører sig på den måde

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:54

Villy Søvndal (SF):
Men det er netop derfor, jeg synes, at det kunne være spændende, at vi gik sammen, for jeg kan slet ikke forestille mig, at vores unge deltager i noget, der kan opfattes som chikane af fru Pia Kjærsgaard. Det kan jeg ikke forestille mig. Sådan er vores unge ikke. Derfor er mit forslag, at vi gik sammen ned og så, hvad det var, der skete, for jeg tror i alt beskedenhed, at jeg kender SFU'erne bedre, end fru Pia Kjærsgaard gør; både hvordan de ser ud, hvem de er og sådan noget

Så mit tilbud til fru Pia Kjærsgaard er: Lad os gå sammen derned næste gang.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 14:55

Pia Christmas-Møller (KF):
Det er dog det ringeste tilbud, vi længe har hørt om. Jeg er temmelig chokeret. Jeg plejer, at antage hr. Villy Søvndal for at være om end en politisk modstander, men dog på demokratisk grund. Men at det skal hales ud af hr. Villy Søvndal, at det er uacceptabelt, men at han i øvrigt ikke har fantasi til forestille sig, at den beskrivelse, som vi har fået af fru Pia Kjærsgaard, kunne være rigtig, er fantastisk.

Jeg synes, det er fantastisk, at det længste, man kan få ordføreren til at gå, er til at give et løfte om at slå følgeskab næste gang. Der er trods alt vidner til det, der foregik på Slotspladsen.

Jeg vil gerne høre, om det virkelig er hr. Villy Søvndals opfattelse, at ting, som han ikke har fantasi til at forestille sig, hvad angår vold og grove chikanemetoder, kan han ikke tage afstand fra. Kan det virkelig være rigtigt, at det skal bero på hr. Villy Søvndals fantasi, før hr. Villy Søvndal kan sige klart fra over for sådanne ting fra en ungdomsorganisation? Det ryster mig.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:56

Villy Søvndal (SF):
Men det er jo en ganske grov anklage at komme med både af fru Pia Kjærsgaard og fru Pia Christmas-Møller.

Jeg vil godt gentage det: Jeg kan ikke forestille mig, at SFU har deltaget i noget, der kan være en chikane af fru Pia Kjærsgaard. Sådan arbejder vi ikke. Det er derfor, at jeg synes, at grovheden i virkeligheden ligger i at hævde, at vores unge skulle deltage i sådan noget. Det kan jeg ikke forestille mig. Det var derfor, at jeg kom med tilbuddet om, at vi går derned sammen, for jeg kender SFU'erne. Jeg er ganske sikker på, at hverken fru Pia Kjærsgaard eller fru Pia Christmas-Møller kan identificere dem så godt, som jeg kan.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Pia Christmas-Møller for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:57

Pia Christmas-Møller (KF):
Er det helt umuligt for hr. Villy Søvndal at lægge til grund, at fru Pia Kjærsgaard taler sandt? Hvis hr. Villy Søvndal lægger det til grund, selv om han ikke har oplevet det på førstehånd, kan han så ikke klart tage afstand fra det, uanset hvem der måtte have foretaget denne chikane? Hvis det virkelig ikke kan lade sig gøre, at SF's formand gør det, så mener jeg, at andre end SF's formand har et problem. Så har Socialdemokratiets formand også et problem, fordi Socialdemokratiets formand overvejer at gå i regering med hr. Villy Søvndal.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:57

Villy Søvndal (SF):
Det er dog en ufattelig diskussion. Det er dog helt utrolig ufatteligt. Jeg siger, at jeg ikke kan

forestille mig, at vores unge deltager i sådan noget. Der kom en fuldstændig udokumenteret påstand fra nogle, der næppe er i stand til at identificere, hvem SFU'erne er. Jeg tilbyder så, at hvis man oplever det sådan, går jeg gerne med dermed, for jeg ved, hvem SFU'erne er, og jeg kan ikke forestille mig, at de truer og chikanerer andre politikere. Det har jeg aldrig oplevet. Det har jeg aldrig hørt om.

Så vil jeg godt sige, at det simpelt hen ikke er fair at beskrive det, som om jeg ikke er optaget af det. Jo, jeg er dybt optaget af et demokrati, hvor enhver politiker kan deltage, kan ytre sig og føle sig tryg, når den pågældende går ud og diskuterer. Jeg synes simpelt hen, at det er en horribel påstand, der her kommer fra Dansk Folkeparti og De Konservative. Jeg synes egentlig, at man skulle føle sig for god til at komme med en anklage mod et politisk parti, som aldrig noget sted har deltaget i chikane eller grovheder mod politiske modstandere. Vi har altid klaret os med almindelige debatter. Så jeg synes, at det måske er fru Pia Christmas-Møller, som her lige skulle overveje kammertonen.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Pia Christmas-Møller for den sidste korte bemærkning.

Kl. 14:59

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg beder hr. Villy Søvndal om at forholde sig til den mulighed, at fru Pia Kjærsgaard taler sandt. Hun har følt sig truet i en situation, hvor hun bare har villet gøre brug af sin demokratiske ytringsfrihed. I en situation, hvor der har været bannere, hvorpå SFU's navn har fremgået, er det bedste bud, som vi i dag får fra hr. Villy Søvndal, at han næste gang vil møde op som en anden slags bodyguard.

Kan det virkelig ikke lade sig gøre at få hr. Villy Søvndal til at sige, at den slags vil hr. Villy Søvndal ikke acceptere, hverken fra hans egen ungdomsorganisation eller fra nogen anden? Hvorfor skal det være svært at sige det? Så er alle forbehold jo taget. Men man har ikke udelukket, at fru Pia Kjærsgaard har talt sandt, og man har ikke udelukket, at man vil kæmpe på ytringsfrihedens grund og på demokratiets grundvilkår. Jeg synes, at det er rystende, at det bedste, hr. Villy Søvndal kan komme op med, er at tilbyde sig selv som bodyguard.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:59

Villy Søvndal (SF):
Jeg synes måske det mest rystende er, at den politiske debatform i Folketinget har nået det punkt, hvor en ungdomsorganisation, som er kendt for altid at have fulgt demokratiets spilleregler, bliver anklaget for noget, som jeg ikke tror de gør.

Det her har ikke noget med bodyguard at gøre. Det har noget at gøre med, hvem der kender hvem. Jeg kender udmærket SFU'erne, og jeg tror ikke på, at de gør det her. Jeg tror ikke på, at SFU'erne deltager i det her. Det vil jeg godt se, det vil jeg godt overbevises om, og derfor går jeg gerne med derned.

Så siger fru Pia Christmas-Møller endnu en gang, at jeg ikke tager afstand fra det. Jeg har ikke gjort andet i alle de svar, jeg er kommet med, end at tage afstand fra enhver situation, hvor en politiker føler sig truet, føler sig chikaneret. Det skal være sådan, at vi alle uanset politisk overbevisning kan deltage i den politiske debat uden at føle os truet. Lad nu være med at lave noget, der er så plat, som er så langt fra virkeligheden, som et sådant angreb på SF er. Det er vist kun meget truede partier, der kan nå til det punkt. Jeg synes ikke, at det ser smukt ud.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren fra SF. Den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, og det er fru Line Barfod.

Kl. 15:01

(Ordfører)
Line Barfod (EL):
Det var skønt for rigtig mange af os at være på slotspladsen i tirsdags og se og høre de titusindvis af mennesker, der tager personligt ansvar for at sige ja til velfærd, sige ja til flere hænder og mere i løn, sige ja til et samfund med uddannelse for alle – et samfund, hvor undervisningen er *med* lærere og ikke uden lærere – sige ja til et samfund, hvor det afgørende er omsorg og faglig stolthed, frem for et samfund, hvor kun det, der kan måles og vejes, tæller med.

Vi skal vælge, om vi vil have et visamfund eller et migsamfund. Ønsker vi et samfund, hvor velfærd er for alle, og hvor ens pengepung ikke har betydning for, om ens børn får en god uddannelse, og om man kan få sundhedsbehandling, når man har behov for det? Eller ønsker vi et samfund, hvor de, der har penge og forsikringer, kan købe sig til bedre ydelser?

Regeringen har truffet et klart valg. Regeringen er i fuld gang med at udhule den fælles velfærd og give los for, at man kan tjene penge på alle dele af velfærden. Men et migsamfund er bestemt ikke noget folkekrav, tværtimod er der voldsomme protester. Det er fuldstændig uforståeligt for de fleste, at man f.eks. i København skal skære ned på hjælpen til handicappede og socialt udsatte, samtidig med at der er 1,6 mia. kr. i kommunekassen. Det er uforståeligt, at man i masser af kommuner har måttet skære på børne- og ældreområdet og hæve skatterne, samtidig med at staten har 60 mia. kr. i overskud og giver 10 mia. kr. i skattelettelser til de rigeste.

Men Thor Pedersen har igen og igen truet med at straffe kommunerne, hvis de ikke gør som han siger.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg går ud fra, at det var finansministeren, fru Line Barfod mente. Det er fint. Værsgo at fortsætte.

Kl. 15:03

Line Barfod (EL):
Tak. Nogle kommuner har heldigvis valgt at alliere sig med deres borgere og deres ansatte og tror på, at hvis vi er mange nok, der protesterer højt nok, tør regeringen ikke straffe kommunerne kort tid før et folketingsvalg. Desværre valgte Socialdemokraterne, De Radikale og SF i København at bøje sig for finansministerens trusler.

Men det værste er ikke, at der skæres ned rundtomkring, for det kan vi genoprette, når vi får et nyt flertal, selv om det er hårdt at se på, imens det sker, og selv om det går ud over rigtig mange mennesker – og ofte dem, der har allersværest ved at råbe op. Det værste er ikke engang, at demokratiet indskrænkes, og at alt skal styres centralt, nej, det værste er den ensretning, der finder sted. Når der hele tiden trues med fyringer, og når kun det, der kan måles og vejes, er vigtigt, så fjernes alt det besværlige og umiddelbart unødvendige: at holde en ældre i hånden, at stå helt stille med et barn og se på en mariehøne, at spise en helt friskfanget fisk, at sidde i rundkreds og diskutere et problem, indtil alle er kommet med deres bidrag til en løsning og alle er med på, hvad der bør gøres. Kærlighed, omsorg, menneskelig anstændighed og demokrati kan ikke måles og vejes.

Vi ønsker et helt andet samfund end statsministeren. Vi ønsker et samfund, hvor demokrati ikke kun er noget man hører om i eventyr i skolen. Demokrati skal ikke kun være brugertilfredshedundersøgelser, hvor man bliver spurgt om, hvor tilfreds man er med børnehaven, ligesom man bliver spurgt, om man foretrækker det ene eller det andet vaskepulver. Nej, vi mener, at demokrati skal være noget, alle deltager i, med reel selvbestemmelse i hverdagen både for elever og lærere og forældre og hjemmehjælpere.

Regeringen og deres venner i andre lande har igennem mange år satset på, at markedet ville løse alle problemer. Hvis bare markedskræfterne blev sluppet løs, ville alt blive godt. Men det er tydeligt for rigtig mange i dag, at markedskræfterne øger problemerne.

Når man privatiserer energiforsyningen, er elselskaberne optaget af, hvordan de kan tjene mest muligt, så de satser på kul, olie og atomkraft, samtidig med at de gør, hvad de kan for at forhindre udviklingen af vedvarende energi, som vi så det herhjemme med DONG, der forsøgte at forhindre en række kommuner i at omstille til vedvarende energi. Faktisk kan jeg ikke komme på et eneste eksempel, hvor privatisering har ført til andet, end at aktionærerne har fået det bedre.

Statsministerens nye udspil til at skabe arbejdskraft fulgte desværre regeringens hidtidige linje, nemlig at det er de arbejdsløse, der er skyld i, at de er arbejdsløse, og derfor skal de tilrettes. Vi mener i stedet, at det vigtigste er at få skabt et arbejdsmarked, man kan være på, selv om man ikke kan yde 120 pct., men kun 80 pct. eller måske 50 pct.

Udviklingen i de sidste mange år har gået på, at økonomisk vækst var det største og vigtigste mål, men man har glemt, at mennesker ikke er robotter og jordkloden ikke en maskine. Vi er i dag i den absurde situation, at rigtig mange mennesker har, hvad de skal bruge, og ofte ikke kan finde på en gave til deres familie og venner, fordi de også har, hvad de skal bruge. Vi smider ufattelig mange ressourcer ud, ikke fordi de ikke kunne genbruges, men fordi samfundet er indrettet så tosset, at det er billigere at købe nyt end at få repareret. Samtidig er der familier, der ikke har råd til at købe vinterstøvler til deres børn eller bare en julekalender og et kalenderlys i december. Samtidig med at mange bliver nedslidte og ødelagte af at skulle løbe alt for stærkt på deres arbejde, bliver andre ødelagte af at være sat uden for og ikke måtte lave noget. Samtidig med at der investeres milliarder i krige og nye våben, dør folk af mangel på medicin og rent vand. Samtidig med at der bliver produceret mad nok

til, at alle ville kunne spise sig mætte, dør folk af sult i andre dele af verden.

Tænk, hvis vi en dag her i Folketinget kan få et flertal, der satser på vækst i kærlighed og omsorg frem for vækst i antallet af fladskærme og firhjulstrækkere. Det ville også være en stor fordel for miljøet og klimaet. I Enhedslisten vil vi i de kommende år arbejde for vækst i kærlighed og omsorg, vi vil arbejde for velfærd for alle og for at afskaffe fattigdommen. Vi ønsker 100.000 flere offentligt ansatte med en ordentlig løn – »flere hænder, mere i løn«, som råbet har lydt igen og igen og senest i tirsdags. Vi vil afskaffe minuttyranniet og i stedet give ansatte og brugere frihed til selv at tilrettelægge arbejdet, så det passer til menneskers behov i stedet for til systemets og markedets behov. Vi ønsker hundrede procent vedvarende energi og hundrede procent økologi. Vi ønsker at stoppe krigen i Irak og Afghanistan. Vi kræver selvfølgelig en folkeafstemning om EU-traktaten, så demokrati bliver noget, man kan deltage i, og vi ønsker global retfærdighed.

Kort sagt ønsker vi en helt anden verden og et helt andet samfund. Vi ønsker, at kærlighed, omsorg, respekt og solidaritet bliver de bærende værdier i samfundet frem for mistro og kontrol.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Der er ingen korte bemærkninger, så vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er ordføreren for Ny Alliance, hr. Naser Khader.

Kl. 15:10

(Ordfører)
Naser Khader (NY):
Ude på landet var der en gammel gård, og i den var der en gammel mand. Han havde to drengebørn, der var så vittige, at det halve var nok. Sådan begynder H.C. Andersens eventyr om Klodshans. Jeg kom til at tænke på eventyret, mens jeg sad og lyttede til dagens åbningsdebat. »Klodshans« handler jo, som de fleste ved, om to brødre, som gerne vil have prinsessen og det halve kongerige. Men selv om de smører hende godt, bliver de smidt på porten med bemærkningen: Duer ikke, væk.

Sådan oplever vi Dansk Folkepartis gøren og laden på Christiansborg: som den forkælede prinsesse, tommelfinger op, tommelfinger ned. Dansk Folkeparti har gjort det svært for andre partier at komme på banen, også de gange, hvor oppositionen trækker i arbejdstøjet og bejler det bedste, den har lært. Helt ærligt, hvis jeg havde været Klodshans, så var jeg vendt om, længe før jeg nåede frem til prinsessen. For selv om man kunne opnå hendes accept også med simple ting som mudder i lommerne og en død krage, så ville damen nok være utilfreds igen allerede dagen efter.

Det kunne have været interessant at se, hvad der var sket, hvis alle bejlerne havde droppet at gøre sig til over for den forkælede prinsesse og i stedet havde samarbejdet om at udvikle kongeriget. Det ville for alvor have renset luften på kongeslottet.

Det er det, Ny Alliance vil – åbne vinduerne for frisk luft. Og det er ikke Dansk Folkepartis såkaldte friske pust, vi efterlyser, for det minder mig mere om en tung ånde i statsministerens nakke. Nej, Ny Alliance vil levere et rigtig kraftigt vindstød, som rusker op i dansk politik. Vi vil gerne være med til at åbne en ny vej for Danmark.

I Ny Alliance er vi parate til at tænke nyt, at se fremad og at se ud. Vi har mod til at gøre op med de tabuer, som blokerer for, at Danmark kan åbne sig for omverdenen og udvikle sig. For Danmark var engang verdens bedste samfund. Vi var nummer et på en række områder. Vi havde verdens bedste sundhedssystem; vi havde verdens bedste folkeskole og uddannelsessystem; vi havde verdens bedste ældrepleje; vi havde verdens bedste offentlige transport; vi havde verdens bedste miljøpolitik; vi havde også førertrøjen i udviklingsbistand. Det har vi ikke længere. På nogle områder som f.eks. sundhed sammenligner vi os ikke længere med Sverige og Tyskland. Nej, vi har helbredelsesprocenter inden for visse kræftformer, som kan sammenlignes med afrikanske lande. Det kan danskerne ikke leve med. Der er brug for nye alliancer.

Ny Alliance er et borgerligt midterparti, bl.a. fordi vores sympati først og fremmest er hos borgeren, ikke hos staten og ikke hos bestemte grupper og særinteresser. Men vi vil gerne samarbejde med alle Folketingets partier om nye og positive muligheder for Danmark. For vi ønsker at gøre op med den kontraktpolitik, der har præget Danmark siden 2001, og vi ønsker at gøre op med den blokpolitik, som har præget Danmark siden 2001. Hvor blev det brede samarbejde af, da danske tropper blev sendt til Irak, da seks finanslove blev vedtaget, da det kommunale danmarkskort skulle tegnes? Hvor blev det brede samarbejde af, da udviklingsbistanden blev skåret ned, da de irakiske tolke skulle hjælpes, eller

da skatten skulle lettes, eller hvad den nu skulle? Blokpolitik gavner ikke Danmark.

Vi vil gøre vores til at trække VK-regeringen hen mod midten, for i Ny Alliance tror vi på samarbejde og dialog. Vi lytter til alle gode ideer i stedet for at kassere dem med det samme, fordi de har forkert partifarve.

Ny Alliance har også valgt at spørge vores mange medlemmer, om de har gode ideer til vores politik. Det er der nogle herinde, der har kaldt for useriøst. Det er tankevækkende, at folkevalgte i Danmark synes, at det er utjekket at være demokrat. Mange af de ideer er nu en del af Ny Alliances program. Vi ønsker bl.a. en klar plan, som kan forebygge radikaliseringen; vi ønsker, at alle skoleelever skal undervises i demokrati og frihedsrettigheder; vi ønsker, at der bliver skabt rammer, sådan at de kan leve sig ind i demokratiet; vi ønsker, at asylansøgere skal kunne bo, arbejde og få undervisning som alle andre, mens deres sag bliver behandlet; vi ønsker at gøre endnu mere for miljø og sundhed.

Vi skal også gøre noget for resten af verden. Danmark har råd og pligt til at give 1 pct. af bruttonationalindkomsten til de fattigste lande. Danmark har råd og pligt til at lave en klimafond, som kan afhjælpe følgerne af klimaændringer, og Danmark har råd og pligt til at være med til at begrænse uretfærdigheden i verden.

Vi forudser, at familien Danmark her i efteråret vil få en storstilet »Vild med velfærd-konkurrence« at se, hvor partierne træder hinanden over tæerne, mens de udsteder gyldne løfter til højre og venstre.

I øjeblikket kan vi på de københavnske busser se, at danskernes valg står mellem velfærd og skattelettelser. Det mener vi i Ny Alliance er en falsk modsætning. Dengang Danmark endnu havde en lang række førstepladser i verden, betalte vi meget mindre i skat, end vi gør i dag. Så skatteskruen er ikke en løsning. Løsningen er heller ikke den kontrol, som regeringen har indført i den offentlige sektor. I dag bliver hver eneste lærer, sygeplejerske og politibetjent udsat for en underlig række af målinger, som i virkeligheden dækker over mistillid til den enkelte. I Ny Alliance har vi tillid til de offentligt ansatte, der hver dag gør et godt stykke arbejde. I Ny Alliance vil vi ikke finde os i det overbud, som diskussionen om kvalitetsreformen medfører. Vi vil ikke love mere, end vi kan holde.

Vi har tre overordnede ønsker til kvalitetsreformen: 1) mindre bureaukrati og mere tid til kerneopgaverne, 2) mere tillid, fleksibilitet og plads til den enkeltes behov, og 3) et klart og realistisk svar på, hvordan vi får de berømte flere hænder.

Ifølge Dansk Industri har dansk erhvervsliv i de senere år mistet ordrer for milliarder af kroner, og alene i 2008 vil det svare til en mistet produktion fra 50.000 mennesker i arbejde. Det ikke godt nok og slet ikke af en borgerlig regering.

Vi tager derfor positivt imod regeringens nye jobplan, men i Ny Alliance mener vi, at der skal sættes langt stærkere ind. Og hvis det virkelig skal batte, så er vi nødt til at lave en skattereform. Vores mål er 40 pct. i skat på arbejde, for det siger sig selv, at verdens højeste marginalskat kan få alle til at tænke sig om en ekstra gang, både de udlændinge, som kan søge arbejde i Danmark, og de danskere, som overvejer at arbejde lidt ekstra eller blive et par år mere på arbejdsmarkedet.

I går – eller i forgårs var det, talen blev skrevet i går – demonstrerede tusindvis af offentligt ansatte på slotspladsen for højere løn, men en simpel måde at hæve lønnen på er at sænke skatten. Regeringen foreslår at lette skatten på arbejde for udenlandske forskere og 64-årige. Det betragter vi i Ny Alliance som en ren tilståelsessag. Regeringen letter skatten for de to grupper, fordi man mener, at det vil være en gevinst for samfundet. Som statsministeren sagde til Ritzau i går om skattelettelsen for de 64-årige, citat: Det er alle tiders forretning for det offentlige.

Hvorfor i alverden har statsministeren foreslået at give de ressourcestærke pensionister så stor en skatterabat og en udvidelse af den såkaldte forskerskatteordning, så udlændinge lettere kan arbejde i Danmark til lav skat? Det gør statsministeren, fordi statsministeren indrømmer, at skatten er for høj i Danmark. Så enkelt er det. Men i stedet for at tage konsekvensen af, at indkomstskatten er for høj i Danmark, belønner statsministeren marginale grupper i stedet for at belønne kernetropperne på arbejdsmarkedet ved at sænke skatten på den sidst tjente krone.

Jeg håber, at vi i det nye folketingsår kan blive fri for den sædvanlige find fem fejl-politik og i stedet kan samarbejde på tværs af partierne. I Ny Alliance er vi trætte af den forkælede prinsesse, duer ikke, væk-politik. Forkælede prinsesser er nemlig ofte mere snæversynede, end de er fremsynede, og fremsyn skal der til, hvis vi skal løse vores fælles opgaver.

Nu er jeg jo ikke Klodshans, jeg kommer hverken med mudder i lommerne eller døde

krager, og jeg vil slet ikke have prinsessen, men jeg kommer sammen med Ny Alliance med hovedet fuld af ideer til at løse vores fælles udfordringer og hjertet fyldt af ønsker om, at det sker i et bredt samarbejde med Folketingets partier. Vi er klar til samarbejde og nytænkning og glæder os til et travlt og produktivt år.

Så vil jeg på Ny Alliances vegne læse vores forslag til vedtagelse op, vi har vores egen vedtagelse:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, der
- sikrer, at kvalitetsreformen betyder, at de offentligt ansatte skal bruge betydelig mindre tid på regler og bureaukrati end i dag frem for yderligere detailregulering
- sænker skatten på arbejde markant – også den øverste marginalskat
- åbner for øget indvandring af kvalificeret arbejdskraft, samtidig med at der fastholdes en familiesammenføringspolitik med udgangspunkt i 24-års-reglen
- lukker alle asylcentre undtagen et modtagelsescenter
- øger investeringerne i forskning og mindsker den statslige styring af, hvad der forskes i på universiteterne
- øger fokus på forebyggelse i sundhedssystemet – bl.a. gennem differentieret moms og gratis mad i daginstitutioner
- øger andelen af vedvarende energi til 40 pct. af energiforbruget
- øger udviklingsbistanden til 1 pct. af BNI og derudover opretter en klimafond, der skal hjælpe fattige lande med at imødekomme følgerne af den globale opvarmning
- sætter de fire EU-forbehold til folkeafstemning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 3).

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag, der
- sikrer, at kvalitetsreformen betyder, at de offentligt ansatte skal bruge betydelig mindre tid på regler og bureaukrati end i dag frem for yderligere detailregulering
- sænker skatten på arbejde markant – også den øverste marginalskat
- åbner for øget indvandring af kvalificeret arbejdskraft, samtidig med at der fastholdes en familiesammenføringspolitik med udgangspunkt i 24-års-reglen
- lukker alle asylcentre undtagen et modtagelsescenter
- øger investeringerne i forskning og mindsker den statslige styring af, hvad der forskes i på universiteterne
- øger fokus på forebyggelse i sundhedssystemet – bl.a. gennem differentieret moms og gratis mad i daginstitutioner
- øger andelen af vedvarende energi til 40 pct. af energiforbruget
- øger udviklingsbistanden til 1 pct. af BNI og derudover opretter en klimafond, der skal hjælpe fattige lande med at imødegå følgerne af den globale opvarmning
- sætter de fire EU-forbehold til folkeafstemning.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 3).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Så er der en række korte bemærkninger – foreløbig fra fem – til ordføreren. Den første er fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 15:24

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg vil først og fremmest gerne byde hr. Naser Khader velkommen i den her partilederrunde . Jeg synes dybest set, at det er et meget sympatisk projekt, der bliver lagt frem; der er mange gode forslag: en klimafond, fattigdomsbekæmpelse, 12-års uddannelse, en skattereform, bedre forhold for asylansøgere og deres børn. Det er alt sammen meget sympatisk.

Der er selvfølgelig mange, der gerne både vil have bedre udviklingsbistand og lavere skat. Man kan så bare sige, at det lyder besnærende. Vi vil jo påstå, at man er nødt til at prioritere, og derfor har vi sagt, at vi ikke vil sænke skatten. Men alt i alt synes jeg at der er mange positive ting.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge: På hvilke områder er det egentlig at man skal opnå enighed med Dansk Folkeparti, hvad angår hele den her lange liste, som er så positiv? For det er jo det, man skal, når man tilslutter sig det nuværende flertal, VKO-blokken. Når man slutter sig til den blok, skal man jo dybest set opnå flertal sammen med Dansk Folkeparti.

Hvor ser hr. Naser Khader enigheden med Dansk Folkeparti i alle disse udmærkede spørgsmål?

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:25

Naser Khader (NY):
Jeg er altså ikke optaget af og sidder ikke hjemme og regner ud, hvor vi er enige, og hvor vi er uenige med DF.

Det, vi gør, er, at vi fortæller: Det er det, der er vores politik, det er det, vi står for i Ny Alliance. Vi går til valg på vores politik. Og det, vi har sagt med hensyn til statsministerkandidat, er, at vi giver den borgerlige statsministerkandidat den første mulighed for at danne et flertal. Men han skal også levere varen, så det bliver meget afhængigt af, hvad der bliver leveret.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Og der er endnu en kort bemærkning til fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 15:26

Helle Thorning-Schmidt (S):
Det lyder jo nærmest, som om Ny Alliance egentlig synes at Dansk Folkeparti vil være det sværeste parti at opnå enighed med.

Skal det forstås sådan, at hvis der er et flertal, der består af VKO og Ny Alliance, så kan man ikke i Ny Alliance forestille sig at bruge det flertal efter et valg?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:26

Naser Khader (NY):
Hvad angår asylansøgere og børn på asylcentrene, er det jo en sag, der optager os rigtig meget. Jeg kan ikke forestille mig, at vi går med til noget, hvis man ikke vil gøre noget ved vilkårene for asylansøgerne og deres børn. Om Dansk Folkeparti bryder sig om det eller ej, er ikke mit problem.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Og den næste korte bemærkning er fra fru Line Barfod.

Kl. 15:27

Line Barfod (EL):
Jeg har jo ligesom mange andre ventet spændt på Ny Alliances program og har læst det med interesse. Der er ikke tid til at diskutere det hele her, men jeg kan tage fat i én ting.

Det glæder mig jo, at Ny Alliance vil afskaffe starthjælpen ligesom os andre. Det, der så undrer mig, er, hvorfor man ikke også vil være med til at afskaffe de andre nedskæringer på kontanthjælpsområdet, altså kontanthjælpsloft og 300-timers-regel osv., som har ført familier ud i fattigdom.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:27

Naser Khader (NY):
Jamen forskellen på starthjælpen og 300-timersreglen er ifølge de undersøgelser, der er lavet om de to ting, at 300-timers-reglen virker – der er nogle, der kommer ud af bistandssystemet og kommer i arbejde – mens starthjælpen ikke virker. Og ifølge vismændenes seneste rapport er starthjælpen også kønsdiskriminerende, for den medfører, at det primært er mændene, der kommer ud i arbejde af dem, der kommer i arbejde, og ikke kvinderne.

Så vi er imod starthjælpen, dels fordi den er etnisk diskriminerende og kønsdiskriminerende, dels fordi den ikke virker. Og med hensyn til 300-timers-reglen har vi sagt: Jamen virker den, så er vi for den, og virker den ikke, så er vi imod. Spørgsmålet er, om den virker. Og vi mener ikke at starthjælpen virker.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Der er endnu en kort bemærkning til fru Line Barfod.

Kl. 15:28

Line Barfod (EL):
Kontanthjælpsloftet har virket for omkring 5 pct., som er kommet i arbejde. De resterende 95 pct. er sendt ud i fattigdom. Og jeg kan ikke helt forstå og håber heller ikke, at det er Ny Alliances politik, at hvis noget kan få 5 pct. i arbejde – 5 pct., der måske var kommet i arbejde alligevel – så skal 95 pct. sendes ud i fattigdom. Vi snakker altså om børnefamilier, som ikke har råd til de mest basale ting. Hr. Naser Khader kan på hjemmesiden loftramteeksperter.dk læse en beretning fra en familie, hvor der var et barn, som måtte have noget medicin. Det betød så, at familien ikke havde råd til at købe aftensmad, men måtte ud at samle flasker for at få råd til en pose popcorn i stedet.

Mener Ny Alliance, at det er den måde, vi skal indrette det sociale system på i Danmark?

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:29

Naser Khader (NY):
Nej, vi kan ikke acceptere fattigdom i Danmark, det kan vi ikke.

Der er altså også andre undersøgelser, der viser, at 300-timers-reglen virker og der er nogle, der kommer i arbejde. Og nogle gange er der nogle, der har brug for et skub til at komme ud i arbejde, for det er jo heller ikke lykken bare at blive ved med at være på kontanthjælp. Jeg synes, at det er vigtigt, at vi gør alt, hvad vi kan, for at få folk ud af kontanthjælpssystemet.

Men altså: Hvis der er troværdige rapporter, der kan dokumentere, at 300-timers-reglen medfører fattigdom, vil vi gerne se på dem; for os handler det om, om den virker.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Line Barfod for den sidste korte bemærkning.

Kl. 15:30

Line Barfod (EL):
Det glæder mig meget, hvis Ny Alliance er parat til igen at se på deres stillingtagen til kontanthjælpsloftet osv.

Der ligger bl.a. en rapport fra Socialforskningsinstituttet, som jeg går ud fra at Ny Alliance betragter som troværdig, som altså siger, at der er omkring 5 pct. af de, der er ramt af kontanthjælpsloftet, der er kommet i arbejde, mens 95 pct. er kommet ud i dyb fattigdom.

Det er selvfølgelig rigtigt, at det ikke er godt for folk at være på kontanthjælp. Jeg har mødt mange, men jeg har ikke mødt én eneste, som ønskede at være på kontanthjælp, og som ikke meget hellere ville være rask og blive klar til at gå ud og tage et arbejde og være med i et fællesskab.

Så jeg mener, at vi bør tilrettelægge socialpolitikken ud fra, hvordan vi skal give folk den hjælp og støtte, der skal til for at få dem ud i arbejde eller få dem gjort raske eller få konstateret, at de er så syge, at de skal have førtidspension, frem for at tilrettelægge en socialpolitik, der går ud på at skære så dybt i folks ydelser, at mange af dem bliver sat ud af deres bolig eller ikke har råd til at købe mad og tøj til deres børn. Og jeg vil gerne høre, om det også bliver Ny Alliances socialpolitik.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:31

Naser Khader (NY):
Hvis man går ind og ser på nogle af de rapporter, der ligger på Beskæftigelsesministeriets hjemmeside, kan man se rapporter, der siger, at 300-timers-reglen virker.

Men folk skal ikke straffes; socialpolitik skal ikke være sådan, at den straffer folk. Men jeg mener, at det en gang imellem vil være på sin plads at give folk et lille skub, så de kommer ud af kontanthjælpssystemet, for jo længere man har været uden for arbejdsmarkedet, jo sværere er det at komme ind. Det er godt for den enkelte og også for hele familien, at vedkommende kommer ud af de der systemer.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er til hr. Høgni Hoydal.

Kl. 15:32

Høgni Hoydal (TF):
Først vil jeg ønske Ny Alliance tillykke med det nye partiprogram og det videre politiske arbejde. Og det leder mig frem til mit spørgsmål til hr. Naser Khader.

Jeg mener, der kun er to andre partier i Folketinget, der har en helt klar holdning til færøsk og grønlandsk selvstændighed, nemlig SF og Enhedslisten, som aktivt støtter den. Derfor vil jeg spørge, hvad Ny Alliances politik er på det her område. Er den ligesom de gamle partiers, der siger: I må måske, men vi arbejder imod det? Eller vil Ny Alliance aktivt gå ind og støtte det færøske og det grønlandske folks selvstændighedsbestræbelser?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:32

Naser Khader (NY):
Jeg skal være ærlig og sige, at vi ikke er nået så langt med vores politikudvikling vedrørende Færøerne, Grønland og rigsfællesskabet. Selv om vi offentliggjorde vores partiprogram den 30. august, har vi også sagt, at vi vil blive ved med at udvikle vores politik på alle andre områder.

Det vil sige, at vi grundigt vil diskutere vores holdning til rigsfællesskabet, Færøerne og Grønland, og vi vil se fordomsfrit på den, og vi vil udvikle den i dialog med vores medlemmer. Jeg kan ikke på stående fod fortælle hr. Høgni Hoydal, hvad jeg eller Ny Alliance vil med Færøerne og Grønland.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Høgni Hoydal for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:33

Høgni Hoydal (TF):
Ja, nu skal jeg ikke forsøge at presse hr. Naser Khader for meget, men jeg kan da give ham nogle gode råd. Vi i Den Nordatlantiske Gruppe står til rådighed for at diskutere disse spørgsmål. Hvis jeg har forstået hr. Naser Khaders politiske projekt rigtigt, så går det ud på demokrati, ligestilling, ligeberettigelse. Og så ligger det jo lige for, at det selvfølgelig også må gælde det færøske og det grønlandske folk. Derfor er det let for Ny Alliance at være med på den vogn, der aktivt støtter de færøske og grønlandske selvstændigheds- og demokratibestræbelser.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:34

Naser Khader (NY):
Som sagt går Ny Alliance ind og diskuterer og udvikler de her ting fordomsfrit og med åbent sind, og det vil vi gerne gøre i dialog med alle.

Jeg var på Færøerne og i Grønland sammen med min familie og børnene sidste år. Jeg er vild med Færøerne og Grønland. Men hvad angår det politiske, vil jeg ikke tage stilling lige nu.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er fra fru Margrethe Vestager.

Kl. 15:34

Margrethe Vestager (RV):
Ny Alliance har trods invitationer til et bredt samarbejde valgt at fremsætte sit eget forslag til vedtagelse i dag, og det er naturligvis helt i orden, sådan er det. Vi ser mange samarbejdsflader mellem partierne, og som man kan se på vores forslag til vedtagelse, er der mange overlap, og nogle af målsætningerne er de samme. Derfor vil vi også gerne invitere Ny Alliance til at samarbejde i det kommende folketingsår og spørge, om vi kan forvente, at Ny Alliance vil stemme for et forslag, der begrænser opholdstiden i et dansk asylcenter. Vi ved, at det er opholdstiden, der giver de allerstørste skader på børn og voksne, og derfor håber jeg, at Ny Alliance vil støtte det forslag.

Det gælder også forslaget om at genoprette udviklingsbistanden, så vi igen kommer op på 1 pct. af BNI, og selvfølgelig også – men det har ordføreren jo netop svaret på – støtte til at afskaffe starthjælpen.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:35

Naser Khader (NY):
Hvad angår begge blokkes forslag til vedtagelse, er de simpelt hen overordnede, i overskriftsform. Man kan hverken være uenig i det, der står i den vedtagelse, som Socialdemokratiet, De Radikale, SF og Enhedslisten har formuleret, eller i det, der står i den, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har formuleret. De er i overskriftsform. Vi har vores egen vedtagelse, fordi der er nogle ting, vi gerne vil have gennemført – derfor valgte vi at lave vores egen. Alle er velkomne til at være med på den, alle er inviteret til at stemme for den.

Med hensyn til asylcentrene vil vi gå endnu længere end Det Radikale Venstre. Vi vil ikke bare have en grænse på nogle måneder for at bo på asylcentrene. Vi vil lukke asylcentrene bortset fra et, sådan at det i fremtiden bliver sådan, at folk, der kommer og søger asyl i Danmark, kan bo og opholde sig på modtagecenteret – det kan være Sandholm, hvor der er plads til 1.000 personer – og efter en måned eller to, hvis det viser sig, at deres sagsbehandling tager længere tid, skal de ud og bo blandt os andre. Vi vil gå endnu længere end det, som De Radikale lægger op til. Men så ...

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er tiden gået – for lang tid siden – men der bliver nok flere korte bemærkninger. Det er fru Margrethe Vestager, værsgo.

Kl. 15:37

Margrethe Vestager (RV):
Det kan godt være, at vi forstår »konkret« lidt forskelligt, men jeg synes jo, det er meget konkret at sige, at ingen udlænding mod sin vilje må opholde sig i et dansk asylcenter ud over en afgrænset, kort modtageperiode. Så kan vi godt diskutere, om der skal være et eller flere modtagecentre. Det er jeg helt åben for, det synes jeg er en praktisk ting.

Det, der er det principielle i det, er, om der skal være loft over, hvor lang tid man skal tvinges til at være der, medmindre der er helt særlige omstændigheder. Det undrer mig, at hr. Naser Khader ikke bare har svaret et fuldtonende ja, for det er klart, at vi selvfølgelig altid kan diskutere den praktiske organisering, om der skal være et eller flere centre. Det må vel være den enkeltes interesser, der er det vigtige i det spil.

Det gælder også de andre ting, som jeg ellers har oplevet er meget centrale for Ny Alliance, nemlig genopbygningen af ulandsbistanden og afskaffelsen af starthjælpen, og derfor ville det være meget rart at vide her på åbningsdagen, om det er forslag, som Ny Alliance også vil støtte i det videre arbejde her i salen.

Kl. 15:38

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:38

Naser Khader (NY):
Hvad angår den sidste del af spørgsmålet: Selvfølgelig vil vi det, det er jo en del af vores politik.

Med hensyn til vedtagelsen mener jeg, at det er mere konkret at sige: Vi vil have lukket alle asylcentre helt. De asylansøgere, der kommer til Danmark, skal bo blandt os andre, lige efter at de er blevet modtaget og man har set på deres asylansøgninger. Det med, at de skal opholde sig der i flere måneder, vil vi ikke være med til. Oprindelig var asylcentrene ikke til, for at man skulle bo der permanent, og der er mange andre lande, hvor man ikke har asylcentre. Derfor vil vi lukke dem alle sammen undtagen et, nemlig Sandholm, hvor man kan være en måned eller to. Men derefter skal man ud og bo blandt os andre.

Det kan godt være, at vi kan blive enige om noget der, men det er i hvert fald det, der står i vores vedtagelse.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Margrethe Vestager for tredje og sidste korte bemærkning.

Kl. 15:39

Margrethe Vestager (RV):
Det lyder som et ja, så det tror jeg sådan set vi godt kan komme videre med.

En anden ting er egentlig en opfølgning på fru Line Barfods spørgsmål, for jeg har nemlig noteret mig det samme. Jeg synes sådan set, at det er en konstruktiv måde at gå til det på med hensyn til forholdet mellem starthjælp, kontanthjælpsloft og 300-timers-regel. Som hr. Naser Khader også gjorde meget tydeligt, ved vi, at starthjælpen ikke virker. Starthjælpen betyder, at fem kommer i arbejde og 95 bliver henvist til fattigdom. Det synes at være det samme med 300-timers-reglen, som i hvert fald ifølge nogle af de undersøgelser, vi har set, betyder, at det kun er 2 ud af 100, der kommer i almindeligt arbejde. De 98 bliver enten sygemeldt eller på anden måde henvist til de konsekvenser af reglen, som for os at se er fattigdom.

Hvad angår kontanthjælpsmodtagere, har vi ikke kunnet finde undersøgelser, der viser, at det har en virkning, med hensyn til at folk kommer i beskæftigelse, og derfor håber jeg, at det her også er en invitation til at fortsætte undersøgelserne af, hvad der virker. For vi har i hvert fald, synes vi, fået dokumentation, der meget klart viser, at det, de tre lave, lave ydelser gør, er at henvise mennesker til fattigdom. De bliver ikke den trampolin tilbage til arbejdsmarkedet, som vores understøttelsessystem burde være.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:40

Naser Khader (NY):
Det, der er vigtigt for os, er at tage stilling på et oplyst grundlag, og de fleste af de rapporter, vi har set, der handler om starthjælp, fortæller, at den ikke virker. Det gør indtryk på os. Andre rapporter, vi har set, der handler om 300-timers-reglen, siger, at den virker. Det gør også indtryk på os. Så det er jo det, der er det afgørende. Hvis der kommer nogle større, omfattende analyser og undersøgelser, der siger, at 300-timers-reglen ikke virker, vil vi også se på det.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Vi går videre til den næste i rækken af korte bemærkninger, og det er fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:41

Pia Kjærsgaard (DF):
Nu var hr. Naser Khader, da jeg var på talerstolen, meget interesseret i sådan – synes jeg – lidt interne forhold omkring Dansk Folkeparti vedrørende eksklusioner, hvem der klappede, og hvem der sagde hvad hvornår. Så er det bare, jeg har lyst til at spørge hr. Khader, hvordan det egentlig er i Ny Alliance. Jeg kan forstå, at man har lært af fordums synder og fejltagelser, og at man faktisk er meget interesseret i, hvem der kommer ind i partiet, og hvem der opstiller for partiet osv., præcis som Dansk Folkeparti.

Når nu hr. Naser Khader gik så tæt på mig, med hensyn til hvad vi gør, vil jeg bare spørge, hvordan det forholder sig. Sådan en som Ahmed Akkari, eksempelvis, kunne han blive medlem af Ny Alliance? Det er bare et spørgsmål, for jeg følte egentlig, at hr. Naser Khader af en eller anden mærkelig årsag syntes, det var lidt underligt, at vi skiller os af med folk, som ikke umiddelbart er i overensstemmelse med partiet og partiets politik – uanset ytringsfriheden.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:42

Naser Khader (NY):
Altså, da jeg så den kvinde på Dansk Folkepartis landsmøde, der var oppe og sige, at alle muslimer skulle ud af Europa, var det, der chokerede mig mest, ikke hendes udtalelser – jeg tænkte: Det er bare en, der ikke ved bedre – men at der var så mange, der klappede ad hende. Derfor var mit spørgsmål: Hvorfor var der så mange, der klappede? Det fik jeg ikke noget svar på af fru Pia Kjærsgaard, og det var meget skuffende. Jeg syntes, at fru Pia Kjærsgaard opførte sig meget arrogant på talerstolen, da jeg stillede mine spørgsmål, og det var meget skuffende.

Med hensyn til Akkari blev jeg på et tidspunkt ringet op af en journalist fra et sted i Danmark, der sagde, at en, der tidligere havde været medlem af Dansk Folkeparti, havde meldt sig ind i Ny Alliance, og han spurgte, hvordan jeg forholdt mig til det. Jeg sagde: Hvis vedkommende er enig i Ny Alliances politik, kan vi kun byde vedkommende velkommen. Lad os give ham en chance, men hvis han en dag åbner munden og siger noget, der er i strid med Ny Alliances principper, har vi en eksklusionsparagraf. Men vi giver folk en chance først.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Pia Kjærsgaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:44

Pia Kjærsgaard (DF):
Jamen så er vi vel i virkeligheden enige. Til trods for det, som hr. Naser Khader påberåbte sig om ytringsfrihed, skal der altid være en grænse. Altså, der er trods alt grænser for, hvad man vil acceptere, og hvad man vil finde sig i. Jeg kan forstå, at Ny Alliance også har den politik. Jeg bliver bare nødt til at understrege det, for jeg synes, at spørgsmålet fra Ny Alliances formand, hr. Naser Khader, var lidt underligt: Kan man ikke bare gøre hvad som helst hvor som helst, og hvad man vil i forhold til ytringsfriheden, uden at man bliver ekskluderet af et parti?

Men jeg kan forstå – hvad jeg selvfølgelig også synes er meget naturligt – at det er det samme, der gør sig gældende hos Ny Alliance som hos Dansk Folkeparti. Jeg kan sige, at det også ville være gældende i Dansk Folkeparti, at hvis en som Akkari meldte sig ind hos os, ville han blive ekskluderet – han ville slet ikke få adgang – til trods for at vi har ytringsfrihed.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:44

Naser Khader (NY):
Det er ikke, fordi jeg er uenig i, at hun skulle ekskluderes, men jeg tog bare udgangspunkt i fru Pia Kjærsgaards ofte gentagne sætning om, at ytringsfriheden er ubegrænset. Ja, men hvis ytringsfriheden er ubegrænset, hvorfor blev hun så ekskluderet? Der må være en grænse – det var det, der var min pointe.

Fru Pia Kjærsgaard har det med at sige, at der ikke skal være nogen grænser for ytringsfriheden, og så undrer det mig, at man så ekskluderer en, som siger sådan noget – som jeg synes er forfærdeligt. Jeg synes, det er o.k., at man ekskluderede hende, men det passer bare ikke sammen med det, som fru Pia Kjærsgaard går rundt og siger om, at ytringsfriheden er ubegrænset.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det den tredje og sidste korte bemærkning til fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 15:45

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg synes, at det, hr. Khader siger, er lidt selvmodsigende. Men lad det nu ligge.

Det, jeg godt vil over til, er, at Ny Alliance på det allerførste pressemøde brugte meget tid på at rette meget bombastiske angreb på Dansk Folkeparti. Nu skulle blokpolitikken, som man kaldte det, brydes. Jeg vil sige, at man jo altså laver de forlig, der kan laves – med et flertal – i det her Folketing. Jeg synes, at vi har lavet mange fornuftige forlig, aftaler og reformer, absolut, og er da bare lidt ærgerlig, hvis andre partier ikke vil være med. Man laver jo ikke politik for at hygge sig, man laver politik for at gøre det godt for borgerne.

Jeg bemærkede, at hr. Khader i et interview til et medie, hvor han blev spurgt om en ministerpost, sagde:

Det har jeg ikke taget stilling til. Egentlig foretrækker jeg et langtidsholdbart parti frem for at være i regering efter næste valg. Vi går efter at få Dansk Folkepartis rolle i dansk politik, for DF har jo mere indflydelse end De Konservative, som ellers sidder i regeringen.

Det vil sige, at det ville være nøjagtig det samme, og det er derfor, hr. Khader mange gange er så aggressiv over for Dansk Folkeparti, for han vil i virkeligheden selv have den rolle. Er det så ikke blokpolitik? Jeg spørger bare.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:46

Naser Khader (NY):
Nu gik vi ikke til angreb på Dansk Folkeparti. Det, vi sagde på vores første pressemøde, var, at vi syntes, det var et problem, at ét parti – tre personer – havde vetoret. Der var endda en på det konservative landsråd, Uffe Thorndahl, der sagde: Der er én mand, der styrer Danmark i dag, og det er hr. Kristian Thulesen Dahl. Vi vil bare have vetoretten væk fra Dansk Folkeparti og hr. Kristian Thulesen Dahl med hensyn til den førte politik.

Havde vi været i Dansk Folkepartis position, ville vi have insisteret på, at flere partier kom med i de større forlig og aftaler og forhandlinger, man bliver enig om der skal være, som eksempelvis kommunalreformen, det med at gå i krig i Irak og de seks finanslove. Vi ville insistere på, at flere kom med. Jo flere, jo bedre, er vores opfattelse. Vi ville ikke udelukke nogen, der gerne ville være med, og som var enige i beslutningerne, og sige, at de bare ikke skulle være med.

Et eksempel er det seneste skatteforlig. Ny Alliance ville godt have været med, men det fik vi ikke lov til. Vi havde kun én betingelse, og det var, at vi ville have en garanti for, at man også kunne diskutere skattelettelser og en skattereform efter et valg, og det kunne vi ikke få.

Med hensyn til de irakiske tolke....

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Jeg må gøre opmærksom på taletiden. Og dermed er denne korte bemærkning slut.

Så er der to korte bemærkninger yderligere til hr. Naser Khader, først fra hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:48

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg vil også gerne starte med at byde hr. Naser Khader og Ny Alliance velkommen i Folketinget og til denne åbningsdebat.

Det, som jeg godt kunne tænke mig at høre hr. Naser Khader om, er Ny Alliances politik med hensyn til, hvordan man vil gå ind i arbejdet i forbindelse med den kommende kvalitetsreform, og hvilke succesparametre man stiller op der for eventuelt at deltage i et forlig.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:49

Naser Khader (NY):
Jamen det sagde jeg i min tale, nemlig at vi blev inviteret til det første møde; der var vi, og det er vi glade for. Vi vil gerne være med i rigtige forhandlinger og ikke sådan nogle såkaldte forhandlinger, som vi oplevede under de sidste skatteforhandlinger, hvor der nærmest ikke blev forhandlet om noget med os.

Vi vil gerne være med til reelle forhandlinger, og vi har som sagt de der tre punkter. Et af dem er større tillid til de offentlige medarbejdere; der er ingen, der møder på arbejde om morgenen for at lave fejl, var der engang et af vores medlemmer, der sagde ved et medlemsmøde. I øvrigt bliver vores mærkesag i forhold til kvalitetsreformen noget, som ikke er blevet nævnt af andre under hele diskussionen om kvalitetsreformen, nemlig Frivillighedsdanmark. Vi vil gerne have Frivillighedsdanmark med i kvalitetsreformen.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der endnu en kort bemærkning til hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 15:50

Troels Lund Poulsen (V):
Det kvitterer jeg for. Baggrunden for spørgsmålet var jo også den tidligere debat, som Ny Alliance deltog i. Det var så ikke hr. Naser Khader, men det var hr. Leif Mikkelsen, der under finanslovdebatten jo var meget klar i sine holdninger med hensyn til de såkaldte velfærdsrettigheder fra Socialdemokratiets side, som han var meget skeptisk over for. Og derfor tager jeg det svar, som hr. Naser Khader nu giver, som udtryk for, at man faktisk går efter at få en politisk indflydelse og blive en del af aftalen om kvalitetsreformen, og det vil jeg gerne kvittere for.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:50

Naser Khader (NY):
Jamen vi er hverken begejstrede for kontrol eller for de firkantede velfærdsrettigheder. Vi synes, de er for firkantede, at de er for centrale, og at de er med til at klientgøre folk.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er fra fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 15:50

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg vil gerne indlede med at byde hr. Naser Khader velkommen til debatten; det er altid forfriskende med nye debattører. Og jeg forstår godt, at både hr. Naser Khader og hans parti har behov for at markere sig med en selvstændig dagsorden eller forslag til vedtagelse. Det kommer jo meget bredt omkring, og det er forståeligt.

Men jeg vil godt høre, hvad Ny Alliances stillingtagen er til det forslag til vedtagelse, som Det Konservative Folkeparti har fremsat sammen med Venstre og Dansk Folkeparti.

Det går jo i al sin enkelhed ud på, at vi vil opfordre regeringen til at forstærke indsatsen mod ekstremistiske holdninger, og at vi gerne vil bede regeringen om at arbejde for, at vi får klaret arbejdskraftbehovet. Så beder vi også om, at det sker inden for en økonomisk ansvarlig ramme, og vi vil gerne have, at kvalitetsreformforhandlingerne går i gang.

Det er jo, synes jeg, meget gode og fremadrettede ting, der her ligger i vores vedtagelse. Kan Ny Alliance støtte den, selv om man selvfølgelig helst ser sit eget forslag vedtaget? Men hvis nu det ikke kan lade sig gøre, kan man så støtte vores?

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:51

Naser Khader (NY):
Som jeg nævnte tidligere, har jeg jo med hensyn til vedtagelsen været i kontakt med både personer fra den ene blok og fra den anden side. Der synes vi, at de to forslag til vedtagelse ikke er konkrete nok. Jeg ved godt, at man ikke kan være helt konkret, når man laver vedtagelser, men de har virkelig overskrifter, som man sådan set ikke kan være uenig i. Hvis vores forslag ikke bliver vedtaget, vil vi ikke stemme imod.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Pia Christmas-Møller for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:52

Pia Christmas-Møller (KF):
Det glæder mig meget. Jeg havde også forventet, at Ny Alliance ville have dette saglige standpunkt, for jeg går ud fra, at vi bl.a. deler det synspunkt at få moderniseret den offentlige sektor sådan, at de serviceydelser, vi får leveret derfra, kan leveres på et opkvalificeret niveau. Her har vi fra konservativ side lagt meget vægt på en ledelsesreform, sådan at vi kan vise de mange ansatte i den offentlige sektor mere tillid og mere ansvar frem for kontrol og bureaukrati, og jeg går ud fra, at Ny Alliance kan være med i den opgaveløsning, nemlig at vi simpelt hen skal have en ny ledelsesnorm i den offentlige sektor, som giver medarbejderne både mere råderum og større frihed og ansvar i dagligdagen.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:53

Naser Khader (NY):
Jeg kan kun være enig. Jeg synes, at vi skal gøre alt, hvad vi kan her i Folketinget – så mange partier som muligt – med hensyn til at give de offentlige medarbejdere så optimale vilkår som muligt, så de kan koncentrere sig om kerneopgaverne og ikke om al den kontrol, de er blevet påført de seneste år.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren for Ny Alliance. Der er ikke flere korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Lars-Emil Johansen.

Kl. 15:54

(Ordfører)
Lars-Emil Johansen (SIU):
Forandringerne i det arktiske område foregår i disse år – ja, i disse måneder – med en hast, der kan virke nærmest skræmmende. Fremtiden er over os i Grønland, kan man sige, med en hast, der ikke kun får sneen til at smelte, men tilsyneladende også pludselig har vendt det, som angår økonomien i Grønland, på hovedet her i Danmark.

Nu er vort land pludselig ikke længere et sted, hvor det diskuteres, hvor meget der skal gives ud, men hvor meget der kan hentes hjem.

Vi er pludselig ikke længere et område, som alle politikere i dette rige er enige om at skaffe så meget udvikling og økonomisk vækst som muligt til, men i stedet et område, hvor Danmark skal søge at undgå at blive taberen, når den arktiske olie springer.

Vi fra Den Nordatlantiske Gruppe har gennem flere år forsøgt at forklare, at denne udvikling ville komme. Man kan ikke påstå, at vi er blevet mødt med megen lydhørhed i dette Ting. Vores gentagne forslag om forstærket forskning i hele den arktiske udvikling er igennem de sidste år blevet stemt godt og grundigt ned herinde.

Vores påvisning af, at udvindingen af råstofferne i vores område ville skabe en økonomisk grobund for en helt ny selvstændighedsproces, er blevet mødt med overbærenhed og antydninger om dagdrømmeri. Imens har statsministeren igen og igen venligt forsikret os om, at vi havde Danmarks fulde støtte til at sikre vores selvstændighed og økonomiske udvikling. Under de forhold har vi alle været enige om, at der som en slags kompromis i forhold til ønsket om fuld selvstændighed her og nu måtte skabes et system, der kunne åbne for en fornyet grønlandsk udvikling, iværksætte en ny grønlandsk energi og sikre en fortsat selvstændiggørelse af det grønlandske folk.

Derfor startede vores regeringer arbejdet med en ny selvstyrelov, der kunne afløse hjemmestyreloven. Målet var at sikre en grønlandsk udvikling, der på alle måder pegede på et selvbårent Grønland socialt, politisk, erhvervsmæssigt og økonomisk. Vi, der også ønskede fuld selvstændighed med hensyn til vores lands udenrigspolitik, fik besked på at vente under henvisning til den danske grundlov.

På trods heraf gik vi ind i arbejdet med en positiv energi og en vilje til at finde et kompromis, som vi alle kunne leve med. Det kompromis blev fundet, og så sent som før denne sommerferie afsluttede Selvstyrekommissionen sit arbejde med et resultat, som alle parter i Grønland og Danmark, undtagen Dansk Folkeparti, kunne tilslutte sig.

Vi troede også, at den sag var på plads, og at vi alle kunne komme i gang med det fælles arbejde for at forbedre Grønlands økonomi og mindske bloktilskuddet fra Danmark – en såkaldt win-win-situation – indtil forudsigelsen om olien pludselig fik det amerikanske stempel. Så var der åbenbart nogle i Danmark, der fik travlt med at kaste grus i maskineriet ved at skabe en mistillid til os grønlandske forhandlere, hvilket er uden sidestykke i det såkaldte rigsfællesskabs historie. Vi bliver simpelt hen beskyldt for at ville narre Danmark i forhold til de aftaler, vi har indgået. Uanset hvor grotesk det lyder, så er der minsandten en række danske politikere, der tror på det og har forlangt en ny aftale.

Man skulle tro, at det var unødvendigt, men jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at fortælle den danske befolkning og vores danske venner i dette hus, at vi fra Grønlands side ikke har og aldrig har haft nogen intentioner om at snyde Danmark for noget som helst. Man snyder ikke sin familie eller venner. Grønlændere og danskere er ikke længere kun bundet sammen af historien, men også af blodets og venskabets bånd. Det har jeg sagt højt og tydeligt, siden jeg tiltrådte dette Ting igen i 2001. Mit første indlæg i denne sal hed »Kærlighed og selvstændighed«.

Jeg tror, jeg er den eneste politiker i riget, der har vovet at sammenligne forholdet mellem danskere og grønlændere med et kærlighedsforhold. Men det gør jeg gerne, og det fortsætter jeg med at gøre.

Kl. 15:59

Derfor er det også nærmest smertefuldt, når vi fra dansk side udsættes for en mistænkeliggørelse som den, der nu pludselig har bremset Selvstyrekommissionens flotte resultat.

Smerten skyldes ikke mangelen på tiltro til, at vi nok skal finde en løsning på de problemer, der er opstået i kølvandet på de statsejede olieselskaber, der kan og vil operere i Grønland nu og i fremtiden. Det er småting i det store billede. Nej, smerten skyldes den mistænkeliggørelse, vi udsættes for fra visse sider i dansk politik i forhold til både vores berettigede ønsker om vores egen olie og vores fortsatte arbejde hen imod fuld selvstændighed. Det er ønsker, som vi under hele processen har spillet klart ud med og på intet tidspunkt lagt skjul på.

Men vi tror naturligvis på, at såvel den danske statsminister som de 77 pct. af det danske folk, som Politiken for nylig har påvist ønsker selvstændighed for Grønland, mener det alvorligt. I Grønland forbereder vi os derfor på en fremtidig selvstændighed. Også selvstyreloven må ses i dette langsigtede perspektiv.

Helt tilbage i 1978, da dette Ting vedtog hjemmestyreloven, sagde jeg således fra denne talerstol, at hjemmestyret var det første skridt hen imod fuld selvstændighed. Processen mod Grønlands selvstændighed startede med andre

ord, da hjemmestyreloven blev vedtaget i november 1978 i dette Ting.

Ønsket om selvstændighed skyldes ikke modvilje mod Danmark eller det danske folk; tværtimod holder vi faktisk urimelig meget af begge. Nej, det skal ses som en bevægelse hen imod frigørelse af både det grønlandske og det danske folk fra en historisk situation, der ikke længere er langtidsholdbar for nogen af parterne.

Såvel vores kommende olieøkonomi som vores kommende forfatning skal være vores adgangsbillet til det internationale samfund og ikke en afskedssalut til Danmark. Så enkelt er det.

Kl. 16:02

Formanden:
Der er en kort bemærkning fra hr. Høgni Hoydal, værsgo.

Kl. 16:02

Høgni Hoydal (TF):
Jeg vil gerne spørge hr. Lars-Emil Johansen om sagen med ressourcerne i den grønlandske undergrund, som også har huseret i Selvstyrekommissionen. Dansk Folkeparti har i dag udsendt en pressemeddelelse, har jeg forstået, som siger, at det grønlandske bloktilskud fra 2010 skal gives som et rentefrit lån. Jeg vil gerne høre, hvordan det bliver modtaget i Grønland og af ordføreren selv.

Kl. 16:02

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:02

Lars-Emil Johansen (SIU):
Der er et godt dansk udtryk, der siger, at man ikke skal sælge skindet, før bjørnen er skudt; lad os lige finde olien, før vi begynder at fordele den.

At begynde at give bloktilskud som et lån synes jeg i hvert fald ville være fantastisk uklogt på nuværende tidspunkt, for lån forudsætter efter min mening selvstændighed – så er vi ikke mere en del af Danmark, og så er det ikke lån, så er det statens forpligtelse. Det er kun i det øjeblik, vi er selvstændige, at vi kan anmode om at optage lån. Derfor vil jeg sige, at det forudsætter selvstændighed at kunne følge den tankegang, som Dansk Folkeparti i sin pressemeddelelse i dag har givet udtryk for.

Men jeg synes, det kunne være interessant at få diskuteret, hvad der sker i det øjeblik, bloktilskuddet er afskaffet og betalt. Er der så nul kroner, eller er der nogle kroner?

Jeg synes, det kunne være interessant at kigge på det nuværende forhold, altså Danmarks bloktilskud til Grønland, nemlig den procentdel det udgør af Danmarks bruttonationalprodukt. Så kan man jo tage udgangspunkt i det i Grønlands fremtidige bidrag til Danmark, og så har vi jo hørt en tidligere statsminister sige, at den slags varer 4 år efter selvstændighed.

Kl. 16:04

Formanden:
Så er det hr. Høgni Hoydal for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:04

Høgni Hoydal (TF):
Vi kunne jo diskutere det her forhold med det såkaldte bloktilskud længe. Jeg har nogle gange sagt, at det i stedet burde hedde f.eks. lejeværdi af andres bolig, men lad det nu fare.

Jeg forstår ikke helt den diskussion, som foregår i øjeblikket mellem danske og grønlandske politikere om den grønlandske undergrund. Har Danmark ikke underskrevet alle FN-traktater om, at det selvfølgelig er et folks ret at have ejendomsret til egne ressourcer – hvordan kan det her overhovedet blive et problem?

Kl. 16:04

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 16:04

Lars-Emil Johansen (SIU):
Jamen det kan man sådan set godt spørge Danmark om, altså hvordan Danmark forklarer sig i forhold til de internationale konventioner, man har indgået.

Jeg tror fuldt og fast på, at Grønland og Danmark kan indgå de nødvendige aftaler. Det, som vi ikke rigtig er vant til i vores diskussioner, er, at der kan være uenighed undervejs, og er der uenighed, forudsætter det medvirken fra begge parter for at nå frem til enighed, og det er lige præcis den proces, der foregår mellem Grønland og Danmark i øjeblikket; grønlandske politikere og danske politikere arbejder i disse dage og timer på at nå frem til enighed.

Men spørg regeringen, hvordan den forklarer sig i forhold til de internationale konventioner, der eksisterer.

Kl. 16:05

Formanden:
Så er det hr. Høgni Hoydal for endnu en kort bemærkning.

Kl. 16:05

Høgni Hoydal (TF):
Tak for svaret.

Hvis jeg har forstået hele den her sag, som Dansk Folkeparti nu også udsender en pressemeddelelse om, rigtigt, så er hr. Lars-Emil Johansens svar altså, at bloktilskuddet er noget, der kun varer, så længe man ikke er selvstændig. Den dag, man er selvstændig, er bloktilskuddet væk, og så er alle ejendomsforhold vel også afklaret. Længere er den sag vel ikke.

Kl. 16:06

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 16:06

Lars-Emil Johansen (SIU):
Det er fuldstændig korrekt forstået. Bloktilskuddet er jo en del af den nuværende politiske situation. Et selvstændigt Grønland er en nation, der svarer enhver sit, hvad økonomien angår.

Det er jo ikke til at forestille sig, at man i den nuværende situation, hvor Grønland ikke har en kompetence i forbindelse med eksempelvis udenrigspolitikken, kan begynde at betale penge tilbage for afholdelse af nogle udgifter, som staten er forpligtet til at have, så længe Grønland er en del af det danske rige. Det er kun i det øjeblik, at Grønland bliver selvstændigt, at der kan blive tale om lån, som skal tilbagebetales – efter min opfattelse.

Kl. 16:06

Formanden:
Så er det fru Helle Thorning-Schmidt, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 16:06

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg vil først og fremmest sige tak til hr. Lars-Emil Johansen for at tale om det kærlighedsforhold, der er mellem Danmark og Grønland. Jeg opfatter også forholdet som noget, der bygger på andet end bare en aftale – det bygger faktisk også på blodets bånd. Der er også mange familiære relationer mellem Danmark og Grønland. Derfor kan jeg også blive lidt ked af det af og til, når jeg hører om arbejdet i Selvstyrekommissionen. Jeg synes jo, vi har haft et godt samarbejde. Vi har været meget glade for det arbejde; det er gået fremad, og det er også endt med en god løsning.

Så vil hr. Lars-Emil Johansen ikke bekræfte mig i, at det har været et godt samarbejde, at mange af Folketingets partier, der har været involveret, bl.a. Socialdemokraterne, har bidraget til, at det kunne ende godt? For jeg bliver nogle gange lidt ærgerlig over, at det portrætteres, som om det er hele det danske Folketing, der har været negativ omkring det her. Det har faktisk været et godt samarbejde, og det er endt med en god løsning.

Jeg er også sikker på, at hvis de ansvarlige partier fortsætter i regering, vil hele det her selvstyrearbejde også kunne afsluttes på en god og konstruktiv facon.

Kl. 16:08

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 16:08

Lars-Emil Johansen (SIU):
Jeg kan over for fru Helle Thorning-Schmidt bekræfte, at set gennem mine briller har arbejdet i Selvstyrekommissionen været et godt stykke arbejde, hvor stort set hele kommissionen har været engageret. På begge sider af bordet, både den danske og grønlandske, har man været meget engageret og været meget optaget af at nå frem til et godt resultat.

Der er således indgået en aftale den 30. marts i indeværende år, som alle parter med undtagelse af et enkelt parti indgik, vedrørende fordelingen af indtægter fra undergrunden. Og det er den aftale, som vi nu forsøger at give form i form af et lovforslag. Det er den formulering, der har voldt lidt vanskeligheder indtil videre.

Kl. 16:08

Formanden:
Tak til hr. Lars-Emil Johansen. Så er det hr. Kuupik Kleist som ordfører.

Kl. 16:09

(Ordfører)
Kuupik Kleist (IA):
Jeg vil gerne starte med at sige, at den 13. september i år var en fantastisk – godt nok noget ubemærket – mærkedag. For Grønland og Danmark og for de omkring 350 millioner repræsentanter for de oprindelige folk rundtomkring i verden var det en fantastisk festdag, fordi FN den dag vedtog en helt ny deklaration, deklarationen om oprindelige folks rettigheder, som blev vedtaget med 143 staters stemmer, heriblandt Danmarks. Der var nogle ganske få, der stemte imod. Det var kulminationen på et arbejde, som havde varet i mange år – i mere end 20 år så vidt jeg ved – og som Danmark og Grønland i eksemplarisk samarbejde stod i spidsen for. De sørgede for at overbevise næsten samtlige af verdens stater om, at de skulle stemme for.

Lige indtil afstemningsdagen var der usikkerhed om, hvorvidt deklarationen virkelig ville gå igennem, men det lykkedes, og jeg skal benytte lejligheden her til at udtrykke min oprigtige tak

til alle de, der har deltaget i det her arbejde. Det er en hel masse mennesker, især fra Grønland og Danmark, en lang række embedsmænd, især fra Udenrigsministeriet, som meget utrætteligt og eksemplarisk har arbejdet for vedtagelsen af en deklaration om rettigheder, som jeg tror man med rette kan sige er den vigtigste deklaration vedrørende menneskerettigheder, som er blevet vedtaget, siden menneskerettighedserklæringen blev vedtaget i 1948.

Som sagt gik vedtagelsen af den her deklaration nærmest ubemærket hen, hvilket undrer mig og andre meget, især fordi man i Danmark påtog sig en meget, meget vigtig rolle og satte sig i spidsen for et arbejde, som burde have givet stor genlyd internationalt og ikke mindst skulle have givet genlyd og anledning til selvros internt i Danmark.

Deklarationen er jo – for de, der kender den – karakteriseret ved, at den knæsætter principper om rettigheder, som i modsætning til de almindelige menneskerettigheder, vi kender, er kollektive rettigheder. Det vil sige, at deklarationen handler om rettigheder for folk i ordets egentlige betydning, heriblandt folk, som ikke nødvendigvis har oprettet deres egen stat, men folk, som bor inden for eller uden for stater, og som dermed kan påberåbe sig rettigheder vedtaget af FN.

Jeg synes, at ud over glæden over vedtagelsen af deklarationen bør dagens tekst være, at Danmark som foregangsland også på det her område efterlever deklarationens bogstav og i sit fremtidige virke sørger for også inden for riget at leve op til deklarationens udmærkede tekst, som jo vil betyde, at forholdet mellem Danmark og Grønland for første gang også vil blive reguleret efter internationale regler.

Det har også indflydelse på det næste punkt, jeg vil omtale, og som hr. Lars-Emil Johansen just har omtalt, nemlig spørgsmålet om de forhåbentlig snart afsluttede forhandlinger i den grønlandsk-danske Selvstyrekommission. Kommissionen har altså beskæftiget sig med andre ting end olie og har også beskæftiget sig med andre spørgsmål end de spørgsmål, der drejer sig om, hvordan man bærer sig ad med at putte flere penge i den danske statskasse.

Ikke blot derfor, men også fordi det også på anderledes måde har optaget pressen langt mere, end FN-deklarationen har, vil jeg ganske kort sige, at jeg tror, at der nu er en chance for, at kommissionen også når til enighed om fordelingen af råstofindtægterne fra den grønlandske undergrund. Det, der har været meget forstyrrende i opløbsfasen i kommissionens arbejde er, at der fra dansk side pludselig blev lagt en model på bordet, som ville betyde en skævdeling af indtægterne i dansk favør, og som ville betyde, at Danmark for et tilbud om et livslangt bloktilskud til Grønland ville kræve, at Grønland afgav rettigheder på området for udnyttelse af råstoffer. Det er selvsagt noget, som ikke ville være spiseligt for Grønland.

Jeg mener, at det, der nu ligger i kortene om en fair og rimelig fordeling af råstofindtægterne, har gang på jord; altså, det har en chance for at blive vedtaget i kommissionen, og derved ville kommissionen med et par måneders forsinkelse kunne gøre sit arbejde færdigt, og vi ville kunne lave en aftale, som ville kunne tilfredsstille begge parter – i hvert fald set med mine øjne. Vi trænger også til ligestilling på det område.

Vi har i den ophedede debat og i slutfasen været nødt til at være ude med nogle lidt stærkere formuleringer, end vi plejer at bruge. Bl.a. har vi diskuteret, at der måske kunne være behov for et midlertidigt stop for udstedelse af licenser til olieefterforskningen i Grønland. Det må ses i lyset af, at vi forudså en situation, hvor ejerskabet til råstofferne ville være uafklaret, og ikke mindst hvor en aftale efter den foreslåede model, der lå på bordet, ville have betydet en skævvridning af indtægterne, sådan at Danmark fik broderparten af indtægterne og Grønland ville lægge land og miljø til og stort set ikke andet.

Der har også på det seneste været en diskussion om, hvordan man skal forstå de økonomiske relationer mellem Grønland og Danmark. Så sent som i dag har nogle været ude at sige, at de økonomiske overførsler, der har været fra Danmarks side, ville være at betragte som et lån optaget af Grønland. Til det er der at sige, at ifald vi skulle få en stor rudekuvert ind ad døren, som nogen har regnet ud skulle lyde på 130 mia. kr., så har man i det regnestykke glemt at modregne den udvinding, der har været af forskellige råstoffer i Grønland siden 1900-tallet. En lang række danske firmaer og den danske stat har været involveret i udvinding af en lang række forskellige mineraler i Grønland, som i perioder rigeligt har dækket de danske overførsler til Grønland. Så den regning, vi med stor forundring ville skulle se frem til at modtage fra Danmark, ville efter nærmere beregninger måske komme til at være en check i stedet for.

Til allersidst vil jeg ganske kort kommentere de dele af statsministerens tale, som handlede om miljø og klima. Jeg kvitterer for den ambition, som statsministeren gav udtryk for at Danmark ville forfølge, nemlig fuldstændig at udfase fossile brændstoffer i Danmark, og jeg vil blot her tilbyde en hjælp fra grønlandsk side og foreslå, at samarbejdet om udnyttelsen af brint fremstillet ved vandkraft bliver stærkt intensiveret. Det vil kunne hjælpe Danmark med at nå sit meget ambitiøse mål på langt kortere tid, hvis det lykkes at finde frem til en teknologi, der gør transport af brint mulig. Vi ville med glæde kunne lægge land til i denne omgang, sådan at man kunne gøre brug af de store vandkraftpotentialer, der er i Grønland.

Ellers vil jeg blot ønske et godt samarbejde her i det nye folketingsår. Jeg er glad for at være kommet tilbage efter min barselorlov, og jeg kan også stærkt anbefale danske mænd at benytte sig af de udmærkede regler, der er på barselorlovsområdet.

Kl. 16:19

Formanden:
Der er en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:19

Høgni Hoydal (TF):
Jeg vil spørge hr. Kuupik Kleist om nogenlunde det samme, som jeg spurgte hr. Lars-Emil Johansen om, nemlig om de her forhandlinger, som jeg ikke helt har forstået endnu, om det grønlandske folks ressourcer i undergrunden og andre steder.

Hvis jeg forstår det rigtigt, så opererer man ud fra en idé om, at der findes ét dansk rige, og så kan en del af riget ikke have ret til ressourcerne alene. Så vil jeg gerne spørge hr. Kuupik Kleist, om man så fra grønlandsk side har prøvet at spørge, om Grønland så har fået noget ud af olien og gassen i Nordsøen. Den er jo blevet fordelt til de andre dele af riget. Har man ikke prøvet at vende det om og sige, at hvis det skal gælde her, så må det også gælde der?

Kl. 16:20

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 16:20

Kuupik Kleist (IA):
Jo, det er bestemt et argument, der ikke er ukendt i de forhandlinger, der efterhånden har stået på i en lang årrække. Man kan vel med rette sige, at forhandlingerne om de grønlandske råstoffer har stået på i hvert fald over de sidste 30 år, og argumentet om, at olien i de forskellige dele af det danske rige burde fordeles, som man kræver at en eventuel olie i grønlandske farvande skulle fordeles, har været rejst.

Ganske kort vil jeg sige, at det argument jo er blevet fuldstændig tilbagevist fra danske forhandleres side og anses som værende et fuldstændig irrelevant argument, fordi Grønland i forvejen modtager bloktilskud, og fordi man mener, at danske olieindtægter fra Nordsøen er en del af det bloktilskud.

Kl. 16:21

Formanden:
Så er det hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:21

Høgni Hoydal (TF):
Tak for et klart svar. Jeg synes jo selvfølgelig, at med det her paradigme, som man forhandler under, er det utrolig svært at komme igennem, fordi det har så asymmetrisk et udgangspunkt. Jeg har f.eks. også læst, at der er en dansk økonom, der har regnet ud, at Grønland skylder Danmark penge, omkring 300 mia. kr. eller hvad det nu er, hen over årene.

Jeg forstår ikke helt, hvordan sagen kan komme dertil. Der er vel ingen, der er i tvivl om, at det for en stat har en betydning at have et territorium, og at man har brugt det bl.a. i strategisk øjemed osv. Har man nogle modspil til det her fra grønlandsk side, så man ikke igen kommer til at sidde i den her situation, som om man bare er en modtager, mens den anden er en giver?

Kl. 16:21

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:22

Kuupik Kleist (IA):
Jeg vil sige, at det jo er en forholdsvis ny måde at udskrive regninger på, at man først tager et land i besiddelse og dernæst investerer i det for at gøre sine erhvervsmuligheder bedre og derefter sender en regning for sine investeringer. Det er en meget kreativ måde at lave bogføring på. Det sidste er jo nok ikke så ukendt, men det er et element, der er kommet ind i debatten, som jeg mener gør, at man risikerer at rette fokus mod noget helt forkert, som stort set ikke hører hjemme i den her debat.

Kl. 16:22

Formanden:
Så er det hr. Høgni Hoydal for en sidste kort bemærkning.

Kl. 16:22

Høgni Hoydal (TF):
Det bliver mest en bemærkning.

Jeg håber, at det blot specielt er Dansk Folkeparti, der har sat denne dagsorden, men jeg har desværre også hørt visse røster fra De Konservative og andre. Det bliver jo helt uværdigt, hvis man skal begynde at lave de her mærkelige regnestykker for det her giver/modtagerforhold. Selvfølgelig er forholdet, uanset på hvilken side man står, i hvert fald ligeværdigt og ligestillet med hensyn til, hvem der har fået noget ud af hvem. Jeg kan f.eks. sige, at Færøerne har fået meget ud af Grønland alene bare med hensyn til fisk.

Så vil jeg bare som en sidste bemærkning sige, at det her minder mig lidt om Peter Bellis kendte sang, »Ingen regning«, hvor forældrene siger: Vi har ikke sendt dig en regning for, da vi skiftede dine bleer osv. Jeg synes altså, at nok er nok, nu må det stoppe.

Kl. 16:23

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 16:23

Kuupik Kleist (IA):
Jeg tror, at Peter Bellis sang også handlede om kærlighed. At sende en regning for kærlighed, tror jeg ikke man har prøvet før, medmindre det har drejet sig om en bestemt form for kærlighed.

Kl. 16:23

Formanden:
Tak til hr. Kuupik Kleist. Så er det hr. Høgni Hoydal som ordfører.

Kl. 16:24

(Ordfører)
Høgni Hoydal (TF):
Jeg vil gerne starte med at rose statsministeren. Jeg mener oprigtigt, at statsministerens redegørelse – den del, der omhandlede verdens tilstand og verdens udfordringer – var god. Han opremsede nogle værdier, ikke bare snævre, nationalistiske danske værdier, som der måske har været en tendens til før, men så virkelig ud over hele verden og satte nogle universelle, globale værdier på dagsordenen.

Det var jeg glad for. Hele det frihedsspektrum, som statsministeren brugte en stor del af sin tale på, frihed, økonomisk uafhængighed, ligestilling, at fokusere på de nye skillelinjer, som kommer mellem samfund og folk i verden i dag, og også på kampen mod den nye ulighed, syntes jeg var en god del af talen.

Jeg hørte også i denne del af statsministerens redegørelse ansatser til, at der måske heller ikke går så mange år, før man også kan erkende, at alt, hvad der er sket i Irakkrigen og som følge af Danmarks deltagelse i Irakkrigen, jo står i grel modsætning til disse universelle værdier og til det fremtidsbillede, som statsministeren ellers fremhævede. Og jeg håber, at det vil føre til en virkelig erkendelse af, at den gammeldags magtpolitik med militær magt som mulighed for at sikre sig økonomiske fordele og virkelig undertrykkelse af folk og kulturer aldrig fører til frihed eller til demokrati.

Mens valgrygterne ellers har buldret i Danmark hen over sommeren, ved vi i hvert fald med sikkerhed, at der bliver valg til det færøske parlament senest den 19. januar, dvs. om ca. 3½ måned. I den næste valgperiode, dvs. inden for de næste 4 år, vil det færøske folk efter min mening med sikkerhed ved en folkeafstemning vælge selvstændighed for Færøerne, som dermed vil blive et frit, demokratisk samfund i verden med egen grundlov, hvor vi selv tager ansvaret for vores rolle og samarbejde i verden og ikke mindst for vores økonomi og vores retlige, kulturelle og sociale udvikling.

Jeg ved så ikke, om statsministeren til den tid, i den næste danske valgperiode, kommer til at hedde hr. Anders Fogh Rasmussen eller fru Helle Thorning-Schmidt eller noget helt tredje, men jeg vil i hvert fald på forhånd ønske den kommende regering og det kommende Folketing tillykke med, at man tager det skridt, som jeg med sikkerhed kan sige kommer til at blive taget på Færøerne, for det er på tide, at hele det spektrum af værdier og frihedsrettigheder, som statsministeren jo opremsede i sin redegørelse, også kommer til at gælde for Færøerne og Grønland.

Statsministeren sagde jo: Vi, der lever i frie, demokratiske lande, har en pligt til at hjælpe de folk, som kæmper for frihed og folkestyre. Og selv om man ikke kan sammenligne verdens brændpunkter med, hvad der sker i Færøerne og Grønland, så er det præcis de samme værdier, præcis de samme ønsker om frihed, demokrati, og økonomisk uafhængighed og ligestilling i verden, som er selve grundlaget for den færøske og grønlandske selvstændighedskamp. Og derfor er det en stor anakronisme, at vi kan høre en tale fra statsministerens side, som på globalt plan er perspektivrig, men stadig væk rummer de sætninger om Færøerne og Grønland, som hører fordums tid til, en svunden tid, en tid, der må være endeligt forbi.

Grunden til, at jeg er rimelig optimistisk, med hensyn til at vi nu, når vi tager skridtet i Færøerne i næste valgperiode, også vil få et godt samarbejde med Danmark, er, at statsministeren jo sagde, at Danmark skulle være verdensmester i demokrati – verdensmester i demokrati. Jeg kan kun sige, at jeg synes, det vil være en udmærket idé. Skal det her høje mål opnås, må man jo også yde en aktiv indsats og ikke bare sidde og se til og sige, at man måske kan acceptere det, men yde en aktiv indsats og også støtte de friheds- og selvstændighedsbestræbelser, som foregår i ens egen baggård.

Der er jo masser at tage fat på. Vi ved, at det ikke har noget med demokrati at gøre, at det færøske folk for mere end 60 år siden stemte for selvstændighed og imod hjemmestyre, men fik hjemmestyre. Det var jo direkte udemokratisk. Det ved vel alle i denne sal. Det har heller ikke noget med demokrati at gøre, at det grønlandske og også det færøske folk til stadighed får at vide, at den danske grundlov, som jo var det danske folks og det danske folkestyres frihedsbrev, bliver brugt til at nægte det færøske og det grønlandske folk de samme frihedsrettigheder, de samme demokratiske rettigheder og det samme folkestyre. Færøernes og Grønlands selvstændighed handler jo kun om fuldt folkestyre, om fuldt demokrati, fuldt ansvar, som statsministeren også lægger vægt på.

Det har heller ikke noget med demokrati at gøre, og man kan heller ikke komme med i de afgørende heat om verdensmesterskabet i demokrati, når vi i dag hører, at Danmark ikke fuldt ud anerkender, at det grønlandske folk selvfølgelig efter folkeretten har ret til alle indtægter af sine egne ressourcer.

Hvis vi skal nå det mål, som jeg gerne vil støtte statsministeren i, nemlig at Danmark skal blive verdensmester i demokrati – og jeg har stor respekt for det danske folkestyre – så må Danmark også aktivt støtte demokratibestræbelserne i sin egen baghave. Og der er så meget at vinde ved det. Om få år vil jeg ikke stå her i Folketinget – og ej heller hr. Lars-Emil Johansen eller hr. Kuupik Kleist – som en anakronisme, som en udkantsrepræsentant, et kuriosum. Så vil vi komme på besøg i Folketinget og hos den danske regering som venner og som ligeværdige partnere og forhandle om de mange ting, som vi kan samarbejde om, f.eks. Nordatlantens udfordringer.

Vi ligger midt i orkanens øje. Det er her, man kan sige at klimaændringerne har deres vugge, vi har en nordvestpassage, der åbner sig, og Nordatlanten bliver en slags brændpunkt i verden. Der er masser at samarbejde om, hvis man tør tage skridtet mod fuldt demokrati, fuld ligestilling og økonomisk uafhængighed. Det skal være mit håb, og som nævnt ved jeg ikke, hvem statsministeren er til den tid – det er altså inden for 4 år at det her kommer til at ske – men jo hurtigere man erkender, at denne udvikling ikke kan tilbageføres, jo hurtigere kan vi tale om et virkeligt samarbejde og ikke fremstå som dette anakronistiske billede, som vi repræsentanter fra de gamle nordatlantiske besiddelser er et udtryk for.

Kl. 16:32

Formanden:
Der er et par korte bemærkninger til ordføreren, først fra fru Line Barfod.

Kl. 16:32

Line Barfod (EL):
Det er jo spændende at høre om diskussionen om at få en moderne grundlov, især når man bor i et land, hvor flertallet i Folketinget ikke ønsker, at vi skal have en moderne grundlov, der lever op til de krav, der i dag må stilles om hensyn til miljø, menneskerettigheder osv.

Derfor vil jeg gerne høre, om den grundlov, som man diskuterer på Færøerne, vil sikre frihedsrettigheder; om den vil indeholde forbud mod dødsstraf og tortur, om den vil indeholde krav om fuld ligestilling, ingen diskrimination af mennesker uanset køn, religion, seksuel orientering osv. Er det den slags grundlov, man diskuterer på Færøerne?

Kl. 16:32

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:32

Høgni Hoydal (TF):
Der har været flere udkast til en færøsk forfatning, en færøsk grundlov. Frihedsrettighederne er selvfølgelig en integreret del af det færøske grundlovsudkast. Det har så også nogle nye elementer, nogle mere moderne elementer, som handler om f.eks. krigsdeltagelse. Det burde vel være stærkt forankret i et folks forfatning, at man ikke kan sende et land i krig på et smalt flertal i et parlament. Sådan nogle ting er med i det færøske grundlovsudkast.

Når fru Line Barfod specielt spørger om forbud mod dødsstraf, vil jeg sige, at det er med, mens de formuleringer, der gælder ligestillingsrettigheder for alle mennesker, er mere vagt formuleret af givne grunde, fordi man forsøger at

få et flertal på Færøerne. Så det er måske den mest vage del af grundlovsforslaget, men ellers er det et meget moderne forslag, som jeg tror man fra dansk side vil kunne få megen inspiration fra og meget ud af at læse. Et eksempel er ressourcerettigheder. Hvem har ejendomsretten til ressourcerne? Hvem kan udnytte dem på vegne af folket? Det er der meget stærke sætninger om i det færøske grundlovsudkast.

Kl. 16:33

Formanden:
Så er det fru Line Barfod.

Kl. 16:34

Line Barfod (EL):
Jeg håber da, at det med ingen diskrimination af mennesker på baggrund af deres køn, religion, seksuel orientering osv. bliver stærkere, når man når til en grundlov, der faktisk skal vedtages. Jeg mener, det er noget af det grundlæggende, hvis man ønsker et demokrati og et retssamfund. Jeg glæder mig til den dag, hvor vi får et flertal herhjemme, som også ønsker at få en grundlovssikring af menneskers ret til reel ligestilling og ikkediskrimination.

Jeg vil så gerne høre i forhold til miljøet, hvad det er, man lægger op til i den færøske grundlov, med hensyn til om man skal have ejerskab til f.eks. energisektoren. Nu har vi jo diskuteret meget, om miljøet skal sikres ved hjælp af handel med CO_2-kvoter, private selskaber, eller hvordan man nu skal sikre sig imod klimaændringerne. Er det private selskaber, der skal styre energisektoren, eller lægger man op til, at det her altså er almenvellets interesser, der skal komme først?

Kl. 16:34

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 16:35

Høgni Hoydal (TF):
Det meget præcise spørgsmål kan jeg svare ganske klart på. Vedrørende ressourcerne – nu taler vi meget bredt om ressourcer, om vand, luft, levende ressourcer i havet og også ikkefornybare ressourcer i undergrunden – stadfæstes det fuldstændig klart i det færøske grundlovsudkast, at det er folkets ejendom, og at den, der får mulighed for at udnytte det i kommerciel sammenhæng, ikke får nogen ejendomsret, men en mulighed fra det offentlige for at bruge det, og skal betale til det offentlige for det over begrænset tid. Det skal udbydes blandt dem, der har interesse i det.

Så jeg synes, der er nogle meget moderne formuleringer, så man kan undgå mange af de problemer, som mange nordiske lande har i dag, eksempelvis Island, hvor levende ressourcer i praksis er blevet privat ejendom.

Kl. 16:35

Formanden:
Så er det fru Line Barfod.

Kl. 16:35

Line Barfod (EL):
Jeg glæder mig til at se, hvad der kommer ud af det. Det kan være, at Færøerne når at få en moderne grundlov før Danmark, og så kan det være, at vi kan blive inspireret af den.

Jeg vil så gerne over til noget andet, nemlig Nordisk Råd. Jeg vil høre, hvordan reaktionen på Færøerne har været på den melding, der er kommet om, at man fra Nordisk Ministerråds side og fra en del af de nordiske landes side *ikke* er parat til at imødekomme Færøernes ansøgning om selvstændigt medlemskab, som vi jo skal diskutere på sessionen i Oslo om mindre end en måned.

Kl. 16:36

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:36

Høgni Hoydal (TF):
Ja, det er der selvfølgelig en vis skuffelse og afmagt over. Vi, der kender systemet, vidste jo godt, at det ville blive meget svært at få ændret noget – at få ændret noget virkeligt i Helsingforstraktaten osv.

Man har jo egentlig foregøglet folk, at den her såkaldte udenrigspolitiske bemyndigelseslov, som den danske regering og den færøske regering aftalte over en nat, skulle give adgang også til selvstændigt medlemskab for Færøerne af internationale organisationer. Men jeg tror, at alle færinger i dag indser, at det er lige omvendt: Nu bruges denne nye lovgivning til også at indsnævre de muligheder, vi havde kæmpet os til under den gamle hjemmestyreordning. Så det tror jeg der er en meget stor erkendelse af og skuffelse over, og man føler sig snydt på det område.

Kl. 16:37

Formanden:
Så er der en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Naser Khader.

Kl. 16:37

Naser Khader (NY):
Der er to forhold på Færøerne, som optager mig som tidligere ligestillings- og sundhedsordfører: de homoseksuelles forhold, bl.a. registreret partnerskab, og kvindernes ret til abort.

Er der foretaget initiativer, der har ændret på vilkårene, sådan at de homoseksuelle ikke bliver presset? Her for nogle måneder siden var der en, der blev overfaldet på Færøerne alene på grund af sin seksuelle orientering.

Hvad gør man på Færøerne for at rette op på den ulighed, der er i forhold til den seksuelle orientering, men også i forhold til kvinderne og deres ret til at få foretaget abort?

Kl. 16:38

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 16:38

Høgni Hoydal (TF):
I det politiske system er – som det nok er hr. Naser Khader bekendt – den største ændring sket i § 266 b i straffeloven, hvor man har tilføjet »eller seksuelle orientering« efter en meget hård politisk kamp i Færøerne, en kamp, som blev ført i en atmosfære, som var præget af misforståelser, også fra dansk side osv. med hensyn til, hvordan det egentlig er på Færøerne.

Hr. Naser Khader kender jo min holdning. Vi må jo behandle alle disse sager, ligesom fru Line Barfod sagde, som spørgsmål om retssikkerhed og lige muligheder for alle mennesker uanset deres oprindelse, køn, seksuelle orientering osv. Det kæmper vi for, men jeg tror næppe, der kommer de store initiativer lige her og nu, fordi man stadig væk taler ud fra to helt forskellige paradigmer; nogle taler om retssikkerhed, og andre taler om religiøse rettigheder, og det er meget svært at få en dialog på det område.

Kl. 16:39

Formanden:
Så er det hr. Naser Khader.

Kl. 16:39

Naser Khader (NY):
Hvad angår de homoseksuelle: Vil det sige, at vi også fremover vil se en forskelsbehandling i forhold til folks seksuelle orientering, en anderledes behandling, end de homoseksuelle får i Danmark? Det var det ene.

Det andet er kvinderne og deres ret til at vælge. Hvad med den?

Kl. 16:39

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:39

Høgni Hoydal (TF):
Altså, den færøske abortlovgivning eller rettere den danske abortlovgivning i Færøerne er jo den gamle lov fra Danmark fra 1953, som siden har ændret sig eller er blevet, kan man sige, udvidet, så den praktiseres mere liberalt, end den blev tidligere. Jeg tror ikke, at der i øjeblikket er noget større initiativ inden for parlamentets rækker med hensyn til at ændre på det, men det foregår jo, og specielt ude i den færøske kvindeforening osv. kæmper man hårdt for disse rettigheder, og det er derfra, mange af de initiativer, som sætter retssikkerheden og ligestillingen på dagsordenen, kommer.

Kl. 16:40

Formanden:
Tak til hr. Høgni Hoydal. Så er det statsministeren.

Kl. 16:40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Først og fremmest vil jeg gerne takke for en overordentlig fredelig og fremkommelig debat, en debat, som jeg synes har været præget af, at regeringen står med et meget klart, meget tydeligt og meget offensivt politisk program, og over for det har vi en opposition uden et klart og sammenhængende alternativ. Man kan sige, at det mest interessante og måske i virkeligheden det eneste interessante i dagens debat har været den totale slinger i Socialdemokratiets skattepolitik, som er blevet blotlagt under debatten. Det vil jeg vende tilbage til lidt senere.

Jeg vil starte med at takke hr. Lars-Emil Johansen og hr. Kuupik Kleist for deres bemærkninger vedrørende Grønland.

Allerførst vil jeg sige til hr. Kuupik Kleist, at jeg så ganske deler tilfredsheden med, at FN i september vedtog en deklaration om oprindelige folks rettigheder. Mange års forhandlinger og konsultationer blandt FN's medlemsstater og verdens oprindelige befolkningsgrupper har ført til, at vi i dag har fået et godt internationalt politisk værktøj. Udgangspunktet for deklarationen er retten til selvbestemmelse og inddragelse af oprindelige folks repræsentanter i de samfundsmæssige beslutningsprocesser. Jeg vil gerne udtrykke min glæde over det konstruktive samarbejde, der har været mellem regeringen og Grønlands hjemmestyre, et samarbejde, der i meget høj grad har været med til at præge resultatet.

Så vil jeg sige til både hr. Kuupik Kleist og hr. Lars-Emil Johansen, at jeg deler den forvent-

ning, som hr. Kuupik Kleist gav udtryk for, om, at arbejdet i den grønlandsk-danske Selvstyrekommission kan munde ud i en aftale, der tilfredsstiller begge parter. Jeg vil gerne understrege over for hr. Lars-Emil Johansen, at der aldeles ikke på noget tidspunkt eller på noget punkt er tale om mistænkeliggørelse fra dansk side af grønlandske interesser, men der er tale om, at arbejdet i kommissionen nødvendigvis må føre til en afklaring af alle udestående spørgsmål, så der ikke bagefter opstår uklarhed for ikke at tale om uenighed og et dårligt forhold mellem Grønland og Danmark. Derfor synes jeg, det er fornuftigt, at kommissionen tager den tid, der skal til, for at få afklaret alle udestående spørgsmål, og jeg har stadig en klar forventning om, at der bliver nået et positivt resultat til begge parters tilfredshed.

Jeg vil så sige til hr. Høgni Hoydal, at det at sige om min tale, at den indebærer pligt til at hjælpe de folk, som kæmper for frihed og folkestyre, når det gælder rigsfællesskabet, jo i virkeligheden var en ganske positiv måde at tage imod den på. Jamen det kan jeg skrive fuldstændig under på; jeg deler fuldstændig den opfattelse. Det er lige præcis det, regeringen hele tiden gør, bakket op af alle i dette Folketing. Senest har vi jo fulgt det færøske ønske om en overtagelseslov, som betyder, at Færøerne overtager ansvaret for opgaver, i det omfang Færøerne selv ønsker det. Det er jo det, der er omdrejningspunktet i rigsfællesskabet, nemlig at det færøske folk og det grønlandske folk selv bestemmer deres egen fremtid, og det er bakket op af, ja, jeg tror, jeg kan sige alle her i Folketingssalen – under alle omstændigheder i hvert fald af et markant flertal.

Kl. 16:45

Så gav hr. Høgni Hoydal udtryk for en vision om, hvad der vil ske på Færøerne inden for de næste 4-5 år. Jamen der er kun at sige til hr. Høgni Hoydal, at hvis hr. Høgni Hoydal kommer igennem med den vision på Færøerne og den er bakket op af det færøske folk og den fremsættes som et ønske over for regering og Folketing, så er der ingen tvivl om, at det ønske vil blive fulgt.

Så man kan sige, at opgaven så ganske ligger hos hr. Høgni Hoydal selv. Det er på Færøerne, hr. Høgni Hoydal skal realisere sin vision, og hr. Høgni Hoydal kan for så vidt få det, som hr. Høgni Hoydal vil, hvis det er bakket op af et flertal på Færøerne. Sådan er det. Så som sædvanlig løber hr. Høgni Hoydal fuldstændig åbne døre ind.

Så skal jeg i øvrigt takke hr. Troels Lund Poulsen og fru Pia Christmas-Møller for deres ubetingede opbakning til regeringen. Det er der grund til at værdsætte, og det gør jeg ved den her lejlighed.

Jeg vil også sige tak til fru Pia Kjærsgaard for et godt samarbejde mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti; et samarbejde, som sikrer parlamentarisk stabilitet, men også et samarbejde, som åbner for et bredt samarbejde i Folketinget. Faktisk var det sådan, at omkring 90 pct. af lovgivningen i sidste folketingssamling blev gennemført med et bredt flertal her i Folketinget.

Jeg vil også gerne sige tak til hr. Naser Khader for positive bemærkninger til åbningstalen. Jeg har bemærket hr. Naser Khaders positive betragtninger om det værdipolitiske afsnit i talen. Også hr. Naser Khaders opbakning til jobplanen påskønner vi.

Fru Margrethe Vestager sagde i tilslutning til åbningstalen forleden, at hun godt kunne have ønsket sig, at jeg brugte ordene bredt samarbejde og samarbejde noget mere. Nu sagde jeg det altså, men der er så mange ting, der skal være plads til. Men nu vil jeg så for en ordens skyld starte disse bemærkninger med netop at tage fat i det.

For regeringen lægger faktisk op til et meget bredt samarbejde. Vi har jo præsenteret en række tunge udspil: en storstilet plan for at skaffe mere arbejdskraft, en omfattende kvalitetsreform, en kræftplan, en ambitiøs klima- og energiplan, en bred indsats for at styrke sammenhængskraften og bekæmpe negativ social arv, og vi har sat fokus på behovet for at forstærke indsatsen for at styrke den værdimæssige integration i Danmark – styrke indsatsen for at forebygge ekstremistiske holdninger og radikalisering blandt unge. Det med radikaliseringen skal fru Margrethe Vestager jo bestemt ikke misforstå.

Vi indbyder alle Folketingets partier til et bredt samarbejde om disse mange opgaver. Det kan være fristende med skarpe holdninger og hurtige udmeldinger i forbindelse med de store udfordringer, vi står over for. Men jeg vil opfordre alle Folketingets partier til at gå fordomsfrit til arbejdet med det klare mål at skabe langsigtede og holdbare løsninger.

Kvalitetsreformen er en af de helt store opgaver, hvor det er vigtigt med den bredest mulige aftale, og her er vi netop ved at tage hul på forhandlingerne. Jeg vil også her kraftigt opfordre til, at vi finder det bredest mulige flertal. Det

skylder vi de mange mennesker, som yder et vigtigt og godt arbejde på vores plejehjem, i daginstitutioner, på sygehuse, i skoler og overalt, hvor der udføres arbejde. Regeringen har allerede indgået vigtige aftaler med fagbevægelsen om en del af kvalitetsreformen; vi har indgået aftaler med kommuner og regioner; og vi har inddraget brede grupper i forarbejdet til reformen. Så lad os fortsætte denne linje med brede aftaler her i Folketinget.

Som jeg nævnte før, er det faktisk sådan, at det er der en god tradition for. Sidste år blev 90 pct. af lovgivningen vedtaget med et bredt flertal. I de øvrige folketingssamlinger i denne regerings tid har vi ligget på et sted mellem 80 pct. og 90 pct. Og det er jo ikke bare småting, der er gennemført, det er store reformer, der er gennemført med brede flertal. Og det er den tradition, vi gerne vil fortsætte.

Kl. 16:49

Se, så har der jo været en vældig debat i dag om den offentlige velfærd. Vi møder gang på gang den her påstand om, at der skæres ned, og ikke mindst hr. Villy Søvndal fører jo an i denne tristesse. Og jeg tror næsten, at jeg kan sige helt sikkert, at hr. Villy Søvndal har sagt det der under hver eneste åbningsdebat, der har været, og under hver eneste afslutningsdebat, der har været, siden jeg blev statsminister. Jeg tror ikke, at jeg tager helt fejl, når jeg har den erindring, at det har hr. Villy Søvndal sagt hver eneste gang.

Og det er jo mærkeligt. Hvis hr. Villy Søvndal skulle have haft ret i det, hvordan kan det så være, at den offentlige sektor vokser og vokser – at den med nedskæringer og nedskæringer bliver større og større? Der bruges i år 37 mia. kr. mere på offentligt forbrug, end man gjorde i 2001, altså 37 mia. kr. mere. Det er jo ikke nedskæring, det er jo vækst. Og det er oven i købet forudset, at den vækst vil fortsætte i de kommende år. Der er blevet flere ansatte inden for det offentlige; ATP-opgørelsen viser, at der samlet er blevet 11.000 flere ansatte. Hvis man går ind og kigger på enkeltområder, vil jeg sige, at der, siden vi trådte til, er blevet 1.200 flere læger, der er blevet 1.300 flere sygeplejersker, og der er blevet ansat 7.000 flere i ældreomsorgen, bare for nu at nævne nogle af områderne.

Og til det der med nedskæringer vil jeg sige: Jamen det er jo slet ikke det, der er dagsordenen udeomkring; dagsordenen er, at man ikke kan få folk nok. F.eks. var der på social- og sundhedsområdet, når det gælder social- og sundhedsassistenter og social- og sundhedshjælpere, her i foråret 2.800 ubesatte stillinger. Så det er jo ikke en dagsorden, der hedder, at man skærer ned for at fyre folk, det er en dagsorden, der hedder, at man slider og slæber for at få ansat nogle flere, fordi der er mangel rundtomkring.

Ja, det er jo lige før, hr. Villy Søvndal i tristesse er ved at overgå de økonomer, som synes, at det er forfærdeligt, fordi der er mangel på arbejdskraft; han mener, at vi skærer ned, mens økonomerne synes, at vi bruger for mange penge. Så det er simpelt hen en konkurrence mellem hr. Villy Søvndal og bankøkonomerne om tristesse – en trist tilværelse.

Og det jo ikke sådan, at der bare bruges flere penge og ansættes flere mennesker, der kommer jo også noget ud af det. F.eks. gennemføres der nu på sygehusområdet 100.000 flere operationer om året, end der gjorde i 2001. På kræftområdet gennemføres der 67.000 flere operationer. Med hensyn til hjertelidelser er der en stigning i antallet af operationer, i hvert fald for ballonudvidelser og bypassoperationer, hvor der er en stigning på 50 pct. Ventetiden er skåret ned med en tredjedel, bare for at nævne nogle eksempler på, at der er klare fremskridt. Der bruges flere penge, der ansættes flere mennesker, og der kommer også mere ud af det.

Jeg står ikke og siger, at så er alt, som det skal være, tværtimod siger vi som regering, at vi kan gøre det endnu bedre. Og det arbejder vi hele tiden på, for der er hele tiden nye udfordringer, og dem tager vi op. Vi læner os ikke tilbage og siger: Nu har vi nået, hvad vi ville, og nu er alt, som det skal være. Nej, vi bliver ved at gøre det endnu bedre – at gøre det gode endnu bedre, som jeg sagde i min åbningstale.

Nogle af initiativerne er præsenteret i kvalitetsreformen, hvor et af de markante initiativer er en storstilet investeringsplan, hvor vi over de næste 10 år vil investere 50 mia. kr. i bedre bygninger. Og de 50 mia. kr. er bare statens andel. Oven i det kommer så det, kommunerne leverer, og det, regionerne leverer, så det er jo et meget, meget stort beløb, vi taler om.

Så hørte jeg under debatten, at der var nogle, der påstod – jeg er lige ved at tro, at det var fru Helle Thorning-Schmidt – at det jo ikke er mere end det, der hele tiden er blevet investeret. Jeg ved ikke, hvor fru Helle Thorning-Schmidt har de tal fra, men det, jeg kan fortælle, er, at det er mere. Det er investeringer, der bliver lagt oven i de investeringer, der ellers fandt sted, så det er en vækst.

Men så kan jeg fortælle fru Helle Thorning-Schmidt en anden ting, nemlig at allerede nu, altså før kvalitetsreformen, investerer vi mere om året, end man gjorde i den socialdemokratiske regerings tid. Bare tag perioden 1997-2001, hvor det gennemsnitlige årlige niveau for offentlige investeringer var på 26 mia. kr. Nu er vi oppe på 30 mia. kr. – *nu er vi oppe på 30 mia. kr.* Så allerede nu investerer vi mere om året, end man gjorde under den tidligere socialdemokratiske regering, og det er måske i virkeligheden en af årsagerne til, at der er en række bygninger, der er nedslidte, for der blev ikke gjort så meget ved dem før i tiden.

Men nu er vi så kommet til at prøve at skaffe penge til at gøre noget mere ved det. Og oven i, at vi i forvejen gør mere, end der skete før, lægger vi nu endnu mere oveni i de kommende år. Det er det, der er kendsgerningen.

Så bruger vi penge til mere uddannelse for medarbejderne, mere uddannelse for lederne, vi bruger penge til arbejdsmiljøet, og alt det er aftalt med de faglige organisationer på det offentlige område. Det er en meget, meget ambitiøs plan, og jeg håber meget, at vi her i Folketinget kan få bred opbakning til den.

Se, ved siden af det har vi så fremlagt en skattepakke med lavere skat på arbejde, så det bedre kan betale sig at gøre en indsats. Og skattepakken er fuldt finansieret. Jeg har også hørt i dag under debatten – jeg tror, at det igen var fru Helle Thorning-Schmidt, der påstod det – at den ikke var finansieret og man tog penge fra velfærd. Det er ganske enkelt ikke sandt. Den er fuldt finansieret. Jeg kan sige, at halvdelen af pakken er finansieret ved, at vi indfører en årlig prisregulering af energiafgifterne, og den anden halvdel er finansieret via overskud i Arbejdsmarkedsfonden, som det hedder.

Kl. 16:56

Arbejdsmarkedsfonden er jo en fond, der henter penge fra bruttoskatten. Det er jo ikke vores opfindelse, det var noget, der blev indført i 1990'erne af den socialdemokratiske regering. Og dengang den socialdemokratiske regering indførte denne bruttoskat og Arbejdsmarkedsfonden, sagde man, at hvis der kom overskud i fonden, så skulle pengene tilbage til skatteborgerne.

Det er så det løfte, vi nu indfrier, ganske vist på en socialt langt mere retfærdig måde end den, Socialdemokratiet havde lagt op til. For den socialdemokratiske model ville have ført til, at de rige ville have fået rigtig mange penge tilbage. Det, vi så gør, er, at vi laver en udligning sådan, at den i særlig grad er til gavn for de laveste indkomster. Men den er finansieret af prisregulering af energiafgifterne og overskuddet fra Arbejdsmarkedsfonden.

Se, det, vi så fik en opvisning i i dag, var den totale slingrekurs i Socialdemokratiets skattepolitik, og det synes jeg lige jeg vil opholde mig en lille smule ved, altså denne tur gennem det socialdemokratiske skattelandskab – meget, meget seværdigt.

Før 2005 var Socialdemokraterne imod skattestoppet. Det blev kaldt et narreværk, en kasinoøkonomi og en nedskæringsmaskine; det var sådan, man sagde ved valget i 2005. Og under kampen i Socialdemokratiet om at blive ny formand sagde fru Helle Thorning-Schmidt: Vi har et asocialt skattestop. Og hun brugte i øvrigt som argument, at det var, fordi ejendomsskatten var omfattet af skattestoppet. Se, det var dengang.

Så havde Socialdemokraterne i januar 2006 fundet ud af, at det måske var en god idé at tilslutte sig skattestoppet, så den 29. januar 2006 kunne vi så erfare i medierne, at fru Helle Thorning-Schmidt sagde: Vi accepterer skattestoppet. Så var Socialdemokraterne om bord, og vi var selvfølgelig glade: Skattestoppet havde nu fået en endnu bredere tilslutning i Folketinget.

Det varede så kun indtil det socialdemokratiske årsmøde i år – eller det var vel en kongres? – hvor hr. Henrik Sass Larsen holdt en tale og opsagde skattestoppet. Han sagde: Nu forlader vi skattestoppet. Så var Socialdemokraterne imod skattestoppet, indtil fru Helle Thorning-Schmidt så i dag i sin tale siger: Nu er vi for skattestoppet, vi vil gå til valg på skattestoppet. Først den ene vej, så den anden vej, så frem, så tilbage – og det er så der, vi står, i hvert fald foreløbig. Fru Helle Thorning-Schmidt siger, at Socialdemokraterne vil gå til valg på skattestoppet. Og hvad der så sker bagefter, er der ingen, der rigtig ved noget om. Så er det, man må sige til sig selv, at hvis det er rigtigt, at Socialdemokraterne går til valg på skattestoppet, så gælder det da i hvert fald indtil valgdagen, hvornår den så end kommer, og det er jo senest i februar 2009.

Men regeringen har til hensigt at få gennemført en skattepakke her om kort tid, som jo opfylder skattestoppet, og som siger, at når man prisregulerer energiafgifterne, skal pengene krone til krone gå tilbage som andre skattelettelser; det er jo det, der ligger i skattestoppet, altså må Socialdemokraterne jo støtte det, hvis Socialde-

mokraterne støtter skattestoppet frem til næste valg. Jeg går ud fra, at Socialdemokraterne også støtter, at denne regulering af energiafgifterne skal gå tilbage som skattelettelser på anden vis. Og Socialdemokraterne må så også støtte, at når der er overskud i Arbejdsmarkedsfonden, så skal det selvfølgelig føres tilbage, sådan som Socialdemokraterne i sin tid selv lovede vælgerne det. Alt andet er jo aldeles et vælgerbedrag. Man vedtog en bruttoskat med løfte om, at når der kom overskud i fonden, skulle pengene gå tilbage til folk.

Kl. 17:01

Hvis man løber fra det, er det jo vælgerbedrag. Så jeg må gå ud fra, at når fru Helle Thorning-Schmidt i dag siger, at Socialdemokraterne vedstår skattestoppet i hvert fald indtil næste valg, må det betyde, at de kan støtte den skattepakke, som regeringen har lagt frem. Men man får den tanke, når man ser alle disse zigzagbevægelser frem og tilbage, at det er, fordi Socialdemokraterne i virkeligheden ikke mener det med skattestoppet alvorligt.

Vi har også fået afsløret, at det er sådan, det er, for fru Lotte Bundsgaard har i en bog været meget åbenhjertig og sagt, hvad det drejer sig om, nemlig at det var af rent taktiske grunde, at Socialdemokraterne tilsluttede sig skattestoppet. Det var bare, fordi det her skattestop var populært, og derfor sluttede Socialdemokraterne sig til det. Men hun afslører også i bogen, at det bare var med henblik på senere at komme af med det. Som hun sagde: Så tager vi bare en lille omvej. Så det er sådan set klart nok, hvad det er, der foregår.

Her i forsommeren fik vi igen en opvisning i slingrekursen. Fru Helle Thorning-Schmidt gik ud og sagde: Vi vil godt sænke skatten for de laveste indkomster. Det var i juli måned, fru Helle Thorning-Schmidt gik ud og sagde det. Det vakte jo nogen glæde i vores kredse at høre det, men glæden varede kun kort, for allerede dagen efter blev fru Helle Thorning-Schmidt sat på plads af gruppeformanden, hr. Carsten Hansen, som sagde, at det bliver der ikke tale om. Men så åbnede han selvfølgelig lige for en kattelem og sagde: I hvert fald tidligst i 2013. Det siger bare lidt om, at der ikke rigtig er styr på det i Socialdemokratiet, når det gælder skat.

Derfor kan man næsten sætte sig ind i, hvilken sindstilstand der havde grebet den politiske ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, da han oven på alt den her køren frem og tilbage, op og ned, zigzag og slinger sagde følgende til Berlingske Tidende den 10. september i år:

»Vi lægger ikke noget forslag til skattereform frem. Vores erfaringer med at fremsætte forslag til skattereformer er, at så bliver det aldrig til noget.«

Ja, det tror vi gerne. Man hører for sig dette suk fra den politiske ordfører over al den slinger. Og så er den eneste løsning og den eneste udvej simpelt hen at holde det hemmeligt. Så er der ingen, der ved, hvad det går ud på. Men det betyder jo altså også, at vælgerne er holdt i uvidenhed om, hvad der venter dem, hvis det skulle gå sådan, at Socialdemokraterne skulle danne regering efter næste valg.

Nu kan vi så sent som i dag se, at der på TV 2 og Altingets databaser er oplysninger om, hvad folketingskandidater og folketingsmedlemmer osv. mener politisk. Her er det faktisk sådan, at fire ud af ti socialdemokrater går ind for højere boligskatter, på trods af at partiets leder i dag har stået her på talerstolen og bedyret, at det i hvert fald ikke er det, Socialdemokratiet vil lægge frem. Men det er der altså fire ud af ti socialdemokratiske politikere der gerne vil. Det viser jo bare, at vælgerne bliver holdt i total uvidenhed om, hvad der venter dem, hvis det er Socialdemokratiet, der skal danne regering. Det er derfor, at løsningen tilsyneladende bare er at holde det hemmeligt. Men jeg synes, at befolkningen har krav på at vide, hvor Socialdemokraterne vil sætte skatten op efter næste valg, hvis Socialdemokraterne får magt, som de har agt. Det er det, vi må have et klart svar på.

Regeringen har på skatteområdet som på andre områder en meget klar og meget tydelig linje: Skattestoppet står fast, og vi gennemfører lettelser i skatten på arbejdsindkomster, når det kan ske inden for en økonomisk ansvarlig ramme.

Jeg vil gerne takke hr. Naser Khader for Ny Alliances støtte til den skattepakke, som regeringen har lagt frem, og som vi håber at kunne få gennemført her i oktober måned. Jeg forstod så ganske vist på hr. Naser Khader, at han er lidt utålmodig og synes, at vores ambitionsniveau, når det gælder skat i øvrigt, er for behersket. Men der synes jeg alligevel, at alle skal tænke på, at man ikke kan få alt på en gang. Hvis vi tager den forårspakke, der blev gennemført i 2004, og lægger den sammen med den pakke, der nu bliver gennemført, betyder det faktisk samlet, at 1,3 millioner skatteydere slipper for at betale 6 pct. i mellemskat.

Kl. 17:06

Det er dog en markant sænkning af skatten på den sidst tjente krone for ganske, ganske mange mennesker i dette land.

Når det gælder skat, er det – som ved så meget andet – godt at have visioner og langsigtede mål, men det gælder også om at kunne komme igennem med sine ting og så skridt for skridt gennemføre det, som er økonomisk ansvarligt og politisk realistisk. Det synes jeg at hr. Naser Khader måske skulle tænke over og også anerkende.

Lad mig slutte med endnu en gang at takke for en særdeles fredsommelig og fremkommelig debat. Jeg skal sige, at regeringen ser med stor sympati på det forslag til vedtagelse, som er blevet fremsat af hr. Troels Lund Poulsen, fru Pia Kjærsgaard og fru Pia Christmas-Møller. Jeg synes, at forslaget til vedtagelse i en meget kort form udtrykker de væsentlige punkter, som vi gerne ser gennemført i den kommende tid.

Kl. 17:07

Formanden:
Der er nogle få korte bemærkninger til statsministeren. Først fra hr. Høgni Hoydal.

Kl. 17:07

Høgni Hoydal (TF):
Statsministeren sagde, hvis jeg hørte rigtigt, at han også ville kæmpe aktivt for det grønlandske og det færøske folks selvstændighed og demokrati og frihed. Det vil jeg gerne kvittere for.

Så vil jeg spørge statsministeren, om han kan bekræfte, at det er rigtigt forstået, at vi er gået fra en situation, hvor man har skyggebokset om det her, til, at statsministeren nu er gået aktivt ind og har sagt: Det færøske og det grønlandske folks selvstændighed kæmper jeg aktivt for, og det opfordrer jeg til at man gør.

Kl. 17:08

Formanden:
Så er det statsministeren.

Kl. 17:08

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg sagde allerede i min åbningstale, at jeg meget vel forstod og anerkendte de ambitioner, der er hos såvel det færøske som det grønlandske folk om at tage mere ansvar såvel nationalt som internationalt. Jeg sagde, at det er en helt naturlig udvikling; det er en udvikling, vi støtter.

Jeg vil gerne her føje til, at jeg så synes, at takten i det fuldstændig skal bestemmes af det færøske og det grønlandske folk, og det er dér, jeg igen henviser til de bestræbelser, som hr. Høgni Hoydal selv må udfolde på hjemmebanen.

Kl. 17:08

Formanden:
Så er det hr. Høgni Hoydal.

Kl. 17:08

Høgni Hoydal (TF):
Jo, men der er vi jo ikke uenige; det har vi aldrig været. Det er nok mere en tænkt situation. Selvfølgelig er det i Færøerne og Grønland, at beslutningerne skal tages. Derfor vil jeg følge op med at spørge, når nu statsministeren så klart har meldt ud, at han er en aktiv deltager i den færøske og grønlandske selvstændighedskamp: Vil han så også kæmpe for de rettigheder, som eksempelvis det grønlandske folk har til deres ressourcer i undergrunden qua den nyligt opståede konflikt i Selvstyrekommissionen? Vil statsministeren gå aktivt ind og sige: Jeg kæmper selvfølgelig for, at det grønlandske folk har en fuld og ubeskåret ejendomsret til sine egne ressourcer?

Kl. 17:09

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:09

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg vil respektere Selvstyrekommissionens selvstændighed og integritet og ikke blande mig i kommissionens arbejde. Jeg har fuld tillid til, at der blandt kommissionens medlemmer vil blive opnået enighed om en løsning, der tilfredsstiller begge parter.

Når så kommissionen har afleveret sin betænkning, vil det grønlandske landsstyre og den danske regering indbyrdes drøfte, hvordan vi så tackler den betænkning, der er kommet fra kommissionen.

Kl. 17:10

Formanden:
Så er det hr. Høgni Hoydal for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:10

Høgni Hoydal (TF):
Kan jeg så gå ud fra, at statsministerens selvstændighedshjerte også vil banke, når det kommer til den kommende EU-traktat? Vil man også her sætte noget igennem, uden at det grønlandske og det færøske folk er blevet spurgt? For det her får jo også konsekvenser for Færøerne og Grønland.

Mit sidste spørgsmål går på, om statsministeren også vil love – efter sin nylige omvendelse på det her punkt – at man heller ikke vil drage Færøerne og Grønland ind i en uberettiget krig fremover.

Kl. 17:10

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:10

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg synes, det er en forkert udlægning at tale om en nylig omvendelse, for det er nu et grundsynspunkt, jeg har haft, ja, altid, men som jeg altså også meget klart har givet udtryk for lige fra min første dag som statsminister. Det tror jeg ikke at hr. Høgni Hoydal er i tvivl om.

For så vidt angår forholdet til EU-traktaten, må jeg sige, at jeg ikke ser nogen som helst problemer i forhold til Færøerne og Grønland, men det er selvfølgelig noget, som vi til enhver tid vil drøfte med de færøske og grønlandske politiske myndigheder – det siger sig selv. Men jeg ser ingen problemer.

For så vidt angår rigsfællesskabets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitik, er det jo netop et rigsfællesskabsanliggende, og så længe vi har et rigsfællesskab, ja, så er det jo et fælles anliggende.

Kl. 17:11

Formanden:
Så er det fru Helle Thorning-Schmidt, der har en kort bemærkning til statsministeren.

Kl. 17:11

Helle Thorning-Schmidt (S):
Statsministeren holdt som sædvanlig en meget polemiserende tale her i Folketinget, og jeg kan konstatere, at statsministeren valgte at bruge 15-20 min. på at polemisere over den socialdemokratiske skattepolitik. Jeg får jo lejlighed til at stå der lige om lidt, og så vil jeg selvfølgelig gerne redegøre for enkelheden i Socialdemokraternes skattepolitik.

Jeg tror desværre, at statsministeren også gjorde sig skyldig i en citatfejl, og det håber jeg naturligvis at man vil rette efterfølgende, for vores politiske ordfører har ikke på noget tidspunkt sagt, at nu går vi væk fra skattestoppet. Så jeg tror simpelt hen, at statsministeren selv har begået en fejl nu, og det håber jeg selvfølgelig bliver rettet. Det var det første.

Det andet er, at jeg også godt ved, at når statsministeren taler om alle de her ting, er det formentlig, fordi statsministeren er irriteret over, at al den virkelighed skal snige sig ind på Christiansborg. Det har vi jo prøvet før. Vi har talt om hindbær og togforsinkelser; så fik man øgenavne, Hindbærhelle osv.

Jeg synes, at det næste, som statsministeren og hans parti kan kalde mig, kunne være Ventelistehelle eller måske Rengøringshelle. For jeg kunne godt tænke mig at høre statsministerens kommentar til, at der i dag, i 2007, stadig er mennesker, der dør på ventelister, når de venter på behandling for kræft, at der stadig er mennesker, der har problemer, når de står på venteliste til hjertebehandling, og at der stadig er så møgbeskidt på landets hospitaler, at man risikerer at blive syg af at være indlagt.

Hvad mener statsministeren egentlig? Hvordan synes statsministeren egentlig at det går i det danske sundhedsvæsen?

Kl. 17:13

Formanden:
Nu er tiden for længst gået.

Så er det statsministeren, der får ordet for at svare.

Kl. 17:13

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg må lige sige, at der er forvirring om Socialdemokraternes skattepolitik. Det er i hvert fald åbenbart og selvklart. Og jeg er ikke den eneste, der har fået det klare indtryk, at skattestoppet blev opsagt på den socialdemokratiske kongres. Det var det, der klart fremstod også af mediernes reportager derfra.

Jeg skal lige sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at jeg aldrig nogen sinde har givet øgenavne til nogen som helst.

Med hensyn til ventelister vil jeg gerne sige, at i denne regerings tid er ventelisterne blevet kraftigt reduceret. Det er selvfølgelig ikke acceptabelt, hvis ventelister fører til, at liv kommer i fare, eller at liv går tabt. Det er jo også grunden til, at regeringen fortsætter indsatsen med yderligere reduktion af ventetiderne, og det er grunden til, at regeringen igen tager fat på kræftområdet, som vi har taget fat på i flere omgange.

Jeg tror lige så godt, at man kan se i øjnene, at på sundhedsområdet sker der hele tiden nyt; lægerne bliver dygtigere, der kommer nye behandlingsmetoder, der kommer ny medicin. Så det vil være en evig indsats fra politikernes side at gøre det stadig bedre.

Kl. 17:14

Formanden:
Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 17:14

Helle Thorning-Schmidt (S):
Det er rigtigt, at der hele tiden sker en ny udvikling i sundhedsvæsenet, og derfor er det også rigtigt, at man hele tiden øger antallet af operationer. I perioden fra 1997 til 2001 steg antallet af operationer med 15,5 pct., og i perioden fra 2001

til 2005 steg det med 14,9 pct. Så det er altså rigtigt, at regeringen har formået at skabe en stigning, som er næsten lige så stor som den, vi skabte, da vi sad i regering.

Men det ændrer jo ikke ved, at nogle af de problemer, som statsministeren gik til valg på at løse helt tilbage i 2001 – at sikre, at mennesker kommer i behandling, når de lider af en livstruende sygdom – er det ikke lykkedes at løse. Det er ganske enkelt ikke lykkedes. Der er mennesker, der har kræft, som muligvis dør, når de er på venteliste.

Er det i orden, vil jeg spørge statsministeren. Eller kunne det hænge sammen med, at man jo har haft en historisk lav vækst i den offentlige sektor? Lige meget hvor meget statsministeren slynger om sig med milliardbeløb – 37 mia. kr. – er faktum jo, at der har været en historisk lav vækst i den offentlige sektor, og at selv samme historisk lave vækst skal fortsætte ifølge 2015-planen.

Det er fakta, og derfor kunne det jo godt hænge sammen med, at man faktisk ikke formår at løse de kæmpe problemer, vores sundhedsvæsen står over for.

Kl. 17:15

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Den påståede historisk lave vækst, som fru Helle Thorning-Schmidt omtaler, er dobbelt så stor som den vækst, den socialdemokratiske regering havde lagt op til. Den socialdemokratiske regering afleverede en økonomisk plan, der sagde, at den årlige vækst højst måtte være 1 pct. Den er blevet 2 pct.

Så det, fru Helle Thorning-Schmidt kalder en historisk lav vækst, er det dobbelte af det, som Socialdemokraterne selv havde lagt op til.

Med hensyn til kræftbehandling vil jeg sige, at der er sket klare fremskridt, selv om det bestemt ikke er tilfredsstillende endnu. Men der er sket klare fremskridt. Der gennemføres flere kræftoperationer, der gennemføres flere strålebehandlinger, og overlevelseschancen er bedre, end den var før. Men der er stadig væk ting, der skal være bedre, og det er klart, at når mennesker får konstateret en risiko for kræft, skal der være akut handling, og det er det, regeringens nye kræftplan går ud på.

Så vil jeg lige sige til fru Helle Thorning-Schmidt: Før 2001 var det sådan, at folk ikke havde nogen som helst chance for at slippe væk fra ventelisterne, medmindre de var rigtig rige, så kunne de nemlig betale for at komme til udlandet. Vi har indført et socialt retfærdigt frit valg, hvor folk kan vælge et alternativ her i landet eller i udlandet, hvis de ikke kan blive behandlet inden for 2 måneder, og nu er det 1 måned.

Kl. 17:16

Formanden:
Så er det fru Helle Thorning-Schmidt for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:17

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg synes, det er herligt, at statsministeren nu også synes, at kræft skal behandles som en akut sygdom. Tilbage i april afviste hans sundhedsminister vores forslag om det, i juli ville man gerne have et loft over behandlingstiderne, og så skete der det, da statsministeren kom hjem fra ferie i Frankrig – jeg ved ikke, hvad de putter i vandet dernede – at han pludselig gerne ville have, at vi skulle have akut behandling.

Måske var det, fordi vi andre havde ført en kampagne – også på busserne – hvor vi sagde, at det skulle være nu.

Der er så ikke afsat nogen penge til det, men vi må jo se, hvor langt vi kommer i den her sag.

Men jeg kunne da stadig godt tænke mig at vide, hvad statsministeren mener med de vækstprocenter. For i perioden 1994 til 2001 er der en vækst i de offentlige udgifter på 2,1 pct. Så går det ned ad bakke fra 2002 til 2008 til 1,5 pct., og så lander vi ifølge regeringens egen 2015-plan helt nede på 0,9 pct. Det kunne jo godt være, at der var en sammenhæng mellem historisk lave vækstprocenter og meget ringe løsninger på helt åbenbare problemer i den offentlige sektor. Eller anerkender statsministeren slet ikke, at der er den sammenhæng?

Kl. 17:18

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:18

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Nej, det gør jeg ikke, for den økonomiske plan, som jeg omtalte, er jo den, som Socialdemokraterne selv lagde frem. Da vi overtog regeringsansvaret i 2001, overtog vi en økonomisk plan, hvor Socialdemokraterne havde lagt op til, at den årlige vækst højst måtte være 1 pct. Den er blevet det dobbelte.

Det, vi nu bliver kritiseret for, er en dobbelt så høj vækst som den, Socialdemokraterne selv havde lagt op til.

Så vil jeg i øvrigt sige, at i den periode, vi har siddet som regering, er det offentlige forbrug praktisk talt vokset i samme takt som samfundsøkonomien. Det offentlige forbrugs andel af den samlede økonomi er nogenlunde uændret fra 2001 og til nu, og det viser, at det offentlige forbrug har fået del i den almindelige velstandsstigning i samfundet.

Kl. 17:18

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal, der har en kort bemærkning til statsministeren.

Kl. 17:18

Villy Søvndal (SF):
Jeg har jo efterhånden fået det faste job at passe på statsministeren, når han er ved at rode sig ud i noget snavs. Det er ikke et let job. Der er måske nogle, der tror, at det er noget, man bare sådan kan passe ved siden af, men det er det ikke; det er nødvendigt, at man konstant er på og konstant holder øjnene åbne.

Statsministeren havde en enkelt sætning, som jeg håber Venstre vil huske, når valgkampen starter – måske om kort tid. Statsministeren sagde: Nedskæringer er ikke dagsordenen rundtomkring. Det sagde statsministeren. Nedskæringer er ikke dagsordenen rundtomkring. Det var dog utroligt! Har statsministeren virkelig så lidt fornemmelse for, hvad der sker i kommunerne i øjeblikket? Stort set hver eneste kommune er i gang med en kombination, der hedder enten at hæve skatten eller/og samtidig sænke servicen for at få økonomien til at hænge sammen.

Jeg håber virkelig, at der ikke er ret mange, der hører den her debat, for statsministeren får frygtelige problemer, næste gang han vover sig uden for huset her. Han vil simpelt hen blive holdt op på den sætning, der hedder: Statsministeren har trukket stikket ud i forhold til virkeligheden.

Kl. 17:20

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:20

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Det, jeg beskæftiger mig med her, er mangelen på arbejdskraft, og det, jeg kommenterede, var påstanden om, at der blev skåret ned i personalet. Problemet er ikke, at der er for meget personale, problemet er, at der er for lidt. Det vil sige, at det problem, som de offentlige institutioner står med, er overhovedet at kunne få rekrutteret afløsere nok. På sygehusafdelingerne mangler man sygeplejersker, på plejehjemmene mangler man social- og sundhedsassistenter, og andre steder mangler man andre personalegrupper. Og ja, det er jo et produkt af, at det går så rigtig godt i Danmark, at der er fuld beskæftigelse, og at der er mere end det: Der er rigtig fart på.

Det er derfor, jeg siger til hr. Villy Søvndal, at det hovedproblem, man har mange steder, er overhovedet at få arbejdskraft nok; det er ikke, at der skal fyres folk, det er at få ansat nok. Det er jo grunden til, at vi har fremlagt en jobplan, der går ud på at skaffe mere arbejdskraft – også til offentlige institutioner.

Kl. 17:21

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal.

Kl. 17:21

Villy Søvndal (SF):
Jeg bliver stadig mere bekymret for statsministeren, men det gør jo kun, at jeg med endnu større ildhu skal kaste mig over opgaven.

Jeg synes næsten, det minder om, at statsministeren har samme sans for virkeligheden, som finansministeren har for de offentligt ansattes lønninger – som er korrekt, siger finansministeren. Det er jo igen den her fantastiske situation, hvor vi har en regering, der nu belærer de offentligt ansatte om: I ved ikke, hvad I tjener. Vi har en statsminister, der belærer hele Danmark om, at det, at der skæres ned rundtom i kommunerne, kun er noget, man tror; det er ren fiktion, det er ikke virkelighed. Det er fantastisk!

Statsministeren siger så, at det alt sammen grunder sig på, at man ikke kan skaffe personale. Jo, man kan da. Hvorfor ville Venstre ikke være med til det, SF foreslog, om, at de, der er på deltid i den offentlige sektor, får ret til fuldtid? 51 pct. af BUPL's medlemmer arbejder mindre end 37 timer. FOA er forbundet for offentligt ansatte, og FOA's beregninger viser, at hvis de, der gerne vil, fik lov til at arbejde på fuldtid – man skal selvfølgelig have ret til nedsat tid, hvis man vil det – så ligger der over 8.000 stillinger dér. Hvorfor samler man ikke de indlysende muligheder op, der er, hvis man vil noget i forhold til det her?

Kl. 17:22

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:22

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jamen også hr. Villy Søvndal løber en åben dør ind, for det er jo lige præcis, hvad vi har sagt. Vi har oven i købet indgået en aftale med de faglige organisationer, en såkaldt trepartsaftale. Den

indgik vi før sommerferien, og jeg har gentaget det i åbningstalen. Punkt 6 i den tipunktsplan, som jeg præsenterede i tirsdags, er netop, at der skal være bedre mulighed for at gå fra deltid til fuldtid. Vi tvinger ikke nogen; det er en mulighed.

Så hr. Villy Søvndal er lidt sent ude.

Kl. 17:23

Formanden:
Så er det hr. Villy Søvndal for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:23

Villy Søvndal (SF):
Må jeg godt spørge statsministeren: Betyder det, at den offentligt ansatte får en ret til at komme på fuldtid? Det er jo det, vi diskuterer. Det var det, vi foreslog for et år siden, hvor Venstre ikke ville være med.

Det er meget let at svare på: Får de offentligt ansatte en ret til fuldtid – ja eller nej?

Kl. 17:23

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:23

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Vi har aftalt med de faglige organisationer, hvordan det skal gribes an, således at når der opstår jobmuligheder rundtomkring, giver man tilbuddene til dem, der er på deltid, hvis de ønsker at komme på fuldtid. Jeg ved godt, at hr. Villy Søvndal gerne vil have tvangsforanstaltninger, men vi ønsker altså, at det skal udvikle sig ved frivillighed rundtomkring.

Kl. 17:23

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager, der har en kort bemærkning til statsministeren.

Kl. 17:23

Margrethe Vestager (RV):
Jeg har set, at statsministeren har fulgt debatten omhyggeligt hele dagen, og derfor kan det jo kun være med vilje, at statsministeren ikke forholder sig til den debat, vi har haft om asylbørnenes vilkår. Og da statsministeren jo siger, at befolkningen har krav på at vide, så må det også gælde den her dagsorden.

Jeg synes, det står meget klart, at der er partier, faktisk alle andre partier end VKO, der er optaget af at finde en pragmatisk, ordentlig, menneskelig løsning for de børn, og derfor vil jeg selvfølgelig gerne vide, hvad det egentlig er, statsministeren drømmer om. Jeg ved godt, at statsministeren er bundet op på det flertal, han regerer med. Men drømmer statsministeren om at fortsætte med det flertal med VKO, så man kan fortsætte den asylpolitik, der føres i øjeblikket? Eller drømmer statsministeren i virkeligheden om at kunne bruge det flertal, der er, og det flertal, der givetvis også vil være efter et valg, til at gøre noget, som er i orden, og som er rimeligt, på det her område? For det betyder ganske meget, tror jeg, for folk at få klar besked om, hvor statsministeren står i den her sag.

Kl. 17:25

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:25

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jamen vi ønsker bestemt det bredest mulige flertal, også bag udlændingepolitikken, herunder den politik, der vedrører behandlingen af asylansøgere, og jeg vil gerne sige, at det bestemt også ligger regeringen meget på sinde, at børn i asylcentre har de bedst tænkelige forhold. Det er jo også grunden til, at vi i flere omgange har gennemført forbedringer af forholdene for børn i asylcentrene. I 2006 bevilgede vi omkring 36 mio. kr. til forskellige forbedringer for børnene. Det betyder bl.a., at der tilbydes kvalificerede pædagogiske aktiviteter for børnene i centrene; man gør alt, hvad man kan, for at deres tilværelse, om jeg så må sige, bliver så normal som overhovedet muligt.

Kl. 17:25

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager.

Kl. 17:26

Margrethe Vestager (RV):
Jo. Jeg ved ikke, om statsministeren har været i et asylcenter. Det ville jeg egentlig godt vide, fordi jeg synes, det er rigtigt, at man som politisk ansvarlig chef for området ved, hvad det er for en effekt de fysiske vilkår og de afgørelser har på mennesker.

Jeg vil gerne medgive, at der er sket forbedringer i de fysiske forhold. Men regeringens egne myndigheder har konstateret, at det jo ikke er de fysiske forhold, der fører til en tredobling af sundhedsudgifterne og en tidobling af udgifterne til døgnanbringelser, det er ventetiden, der gør det. Og derfor synes jeg stadig væk, det er påkrævet at finde ud af, hvad der er statsministerens holdning, når vi ved fra Socialforskningsinstituttet, Lægeforeningen, Danske Psykologer, Institut for Folkesundhed, at det er opholdstiden, der gør det. Hvor står statsministeren selv i den her sag? Det er jo en konkret måde at vise, hvordan man gør værdier til virkelighed.

Kl. 17:27

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:27

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Ja, der blev i 2005 gennemført en undersøgelse af Rambøll, som viser, at trivslen blandt asylansøgere er blevet bedre på asylcentrene som følge af den undervisnings- og aktiveringsreform, som regeringen gennemførte i 2003.

Jeg er enig med fru Margrethe Vestager i, at det her ikke alene er et spørgsmål om de fysiske rammer, for jeg tror, vi enige om, at de fysiske rammer faktisk som udgangspunkt er meget gode, og jeg synes også, at de ansvarlige for asylcentrene udfører et rigtig dygtigt arbejde. Det er klart, at ventetiden selvfølgelig er en stor psykisk og mental belastning, det kan vi da sagtens blive enige om.

Nu skal man bare lige huske, hvad der er baggrunden. Baggrunden er jo, at det er asylansøgere, som har fået afvist deres ansøgning om asyl og ikke vil rejse hjem, og vi må vel holde fast i i en retsstat, at når myndighederne har truffet en afgørelse om, at man skal rejse ud af landet, så skal man rejse ud af landet. Og grunden til, at der bliver et langt ophold i centeret, er, at det vil man ikke.

Kl. 17:28

Formanden:
Så er det fru Margrethe Vestager for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:28

Margrethe Vestager (RV):
Jeg synes, det er meget svært at finde en sammenhæng mellem den meget værdiladede og meget sådan kraftfulde tale, statsministeren holdt på åbningsdagen, og så henvisningen til formaliteterne og systematikken i vores asylsystem.

Den vurdering, FN er kommet med af de vilkår, som hjemvendte irakere måtte stå over for, hvis de vender tilbage, synes jeg gør at man bliver nødt til at tage det politiske standpunkt, man har, op til revision, hvis man vil kunne sige, at man gør sine værdier til virkelighed. FN siger jo, at den situation, de er i, hvis de vender tilbage, det gælder især kvinder, er risiko for tvangsislamisering – det ved jeg at statsministeren er meget imod i en dansk sammenhæng; Det Radikale Venstre er imod det både i en dansk sammenhæng og i andre lande – og også at vold og voldtægt hører til dagens orden. FN siger meget klart, at hvis ikke man kan tilbyde de mennesker asyl, så må man tilbyde dem andre former for beskyttelse.

Gør det ikke indtryk på en statsminister, som gerne vil sætte værdier højt på dagsordenen? Gør det ikke sådan et indtryk, at man bliver nødt til at overveje hele det system, som statsministeren henviser til?

Kl. 17:29

Formanden:
Statsministeren.

Kl. 17:29

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jo, det gør det bestemt, og jeg synes da også, det er et problem, at ganske mange afviste irakiske asylansøgere ikke vil eller ikke føler, at de kan rejse tilbage til Irak. Det er jo også grunden til, at vi har vedtaget et særligt program, som betyder, at afviste irakiske asylansøgere så kan udnytte tiden til uddannelse og arbejde, så de bliver holdt i gang. Så vi har altså, om jeg så må sige, adresseret det problem og den udfordring.

Men jeg vil også sige til fru Margrethe Vestager: Jeg synes også, det er et problem, hvis man indfører et system, hvor mennesker ved at afvise at rejse hjem, når de får besked om, at det skal de – og det er uafhængige myndigheder, der har truffet afgørelsen; det er jo ikke regeringen, det er så at sige en uafhængig retslig instans, der har truffet den afgørelse – om jeg så må sige kan tilkæmpe sig en opholdstilladelse, bare ved at nægte at følge myndighedernes afgørelser. Det kan man da ikke i en retsstat; så behandler man jo mennesker forskelligt.

Kl. 17:30

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Vi går videre i rækken af korte bemærkninger. Den næste er hr. Naser Khader.

Kl. 17:30

Naser Khader (NY):
Jeg vil også gerne tage fat i asylansøgerne. Altså, de, der ikke vil rejse hjem, er også dem, der ikke kan vende hjem. Det er primært de afviste irakiske asylansøgere.

Mit spørgsmål er: Hvor længe skal de blive ved med at bo i de her asylcentre? Er det, så længe der er uro i Irak? Det er det ene.

Det andet er: Regeringen har lavet en aftale med den irakiske regering om at tage imod de afviste asylansøgere, som har begået kriminalitet. Det har man lavet en aftale om. Hvorfor kan man ikke lave samme aftale om de andre 500 afviste asylansøgere? Og hvis man ikke kan lave den aftale, skal de så ikke have amnesti og blive her, så længe der ikke er fred og ro i Irak?

Kl. 17:31

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Statsministeren.

Kl. 17:31

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jo, jeg ville meget gerne, at der kunne indgås en sådan generel aftale med den irakiske regering, og det har sandelig ikke skortet på bestræbelserne på at gøre det.

Jeg kan jo ikke give hr. Naser Khader et svar på, hvor længe der vil eller kan gå, før det bliver muligt for de pågældende at vende tilbage. Men det, jeg kan sige, er, at for omkring halvdelen af de 1.600 personer, der i dag sidder i danske asylcentre og har fået afslag på deres asylansøgning – og som sagt burde de jo rejse hjem, det er afgjort i et uafhængigt system – kan man jo genoptage sagerne, hvis det er. Flygtningenævnet har modtaget genoptagelsesanmodninger fra Dansk Flygtningehjælp i 188 sager vedrørende afviste asylansøgere fra det centrale og sydlige Irak.

Endelig kan jeg oplyse, at der også i helt særlige tilfælde kan gives opholdstilladelse til afviste asylansøgere, hvis udsendelse ikke har været mulig i mindst 18 måneder, hvis udlændingen har medvirket ved udsendelsesbestræbelserne, og hvis udsendelse må anses for udsigtsløs.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Naser Khader for endnu et spørgsmål.

Kl. 17:33

Naser Khader (NY):
Selvfølgelig skal afviste asylansøgere vende hjem, hvis de har fået et afslag, men vi har helt konkret nogle, der ikke kan vende hjem. Det er primært irakere.

Mit spørgsmål er: Hvilken forskel gør det, at de, mens de venter på at blive sendt hjem, kommer ud i samfundet og bor blandt os andre? For det er jo dokumenteret, at det at bo i asylcentre gør folk mere syge. Så mit spørgsmål er: Hvor længe skal de blive ved med at bo i de der centre? Hvorfor kan de ikke bo blandt os andre? Den dag, man kan sende dem hjem, skal de selvfølgelig også hjem.

Kl. 17:33

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Statsministeren.

Kl. 17:33

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Det er jo netop i lyset af det problem, hr. Naser Khader dér rejser, at vi har besluttet et program, som betyder, at afviste irakiske asylansøgere kan arbejde, kan uddanne sig, i det hele taget kan opkvalificere sig, sådan at de bliver holdt i gang og ikke går i stå. Og nu synes jeg, at vi skal iværksætte, gennemføre og vurdere det program. Jeg håber, at det kan være med til at løse en række af problemerne.

Jeg tror ikke, der er nogen af os, der synes, at det er særlig tilfredsstillende, at mennesker skal sidde år ind og år ud i asylcentrene, men jeg er bare nødt til at gentage, at det, der jo er baggrunden, er, at en af regeringen uafhængig instans har truffet beslutning om, at der ikke er grundlag for, at de kan få asylstatus og dermed ophold i Danmark. Derfor må udgangspunktet jo også være, at de skal rejse hjem. Jeg går ud fra, at Flygtningenævnet inddrager alle relevante faktorer i bedømmelsen af, om mennesker kan få asyl i Danmark.

Kl. 17:34

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Naser Khader for et sidste spørgsmål.

Kl. 17:35

Naser Khader (NY):
Jeg har to korte spørgsmål, som jeg håber statsministeren vil svare på. Det første er: Hvad er regeringens hovedbegrundelse for, at asylansøgere skal bo i centre, mens de venter, i modsætning til i mange andre lande? Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad hovedbegrundelsen er for, at de skal bo i de der centre.

Det andet spørgsmål er: Vil statsministeren bede sin integrationsminister om at invitere partierne til forhandlinger, sådan at vi kan få en plan for, hvad vi kan gøre for de afviste asylansøgere, der ikke kan vende hjem, i forhold til deres fremtid?

Kl. 17:35

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Statsministeren.

Kl. 17:35

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg må sige til hr. Naser Khader, at vi jo faktisk her i foråret har haft politiske forhandlinger om netop det her problem med, hvad vi kunne gøre i den ulykkelige situation, det er, at en del afviste irakiske asylansøgere har været så lang tid i asylcentrene. Det var det, der førte til beslutningen om at iværksætte et program, som giver mulighed for, at man kan arbejde, og som giver mulighed for, at man kan uddanne sig. Så det er jo ikke sådan, at regeringen har afvist problemstillingen – tværtimod. Vi har taget den op, vi har forhandlet politisk. Selvfølgelig følger vi hele tiden situationen, men jeg synes ærlig talt ik-

ke, at der er noget nyt i forhold til situationen i foråret.

Må jeg så generelt sige om hr. Naser Khaders synspunkt om, at man skal lukke alle asylcentrene på nær et: Når jeg er betænkelig ved det forslag, er det, fordi jeg synes, det vil være meget betænkeligt, hvis vi indfører et system, som betyder, at asylansøgere, der kommer til Danmark, pludselig skal ud, havde jeg nær sagt, i samfundet, uden at de er blevet sluset ind, uden at have forudsætningerne for at begå sig i det danske samfund. Jeg synes faktisk også, det ville være betænkeligt, hvis de skulle komme ind og så gå foran i køen og optage boliger, som danskere har stået på venteliste til i måske lang tid.

Kl. 17:37

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Tak. Den næste, der får ordet for korte bemærkninger, er fru Line Barfod.

Kl. 17:37

Line Barfod (EL):
Jeg synes, det var lidt besynderligt at høre statsministerens tale i tirsdags, hvor han overhovedet ikke forholdt sig til de titusindvis af mennesker, der samtidig var på gaden i tirsdags for at protestere mod regeringens politik. For nogle år siden forsøgte regeringen jo at sige, at når der skulle skæres i velfærden rundtom i kommunerne, når der ikke var råd til den vækst, som var nødvendig for at følge med de stigende behov, var det, fordi der ikke var penge til det. Det blev efterhånden tydeligt for enhver, at der var masser af penge. Vi fremsatte også et finanslovforslag, hvor vi tydeligt påviste, at der var over 100 mia. kr., man kunne flytte rundt på, hvis man gerne ville finde penge til velfærd.

Nu forsøger statsministeren og regeringen i stedet at sige, at der ikke er mennesker nok til at sørge for arbejdet. Derfor vil jeg gerne høre, om statsministeren tror, at det kan have betydning for, om mennesker vælger at arbejde i den offentlige sektor, hvad de får i løn, hvad de har for nogle arbejdsvilkår, om de skal løbe alt for stærkt, og om de bliver behandlet som mennesker i stedet for at blive behandlet som robotter og får ret til at behandle dem, de skal tage sig af, som mennesker i stedet for at blive tvunget til at skulle behandle dem som robotter.

Kl. 17:38

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Statsministeren.

Kl. 17:38

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Ja, det tror jeg bestemt har betydning for, om man befinder sig godt i sit job. Det er jo også grunden til, at regeringen har indgået aftaler med de offentligt ansattes faglige organisationer om bedre arbejdsmiljø, om bedre muligheder for faglig udvikling, for opkvalificering og for efteruddannelse, om gennemførelse af en ledelsesreform og i det hele taget initiativer, som kan skabe en bedre ramme om det daglige arbejde.

For så vidt angår løn, har vi jo her i landet en tradition for, at det bliver aftalt direkte mellem fagforeningerne og arbejdsgiverne. Det er ikke noget, Folketinget skal blande sig i. Det må så finde sin afklaring til foråret, når overenskomstforhandlingerne går i gang.

Kl. 17:39

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:39

Line Barfod (EL):
Nu er statsministeren jo på arbejdsgiversiden i den her sag om løn, og det er statsministeren, der er med til at bestemme, hvor mange penge der er at forhandle om, så derfor er det jo ret væsentligt at høre, hvor mange penge statsministeren mener der skal sættes af til en bedre løn til de offentligt ansatte.

I forhold til arbejdsvilkår og trepartsforhandlinger har jeg ikke hørt et ord om, at der skulle indgå noget om, at der kommer flere ressourcer, så der kan ansættes flere, så man kan undgå f.eks. en sådan melding, som jeg har fået fra en ansat på plejehjem: Han er alene 2 timer på en afdeling med 12 beboere, hvoraf de 5 har så svære psykiatriske diagnoser, at de burde være på et særligt psykiatrisk plejehjem. Han er alene, fordi der er skåret så meget, at der ikke er råd til at have flere end ham ansat. Det samme ville statsministeren kunne høre fra mange andre. Statsministeren kan høre fra fødeafdelinger, at én jordemoder skal passe to eller tre fødsler på én gang osv. Mener statsministeren, at man som menneske i længden kan holde til at arbejde under de betingelser, eller kan statsministeren godt forstå, at folk holder op, når der ikke kommer noget som helst fra regeringen om, at de får nogle kolleger, de kan dele arbejdet sammen med?

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Statsministeren.

Kl. 17:40

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jamen kernen i den jobplan, vi har lagt frem, er jo lige præcis, at vi vil prøve at skaffe mere arbejdskraft til både offentlige institutioner og private virksomheder, og jeg kan sige til fru Line Barfod, hvis det skulle være forbigået fru Line Barfods opmærksomhed, at rekruttering af medarbejdere til det offentlige faktisk er en del af trepartsaftalen med fagforeningerne.

Kl. 17:40

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fru Line Barfod for sidste korte bemærkning.

Kl. 17:40

Line Barfod (EL):
Jeg hørte godt statsministerens tipunktsplan i tirsdags, men jeg hørte også statsministeren sige, at han ville overholde 2015-planen, og det fremgår af 2015-planen, at regeringen ikke vil have flere offentligt ansatte. Det stemmer ikke helt med det, statsministeren nu står og siger, så enten vil statsministeren ikke overholde sin egen 2015-plan, eller også vil han ikke have flere offentligt ansatte.

Statsministeren svarede ikke på det med, at man skal have lov til at blive behandlet som menneske. En anden hjemmehjælper fortalte for nylig på en konference herinde, at hun ikke kan sige ja til et glas saftevand, når hun er ude hos de ældre, fordi der ikke er visiteret tid til, at hun kan nå at komme på toilettet. Det er nok også årsagen til, at der er 60 pct. af de gamle hjemmehjælpere, der udvikler inkontinens. Buschaufførerne har haft det samme problem i mange år. I deres vagtplaner er der heller ikke indlagt tid til, at de kan komme på toilettet. Mener statsministeren, at den privatiseringsbølge, som regeringen holder fast i, gør, at mennesker oplever, at de bliver behandlet som mennesker, eller tror statsministeren, at den kan være medvirkende til, at de oplever at blive behandlet, som om de var robotter?

Kl. 17:41

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Statsministeren.

Kl. 17:41

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg ved ikke, hvad det er for en privatiseringsbølge, fru Line Barfod omtaler. Jeg har ikke fået øje på den.

Med hensyn til 2015-planen: Den siger jo ikke noget om antallet af offentligt ansatte. Den siger noget om den samlede beskæftigelse i samfundet, der skal stige i de kommende år. Jeg er nødt til at gentage over for fru Line Barfod, at den største udfordring overhovedet, som den offentlige sektor står over for i de kommende år, er at finde afløsere nok for de omkring 200.000 offentligt ansatte, der går på pension over de næste 10 år.

Kl. 17:42

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Fasen spørgsmål til statsministeren i vores debat er nu afsluttet. Vi siger tak til statsministeren.

Det næste er ordførerindlæg i anden omgang. Formanden skønner, at før vi tager fat på det, er det bedst nu at udsætte forhandlingen. Forhandlingen vil blive genoptaget kl. 18.45.

Mødet er udsat. (Kl. 17.43).

Kl. 18:46

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Mødet er genoptaget.

Vi går nu over til ordførerindlæggene i anden runde, hvor ordførerne har 10 minutter. Herefter har alle medlemmer mulighed for og adgang til korte bemærkninger, i alt 25 minutter efter hver ordførers indlæg. Jeg skal give ordet til den første ordfører i anden omgang, hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 18:46

(Ordfører)
Troels Lund Poulsen (V):
Jeg har hæftet mig ved, at Socialdemokraternes umiddelbare reaktion på statsministerens tale i tirsdags var, at statsministeren lige så godt kunne have holdt talen for 6 år siden. Nu er jeg selvfølgelig godt klar over, at Socialdemokraternes partileder ikke var her for 6 år siden, og at Socialdemokraterne nogle gange er mere interesseret i at være på tværs end at gøre det bedre for danskerne.

Så lad mig trække et par hovedpointer frem fra perioden 2002 og frem til nu.

For 6 år siden lovede statsministeren, at han ville fremsætte forslag om højere strafferammer for bl.a. vold og voldtægt. Det blev gennemført i 2002. For 6 år siden lovede statsministeren 1 års fleksibel barselorlov. Det blev gennemført i 2002. For 6 år siden lovede statsministeren at etablere et særligt socialt råd for de svageste. Det blev gennemført i 2002.

For 6 år siden lovede statsministeren, at de ældre fik frit valg af hjemmehjælp. Det blev gennemført i 2003. For 6 år siden lovede statsministeren at gøre Danmark til et af de førende lande inden for højteknologi. Det blev gennemført med globaliseringsaftalen og etableringen af Højteknologifonden.

For 6 år siden lovede statsministeren at få ventelisterne ned. Det er gennemført. For 6 år siden sagde statsministeren, at patienterne skulle have frit valg af sygehus, hvis de offentlige sygehuse ikke kunne klare behandling eller operation inden for 2 måneder. Det er gennemført. Og sådan kunne jeg i bund og grund blive ved og ved.

Og hvad har Socialdemokraterne så bidraget med af selvstændig nytænkning i de forgangne år?

Jeg må indrømme, at Socialdemokraterne ikke er helt uden visioner, hvad det angår. F.eks. har de foreslået en handlingsplan for bekæmpelse af undslupne mink i naturen. Kattene skal også have det bedre, og dem skal vi også have bedre styr på. Derfor har Socialdemokratiet foreslået, at vi bruger op imod 100 mio. kr. på mærkning og registrering af alle katte.

Men større trusler har Socialdemokraterne også givet sig i kast med. F.eks. vil de redde os fra gratisaviserne, som vi skal kunne sige nej tak til. Man skulle jo nødig belastes af viden.

Vi er til gengæld helt enige med Socialdemokraterne i, at vi skal sikre vækst og fremgang i alle egne af landet, men landdistriktsmidlerne er åbenbart ikke nok for Socialdemokraterne. Nej, de vil skam have flere landskampe til provinsen.

Men min personlige favorit er den socialdemokratiske pressemeddelelse fra den 14. februar 2002, der hedder »Bedre vilkår for Europas kyllinger«. Europa-Parlamentets vedtagelse af minimumsstandarder for kyllinger fik rigtig fine ord med på vejen af Socialdemokraterne. Og så har man jo selvfølgelig tænkt: Altså, hvis det kan virke for kyllinger, kan det også virke for de ældre og for de syge.

Ja, Socialdemokraterne har bestemt brugt de sidste 6 år til mange bemærkelsesværdige politiske projekter. Alene det sidste år har Socialdemokraterne fremturet med ikke mindre end 30 forskellige forslag, som de på forunderlig vis har glemt at afsætte penge til i deres finanslovforslag. Måske var de faktisk for optagede af at hjælpe Europas kyllinger. Jeg ved det ikke. Men det er en beundringsværdig omsorg for fjerkræ.

I dag har S også fremturet, ikke med småting, men med fejl på stribe, der skal bilde danskerne ind, at det ikke går godt. Det er hverken nyt eller overraskende.

I sin nye bog fortæller den tidligere socialdemokratiske partisekretær Jens Christiansen, at det er en del af gamet i politik at fordreje og fortie, ja, ligefrem at komme med påstande, der ikke passer. Som eksempel nævner han bl.a., at Socialdemokratiet i hele opspillet til valgkampen i 2005 forsøgte, citat: ... at fremstille Venstre som et nedskæringsparti over for danskernes kæreste eje, velfærdsstaten. Citat slut.

Virker det bekendt? Lyder det ikke nøjagtig som det, Socialdemokraterne gør i dag? De forsøger at fremstille de massive mængder af ekstra milliarder, der er afsat til velfærd, som en udhuling. Det er ikke bare en fordrejning, men direkte usandt, og Socialdemokraterne ved det.

I dag påstod fru Helle Thorning-Schmidt f.eks., at der skæres ned i kommunerne. Men det er jo forkert, for kommunerne har næste år mindst 3,6 mia. kr. mere i indtægter. Socialdemokraternes egne topfolk i kommunerne roste jo aftalen mellem kommunerne og regeringen. F.eks. sagde den socialdemokratiske overborgmester i København, Ritt Bjerregaard, til Berlingske Tidende den 11. juni 2007, citat:

Kommunerne får lidt bedre mulighed for at levere det, danskerne efterspørger, nemlig bedre kvalitet i den offentlige service. Citat slut.

Der er også nedskæringer på uddannelserne, sagde fru Helle Thorning-Schmidt i formiddag, og det er jo fuldstændig forkert. Virkeligheden er, at vi aldrig nogen sinde har brugt mere på uddannelse end nu. Der bruges i 2008 godt 5 mia. kr. mere på uddannelse end i 2001.

Fru Helle Thorning-Schmidt sagde også, at vi burde løfte vores sundhedsvæsen. Men vi *har* løftet vores sundhedsvæsen. I 2008 er der 21 mia. kr. mere til sundhedsområdet, end der var i 2001. Og med kvalitetsreformen afsætter vi nu 50 mia. kr. over de kommende 10 år til nye hospitaler, topmoderne teknologi og andre bygninger.

Så talte fru Helle Thorning-Schmidt om manglende indsats på kræftområdet. I 2006 blev der foretaget knap 70.000 flere kræftoperationer end i 2001, og heldigvis overlever flere i dag kræft end i 2001.

Kl. 18:52

På asylområdet påstår den socialdemokratiske leder, at det står uendelig slemt til, men hun glemmer at fortælle, at vi har forbedret forholdene siden SR-regeringens dage, faktisk så godt, at de asylansøgere, der kommer til Danmark i dag, har nogle af de bedre forhold i Europa. I Danmark får alle familier med børn to værelser; i Danmark får alle børn tilbud om undervisning, adgang til fritidsaktiviteter og adgang til den samme sundhedsbehandling som danske børn. Faktisk behandler vi dem så godt, at Røde Kors'

asylchef, Jørgen Chemnitz, siger: »Som udgangspunkt var vi enige om, at det fungerer godt«. Der er ingen tvivl om, at det berører os dybt, når vi ser billeder af afviste asylansøgere og deres børn, men løsningen er ikke at lade folk sidde sig til en opholdstilladelse; løsningen er at sikre dem en god, ny start på livet i deres hjemland.

Men lad os vende tilbage til regeringens udsigt til at få gennemført sin politik med hjælp fra Folketingets øvrige partier.

Ny Alliances hr. Naser Khader mente ligefrem i tirsdags, at talen var en åben invitation til dem. Korrekt, for talen er en åben invitation til alle partier, som bidrager aktivt og positivt til at udvikle samfundet, og til dem hører Ny Alliance bestemt.

Hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti var især glad for statsministerens forslag om at give folkepensionister bedre mulighed for at arbejde uden at blive trukket i pensionen samt et forslag om at give visse førtidspensionister mulighed for at arbejde i en periode uden at risikere at miste retten til førtidspension.

Fru Margrethe Vestager var til gengæld bekymret over, at statsministeren kun nævnte ordet samarbejde en eneste gang i talen. Jeg kan afsløre for fru Margrethe Vestager, at der var andre meget vigtige temaer, der også kun blev nævnt én gang i talen, f.eks. ordet malaria, 112 og dødstrusler. Det er bestemt ikke udtryk for, at vi ikke tager de emner endog meget alvorligt.

Overraskende nok var Enhedslisten faretruende tæt på noget, der lignede en smule ros i tirsdags, citat: Han vil ansætte en familierådgiver til familier på krisecentre. Det er positivt. Citat slut. Også i dag slap der ros ud, nemlig indrømmelsen af, at regeringen igen i år har tilført flere penge til velfærden.

Så mangler vi faktisk kun SF. De lover såmænd bare 2.000 kr. mere i løn om måneden og 5.000 flere ansatte i ældreplejen. Det er jeg spændt på at høre hvordan Socialdemokraterne vil hjælpe dem med at finansiere, og ikke mindst, hvad vennerne i fagbevægelsen siger til, at SF fører overenskomstforhandlinger for dem her i Folketingssalen.

Hvad står der så tilbage? Jeg synes i bund og grund, at der står mange gode ting tilbage. Der er gode udsigter for det kommende år. Flere og flere må indrømme, at det går godt i Danmark, og at problemerne bliver løst, i takt med at de opstår. Jeg tror, at det skyldes, at vi ikke giver os af med spekulationer, men derimod arbejder med konkrete og finansierede løsningsforslag.

Et parti, der i hvert fald ikke kan beskyldes for det, er Socialdemokratiet. F.eks. kan jeg i dag i Information læse, at Socialdemokraterne er ganske utilfredse med den skæve sociale profil i det radikale skatteforslag. Samtidig har vi i dag i Børsen erfaret, at både den socialdemokratiske skatteordfører og store dele af baglandet ønsker stigende boligskatter. Den socialdemokratiske formand valgte i dag at øge utrygheden ved at gentage, at alt er i spil. SF blev faktisk så glade, at de allerede har meldt deres støtte til en skattekommission, der vil have hævet boligskatterne. Lad mig her til sidst slutte med en advarsel: Når SF, den socialdemokratiske skatteordfører og den socialdemokratiske partileder siger sådan, er der grund til at holde på skøde, tegnebog og bilnøgler.

Kl. 18:55

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. En række ordførere har bedt om ordet for korte bemærkninger, og jeg vil lige nævne, hvem det drejer sig om. Det er hr. Morten Bødskov, hr. Morten Østergaard, hr. Jørgen Arbo-Bæhr, hr. Villy Søvndal, hr. John Dyrby Paulsen, fru Marianne Jelved og hr. Naser Khader, der foreløbig har indtegnet sig. Jeg gør opmærksom på, at der er afsat 25 minutter til spørgsmål til hver ordfører i anden omgang, og at taletiden er 1 minut. Først hr. Morten Bødskov.

Kl. 18:56

Morten Bødskov (S):
Da hr. Troels Lund Poulsen holdt sit oprindelige indlæg, som modsat det indlæg, han lige har holdt, handlede om, hvad regeringen ville, lød han næsten lige så glad, som statsministeren så ud her for ca. 14 dage siden i Danmarks busskure, da han skulle reklamere for de der 50 mia. kr., som man har afsat til en kvalitetsfond. Vi hørte jo statsministeren på Venstres sommermøde, tror jeg nok det hedder, tale om, at nu skulle børnene ikke længere have ondt i maven i skolegården, for nu kom der masser af nye dejlige toiletter, så de kunne komme af med både det ene og det andet.

Vil ordføreren ikke godt indrømme, at disse 50 mia. kr., som er afsat frem til 2018, reelt ikke er et serviceløft? Når vi kommer frem til 2018, er vi på 2006-niveau med hensyn til offentlige investeringer, hvis man ser dem som en andel af vores samlede bruttonationalprodukt, altså som

en andel af, hvordan værdistigningen, værdiudviklingen er i samfundet i øvrigt.

Kl. 18:57

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 18:57

Troels Lund Poulsen (V):
Mit svar til hr. Morten Bødskov er det meget simple, at vi har fremlagt en meget ambitiøs plan for, hvordan vi vil udvikle det danske velfærdssamfund. Den indeholder bl.a. et løfte om, at vi vil afsætte 50 mia. kr. til at udvikle de fysiske rammer i vores velfærdssamfund. Men den indeholder også et udkast til en aftale, som lægger op til, at vi vil afsætte 10 mia. kr. til at indføre kvalitetsreformen i de kommende år, og jeg glæder mig selvfølgelig til, at Socialdemokratiet også bliver inddraget i de forhandlinger, for Socialdemokratiet har selvfølgelig også nogle bud på, hvad man ønsker.

Vi har et ønske om at forbedre den offentlige velfærd, og derfor er det simpelt hen ikke korrekt, at vi ikke investerer i den, som hr. Morten Bødskov gerne vil fremture med.

Kl. 18:58

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Morten Bødskov.

Kl. 18:58

Morten Bødskov (S):
Jeg må sige, at nok en gang er det jo meget dejligt at få bekræftet, at Venstres ordfører også kan tale flydende sort, for det var jo det, vi var vidne til her. Jeg spurgte meget præcist med hensyn til disse 50 mia. kr., om det er rigtigt eller forkert, at når man kommer frem til 2018, vil niveauet for investeringer i offentlige anlæg, hvis vi følger regeringens strategi og måler det i procent af bruttonationalproduktet, være på 2006-niveau. Så der er ikke tale om en voldsom fremgang i investeringer i offentlige anlæg, og der vil ikke være tale om, at børn, ældre, unge og andre kan få alle disse nye forbedringer, som statsministeren stod og lovede befolkningen på Venstres sommergruppemøde.

Det er et meget konkret spørgsmål: Er der tale om, at investeringerne i 2018 med regeringens strategi vil være på 2006-niveau eller ej?

Kl. 18:59

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 18:59

Troels Lund Poulsen (V):
Et meget konkret svar til den socialdemokratiske ordfører er, at vi har fremlagt en 2015-plan, som meget klart ruller ud, hvordan vi ser den økonomiske udvikling. Jeg må bare sige, at det jo endnu ikke er lykkedes at blive klar over, hvordan den socialdemokratiske finanspolitik skal være. Jeg kan forstå, at Socialdemokraterne ønsker at finansiere deres såkaldte velfærdsrettigheder med baggrund i nogle fly, vi slet ikke har anskaffet endnu, og at man siger, at det skal være en del af finansieringen af anlægsudgifterne.

Det, der er forskellen, er, at vi fremlægger en finansiering. Vi har også sagt, hvordan vi vil udvikle velfærdssamfundet, og år efter år sætter vi danmarksrekord i det, der skal bruges både på offentlig velfærd og på anlægsinvesteringer.

Kl. 19:00

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 19:00

Morten Østergaard (RV):
Jeg er klar over, at man som politisk ordfører skal spænde vidt og derfor vide meget om meget for at kunne deltage i debatten, men jeg vil alligevel anmode hr. Troels Lund Poulsen om, hvis han ønsker at gå ind i en alvorlig debat om asylbørnenes vilkår, at sætte sig en smule bedre ind i det. Her hører vi hr. Troels Lund Poulsen tage Røde Kors til indtægt for, at alt er, som det skal være. Det er ganske simpelt urimeligt. Røde Kors har som organisation anbefalet, at der bliver givet amnesti, og Jørgen Chemnitz, som hr. Troels Lund Poulsen omtaler, har klart sagt, og her citerer jeg:

Årsagerne til stigende sundhedsudgifter ligger i et liv uden perspektiv, hvor børnenes forældre har mistet troen på livet. Men årsagerne kan vi ikke handle på. Der er ikke noget, der tyder på, at vi oplever et fald, så jeg kunne frygte, at de stiger igen til næste år. Alle lamper har jo lyst.

Det er det, som er vurderingen fra de operatører, som man lægger ansvaret i hænderne på, og det er derfor, at det store spørgsmål er: Hvad er det, Venstre har tænkt sig at gøre nu, hvor alle andre partier end det nuværende regeringsflertal, VKO, opfordrer til, at man tager skeen i den anden hånd, og at man tager hånd om og ansvar for de her børn?

Kl. 19:01

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Ordføreren.

Kl. 19:01

Troels Lund Poulsen (V):
For mig er det ikke klart, at alle partier i oppositionen, som hr. Morten Østergaard siger, er enige om, hvad der skal ske. Jeg hører, at der er store forskelle på, hvad Det Radikale Venstre vil, og hvad f.eks. Ny Alliance vil. Der er bestemt ikke enighed om, hvordan det område skal prioriteres.

Det signal, jeg har sendt i dag – og det vil jeg gerne slå fast igen – er, at det optager Venstre meget. Jeg er også dybt berørt af de billeder, jeg ser af afviste asylansøgere sammen med deres børn, men jeg mener ikke, at løsningen er, at er man afvist asylansøger, skal man have mulighed for at få en opholdstilladelse, hvis man blot er lang tid nok i et asylcenter. Det mener jeg vil underminere den måde, som man får opholdstilladelse på i Danmark, men deri er jeg bare ikke enig med hr. Morten Østergaard.

Kl. 19:01

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Morten Østergaard, kort bemærkning.

Kl. 19:01

Morten Østergaard (RV):
Nu er det sådan, at jeg spurgte, hvad Venstre har tænkt sig at gøre, ikke hvad Venstre ikke har tænkt sig at gøre. Vi kan forstå, hvad løsningen ikke er, men det, vi er ude efter, er selvfølgelig, hvad Venstre mener at løsningen kunne være. For de, der har ansvaret for det her, Røde Kors, siger klart:

Alle lamper lyser, man er nødt til at gøre noget. Vi kan ikke løse problemet inden for centrene, for problemet ligger i opholdstiden og i den uafklarede situation, familierne er i.

Det er der, Venstre skylder et svar, præcis som når man kigger på de forslag til vedtagelse, der ligger foran os. Man skylder vælgerne et svar på, hvad man har tænkt sig at gøre med udviklingsbistanden, som alle partier uden om det nuværende flertal mener skal stige efter næste valg. Hvad har man tænkt sig at gøre med starthjælpen?

Situationen er jo desværre sådan for Venstre, at det politiske billede i Danmark nu er sådan, at hvis ikke man vil gøre noget på den her side af et valg, kan man som minimum forvente at blive tvunget til det efter et valg. Jeg synes, det kunne være interessant at høre, hvad den politiske ordfører for det største parti i Folketinget har tænkt sig at gøre ved den situation.

Kl. 19:03

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:03

Troels Lund Poulsen (V):
Der var jo flere spørgsmål. Lad mig prøve at besvare så mange, jeg kan.

Først, hvad vi har tænkt os at gøre: Vi har i 2007, som jeg også tidligere har sagt, afsat 50 mio. kr. til at forbedre forholdene på asylcentrene. Det kommer bl.a. børnene til gode. De har nu fået en lang række muligheder, som de ikke havde før. Vi har forbedret forholdene, fordi vi syntes, det var nødvendigt – så vi har taget nogle offensive tiltag. Det har statsministeren også tidligere i dag svaret på.

Med hensyn til udviklingsbistanden må jeg nok sige, at jeg synes, det er en meget mærkværdig debat. Danmark ligger i top internationalt med hensyn til at give udviklingsbistand. Vi bliver år efter år kåret som det land, der giver den mest effektive udviklingsbistand. Danmark har bestemt ikke noget at være flov over i den forbindelse, snarere tværtimod. Danmark bliver rost internationalt for den store indsats, vi gør.

I den forbindelse må jeg sige, at det jo er interessant at høre oppositionspartier have meget travlt med at tale om, hvor vigtigt det er, at man når 1 pct. af BNP med hensyn til udviklingsbistand, når det er de samme partier, der ikke i de finanslovforslag, de fremsætter, afsætter de nødvendige midler for at nå derop.

Kl. 19:04

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 19:04

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):
Jeg synes, det er godt, at Venstres ordfører nu er begyndt at høre efter, hvad Jørgen Chemnitz, Røde Kors' ansvarlige for asylcentrene, siger. Det synes jeg faktisk er rart. Men hvis nu hr. Troels Lund Poulsen fortsætter med at sige, at vi som udgangspunkt gør det godt, så vil jeg bare i forbindelse med den undersøgelse, der er kommet om asylbørnene, citere, hvad Jørgen Chemnitz siger: Vi kan lindre lidt for børnene, men bolden ligger hos dem, der har det overordnede ansvar for asylansøgernes ophold i Danmark.

Der er ingen politikere, der kan sige, at de ikke har hørt om problemerne, heller ikke hr. Troels Lund Poulsen. Hvorfor er der ikke en løsning, som består i, at de børn får en tilværelse uden for asylcentrene, så længe de opholder sig i Danmark, hvilket er blevet efterlyst af alle oppositionspartier?

Kl. 19:05

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:05

Troels Lund Poulsen (V):
Som jeg sagde tidligere i et svar, så kan jeg bestemt ikke se, at oppositionen er enig om, hvad der skal gøres. Jeg tror, at Enhedslisten har et forslag, Ny Alliance har måske et andet, Det Radikale Venstre har et tredje, og Socialdemokraterne har et fjerde. Men det, som jeg synes er vigtigt i den her forbindelse, er, at vi selvfølgelig har en forpligtelse til at behandle de mennesker, der sidder i vores asylcentre, godt. I den forbindelse har vi taget en lang række initiativer for at forstærke den indsats, der bliver gjort. Vi har bl.a. i 2007 afsat yderligere 50 mio. kr.

Det er nu sådan, at forholdene i dag er bedre, end de var under den tidligere SR-regering. Jeg er godt klar over, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr ikke var en del af den regering, men jeg ved, at Enhedslisten støttede den daværende regering.

Kl. 19:05

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 19:05

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):
Det lykkedes hr. Troels Lund Poulsen at lade være med at sige noget som helst om, hvad man skal gøre ved et problem, som alle politikere kender til. Intet kommer der. Vi andre har derimod som udgangspunkt den holdning, at børnene, hvis de skal have en ordentlig tilværelse, skal ud af asylcentrene. Kunne man ikke i det mindste fra Venstre komme med bare et lille bud, for nu har hr. Troels Lund Poulsen jo gang på gang gentaget de her 50 mio. kr., der snart bliver til 100, og oprindelig var det faktisk kun 37, hvis vi skal forholde os lidt til virkeligheden? Men Jørgen Chemnitz konstaterer jo, at de kan lindre det for børnene, og der, hvor bolden ligger, er hos de politikere, der har det overordnede ansvar. Det er regeringen og regeringen i flertal med Dansk Folkeparti, der har det overordnede ansvar for, at de børn lider på asylcentrene. Så lad dem dog komme ud.

Kl. 19:06

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 19:06

Troels Lund Poulsen (V):
Det kan jo være svært at give et svar, når modtageren hverken er i stand til eller interesseret i at høre, hvad der bliver sagt. Jeg håber, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr nu er i stand til at høre, hvad jeg siger. Jeg har jo netop redegjort for, hvad det er for nogle initiativer, der er taget, bl.a. at der i 2007 er afsat 50 mio. kr. for at forbedre nogle af de forhold, som vi ser på asylcentrene. Det er jo en aktiv handling. Men jeg må så sige, at det, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr og Enhedslisten foreslår, nemlig at man skal give en opholdstilladelse til de afviste asylansøgere, ikke er en politik, som jeg deler. Jeg mener, det vil være med til at underminere Flygtningenævnet, og jeg mener også, det vil være med til at underminere det system, vi har i Danmark, hvor det nu engang er sådan, at man kan søge asyl. Er det sådan, at man får tilkendt asyl, får man mulighed for at være her, og jeg synes ikke, at man skal gå ind og lave den politiske behandling af de afviste asylansøgere, som hr. Jørgen Arbo-Bæhr lægger op til. Det mener jeg vil kortslutte den proces, som vi ellers er kendt for i Danmark.

Kl. 19:07

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 19:07

Villy Søvndal (SF):
Hr. Troels Lund Poulsen gennemgik i sin anden store tale her SF's ønsker, og det vil jeg sådan set bare sige tak til hr. Troels Lund Poulsen for at han gjorde. Jeg synes, det var en meget god illustration af, at det valg, man foretog hos Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti, var at lette skatten for de højere indkomster med 10 mia. kr., og det, hr. Troels Lund Poulsen var i færd med, var at gennemgå, hvad man i øvrigt kunne have fået for de 10 mia. kr.

Det er rigtigt, som hr. Troels Lund Poulsen sagde, at man kunne have fået 5.000 flere i ældreplejen, man kunne have fået lønnen hævet for plejemedarbejderne, man kunne i øvrigt have fået en folkeskole med loft over klassekvotienterne, man kunne have fået tolærerordninger i de små klasser, man kunne have fået sænket de kollektive takster med en tredjedel og forbedret ungdomsuddannelserne. Havde det ikke været bedre for samfundets dynamik?

Kl. 19:08

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:09

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg takker selvfølgelig for det, som man kan sige var en betinget ros. Jeg er altid lidt skeptisk, når hr. Villy Søvndal roser mine taler, og derfor er jeg det også i den her forbindelse.

Det, som jeg i min tale lagde meget vægt på, var, at vi jo har taget en lang række offensive initiativer for at sikre forbedrede vilkår for det danske velfærdssamfund. Men jeg må sige til det konkrete forslag, som hr. Villy Søvndal har, at det ikke er Folketinget, der skal sidde og diskutere, hvor meget den enkelte SOSU-assistent skal have, hvor meget den enkelte politibetjent skal have, hvor meget den enkelte lærer skal have. Der må jeg bare sige, at jeg ikke synes, det er det rigtige sted at diskutere det. Det synes jeg at arbejdsmarkedets parter skal tage sig af, og jeg troede sådan set også, at hr. Villy Søvndal, der jo er opvokset i det miljø, hvor man lægger vægt på fagbevægelsen, havde respekt for, at fagbevægelsen skal have mulighed for at være dem, der sammen med modparten når frem til en politisk aftale.

Kl. 19:09

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Villy Søvndal for sit andet korte indlæg.

Kl. 19:09

Villy Søvndal (SF):
Da plejemedarbejderne i 78 af de 98 kommuner nedlagde arbejdet lige før sommerferien, var det noget helt særligt. Jeg kommer selv fra Holstebro og ved lidt om, at når man nedlægger arbejdet i Holstebro og ikke mindst i Ulfborg, skal der særlige og ganske stærke begrundelser til. Deres begrundelse var den modsatte af hr. Troels Lund Poulsens. Hr. Troels Lund Poulsen siger igen og igen ligesom statsministeren: Vi har gjort det utrolig godt, vi har sørget for, at det er blevet bedre. Det er ikke plejemedarbejdernes opfattelse. Det var derfor, de nedlagde arbejdet. Det var, fordi deres løn er for dårlig, fordi de har for lidt tid, og fordi de er bundet ind i alt for mange regler.

Jeg vil spørge hr. Troels Lund Poulsen: Gør det slet ikke indtryk, at helt almindelige plejemedarbejdere nedlægger arbejdet og siger, at nu er det lige præcis nok?

Kl. 19:10

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:10

Troels Lund Poulsen (V):
Jo, og jeg vil stille det andet spørgsmål: Gør det slet ikke indtryk, at vi fra 2001 og frem til 2007 har brugt 37 mia. kr. mere på offentlig velfærd? Jeg tror, det vil gøre indtryk på selv en socialist, at vi har løftet velfærden så markant. Det har vi jo gjort, fordi det har været nødvendigt, og fordi vi har prioriteret det, og fordi vi har haft en politisk dagsorden med det.

Det er jo så ikke sådan, at vi ikke løfter velfærden yderligere. Som jeg også har sagt flere gange i dag, så løfter vi velfærden i 2008. Det kommer også til at betyde, at kommunerne sætter danmarksrekord i, hvor mange penge de har til at bruge på offentlig velfærd. Jeg vil sige, at det for mig er afgørende, at hvis man skal værne om det kommunale selvstyre, så skal kommunerne også have en mulighed for at prioritere, hvordan de vil bruge midlerne, og en rigtig socialist som hr. Villy Søvndal, der sætter pris på det decentrale folkestyre, tror jeg også anerkender vigtigheden af, at der er forskel på, hvordan man løser tingene i Ulfborg, og hvordan man løser dem i Uldum.

Kl. 19:11

Første næstformand (Svend Auken):
Så vil jeg give ordet til hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 19:12

John Dyrby Paulsen (S):
Jeg fik sådan lidt medlidenhed med hr. Troels Lund Poulsen, da hr. Troels Lund Poulsen læste sin tale op. For jeg synes, hr. Troels Lund Poulsen virkede sådan lidt trist i det, og det kan jeg jo sådan set godt forstå. Da hr. Morten Bødskov stillede sit første spørgsmål om de 50 mia. kr., som Venstre vil bruge til stort set alt mellem himmel og jord, fik den endnu en tak, fordi hr. Troels Lund Poulsen skulle tale uden om det, der i virkeligheden er tilfældet med de 50 mia. kr. Det fremgik jo klart, at Venstre ikke vil indrømme, at der i virkeligheden ikke er tale om særlig mange penge. Og det er over 10 år – hele 10 år!

Men jeg vil godt konkret spørge Venstres ordfører: Er det ikke sådan, at hvis man anvender samme regnemetode på Venstres skattelettelse, når man frem til, at der gives skattelettelser for 100 mia. kr. over de næste 10 år – 100 mia. kr.?

Kl. 19:12

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 19:12

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg vil først og fremmest takke for, at der er socialdemokrater, der er interesseret i mit velbefindende. Jeg må sige, at jeg i morges havde stor medlidenhed med netop hr. John Dyrby Paulsen. Jeg tænkte, at det ikke var nogen rar dag for hr. John Dyrby Paulsen, når man slog op i Børsen og skulle læse, at hr. John Dyrby Paulsen skulle forklare, hvad den såkaldt hemmelige socialdemokratiske skattepolitik gik ud på. Så må jeg sende medlidenheden tilbage til hr. John Dyrby Paulsen og sige: Jeg tror ikke, det er rart at være skatteordfører hos Socialdemokratiet.

Men vedrørende alle mulige cirkusøkonomiske regnestykker omkring skat kan jeg bare sige, at den skatteplan, vi nu har fremlagt, er fuldt finansieret, og at vi har taget nogle initiativer for at sikre flere hænder på arbejdsmarkedet. Jeg kan kun konstatere, at det eneste, som Socialdemokratiet er optaget af, er at diskutere, at der skal være flere hænder. Men konkrete løsningsforslag mangler vi stadig væk at se.

Ja, jeg erkender, at der har været ét forslag om, at hver femte i den offentlige sektor, der beskæftiger sig med offentlig administration, skal fyres. Det er selvfølgelig også et offensivt bud, men det er i hvert fald ikke en vej, Venstre ønsker at gå.

Kl. 19:13

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. John Dyrby Paulsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:13

John Dyrby Paulsen (S):
Så må jeg også sige tak og i lige måde for bekymringen for mit velbefindende.

Men jeg vil lige sige, at jeg sådan set ikke har så meget brug for det. Jeg havde egentlig mere brug for et klart svar på mit spørgsmål, og det fik jeg ikke. Nu fik vi endnu en gang udenomssnak om de her 100 mia. kr. i skattelettelser. Men jeg tager egentlig udenomssnakken som et bevis på, at jeg jo har ret, når jeg siger, der er for 100 mia. kr. skattelettelser de næste 10 år.

Så vil jeg gerne bede om et konkret svar fra hr. Troels Lund Poulsen: Er det ikke besynderligt, at man går ud og giver skattelettelser i den her størrelsesorden, når vi fra adskillige kommuner, herunder også Venstrekommuner, kan høre, at de har svært ved at få enderne til at hænge sammen til næste år, og at de ikke holder sig inden for den ramme, som Venstre og regeringen selv har sat op på de 750 mio. kr.? Kommunerne vil overskride den, fordi de har svært ved bare at få tingene til at hænge sammen og bare holde serviceniveauet. De kommer langt uden for den ramme bare for at holde serviceniveauet, og så går regeringen samtidig ud og lover massive skattelettelser. Er der ikke et kæmpe misforhold mellem de to ting?

Kl. 19:14

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:14

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg ved, at den øvelse, som jeg nu begiver mig ud i, er vanskelig, og jeg tror heller ikke nødvendigvis, at jeg kommer i land, men jeg forsøger.

Jeg gav et meget klart svar til hr. John Dyrby. Jeg sagde, at de der tænkte regneeksempler på, at der bliver givet skattelettelser på 100 mia. kr., er helt ude i skoven. De har jo ingenting på sig. Men det, som har noget på sig, er, at vi målrettet laver en skatteplan, som vi i løbet af oktober måned får vedtaget, som er med til at skaffe flere hænder på det danske arbejdsmarked. Det er en ambition, som vi deler med rigtig mange partier her i Folketinget.

Jeg synes selvfølgelig, at det er spændende at høre om partiernes tanker, og jeg erkender, at Socialdemokraterne har præsenteret et par konkrete forslag eller ideer. Men til det mest konkrete, nemlig det om at skaffe flere hænder, hvor man lægger op til, at hver femte i den offentlige administration skal fyres, må jeg bare sige, at det ikke er noget, som jeg synes er særlig fornuftigt, for det kan ikke lade sig gøre. Mig minder det i bund og grund om en heksejagt på de offentligt ansatte.

Kl. 19:15

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 19:15

Marianne Jelved (RV):
Hr. Troels Lund Poulsen mener, at alt er i orden for børnene i asylcentrene i Danmark. Her vil jeg bare henvise til en artikel i Politiken den 22. september i år, hvor Røde Kors' generalsekretær i Danmark, Jørgen Poulsen, dementerer det, som hr. Troels Lund Poulsen lige har sagt fra talerstolen.

Statsministeren, som jo også er formand for Venstre, bryster sig af, at Danmark er blevet verdensmester i demokrati. Det glemmer Venstre og statsministeren bare at sige, når 15-årige unge

gang på gang bliver kåret som verdensmestre i demokrati i PISA-undersøgelsen. Nu er det bare sådan, at Danmark år efter år har ligget i toppen i Verdensbankens undersøgelser, så det er der sådan set ikke noget nyt i.

Derfor tilspørger jeg nu Venstres ordfører: Hvordan synes hr. Troels Lund Poulsen selv det går med verdensmesterskaberne? UNHCR kritiserer i 2002 den nye udlændingelov, specielt starthjælp, indskrænkning af flygtningebegrebet, og at flygtninge skal vente 7 år, før de kan få permanent opholdstilladelse. I 2004 kritiserer Europarådets menneskerettighedskommissær Danmarks udlændingepolitik og familiesammenføringsregler rigtig kraftigt. I november 2004 konkluderer FN's komité for økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, at 24-års-reglen strider mod retten til et familieliv, og der er også en kritik af tilknytningskrav og starthjælp. I januar 2005 fastholder UNHCR, at starthjælpen er i strid med FN's flygtningekonvention. I januar 2005 fastslår FN's Menneskerettighedskommission, at Danmark har handlet i strid med de internationale konventioner ved at udvise en ugander, som risikerer tortur og forfølgelse i hjemlandet. Osv.

Hvordan synes hr. Troels Lund Poulsen selv det går med Danmarks verdensmesterskaber?

Kl. 19:17

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:18

Troels Lund Poulsen (V):
Det var jo et kort spørgsmål, som jeg helt sikkert kan nå at svare på! Jeg bliver selvfølgelig en smule beæret over, at fru Marianne Jelved starter sin sætning med til at tilspørge mig, for det kunne der jo ligge mange spændende ting i. Jeg går ikke ud fra, at der er et frieri på vej fra Det Radikale Venstre, ellers ville det i hvert fald være spændende, nye politiske tanker.

Alle de gode undersøgelser, hvor vi bliver kåret som verdensmestre, er alt sammen noget, som vi kan glæde os over. Jeg ved jo, at fru Marianne Jelved har et lyst sind, og hun er selvfølgelig også glad for, at vi får nogle gode resultater.

Vedrørende asylbørnene: Jeg har jo flere gange sagt, at jeg synes bestemt ikke, at det er nogle særlig rare billeder, som vi får præsenteret. Jeg synes, at det er en trist situation. Men jeg må altså også slå fast, at vi ser en situation, hvor vi har med afviste asylansøgere at gøre, som ikke kan få asyl i Danmark. Jeg må så bare sige, at den politik, som fru Marianne Jelved og hendes parti har, som går ud på, at man skal give folk opholdstilladelse, hvis de bare sidder lang tid nok i et asylcenter, deler jeg ikke. Jeg mener, at det vil være forkert, for jeg mener, at det vil gå ud over dem, der virkelig har brug for at få asyl i Danmark, som får tilkendt asyl. Derfor synes jeg ikke, at det er den model, man skal anvende.

Kl. 19:19

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 19:19

Marianne Jelved (RV):
Men Det Radikale Venstre er enig med Venstre og hermed også med hr. Troels Lund Poulsen i, at afviste asylansøgere skal hjem. Men de kommer jo ikke hjem. Regeringen sætter dem jo ikke på en flyver og sender dem hjem. Det er jo det, der er hele pointen i den diskussion, som vi har herhjemme. Det forbigår Venstre fuldstændig og totalt lige fra statsministeren til ordføreren, fordi de af mange forskellige grunde ikke kan sendes hjem.

Danmark har stadig væk, uanset at deres forældre har fået afvist at få asyl, et ansvar for de børn, som sidder i asylcentrene. Det ansvar tager Venstre ikke på sig. Statsministeren taler om værdikamp, demokrati, og jeg ved ikke hvad, men der sker ikke noget for dem, der er de mest magtesløse i det her land, nemlig de børn, som ufrivilligt sidder i asylcentrene og lider.

Derfor spørger jeg igen, og tilspørger gerne hr. Troels Lund Poulsen, for jeg mener, at der er basis for at ændre politik: Hvordan synes hr. Troels Lund Poulsen selv at det går?

Kl. 19:20

Første næstformand (Svend Auken):
Nu er det i hvert fald ham, der svarer.

Kl. 19:20

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg synes faktisk, at vi gør en indsats, som vi kan være bekendt. Vi gør alt, hvad der står i vores magt, for at sikre børnene nogle bedre vilkår. Det jo bl.a. også derfor – jeg vil nu sige det for syvende gang – at vi i 2007 har afsat 50 mio. kr., for at sikre dem nogle bedre vilkår, for at sikre, at børnene får det bedre.

Men hele den præmis, som fru Marianne Jelved vil bygge op, og som er den, som den radikale udlændingepolitik baserer sig på, nemlig at man bare skal give opholdstilladelse, hvis folk har været her i en bestemt periode, deler Venstre ikke. Den er forkert, og det er ikke den model, der skal bringes i anvendelse. Det nytter ikke noget, at man, når man har fået Flygtningenæv-

nets afgørelse om, at man ikke kan få ophold i Danmark, hvis man er her i lang tid nok, kommer i den situation, at man får en opholdstilladelse. Jeg synes, at det går ud over dem, som reelt har brug for at få asyl, og som Flygtningenævnet vurderer skal have asyl.

Kl. 19:21

Første næstformand (Svend Auken):
Tak til ordføreren. Og vi går videre i ordførerrækken, og nu er det fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 19:21

(Ordfører)
Helle Thorning-Schmidt (S):
Den debat, vi har i Folketingets åbningsuge, er jo altid noget særligt. Det er på mange måder en demokratisk højtid; vi bryder meninger, og det er jo alt sammen godt.

Men det er jo også sådan en dag som i dag, man virkelig får blik for, at der er et valg i dansk politik, og i hele den her kamp om ord og kamp på tal, som har udspillet sig i dag, så kan man jo nogle gange frygte, at vi helt mister forbindelsen til livet uden for Christiansborg.

Men når det gælder de klare alternativer, så synes jeg, at vi i dag kan se, at der er to alternativer i dansk politik.

På den ene side har vi det gamle VKO-flertal med en politik og en retorik, som vi kender ud og ind; med en klar og konstant afstand mellem det, der siges, og det, der gøres; med en konsekvent blokpolitik; med skattelettelser som førsteprioritet og historisk lave vækstrater i den offentlige sektor; med voksende ulighed og en konsekvent nedprioritering af miljøpolitikken.

På den anden side har vi et alternativ, hvor vi har mulighed for at prioritere velfærd over skattelettelser; vi har mulighed for at give borgerne klare rettigheder til velfærd i de sammenhænge, der er mest afgørende for deres liv; vi har mulighed for at gøre Danmark til verdens førende nation, når det handler om klima og miljø; vi kan rydde op i den økonomiske fattigdom i Danmark og give alle lige muligheder i Danmark; og vi kan samarbejde bredt i Folketinget, når det gælder om at skabe en grøn, fuldt finansieret skattereform med en retfærdig fordelingsprofil.

Så har vi også mulighed for – det må vi også konstatere i dag – at videreføre en stram udlændingepolitik uden at udsætte de flygtninge, særlig de flygtninge, der har børn, for en behandling, som bryder mennesker ned frem for at gøre det modsatte. Og hvad enten nu folketingsvalget kommer tidligt eller sent, så synes jeg da, at vi skal glæde os over på tværs af de uenigheder, vi så har, at der stadig er forskel i dansk politik.

Men når det gælder det politiske arbejde, som vi nu lægger op til her, så synes jeg, at der er grund til at være bekymret for den kommende sæson, og det har jeg også sagt i min første tale. Der er simpelt hen for meget, der ikke er styr på i den kommende sæson; jeg synes, jeg mangler ledelse i forbindelse med de problemer, vi ser foran os.

Hvad kan det være for problemer? Ja, vi ved, at den velfærd, vi har ude i kommunerne og regionerne, er presset, og det er, som om et flertal her i Folketinget ignorerer, at der er konkrete problemer ude i både kommuner og regioner. De siger det alle sammen; regionsborgmestre, borgmestre i kommunerne siger det alle sammen, men det er, som om det ikke trænger herind.

Alligevel kan de ikke se frem til forbedringer, det skal de overhovedet ikke gøre sig nogen forhåbninger om. Tværtimod, der er indgreb på vej over for kommunerne. Vi har ikke kunnet få bekræftet her i dag, at der ikke kommer et indgreb, som vil tvinge kommunerne til at genåbne budgetterne og gennemtvinge besparelser, præcis som sidste år.

Vi ved, at der er store rekrutteringsproblemer i den offentlige sektor, og vi ved også, at mennesker, der arbejder i den offentlige sektor på de gældende vilkår, rent ud sagt stemmer med fødderne og er på vej til at flygte fra den offentlige sektor, og vi ved også, at det kan betyde, at vi får kæmpestore problemer efter nytår, når overenskomstforhandlingerne skal afsluttes, problemer, der ligger foran os, som vi ikke løser.

Regeringen nægter at gå i gang med en lønreform, en lønreform, som måske kunne sætte fokus på, hvad det er for nogle problemer, der er i den offentlige sektor, også når det handler om aflønning. Og vi kan også se, at når regeringen nu igen har valgt VKO-flertallet frem for at gå imod skattelettelser, så bliver det jo også meget vanskeligt, hvis man skal følge regeringens økonomiske plan, at gennemføre en egentlig lønreform.

Vi ved også, at de globale klimaforandringer er så store, er dybt alvorlige. Vi ved, at de er menneskeskabte, og alligevel forpasser vi en chance til at gøre noget. Vi har opgivet i Danmark at føre en aktiv klima- og miljøpolitik, og vi forurener i øjeblikket mere end det, vi har forpligtet os til.

Endelig – og det kan måske være det allermest bekymrende – ved vi også, at der er en reel risiko for et økonomisk tilbageslag i Danmark, fordi vi i øjeblikket er i færd med at hælde milliarder ud i ufinansierede skattelettelser. Det er ikke kun mig, der siger det, det siger både overvismanden og også nationalbankdirektøren, som begge har advaret imod regeringens økonomiske politik. Alligevel kører VKO-flertallet videre med skattelettelser, som ingen har bedt om, og som økonomer siger ikke har nogen som helst positiv effekt på arbejdsudbuddet.

Kl. 19:26

Rækken af de problemer, der tårner sig op, er ganske enkelt alt for lang og for bekymrende. Det er jo ikke, fordi vi ikke har muligheder for at løse dem. Det har vi, der er masser af muligheder for at løse de her problemer. Vi kunne, hvis bare vi valgte at lade være med at give de skattelettelser, man nu er blevet enig om, gå i gang med hele min lange liste, og det kunne vi have gjort helt fra starten.

Så har vi også haft en statsminister på talerstolen i dag, og man kan sige, at det giver anledning til en lille kommentar til den retoriske side af vores debat i dag. Som et af de store dagblade har konstateret, er statsministeren så tilfreds med sin egen form, at han simpelt hen har opgivet enhver fornyelse. Det er jo på lange stræk den samme tale, vi får igen og igen år efter år. Jeg havde sådan en fornemmelse af at have været der før, både da jeg hørte den politiske ordfører, og da jeg hørte statsministeren stå heroppe og tale om den socialdemokratiske skattepolitik.

Jeg har lyst til at sige både til statsministeren og til hr. Troels Lund Poulsen: Kom videre, kom ud sammen med os andre! Der er nye toner fra Socialdemokratiet. Jeg synes, det er meget, meget tungt at skulle høre på den samme sang igen og igen og igen.

Vi må også konstatere, at der er et meget fjernt blik både hos statsministeren og hos den politiske ordfører fra Venstre, når vi begynder at tale om asylbørnene. Så kommer der igen en lang historie om, at man har ofret et antal millioner på at forbedre forholdene, men det, der er det virkelige spørgsmål, er, at der i øjeblikket sidder nogle mennesker i landets asylcentre – 200 af dem er børn – som rent faktisk ikke har udsigt til at bo andre steder end i de asylcentre, og regeringen synes at være helt ligeglad med det.

I det hele taget synes jeg, at den debat, vi har haft i dag, viser, at der er en risiko ved at gentage det samme år efter år. Risikoen er, at man glemmer at se tingene udefra. Man har de her tal og de her beløb, som man hele tiden slynger ud, og man undlader at se på den virkelighed, som borgerne oplever. Jeg tror, at det i virkeligheden kan blive et meget stort problem, at regeringen befinder sig med sine tal på Christiansborg og ikke lytter til den virkelighed, der er derude. I virkeligheden tror jeg, at det er den største trussel mod det gamle flertal.

Jeg tror, der er mange, mange mennesker, der spørger sig selv: Kommer statsministeren ikke nogle gange herud? Oplever han ikke skidtet på landets hospitaler, oplever han ikke de her ventelister, og kender han ikke nogen, som er utilfredse med den service, de får i den offentlige sektor? Kender han ikke nogen, der er utilfredse med lukkedage i offentlige institutioner? Kender statsministeren ikke nogen, som har den samme utilfredshed som den, vi kender?

Så mangel på kontakt med virkeligheden, gentagelsen, der kommer år efter år – jeg tror, det vil være nok til at gøre mennesker meget trætte. Jeg tror, der efterhånden er mange, der spørger, om det ikke er tid til både at få en ny tale og generelt få forandring i dansk politik.

Kl. 19:29

Første næstformand (Svend Auken):
Der er rigtig mange, der har bedt om korte bemærkninger til den socialdemokratiske ordfører. Og jeg er nødt til at sige, at vi altså kun har 25 minutter. Vi tager dem i den rækkefølge, som jeg ser folk bede om ordet i – og med skyldig hensyntagen til, at partierne bliver repræsenteret. Jeg skal nok læse alle dem op, der har bedt om ordet.

Hr. Abbas Razvi var den første, og så hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Pia Christmas-Møller, fru Gitte Lillelund Bech, fru Inger Støjberg, hr. Søren Espersen, hr. Christian Wedell-Neergaard, hr. Jens Hald Madsen, hr. Martin Henriksen, hr. Torsten Schack Pedersen, hr. Ulrik Kragh, fru Ellen Trane Nørby. Og hvis nogen er blevet overset, og de alligevel ikke får ordet, beder jeg om undskyldning.

Vi starter med hr. Abbas Razvi, værsgo.

Kl. 19:30

Abbas Razvi (RV):
Det er svært at tale efter sådan en god middag, som vi alle har spist, forhåbentlig også fru Helle Thorning-Schmidt. Der var jo et element af frihed. Jeg kunne vælge at spise det, jeg ville. Der var ikke nogen, der sagde til mig: Nu skal du til-

passe dig vores madtradition og spise det, vi andre spiser.

Det undrer mig meget, at fru Helle Thorning-Schmidt i sin partiledertale sagde, at etniske minoriteter ikke skal have positiv særbehandling; i børnehaverne og institutionerne har man en madkultur, og denne madkultur skal gælde alle. Sagt med andre ord: Hvis folk f.eks. ikke spiser svinekød, må de opdrages/tvinges til at spise, som de andre spiser. Og hvis de ikke vil det, må de sidde med deres medbragte madpakker og fedte med dem.

Hvor er demokratiet henne i denne henseende? Et demokrati må være et sted, som har gjort mig til demokrat, og som er inkluderende med plads til forskellighed og ikke ekskluderende. Hvis et demokrati ikke tager hensyn til sine mindretal, bliver det reduceret til et flertalsdiktatur.

Derfor stiller jeg et meget simpelt spørgsmål: Hvor er vi henne, hvis man skal tvinges ind i en madkultur, som tilfældigvis siges at være madkulturen i landet? Jeg har masser af danske venner og bekendte, sågar en dansk familie, og vores kultur er meget blandet: Man spiser vegetarmad, man spiser svinekød, man spiser så meget andet. Og vi har det så godt, fordi vi alle kan være der og synes, at der er plads til os. I det øjeblik, man negligerer andres behov osv., er det ikke noget demokrati.

Kl. 19:32

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 19:32

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg synes selvfølgelig, vi skal have et samfund, hvor vi alle sammen kan være. Men jeg synes ikke, at det er rimeligt, at man i en dansk børnehave skal skifte madkultur, fordi der er nogle børn, som af en eller anden grund ikke spiser noget bestemt. Der kan også være børn, som er vegetarer, der kan være børn, som ikke kan lide oksekød, der kan være forskellige ting, som børn ikke kan lide.

Men jeg mener faktisk, at man selvfølgelig skal finde en lempelig ordning, hvor de børn, som ikke spiser svinekød, selvfølgelig ikke behøver at spise svinekød de dage, hvor det er der. Men selvfølgelig skal man fortsætte med en helt almindelig madkultur i danske børnehaver. For jeg må bare spørge: Hvor stopper det? Skal man så heller ikke tage på lejrskole sammen? Skal man ikke have gymnastik sammen? Selvfølgelig skal man fortsætte den gode kultur, vi har i Danmark, både hvad angår madkultur og andre former for almindeligt kulturelt samvær.

Kl. 19:33

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Abbas Razvi for en kort bemærkning.

Kl. 19:33

Abbas Razvi (RV):
Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at der ikke skal være plads til, at alle kan være med på lejrskoleture osv. Det eneste, jeg siger, er, at vi skal skabe rummelighed og inkludere alle. Jeg har på intet tidspunkt sagt, at etniske danskere skal spise det samme som nydanskerne. Lad folk spise, hvad de har lyst til, så kan jeg ikke se, at der er noget problem. Lad os være et åbent demokrati, hvor der er plads til alle, og hvor alle kan bevare i hvert fald de fundamentale behov og tilfredsstille dem på en eller anden måde.

Kl. 19:34

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:34

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg må bare konstatere, at vi er uenige. Jeg mener, at man i danske børnehaver skal fortsætte med at spise et godt sundt måltid mad ud fra danske madvaner. Man kan selvfølgelig lade sig inspirere af andre kulturer og andre landes madvaner, det synes jeg altid er en god idé. Men det kan ikke være sådan, at et mindretal skal bestemme, at der f.eks. ikke kan spises svinekød i en dansk børnehave.

Kl. 19:34

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 19:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Jeg hørte fru Helle Thorning-Schmidt sige i sit indlæg, at hun manglede ledelse, og derfor forstår jeg egentlig godt, at jeg straks kunne se på Socialdemokratiets gruppeformand, hr. Carsten Hansen, at han sad lidt uroligt på stolen. Men det var slet ikke det, jeg ville tale om, det kunne jeg bare observere her fra min stol. Så synes jeg lige, jeg ville sige det, for det, jeg egentlig ville tage fat på, jo var, at for 2 år siden mente Socialdemokratiet, at der skulle ske lettelser i topskatten. Nu mener man noget andet. Indtil for nylig var man tilhænger af skattestoppet; på kongressen valgte man så at tale imod skattestoppet; nu er man så tilhænger igen, i hvert fald vil man gå til valg på det, og så vil man alligevel i næste valgperiode lave en skattereform, og man ikke

vil fortælle, hvad den skal indeholde, fordi der først skal sidde en kommission, der skal arbejde med det, og det giver alt sammen et lidt forvirrende billede.

Det gør det også med det punkt, jeg så ville spørge om, nemlig arbejdsmarkedsbidraget. For arbejdsmarkedsbidraget stod Socialdemokraterne jo i 1990'erne for skulle sættes ned, når ledigheden faldt og der var brug for færre penge i Arbejdsmarkedsfonden. Jeg vil bare bede fru Helle Thorning-Schmidt bekræfte, at man faktisk indtil for ganske nylig havde samme holdning, som man havde i 1990'erne, nemlig at loven skulle følges, og når udgifterne blev færre fra Arbejdsmarkedsfonden, så skulle indtægterne også blive færre, og danskerne skulle betale mindre i bruttoskat.

Kl. 19:36

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 19:36

Helle Thorning-Schmidt (S):
Jeg tror, jeg vil gå direkte til spørgsmålet. Der kommer sikkert andre om skat lige om lidt. I forhold til arbejdsmarkedsbidraget vil jeg gerne sige helt klart og tydeligt, at vi allerede i foråret kom med en uformel henvendelse til finansministeren, hvor vi sagde, at vi faktisk godt mente, man kunne aflyse den lettelse i arbejdsmarkedsbidraget. For vi har ingen problemer med, at man, 14 år efter man har vedtaget en lov, i en tid hvor vi har højkonjunktur, og hvor vi bestemt ikke har hverken behov, eller der er nogle, der beder om skattelettelser, aflyste den skattelettelse. Og jeg forstår stadig ikke, at Dansk Folkeparti synes, at det er så fantastisk at finansiere en skattelettelse ved at aflyse en anden skattelettelse. Man kunne bare have ladet være med at give den skattelettelse. Det havde været så nemt som ingenting. Et flertal kunne naturligvis sagtens have foretaget den beslutning, fordi det ikke passer til den økonomiske situation, vi har i øjeblikket.

Kl. 19:36

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 19:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Jeg kan godt forstå, der kan ske meget på 14 år. Fra det tidspunkt, hvor man vil udstede en hundrede procents garanti, som hr. Mogens Lykketoft sagde tilbage i starten af 1990'erne, kan der selvfølgelig være sket meget til nu. Men jeg vil sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at stor var min forbavselse, da jeg jo som formand for Finansudvalget i november måned sidste år blev anmodet fra to partier herinde, Socialdemokratiet og Enhedslisten, om, at der blev indkaldt til et samråd i Finansudvalget med finansministeren med krav om, at man fik sat på dagsordenen, at bidraget til Arbejdsmarkedsfonden skulle sættes ned. Danskerne havde krav på den skattelettelse, den lettelse i bruttoskatten, som var blevet lovet. Hr. Klaus Hækkerup, som er Socialdemokratiets medlem i Finansudvalget, sagde: »Loven er klar, den må regeringen følge. Det er lønmodtagernes penge.«

Så spørger jeg bare: Hvordan kan man lave så stor en kolbøtte fra november sidste år og til i foråret i år, hvor man åbenbart meddeler – det vidste jeg ikke noget om – regeringen: Lad være med at følge vores eget krav fra for få måneder siden, nu mener vi lige pludselig noget helt andet?

Kl. 19:38

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:38

Helle Thorning-Schmidt (S):
Det, som jeg synes man skal lægge til grund, er, at Socialdemokraterne fra foråret har sagt helt åbent, at vi synes, vi skulle annullere den skattelettelse, fordi det ikke er det, Danmark har behov for. Danmark har ikke behov for en skattelettelse i en tid, hvor vi mangler arbejdskraft og vi har en stor risiko for overophedning. Det siger ikke kun jeg. Det siger også de økonomiske eksperter. Så det er ganske enkelt det, der ligger til grund. Men jeg er til gengæld glad for, at hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg nu er enige om, at man selvfølgelig efter 14 år kan tage en ny beslutning om en lov, man har vedtaget for 14 år siden. Det er jeg meget glad for at vi er blevet enige om i aften.

Kl. 19:38

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 19:38

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg kan forstå, at den nye socialdemokratiske formand fortsætter den socialdemokratiske disciplin i løftebrud, som blev lagt med hr. Nyrup Rasmussen, da han var statsminister, i forhold til pensionisterne, hvor han sagde, at folkepensionens grundbeløb er det urokkelige fundament bag enhver pensionsopsparing i dette land, og inden et halvt år var gået, havde han ændret på netop – ja, kan man gætte det? – folkepensio-

nensgrundbeløb. Og sådan fortsatte det med efterlønsgaranti og lignende.

Nu senest har man altså ingen problemer med at løbe fra et løfte omkring arbejdsmarkedsbidraget. Vi må bare tage til efterretning, at Socialdemokraternes ord ikke holder så forfærdelig længe, og at deres løfter i virkeligheden ikke er det papir værd, de er skrevet på.

Alligevel vil jeg gerne spørge til Socialdemokraternes holdning til regeringens udspil på skatteområdet og i forhold til kvalitetsreformen. Jeg havde den fornøjelse at være i debat i Deadline med en fremtrædende socialdemokrat, nemlig fru Mette Frederiksen, den dag, vi offentliggjorde de to store udspil, og da journalisten spurgte, om der ikke var noget i de to udspil, som Socialdemokraterne kunne være positive over for, var svaret blankt nej. Fru Mette Frederiksen kunne under ingen omstændigheder støtte noget som helst ...

Kl. 19:39

Første næstformand (Svend Auken):
Ja ...

Kl. 19:39

Pia Christmas-Møller (KF):
Kan fru Helle Thorning-Schmidt sige her fra Folketingets talerstol, at Socialdemokratiet vil stemme nej til indeksering af energiafgifterne, og kan fru Helle Thorning-Schmidt sige, at man vil stemme nej til, at vi nu vil gøre op med lukkedagene i daginstitutionerne?

Kl. 19:40

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 19:40

Helle Thorning-Schmidt (S):
Vi vil stemme for indeksering af energiafgifterne. Det har vi også selv med i vores finanslovforslag. Men hvor regeringen vil bruge indekseringen af energiafgifterne til at give en skattelettelse til de rige, vil vi sikre, at pengene føres tilbage til borgerne i form af bedre kollektiv trafik og også direkte tilbage til pensionisterne. Så indeksering af energiafgifterne synes vi er en udmærket idé, særlig hvis pengene føres tilbage til pensionisterne og til den kollektive trafik.

I forhold til lukkedage kunne jeg godt, inden jeg kan sige ja eller nej til, om vi synes, det er et godt forslag, tænke mig at vide: Hvad menes der egentlig med, at vi skal have en standard om, at vi ikke skal have lukkedage på almindelige hverdage? Det kunne jeg godt tænke mig at vide. Jeg kan besvare spørgsmålet, når fru Pia Christmas-Møller har svaret på det, og selvfølgelig også fortalt, hvad det koster, for det står der heller ikke noget om i regeringens kvalitetsreformoplæg.

Kl. 19:41

Første næstformand (Svend Auken):
Jeg er nødt til at sige, at fru Pia Christmas-Møller kun har ét indlæg til. Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 19:41

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg vil senere svare på fru Helle Thorning-Schmidts spørgsmål, men lige nu er det altså fru Helle Thorning-Schmidts opgave at svare på mine spørgsmål.

Jeg vil gerne spørge, hvordan det her svar om indeksering af energiafgifter hænger sammen med det, fru Helle Thorning-Schmidt sagde for et øjeblik siden i debatten i dag, nemlig at Socialdemokratiet står last og brast med skattestoppet. Hvordan hænger det lige sammen? Nu vil man altså gerne sætte en skat op, men man vil ikke sætte en anden skat ned. Det er direkte i konflikt med skattestoppet, som fru Thorning-Schmidt tidligere i dag på et spørgsmål fra mig har sagt at man støtter – i hvert fald frem til næste valgdag.

Kl. 19:41

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:41

Helle Thorning-Schmidt (S):
Vi vil indeksere energiafgifterne, det vil De Konservative også. Regeringen og Dansk Folkeparti vil bruge det til at betale for en skattelettelse til de allermest velstående danskere, vi vil bruge pengene til at føre tilbage til borgerne dels i form af tilbageløb til pensionisterne, dels i form af billigere takster i den kollektive trafik.

Socialdemokraterne går til valg på skattestoppet. Det eneste, der kan ophæve det, er en skattereform med deltagelse af et af de tre store partier.

Kl. 19:42

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Inger Støjberg.

Kl. 19:42

Inger Beinov Støjberg (V):
Jeg kunne forstå, at Socialdemokraterne nu arbejder på en skattereform. Fru Helle Thorning-Schmidt har jo også flere gange her sagt, at alt er i spil i en skattereform. Og jeg må bare sige til fru Helle Thorning-Schmidt, at jeg unægtelig bliver meget nervøs, når alt er i spil, når det gælder skat og Socialdemokraterne.

Det, der interesserer mig en smule, er boligskatterne. Det er nemlig sådan, at hr. John Dyrby Paulsen, altså Socialdemokraternes skatteordfører, siger i Børsen i dag, at man ikke vil gå ind og pille ved boligskatterne for dem, der lige har købt hus. Altså, forudsætningerne skal ikke ændres for nye husejere. Hvornår er man ny husejer?

Kl. 19:43

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:43

Helle Thorning-Schmidt (S):
Hvordan kan det være så utrolig svært for de dygtige medlemmer i højre side af salen at forstå, at Socialdemokraterne meget tydeligt har sagt: Vi ønsker ikke at hæve skatterne. Vi ønsker, at skattestoppet skal bevares, indtil den dag vi har et bredt flertal i Folketinget, hvori et af de tre store borgerlige partier er med. Nu har jeg sagt det mindst ti gange fra Folketingets talerstol. Det vil sige, at Dansk Folkeparti, De Konservative eller Venstre jo sådan set har veto til at bestemme, om vi skal ændre i skattepolitikken i dette land.

Jeg forstår ganske enkelt ikke, at det er så svært at forstå det, jeg siger, for det er meget, meget enkelt.

Kl. 19:44

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 19:44

Inger Beinov Støjberg (V):
Jeg vil unægtelig være meget, meget taknemlig, hvis fru Helle Thorning-Schmidt ville svare på mit spørgsmål: Hvornår er man ny husejer? Er det efter 1 år, man er ny husejer? Får man så ikke forudsætningerne for boligskatten ændret? Eller er det 2 år, eller er det 3 år?

Man må jo kunne sætte et årstal på, når det er sådan, at partiets egen skatteordfører siger, at nye husejere godt kan føle sig sikre. Alle andre skal så ikke føle sig sikre. For dem hæver vi sandsynligvis boligskatterne. Hvis man ser, hvordan folketingsgruppen har svaret, ser man, at der jo er en stor villighed til at hæve boligskatterne.

Men hvornår er man ny husejer? Er det 1 år, er det 2 år, er det 3 år? Hvem kan vide sig sikker, og hvem kan ikke vide sig sikker?

Kl. 19:44

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:45

Helle Thorning-Schmidt (S):
Vi hæver ikke boligskatterne, medmindre et af de tre store borgerlige partier er med i den aftale.

Når vi har sagt klart og tydeligt, at vi gerne vil have en skattereform, er det jo netop, fordi vi gerne vil have en aftale bredt i Folketinget. Det vil så også sige, at vi er nødt til at have et af de tre store partier med i den aftale.

Så fru Inger Støjberg kan være ganske rolig, hun kan sove trygt om natten. Det er ikke Socialdemokraterne, der lægger en stigning af boligskatterne på bordet i de forhandlinger. I øvrigt kan det slet ikke lade sig gøre at ende med et resultat der, uden at V, K eller DF er med.

Kl. 19:45

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 19:45

Gitte Lillelund Bech (V):
Vil fru Helle Thorning-Schmidt sige, at ikke alt er i spil? Nu er det sådan, i hvert fald når vi arbejder i Venstre, at vi har en skatteordfører, og han udtaler sig om skattespørgsmål. Jeg formoder også, at man arbejder sådan i Socialdemokratiet. Når Socialdemokraterne har en skatteordfører, der udtaler sig om skattespørgsmål – hvad hr. John Dyrby Paulsen jo har gjort i Børsen i dag – må man altså også tro på og stole på, at han tegner Socialdemokraternes skattepolitik. Hr. John Dyrby Paulsen siger ikke mindre end fire gange, at alt er i spil i en skattereform.

Derfor har jeg meget, meget vanskeligt ved at forstå fru Helle Thorning-Schmidts garanti om, at man overhovedet ikke rører ved boligskatten, når alt samtidig er i spil. Kan fru Thorning-Schmidt så måske ikke uddybe, hvad der ellers ikke er i spil?

Kl. 19:46

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:46

Helle Thorning-Schmidt (S):
Den eneste undskyldning, jeg kan finde, for, at fru Gitte Lillelund Bech ikke har forstået det, jeg sagde, er, at hun talte med fru Inger Støjberg før. Jeg har jo netop sagt, at vi kun kan ændre boligskatten, hvis et af de tre store borgerlige partier er med. Og når hr. John Dyrby Paulsen klart siger, at alt kan være i spil, er det jo netop, fordi vi ønsker at få en skattereform. Derfor udelukker vi heller ikke på forhånd nogen eller noget emne.

Men vi har også sagt tydeligt, at det ikke er Socialdemokraternes kop te at brandskatte boligejerne. Det er faktisk ikke vores kop te overhovedet at beskatte dem særlig meget hårdere eller hårdt i det hele taget, og derfor er det ikke noget, vi kommer ind til bordet med.

Kl. 19:47

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 19:47

Gitte Lillelund Bech (V):
Nu er det sådan, at vi faktisk er nogle, der godt kan multitaske. Derfor hørte jeg udmærket fru Helle Thorning-Schmidts svar.

Jeg undrer mig stadig væk over, hvis alt er i spil, at boligskatten så alligevel ikke er i spil ifølge fru Helle Thorning-Schmidt. Men hvis det nu skulle være sådan, at andre bringer boligskatten i spil, er den alligevel i spil. Det er jo det, fru Helle Thorning-Schmidt siger fra talerstolen.

Derfor må jeg bare bede fru Thorning-Schmidt om et svar: Kan fru Helle Thorning-Schmidt give en garanti for, at Socialdemokraterne på intet tidspunkt vil røre ved boligskatten for nogen af boligejerne?

Kl. 19:47

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:47

Helle Thorning-Schmidt (S):
Socialdemokraterne bringer ikke forhøjelse af boligskatterne ind til forhandlingsbordet om en eventuel skattereform. Boligskatterne kan kun ændres som led i en samlet skattereform, som kun kan vedtages, hvis et af de tre store borgerlige partier er med. Det skulle undre mig, hvis den borgerlige side af dette Folketing ikke har forstået budskabet nu – trods alt.

Kl. 19:48

Første næstformand (Svend Auken):
Så siger vi tak til ordføreren. [Fru Helle Thorning-Schmidt (S): Nå?] Så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører i anden runde.

Kl. 19:48

(Ordfører)
Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg vil da først sige tak for statsministerens besvarelse. Jeg synes, den var udmærket. Jeg havde egentlig planlagt, at jeg bare ville sige til statsministeren, at det var godt med en total afklædning at Socialdemokratiets skattepolitik, men jeg synes egentlig, at det, som fru Helle Thorning-Schmidt gjorde her, var meget, meget bedre, end det statsministeren gjorde. Jeg synes, at det var fuldstændig diffust, og jeg må sige, at vi faktisk sad nede hos os og talte om, at vi følte os fantastisk betydningsfulde. Altså, et af de tre store partier skulle være med til en eventuel skattereform, hvor man skulle beskatte boligejerne.

Jeg må sige til fru Helle Thorning-Schmidt: Det sker ikke med Dansk Folkeparti, og jeg tror egentlig heller ikke, at det sker med V og K. Og hvad er det så egentlig, Socialdemokratiet vil? Jeg må så beklage over for SF, Enhedslisten og De Radikale, som Socialdemokratiet ellers sandsynligvis ville læne sig op ad, at de er totalt uden betydning. Det er et af de tre store borgerlige partier, og jeg må jo bare konstatere, at der iblandt er Dansk Folkeparti. Det er egentlig en sjov fornemmelse, men sådan er det åbenbart.

Bortset fra, at skattepolitikken er blevet diskuteret meget – og det kan jeg sådan set godt forstå, specielt i forhold til Socialdemokratiet, synes jeg, at jeg manglede og stadig væk mangler langt større fokus på den værdidebat, som Dansk Folkeparti først og fremmest lagde an til på vores årsmøde for ca. 3 uger siden, og som statsministeren fulgte op i åbningstalen.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vi fastholder, hvad det er, der ved at ske i Danmark, og at danskerne fortsat skal være stolte af deres land og føle, at de kan tillade sig at være stolte af deres land. Jeg synes, det er lidt beskæmmende, at man skal meget langt ud i forhold til udlændingelovgivningen og folk med anden etnisk baggrund, før man begynder at tage sig sammen.

Vi kan tage et land som Frankrig, som for år tilbage forbød, at kvinder måtte bære tørklæde på eksempelvis uddannelsesinstitutioner. Vi kan tage vores meget indvandrerrige naboland Sverige, hvor man har meget svært ved at diskutere tingene, men hvor Socialdemokratiet i Sverige nu overvejer at stoppe støtten til de religiøse friskoler. Det er sådan noget, som foreløbig kun Dansk Folkeparti står for i Danmark og i Folketinget, og hvor man siger, at det måske var en overvejelse værd, selv om vi erkender, at det er en svær sag. Men det er vel efterhånden blevet sådan, at der i mange af de friskoler altså foregår nogle ting, som er totalt undergravende for det danske samfund. Den diskussion har man i Sverige. I Sverige vil halvdelen af svenskerne forbyde muslimsk slør. Det er jo fantastisk, at man vil det i Sverige, hvor man ellers ikke rigtig har nogen udlændingediskussion. Man vil det ikke i Danmark; det beklager jeg virkelig dybt.

Jeg må så sige, at FN jo et par gange har været draget frem i debatten, meget fra Det Radikale Venstres side, hvor man er meget optaget af, at FN synes, at vi skal have en anderledes lovgivning i visse tilfælde over for vores udlændinge. Man synes, der skal skrides ind i forhold til børn på asylcentre, og Danmark får meget ofte kritik fra visse kontorer inden for FN-systemet. Jeg må altså sige, at det altså er danske politikere og det danske Folketing, der vedtager, hvad der skal ske i Danmark. Det vil jeg ubetinget holde fast i.

Jeg lagde mærke til, at statsministeren i åbningstalen gjorde rede for, at der i FN var vedtaget en resolution, som ville forbyde, at religiøse holdninger blev kritiseret. Selvfølgelig har Danmark sammen med det øvrige EU stemt imod, men det viser jo bare noget af det, der foregår inden for FN-systemet, som jeg ikke synes vi skal være særlig stolte over at være en del af. Vi burde måske på langt mere afgørende vis sætte ind over for, hvad der foregår inden for FN, og ikke bare forsøge at lade os tilpasse, men sige, at det vil vi ganske enkelt ikke finde os i, det vil vi ikke acceptere.

Så har velfærdspolitikken selvfølgelig også været diskuteret meget, det siger sig selv. Det er en debat, som blev lanceret i forbindelse med hele debatten om fokus på den offentlige sektor, og hvor vi nu skal i gang med det store arbejde, det givetvis bliver at få rettet den offentlige sektor op de steder, hvor der er mangler.

Jeg siger, at Dansk Folkeparti glæder sig til den debat, og at vi går positivt ind i arbejdet med en forhåbning om, at vi kan danne det, som nogle partier i Folketinget siger de så gerne vil have, nemlig det brede flertal. Men det betyder jo også, at man skal være langt mere positivt indstillet end det, jeg har oplevet her i dag. Jeg synes ikke, det har været særlig positivt, det, jeg har hørt fra Socialdemokratiet og de øvrige partier. Jeg har stadig en forhåbning om, at der er mange partier, som vil være interesserede i det her, og ikke bare laver en primitiv demonstrationspolitik, som jeg ikke rigtig synes er værdig i forhold til mennesker, der har hjælp behov.

Kl. 19:53

Så vil jeg godt sige noget om en anden ting, der stort set ikke har været diskuteret, det er hele EU-spørgsmålet. Det ærgrer Dansk Folkeparti, at vi ikke kan få en debat i gang om, hvorvidt det er rimeligt eller urimeligt at have en folkeafstemning om den EU-traktat, som skal til diskussion om kort tid. Jeg ved udmærket godt, at de fleste vil sige: Jamen lad os nu lige vente og se, hvad juristerne siger. Min formodning er, at juristerne vil vende tilbage og sige, at rent juridisk er der ikke noget, der kræver, at traktaten skal sendes til folkeafstemning. Men rent traditionelt og i respekt for de danske borgere, som tager EU-spørgsmålet meget, meget alvorligt, mener jeg, vi bør have den folkeafstemning.

Hvorfor mon den danske befolkning, hver evig eneste gang der har været folkeafstemninger, har været det folk i Europa, som har været mest oplyst om, hvad der stod i de forskellige dokumenter, vi har haft folkeafstemning om? Det er selvfølgelig, fordi vi har haft den brede debat; fordi man har taget alle diskussionerne; fordi der har været møder; fordi der har været tv-diskussioner, og fordi spørgsmålene har været vendt i den danske offentlighed. Det mener jeg altså bestemt vi også bør have denne gang, og jeg synes ikke, regeringen skal vige tilbage fra det. Jeg håber, at andre partier måske også vil lægge lidt op til, at det altså er en opgave, vi bør påtage os herindefra, at lægge traktaten ud til en folkeafstemning, så man kan få en grundig diskussion og finde ud af, hvad man mener, og hvad man vil; om vi vil gå videre, eller om vi vil beholde det bestående med hensyn til EU-samarbejdet.

Som sagt vil det, det nok primært kommer til at dreje sig om i den kommende tid, være hele den offentlige sektor, dens strukturer og hvad vi skal gøre. Jeg vil bare afslutningsvis sige, at Dansk Folkeparti naturligvis er interesseret i, at der indgås aftaler, men vi skal naturligvis gøre det på en sådan måde, at vi føler, at det, vi repræsenterer, bliver ordentlig tilgodeset. Men der er ingen afvisning på forhånd, sådan som jeg fornemmer der er lidt af hos de øvrige partier. Vi går konstruktivt ind i arbejdet med et positivt sind og med et håb om, at vi under alle omstændigheder kan danne et flertal og allerhelst et meget bredt flertal.

Kl. 19:55

Første næstformand (Svend Auken):
Ja tak. Jeg gør opmærksom på, at der er 25 minutter til korte bemærkninger, som der også var før til fru Helle Thorning-Schmidt. Selv om tiden en gang imellem går hurtigere end andre gange, er der også 25 minutter nu til fru Pia Kjærsgaard. Og jeg noterer, at klokken er 19.56. Skal vi synkronisere urene og gå i gang med listen.

Det er først hr. Ole Sohn, derefter hr. Jeppe Kofod, hr. Rasmus Prehn, hr. Morten Øster-

gaard, fru Line Barfod og hr. Villy Søvndal. Vi starter med hr. Ole Sohn, værsgo.

Kl. 19:56

Ole Sohn (SF):
Jeg undrer mig lidt over fru Pia Kjærsgaards indlæg. Når man nu har haft et medansvar for velfærdspolitikken gennem 6 år, undrer det mig, at der ikke kom bare én eneste bemærkning om medansvaret for, at hjemmehjælpen til de ældre bliver stadig ringere på grund af skattestoppet, og at kommunernes økonomi i den grad er presset på grund af skattestoppet og udgiftsloftet, som gør at skolerne forfalder, og at hjemmehjælpen bliver dårligere. Det har Dansk Folkeparti et hundrede procent et medansvar for. Er det fordi, man er lidt flov over, at man hele tiden retorisk taler om, at der nu skal gøres noget, samtidig med at man lukker øjnene for det medansvar, man har for det, der er sket?

Kl. 19:57

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:57

Pia Kjærsgaard (DF):
Vi har et medansvar, det er fuldstændig rigtigt, og det ønsker vi overhovedet ikke at lukke øjnene for. Tværtimod omtaler vi det, så ofte vi overhovedet kan komme af sted med det. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti siden 2001 har lavet rigtig mange gode aftaler med regeringen, har været med ved bordet hver evig eneste gang og har været med i stort set samtlige forlig og aftaler. Det samme kan man jo ikke lige præcis sige om SF eller andre partier. Men det har vi, og det har vi det godt med.

Vi har egentlig en fornemmelse af, at den danske befolkning har det på nøjagtig samme måde. Og det kan jeg faktisk dokumentere. Hver evig eneste gang, der er blevet foretaget en analyse af, hvordan folk ser på, hvad der er sket i det danske samfund, har der faktisk været en temmelig reel og solid opbakning til det flertal, som består af Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative – til trods for at der kommer de skræmmekampagner, som hr. Ole Sohn også fremfører nu: at skattestoppet skulle have noget som helst at gøre med det, som hr. Ole Sohn fremhæver her.

Kl. 19:58

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 19:58

Ole Sohn (SF):
Jeg er opmærksom på, at fru Pia Kjærsgaard har det lidt vanskeligt med alfabetet og kombinationen af bogstaver, men jeg var ikke helt klar over, at Dansk Folkeparti også underlægger sig det trylleri, som finansministeren indtil nu har udøvet, og dermed foregøgler, at der kommer flere og flere penge til at sikre en ordentlig velfærd. Jeg har en fornemmelse af, at fru Pia Kjærsgaard godt er opmærksom på, at der faktisk er rimelig stor modstand – om ikke andet blev det synliggjort forleden dag – blandt medarbejderne i den offentlige sektor, som render hurtigere, fordi der er færre medarbejdere, og derfor bliver mere stressede og mere nedslidte, uanset om de arbejder i daginstitutioner, i folkeskoler eller i ældreplejen.

Det er alt sammen noget, Dansk Folkeparti har medansvar for, og det synes jeg man skal stå ved og sige: Ja, vi har valgt at sørge for, at A.P. Møller og Danske Bank kan få nogle skattelettelser, og så må hjemmehjælperne jo holde lidt for. Så må der være lidt færre hjemmehjælpere til de ældre, for de kan ikke få både i pose og i sæk, når der er skattestop. Hvorfor tager man ikke ansvaret og siger: Vi har prioriteret skattelettelserne til A.P. Møller og Danske Bank, frem for at sikre at ældre får en ordentlig omsorg? Det var da mere ærlig snak.

Kl. 19:59

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 19:59

Pia Kjærsgaard (DF):
Vi vedstår, at der er blevet tilført langt flere økonomiske midler, end der er blevet før. Vi vedstår også, at der nogle steder er mangler, som der skal rettes op på – så absolut. Det har vi været ude at sige, og det er jo netop derfor, at vi indgår i arbejdet med kvalitetsreformen. Vi gør det netop for at få rettet op på de ting.

Men jeg kan bare ikke rigtig tage SF's argumentation, som nærmest tilkendegiver, at overalt i Danmark går det bare rigtig, rigtig skidt. Det er jo ikke rigtigt, det er ikke rigtigt. Der er steder, hvor der skal rettes op. Inden for hjemmeplejen er der gamle, som ikke får den pasning og pleje, de skal have, og der er mange steder, hvor vore syge og ældre medborgere har problemer – ja, det er der, men det er jo netop derfor, vi sætter fokus på det nu. Men det, som hr. Ole Sohn og andre fra SF tilkendegiver, er altså ikke korrekt. Det virker nærmest, som om Danmark

er et uland på det sociale område, og det ved hr. Ole Sohn godt ikke er rigtigt.

Kl. 20:00

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 20:00

Jeppe Kofod (S):
Ja tak. Jeg ved godt, at det nogle gange kan være hårdt at være regeringens parlamentariske grundlag. Det er klart. Vi så sidst, at Dansk Folkeparti påstod, de kæmpede for bedre velfærd, men indgik en skatteaftale med regeringen, hvor der bruges 9,5 mia. kr. om året på skattelettelser. Over 10 år er det jo 95 mia. kr., som kunne være brugt til velfærd, men som Dansk Folkeparti nu bruger til skattelettelser.

Det er jo bemærkelsesværdigt, når hr. Kristian Thulesen Dahl for et år siden udtalte, at personskatten ikke bliver nedsat med Dansk Folkepartis stemmer i denne valgperiode. Det står helt klart. Jeg vil gerne se, hvordan Dansk Folkeparti stemmer ved regeringens skattepakke senere på måneden, for de kan jo ikke stemme for, når der sagt noget andet af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Mit spørgsmål går på, hvorvidt Dansk Folkeparti vil sikre nogle ordentlige rettigheder for ældre i ældreplejen i de kommende forhandlinger om en kvalitetsreform. Vil Dansk Folkeparti sikre det? Eller vil man lade sig spise af med regeringens tomme løfter?

Kl. 20:01

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 20:01

Pia Kjærsgaard (DF):
Det er såmænd ikke spor hårdt at være parlamentarisk grundlag, i virkeligheden tror jeg, det er meget, meget hårdere ikke at være det. Jeg tror, det er meget, meget hårdere at være Socialdemokratiet end at være Dansk Folkeparti, det er i hvert fald den opfattelse, jeg også har haft her i dag.

Så kan jeg sige til hr. Jeppe Kofod, at vi naturligvis stemmer for, og hr. Jeppe Kofod ved jo også udmærket godt, at når forslaget kommer til behandling efter efterårsferien, stemmer vi for. Vi har indgået en aftale. Javel, det var ikke noget smukt forløb, det har vi også tilkendegivet, men vi har altså lavet en aftale med regeringen, og vi synes, at den skatteaftale faktisk landede ret godt. Den landede langt bedre end det, som Socialdemokraterne tidligere har været ude med, både med hensyn til arbejdsmarkedsbidraget og de andre ting, som vi lagde ind i den aftale. Vi har faktisk sørget for, at den blev langt mere socialt afbalanceret end det, som Socialdemokratiet lagde frem i sin plan op til folketingsvalget i 2005, og det vil jeg godt minde Socialdemokratiet om. Sådan er det.

Det er vores lod, og det er et lod, vi er glade for, at vi netop er det parti, som sørger for, at tingene lander fornuftigt, i modsætning til Socialdemokratiet.

Kl. 20:02

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Kl. 20:02

Jeppe Kofod (S):
Jamen det er jo en ren tilståelsessag, må jeg sige til fru Pia Kjærsgaard. Man lægger stemmer til at bruge 95 mia. kr. på skattelettelser over de næste 10 år – penge, der kunne være brugt til velfærd, på at løfte ældreplejen.

Så fik jeg desværre ikke noget svar, og det forstår jeg ikke. Det er jo sådan, at fru Pia Kjærsgaard har fået en tingpris for at være meget god til at kommunikere, men jeg fik altså ikke svar på mit spørgsmål om, hvorvidt Dansk Folkeparti vil gå ind i forhandlingerne om kvalitetsreformen og sikre rettigheder for ældre, eller man igen bare vil komme med et valgløfte, som da vi for et år siden så hr. Kristian Thulesen Dahl udtale til Information, at i denne valgperiode bliver personskatten ikke sat ned med Dansk Folkepartis stemmer, det står helt klart. Men nu vil vi her senere på måneden se, at Dansk Folkeparti stemmer for regeringens skatteforslag, og det er da et vælgerbedrag af dimensioner.

Men jeg vil gerne høre: Vil man sikre rettigheder for ældre i kvalitetsreformen?

Kl. 20:03

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:03

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg er ked af, at hr. Jeppe Kofod ikke har været til stede hele dagen her i Folketingssalen, for jeg havde faktisk en diskussion med fru Helle Thorning-Schmidt i den første runde, hvor jeg netop opfordrede fru Helle Thorning-Schmidt og Socialdemokratiet til at gå med og være med til at sikre, at vi måske kan få gennemført nogle af de ting.

Jeg har udmærket set Socialdemokratiets velfærdsrettigheder, og som jeg sagde til fru Thorning-Schmidt, gav vi dem faktisk en positiv

modtagelse. Jeg synes, Socialdemokratiet har nogle problemer med, hvordan de vil få indtægter og udgifter til at hænge sammen, men sidder man med ved forhandlingsbordet, er man simpelt hen nødt til at få det gjort, og så synes jeg, vi måske skulle kigge på, om vi ikke kan få gennemført nogle af de rettigheder, som der kan være god grund til, at ældre mennesker skal have. Men vi bliver altså nødt til at være sammen om det. Det kan ikke nytte noget, at hr. Jeppe Kofod og fru Helle Thorning-Schmidt og andre i Socialdemokratiet, hver evig eneste gang vi har en debat om de her ting, bare kritiserer og kritiserer og kritiserer uden at være med.

Kl. 20:04

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 20:04

Rasmus Prehn (S):
Der tegner sig jo et fantastisk smukt billede af Dansk Folkeparti som et parti, der virkelig lever op til sit ansvar, og som siger: Jamen det er vores lod at sørge for, at tingene lander fornuftigt. Man får oplevelsen af, at det for Dansk Folkeparti er vigtigere at være inde i varmen, være med ved bordet og være med på holdet, end det er at leve op til det, man rent faktisk har lovet.

I de senere år har vi igen og igen hørt Dansk Folkeparti nærmest messe ud, at man ikke vil være med til skattelettelser, og nu hører vi så, at det går man alligevel ind for; man vil alligevel have skattelettelser, selv om man har lovet det modsatte, fordi det er vigtigere at være inde i varmen og være med ved bordet, som fru Pia Kjærsgaard siger. Man kan derfor godt blive alvorligt usikker på, hvorvidt man kan stole på Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaards ord.

Derfor vil jeg gerne høre, om danskerne overhovedet kan regne med Dansk Folkeparti i spørgsmålet om højere løn til offentligt ansatte. Kan man overhovedet regne med det, eller vil det igen være vigtigere at være med ved bordet, inde i varmen? Kan vi stole på, at Dansk Folkeparti ikke igen svigter og løber fra sine løfter [Første næstformand (Svend Auken): Ja ...] og laver en ny aftale med regeringen [Første næstformand (Svend Auken): Ja!] uden forbedringer til bl.a. social- og sundhedsassistenterne?

Kl. 20:05

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:05

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg kan sige til hr. Rasmus Prehn, at det såmænd ikke altid er lige nemt at være inde i varmen, men jeg foretrækker det dog; frem for at sidde totalt ude i kulden vil jeg godt være med inde i varmen og være med til at påvirke tingene.

Hr. Rasmus Prehn spurgte helt specifikt til, hvordan vi så på – jeg tror, hr. Rasmus Prehn mente – lønningerne til de offentligt ansatte, primært til de lavtlønsgrupper, som der er store problemer med at rekruttere til. Hr. Rasmus Prehn ved jo udmærket godt fra vores finanslovforslag, hvordan vi har sat det op. Og der må jeg igen sige til Socialdemokratiet, at det er en svær opgave, og hvis Socialdemokratiet på nogen måde kan være med til at løfte den opgave, vil det være bedre, i stedet for at det er Dansk Folkeparti, der står alene over for Venstre og Konservative, som jo ikke specielt – det må man jo erkende – er opsat på det her.

Kl. 20:06

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 20:06

Rasmus Prehn (S):
Mange af de her ting ville jo være nemmere at realisere, hvis fru Pia Kjærsgaard ikke var så forhippet på at være inde i varmen, at gøre sig til over for regeringen og stemme for de her skattelettelser. Så kunne det måske lade sig gøre med nogle af disse ting.

Men kan vi regne med Dansk Folkeparti i denne sag, når det virkelig gælder? Når nu, som alt tyder på, regeringen ikke vil være med til at hæve lønnen for de offentligt ansatte, kan vi så regne med Dansk Folkeparti? Når finansministeren igen kommer og prøver at indsmigre sig og lokke fru Pia Kjærsgaard med ind i varmen, med ved bordet, med på holdet, kan vi så regne med Dansk Folkeparti, vil man så være parat til at stemme disse ting igennem sammen med Socialdemokratiet?

Kl. 20:07

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 20:07

Pia Kjærsgaard (DF):
Kunne man forestille sig en kvalitetsreform, hvor partierne bag var Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, SF og Enhedslisten? Nej, vel? Det kunne man vist ikke lige. Jeg tror godt, man kunne forestille sig en opbakning til en kvalitetsreform, hvor det var rege-

ringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet eksempelvis. Det tror jeg sagtens man kunne, men det andet er jo fuldstændig ude på fantasiens overdrev. Jeg tror i virkeligheden heller ikke, hr. Rasmus Prehn mener det, når han tænker sig nærmere om.

Det, jeg siger til Socialdemokratiet, er: Kom nu ind, lad være med at gøre det mere besværligt end højst nødvendigt i forhold til de offentligt ansatte, kom med ind og vær med ved forhandlingsbordet, for så kan vi måske være sammen om de her ting.

Kl. 20:07

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 20:07

Morten Østergaard (RV):
Trods min unge alder og korte tid i Folketinget har jeg dog forstået, at Dansk Folkeparti mener at være garanten for, at man får en værdig alderdom, at de syge får behandling, og at der er ligestilling for kvinder. Derfor vil jeg bare gerne fortælle en kort historie om en enkelt irakisk kvinde i et dansk asylcenter. Hun har kronisk leverbetændelse, kommer fra Mellemirak, og situationen er den, at FN siger, at der dér er risiko for at blive tvangsislamiseret, og at der er systematisk brug af voldtægt mod kvinder. Hun er 57 år.

Derfor er mit spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard: Den solidaritet, som Dansk Folkeparti reklamerer med, kunne den ikke gå til en ældre irakisk kvinde, der er kronisk syg, og som alle, tror jeg, er enige om ikke kan få den behandling, som hun har behov for, i Irak, og som kommer fra et område, hvor kvinder risikerer at blive forfulgt? Kunne den solidaritet ikke udstrækkes til hende?

Kl. 20:08

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren, der svarer.

Kl. 20:08

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg tror såmænd, at hr. Morten Østergaard kunne komme med det ene eksempel efter det andet, hvor der, som hr. Morten Østergaard fremlægger det, kan være stor sympati; hvor man synes, at folk har det hårdt, og at det virkelig er barske vilkår.

Men jeg hverken kan eller vil begynde at fortælle her, om vi nu synes, at den her irakiske kvinde lige præcis skal have asyl i Danmark. Det ved hr. Morten Østergaard også godt. Jeg synes egentlig, at man burde bruge sin tid på at se samlet på den danske udlændingelovgivning. Er den reel? Er den ordentlig? Er den fair? I stedet for trækker man det ene eksempel frem efter det andet. Det gør pressen, men jeg synes faktisk, at folketingspolitikere skulle holde sig for gode til det.

Kl. 20:09

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 20:09

Morten Østergaard (RV):
Jeg er et positivt menneske, og derfor vil jeg holde mig til den første del af fru Pia Kjærsgaards svar, som netop gik på, at man også i Dansk Folkeparti kan fatte sympati for de her historier og for de her mennesker, når man kigger på dem enkeltvis. Det er faktisk det, det drejer sig om. Det, der er opgaven, er at sætte mennesket før systemet. Problemet er jo, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, at hvis ikke man vil det, er det nemt at gemme sig bag paragrafferne. Men så skal man ikke hævde, at man besidder solidaritet; så skal man ikke hævde, at man kæmper for ligestilling; så skal man ikke hævde, at man tager sig af ældre og syge mennesker. For det gælder ikke for en lang række mennesker, som i dag er i Danmark. Nogle har været her i både 5 og 10 år. Til dem rækker Dansk Folkepartis påståede danske værdier overhovedet ikke.

Kl. 20:10

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:10

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg tror desværre ikke, at jeg kan komme det nærmere. Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti ligger uendelig langt fra hinanden, nok specielt når det gælder udlændingepolitikken. Det Radikale Venstre måtte påtage sig et meget, meget stort ansvar for den lovgivning, som heldigvis blev ændret i 2001, og som på det tidspunkt red danskerne som en mare. Derfor blev der sat en anden dagsorden. Jeg håber virkelig, at det ikke under nogen omstændigheder vil lykkes Det Radikale Venstre på nogen måde at få ført udlændingelovgivningen tilbage til det, den var før 2001. Men jeg må indrømme, at hr. Morten Østergaard gør en ihærdig indsats, for det er efterhånden det eneste, hr. Morten Østergaard har som sit emne som folketingspolitiker. Jeg synes ikke, det er særlig smagfuldt her i Folketinget at komme op med enkelteksempler, som hr. Morten Østergaard udmærket godt ved jeg hverken kan eller vil tage stilling til.

Kl. 20:11

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 20:11

Line Barfod (EL):
Det er da interessant, hvis Dansk Folkeparti ikke længere vil rejse konkrete sager her i Folketinget.

Nu vil jeg så stille et generelt spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard. Vi har på det seneste hørt en del gøre opmærksom på, at uligheden i Danmark er steget. Den er steget så kraftigt, at vi nu er tilbage på niveauet fra 1965. Socialministeren bekræftede også i spørgetiden i går, at den økonomiske ulighed stiger. Jeg vil gerne høre, hvad Dansk Folkepartis holdning er til, at uligheden er steget så voldsomt, at vi i dag er på niveauet fra 1965.

Vil Dansk Folkeparti komme med konkrete tiltag for at nedbringe uligheden, eller ønsker Dansk Folkeparti tværtimod, at uligheden skal stige, og måske at vi skal tilbage til niveauet fra 1950'erne? Eller hvad er Dansk Folkepartis politik på det område?

Kl. 20:12

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 20:12

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg så godt, at fru Line Barfod havde stillet den nye socialminister det spørgsmål i Folketingssalen i går, og jeg så også godt socialministerens besvarelse. Og der må jeg da erkende, at jeg følte mig meget godt tilfreds med socialministerens besvarelse. Det er ingen hemmelighed, at Dansk Folkeparti nok mange gange har gjort indsigelse mod regeringen på det område.

Jeg synes egentlig, det var helt fint, hvad socialministeren svarede: at det er et emne, der optager hende meget. Og hun vil selvfølgelig her kunne få Dansk Folkeparti med på de initiativer, der skal tages, for der skal ikke være en øget ulighed i Danmark. Der skal være solidaritet, der skal være ligeværd mellem mennesker, og vi skal selvfølgelig forsøge at få hævet de mennesker, som har socialt dårlige levevilkår, og som godt kunne fortjene en bedre tilværelse.

Kl. 20:12

Første næstformand (Svend Auken):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 20:12

Line Barfod (EL):
Betyder det, fru Pia Kjærsgaard siger, at det ikke er Dansk Folkepartis politik, at uligheden skal stige i Danmark? Det var det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er så: Hvis det ikke er Dansk Folkepartis politik, at den økonomiske ulighed i Danmark skal stige, hvorfor stemmer man så for skattelettelser til de rigeste og for nedskæringer til dem, der har færrest penge?

Det sidste spørgsmål er: Hvad vil Dansk Folkeparti helt konkret selv komme med af initiativer for at nedbringe uligheden? Spørgsmålet er altså ikke, hvilke af socialministerens tiltag om bedre skoler osv. man tilslutter sig, men hvad Dansk Folkeparti selv vil komme med af tiltag for at nedbringe uligheden.

Kl. 20:13

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 20:13

Pia Kjærsgaard (DF):
Vi har ikke nogen interesse i, at uligheden skal stige i Danmark, tværtimod. Og jeg må virkelig fuldstændig afvise fru Line Barfods bemærkning om, at vi giver skattelettelser til de rige. Jeg har da aldrig hørt noget lignende. Ved fru Line Barfod slet ikke, hvad skatteaftalen går ud på? Ved fru Line Barfod slet ikke, hvad forårspakken gik ud på? Det ser ikke sådan ud, for det var ikke skattelettelser til de rige. Tværtimod, vil jeg sige til fru Line Barfod, så det må jeg afvise.

Så må jeg sige vedrørende uligheden – for der er jo mange, der beskylder skattestoppet for, at det øger uligheden – at der gør Dansk Folkeparti det, at hver evig eneste gang vi kan indgå en aftale med regeringen, så forsøger vi faktisk at tilgodese de grupper i samfundet, som ikke direkte får gavn af skattestoppet.

Egentlig ærgrer det mig en lillebitte smule med fru Helle Thorning-Schmidts bemærkninger, som jo kom fuldstændig brat her i dag. Det er så også et hint til regeringen om, at jeg synes, den skulle gøre lidt mere ud af skattestoppet. Man kan i hvert fald hundrede procent sikkert regne med, at skulle der ske et regeringsskifte, så ville skatter og afgifter stige i Danmark. Jeg er ikke i tvivl om, at fru Line Barfod og Enhedslisten og SF vil gøre deres til det, men fru Helle Thorning-Schmidt vil altså også. Og så tror jeg faktisk, at uligheden vil blive større.

Kl. 20:14

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning.

Kl. 20:14

Villy Søvndal (SF):
Fru Pia Kjærsgaard sagde tidligere under en af de korte bemærkninger, at der jo havde været et flertal bag den politik, der har hjulpet udviklingen igennem. Det er jo rigtigt på den måde, at det er uomtvisteligt, at der er et flertal af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, og det er lige så ubestrideligt, at man som flertal har retten til at føre sin politik igennem.

Men der er i hvert fald et par steder, hvor jeg tror folk er blevet meget overraskede. Det ene, jeg tror folk er blevet overrasket over, er skatteaftalen. Altså, jeg deltog sammen med fru Pia Kjærsgaard i Debatten på DR 2, lige før aftalen blev indgået, og fru Pia Kjærsgaards sagde, at der først skulle være styr på velfærden, og at der derefter kunne diskuteres skattenedsættelser. Jeg tror simpelt hen, at folk blev overrasket over, at man kan sige sådan noget ganske kort tid, før det skete, og så gå ud og gøre det modsatte.

Fru Pia Kjærsgaard fortsatte så med at sige, at hvis der endelig skulle være skattenedsættelser, skulle de have den modsatte profil af regeringens. Så skulle det være for lavindkomsterne, og de lavtlønnede skulle have den store fordel. Sådan blev det jo ikke.

Jeg vil spørge fru Pia Kjærsgaard: Er der ikke et problem med troværdigheden, når man siger et og gør det modsatte så systematisk?

Kl. 20:16

Første næstformand (Svend Auken):
Ordføreren.

Kl. 20:16

Pia Kjærsgaard (DF):
Hr. Villy Søvndal manipulerer endnu en gang, gør det meget, meget ofte, men gør det i særdeleshed denne gang. Jeg ved helt nøjagtigt, hvad jeg sagde i Debatten, og jeg lagde godt mærke til, at hr. Villy Søvndal også på det tidspunkt manipulerede groft, så groft, at TV-avisen faktisk tog det op bagefter. Men det gav mig så anledning til nøjagtigt at kunne skrive ned, hvad jeg egentlig havde sagt, for jeg vidste godt, at hr. Villy Søvndal ville bruge det. Og jeg vil godt citere mig selv:

Dansk Folkeparti er ikke imod, at folk får en reel lettelse i skatten, det ville være unaturligt. Det mener jeg bestemt ville være rigtigt, hvis der er råderum til det, og hvis man har den offentlige sektor på plads. Derfor beklager jeg virkelig, at regeringen har valgt den omvendte vej. Og nu diskuterer man skat, og så tager man den offentlige sektor bagefter.

Det var præcis det, jeg sagde. Det er Dansk Folkepartis holdning.

Men hr. Villy Søvndal ved jo godt, at der i politik altså også indgås kompromiser. Man er nødt til at få løst tingene, altså man føler, at den aftale, man har indgået, egentlig er o.k. Og det er også min opfattelse, at vælgerne efterfølgende egentlig også synes, den er o.k. Det håber jeg også hr. Villy Søvndal har bemærket. Det er jo ikke sådan, at den har rejst en proteststorm, selv om hr. Villy Søvndal virkelig har forsøgt. Sådan er det nu engang. Men lad være med at manipulere.

Kl. 20:17

Første næstformand (Svend Auken):
Hr. Villy Søvndal for en kort bemærkning.

Kl. 20:17

Villy Søvndal (SF):
Må jeg godt have lov at takke for citatet, som fru Pia Kjærsgaard selv læste op: ... og har den offentlige sektor på plads. Så kan man give skattelettelser.

Det må jo betyde, at fru Pia Kjærsgaards synes, at man har den offentlige sektor på plads. Er det rigtigt forstået, at fru Pia Kjærsgaard i dag synes det på trods af ventelisterne på sygehusgangene på de langtidsmedicinske afdelinger, og på trods af at plejearbejderne nedlægger arbejdet i 78 ud af 98 kommuner? Så er ambitionsniveauet for fru Pia Kjærsgaard opfyldt. Ellers giver det udsagn jo ingen mening.

Så nævnte fru Pia Kjærsgaard, at hun savnede en proteststorm. Jeg ved ikke, hvor fru Pia Kjærsgaard var henne i tirsdags. Den var lige her udenfor, den var rundtomkring i hele Danmark. Der var mellem 100.000 og 140.000 mennesker ude for at sige, at de hellere ville have velfærd end Dansk Folkepartis skattelettelser. Det er da mange.

Kl. 20:18

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:18

Pia Kjærsgaard (DF):
Altså, lad mig tage det sidste først. Jeg troede faktisk, at det var gået op for hr. Villy Søvndal, at jeg var nede på Slotspladsen. Det troede jeg var gået op for hr. Villy Søvndal.

Lad mig så, når hr. Villy Søvndal siger, at jeg bare mener, alting er o.k., sige: Nej, det gør jeg

ikke, for så ville jeg jo slet ikke være interesseret i at deltage i en forhandling om kvalitetsreformen. Så ville jeg jo bare række armene i vejret og sige: Det gider jeg overhovedet ikke. Sikke dog noget forfærdeligt vås, som hr. Villy Søvndal kommer med.

Der er ingen tvivl om, hvad der er Dansk Folkepartis opfattelse, og det er den, jeg lige har gjort rede for her. Det havde jeg gerne set. Men det er nu engang en regering, der fremlægger tingene, og så må man vælge, om man totalt vil stå af, eller om man ønsker at medvirke til, at det trods alt bliver et nogenlunde godt resultat.

Kl. 20:19

Første næstformand (Svend Auken):
Vi siger tak til ordføreren og går videre. Jeg skal spørge, om fru Pia Christmas-Møller ønsker ordet som ordfører. Så får hun det.

Kl. 20:19

(Ordfører)
Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg vil gerne starte med et citat, for politik handler jo om lederskab, det handler jo i bund og grund om i første omgang at få vælgernes tillid til, at man kan lede frem mod tilfredsstillende svar på de udfordringer, samfundet står over for, og så handler det lidt om troværdighed. Godt nok kan 2 år være lang tid i politik, men alligevel tror jeg, at det kan være meget nyttigt lidt at genopfriske, hvad Socialdemokraterne havde af ambitionsniveau og vurderinger af situationen og udfordringerne tilbage umiddelbart før valgkampen i 2005.

I det meget berømte papir »Made in Denmark« fra 2005, beskriver man den økonomiske situation med mange ord. Man skriver bl.a.:

»I 2001 nåede arbejdsløsheden ned på 145.000 personer, hvilket af mange vurderes som den strukturelle ledighed. En yderligere reduktion i den strukturelle arbejdsløshed på 20.000 personer over 10 år er et realistisk mål, når såvel arbejdsmarkeds- som beskæftigelsespolitikken styrkes væsentligt, ...«.

Det står på side 13 i Socialdemokratiets »Made in Denmark« fra 2005.

Man kan deraf udlede, at Socialdemokratiet altså ville give op over for arbejdsløsheden, hvis den kom ned på 125.000, for så kunne man ikke komme længere ned, fordi det var det strukturelle gulv.

I dag står vi med en ledighed på under 100.000, og vi forventer, at ledigheden i 2008 vil synke yderligere til omkring 91.000. Mange brancher, både inden for det offentlige og inden for det private, råber på arbejdskraft. Det er virkningerne af den borgerlige regerings vækstpolitik, det er virkningerne af den borgerlige regerings arbejdsmarkedspolitik. Jeg tror, at man trygt kan overlade til vælgerne at bedømme, hvem der bedst har evnet at sætte ambitionerne tilstrækkelig højt og som samtidig har evnet at gå på jorden og skabe de resultater, som gør, at løfter bliver indfriet og omsat til resultat.

I samme periode, hvor regeringen har bestået af Det Konservative Folkeparti og Venstre, har vi skaffet danskerne skattelettelser – det er sket over to omgange – svarende til 20 mia. kr. Vi har et skattestop, vi giver boligejerne tryghed, og vi hæver ikke deres skatter.

Men nu igen skaber Socialdemokraterne usikkerhed. I Børsen i dag fremgår det klart, at Socialdemokraterne tænker på at hæve skatterne for bl.a. boligejerne. En gennemgang af folketingsmedlemmernes holdninger, som TV 2 og Altinget har lavet, viser, at fire ud af ti socialdemokratiske folketingsmedlemmer er klar til at hæve skatten for boliger. Ja, faktisk er det sådan, at kun 3 af de 42 socialdemokratiske folketingsmedlemmer klokkeklart melder fra over for stigende boligskatter.

Det er næppe særlig rart at høre, når man er boligejer. Og hør så lige, hvad Socialdemokraternes skatteordfører, hr. John Dyrby Paulsen, siger i Børsen i dag: »... når man laver en skattereform så er alt principielt i spil.«

Altså også boligskatterne. Jo, det er forståeligt, at SF glæder sig. Og som hr. Ole Sohn siger:

»De« – det er så Socialdemokraterne – »er gået fra en bastant tilslutning til skattestoppet til at åbne for en skattereform, og nu sætter nogen også adresse på, hvor man kan regulere – bl.a. boligskatten. Det har både vi og Rad. peget på, så det er med til at styrke samarbejdsmulighederne for oppositionen.«

Jo, S, SF og Det Radikale Venstre er noget af et trekløver, som nok kan gøre enhver boligejers nattesøvn urolig og mareridtsagtig. Men hvad er det så nærmere beskrevet, som dette trekløver må kunne enes om foruden altså lige at sætte boligskatten op?

Hvordan vil Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre f.eks. samarbejde på skatteområdet i øvrigt? Der er det jo sådan, at Det Radikale Venstres nye skatteplan lægger op til at belønne de rigeste 20 gange mere end de lavestlønnede. I Information i dag beskriver SF's Morten Homann skatteplanen ved at sige, at De Radikale er gået fra Djengis Khan til hunnerkongen Attila.

Kl. 20:24

Det er vist ikke ligefrem ment som nogen ros, men hvem skal nu dømme om det? På den anden side kan man jo ikke være helt sikker. Men det kunne da være interessant at høre, hvordan fru Helle Thorning-Schmidt har tænkt sig at samarbejde med hunnerkongen Attila. Fru Helle Thorning-Schmidt siger jo hele tiden, at hun vil beskatte smartere, og det er måske netop gennem et samarbejde med hunnerkongen Attila.

Under alle omstændigheder er det jo forvirring, der præger Socialdemokraterne og deres politik. Når et medlem siger ja, siger et andet nej. Man kan måske huske, hvordan Socialdemokraternes hr. Bjarne Laustsen gjorde sig selv til grin, da han efter indgåelsen af aftalen om skattepakken skrev i nordjyske.dk: »... de konservative fuldkommen har tabt kampen om skatten efter mandagens skatteaftale.«

Og hvad sagde hr. Bjarne Laustsens politiske ordfører, hr. Henrik Sass Larsen, så 2 dage senere til Berlingske Tidende? Jo, han sagde:

»Det er en stor konservativ sejr, så vi kan kun sige: Stort tillykke.«

Hvordan kan man i den samme folketingsgruppe være så uenig om bedømmelsen af præcis det samme skatteudspil? Hvordan kan man være så forvirret? Hvordan kan man tro, at befolkningen kan have tillid til ens dømmekraft? Hvordan kan man overhovedet have fantasi til at forestille sig, at befolkningen skulle kunne give en mandat til at lede landet?

I dag breder forvirringen sig i Socialdemokratiet. I den undersøgelse, som TV 2 og Altinget har gennemført, blev de socialdemokratiske folketingsmedlemmer spurgt, om asylpolitikken bør lempes. Helt enig, svarer nogle fremtrædende socialdemokrater, delvis uenig svarer andre fremtrædende socialdemokrater. Helt enig, delvis uenig, ja, hvad skal man regne med? Aner Socialdemokraterne, hvad de selv mener? Hvordan kan befolkningen stole på, at Socialdemokraterne som hidtil lovet bakker op om regeringens fair, men stramme asyl- og udlændingepolitik? Det er ikke hvem som helst, som vil lempe asyl- og udlændingepolitikken. Det er udlændingeordfører fru Sophie Hæstorp Andersen og fru Lene Hansen.

Når Socialdemokraterne er så forvirrede, kan det vist ikke undre, at befolkningen også bliver det. Og det fortsætter. Socialdemokraterne er vendt på en tallerken, når det gælder asylcentrene og de afviste asylansøgere. Vi får ikke noget præcist svar på, hvad det er, man vil på lang sigt. Vil man risikere den udlændingepolitik, som har sikret, at Danmark ikke længere bare bliver opfattet som et sted, hvor man kan søge hen, når man er i problemer, eller vil man sikre, at der også fremover bliver holdt fast i en anstændig, men stram udlændingepolitik?

Fru Helle Thorning-Schmidt eksercerer meget grundigt i den disciplin, der hedder ændring af holdninger. Vi har fået det demonstreret meget tydeligt på skattepolitikkens område i dag. Fru Helle Thorning-Schmidt siger, at hun støtter skattestoppet, men har alligevel ikke forstået skattestoppet, vil gerne være med til at indeksere energiafgifterne, men ikke kompensere via andre dele af skattepolitikken.

Hvad kan vi regne med? Er det mon hensynet til på den ene side at skulle please SF og på den anden side at være i armene på Det Radikale Venstre? Hvad er det, vi kan forvente af det oppositionsalternativ, som vi igen og igen hører eksisterer, men som er så svært at indfange? Jeg er ærgerlig over, at debatten i dag ikke har vist os bare skyggen af dette alternativ, som man vil hævde over for vælgerne findes. Jeg håber, at det kommende folketingsår vil vise, at der trods alt bag alle de flyvske ord også er en vilje til at se på kendsgerningerne og til at søge resultater, når det gælder de fælles samfundsudfordringer, som vi trods alt må kunne enes om eksisterer.

Kl. 20:28

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren. Jeg skal gøre opmærksom på, at ordføreren skal blive stående. Der er foreløbig seks, der har bedt om ordet. Den første er hr. Jørgen Arbo-Bæhr, så er det fru Charlotte Fischer, fru Sophie Hæstorp Andersen, fru Christine Antorini, og fru Anne Grete Holmsgaard. Den første, der får ordet, er hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 20:29

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg står her med sådan en ordentlig moppedreng af et hæfte, nemlig kvalitetsreformen kaldet »Bedre velfærd og større arbejdsglæde«. Det, der undrer mig, når jeg læser det her, er, at når man kommer til side 10, hvor der står noget om de ansatte, så konstaterer man, at det ikke er muligt at få, som det hedder, betydelig flere offentligt ansatte, på trods af at man jo også konstaterer, at der inden for de næste 10 år vil være 200.000 offentligt ansatte, der forlader arbejdsmarkedet.

Jeg kunne godt tænke mig at høre De Konservative, om man mener det er muligt at lave en

kvalitetsreform, en omfattende forbedring af kvaliteten i den offentlige sektor, uden at der kommer flere hænder.

Kl. 20:30

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:30

Pia Christmas-Møller (KF):
Det er alligevel fantastisk, hvis det er lykkedes hr. Arbo-Bæhr fuldstændig at overhøre, at Det Konservative Folkeparti og jeg gang på gang har sat netop arbejdskraftudfordringen på dagsordenen. Det er den største udfordring, vi står over for i forhold til vores vækststrategi, i forhold til vores ønsker om at bevare, udvikle og udvide vores velfærdsmuligheder. Derfor er der så mange kræfter knyttet til at øge arbejdsudbuddet både med henblik på den private sektor og med henblik på den offentlige sektor.

Det er hævet over enhver tvivl, at befolkningens aldersmæssige sammensætning giver nogle kæmpe udfordringer både i den private sektor og i den offentlige sektor. Vi har behov for at rekruttere ikke mindst medarbejdere til de borgernære funktioner, og det er vi dybt optaget af, og det ligger direkte som hovedopgave i kvalitetsreformen, det ligger som hovedopgave i en stribe af de udspil, regeringen er kommet med. Så derfor er det forbløffende, at hr. Arbo-Bæhr i den grad kan overhøre, at det faktisk er en helt central udfordring, som vi også søger at besvare i tide.

Kl. 20:31

Første næstformand (Svend Auken):
Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 20:31

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):
Det var utrolig mange ord for at lade være med at svare på det, jeg spurgte om. Jeg spurgte ikke om at øge arbejdsudbuddet, jeg spurgte heller ikke om De Konservatives illusioner om, hvordan man får folk til at arbejde noget mere. Jeg spurgte, om De Konservative mener, at der frem mod 2015 skal være væsentlig flere offentligt ansatte, altså væsentlig flere hænder og hoveder i den offentlige sektor, for at løfte den opgave, der hedder at forbedre kvaliteten. Er det det, De Konservative går ind for, altså at der kommer væsentlig flere offentligt ansatte, som jo er nødvendige, hvis man vil have en bedre kvalitet i den offentlige sektor, eller mener De Konservative stadig væk, som der står her, at der ikke kommer flere offentligt ansatte i de kommende år?

Kl. 20:32

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:32

Pia Christmas-Møller (KF):
For os er det ikke et mål, at der samlet set nødvendigvis skal være flere ansatte i den offentlige sektor som helhed. Det er ikke et succeskriterium. Det er derimod et succeskriterium, at vi får tilstrækkelig med hænder og hoveder ude i den borgernære service. Her tænker jeg særlig på plejen på ældreområdet, på sundhedssektoren, på alle de områder, hvor vi direkte har med borgernære funktioner at gøre. Der skal vi først og fremmest fylde hullerne ud efter de mennesker, der trækker sig tilbage på pension, og så er der også nogle områder, der kræver ekstra arbejdskraft. Så for os handler det om at få en besvarelse af de udfordringer, vi ser inden for de forskellige sektorer. Men hvis vi tager hele det administrative led i den offentlige sektor, skatteafdelingen, for nu bare at pege på et område, så er der jo her muligheder for at udnytte den moderne teknologi på en målrettet måde, hvor vi sparer arbejdskraft. Det skal selvfølgelig gøres. Så det siger sig selv, at vi skal se på, hvad det er for en udfordring, hvor vi har brug for flere hænder og flere hoveder, og hvor vi kan frigøre arbejdskraft.

Kl. 20:33

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Og næste spørger er fru Charlotte Fischer.

Kl. 20:33

Charlotte Fischer (RV):
Sundhedsvæsenet er et godt sundhedsvæsen. Det er noget af det, der bliver helt afgørende, når danskerne skal sætte deres kryds næste gang. De Konservative er jo en del af en regering, der har indført en behandlingsgaranti, som trådte i kraft i mandags, og som betyder, at alle patienter, uanset hvor alvorlig en sygdom de har, kan komme hurtigere i behandling. Det skal sammenholdes sammen med, at der i dag er kommet tal, der viser, at hjertepatienter – og det er jo altså patienter, som er truet på deres liv – skal vente op til ½ år på at blive undersøgt for alvoren af deres sygdom, og de kan yderligere vente i flere måneder på at komme i behandling.

Så er mit spørgsmål til den konservative ordfører: Er det et godt sundhedsvæsen? Er det et godt sundhedsvæsen, hvis man har en livstruende sygdom? Hvis man enten er cancerpatient eller hjertepatient, kan man få lov til at vente i flere måneder, men hvis man skeler på øjnene,

eller man har nogle åreknuder, så kan man komme til i løbet af få uger.

Kl. 20:34

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det ordføreren.

Kl. 20:34

Pia Christmas-Møller (KF):
Det er ikke en retvisende beskrivelse af vores holdning hverken til behandlingsgarantien eller til de forskellige sygdomsbehandlinger. Hvis vi tager hjerteområdet, er der for det første forskellige ventetider, afhængig af hvor i landet og på hvilke sygehuse man søger behandling. For det andet er ventetiderne jo her en udfordring, som helt klart skal tackles og også er omfattet af vores behandlingsgaranti. Vi vil ikke finde os i lange ventetider på det her område, men når vi har en udfordring her, skyldes det jo også, at vi blevet i stand til at gennemføre flere operationer, flere behandlingstyper. Sagen er jo, at der i dag bliver behandlet langt flere – også hjertepatienter – end der blev for 5-6 år siden. Så der er tale om en øget volumen, og der er også tale om, at indsatsen er blevet øget markant også i forbindelse med hjertepatienter. Men de ventetider, som er beskrevet i dagens aviser, er selvfølgelig ikke gode nok. Derfor arbejder vi også hele tiden på at nedbringe dem.

Kl. 20:35

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det fru Charlotte Fischer igen.

Kl. 20:35

Charlotte Fischer (RV):
Men når man befinder sig i en situation med alarmerende stor mangel på både læger, sygeplejersker og andet personale i sundhedsvæsenet, taler det jo for, at man tænker sig rigtig godt om, med hensyn til hvem det er, vi har brug for at gøre mest for lige nu, og hvem det er, vi måske ikke lige har brug for at gøre noget for lige nu.

Situationen er, at regeringen har valgt. Regeringen har valgt at sige: Det vigtigste, vi skal gøre lige nu, er at få patienter med små skavanker hurtigere i behandling. Samtidig kan man så kigge på – og det er altså ikke noget, jeg finder på – en opgørelse fra Sundhedsstyrelsen, som viser, at bl.a. patienter med blærehalskirtelkræft kan vente over 200 dage på at komme i behandling – 200 dage. Og hjertepatienter kan så få lov til at vente op til ½ år på at få konstateret, hvor alvorlig en hjertesygdom de har. Et eller andet sted må en konservativ ordfører da sige til sig selv: Det kunne godt være, at regeringen er i gang med at lave en massiv fejlprioritering af de ressourcer, læger og sygeplejersker, vi har lige nu.

Kl. 20:36

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Taletiden er maksimalt 1 minut. Så er det ordføreren.

Kl. 20:36

Pia Christmas-Møller (KF):
Kapaciteten i sundhedssektoren er udvidet dramatisk i denne regerings periode. For så vidt angår hjertepatienter er det en kendsgerning, at ballonudvidelser og bypassoperationer er steget med 50 pct. Det er kendsgerningerne. Så også på dette område er der sket en massiv udvidelse af kapaciteten. Det er selvfølgelig sket, fordi regeringen har prioriteret sundhedsområdet ganske betydeligt, både hvad angår tilførsler af ressourcer, og hvad angår indretning af forskellige forhold på sygehusområdet.

Behandlingsgarantien har været med til at øge den samlede kapacitet. Så derfor: Nej, det har ikke været et fejlgreb. Tværtimod har det været et vigtigt instrument, men ikke det eneste instrument, der har sikret, at vi har fået øget kapaciteten ganske betydeligt.

Og så må jeg sige, at det jo er det rene sludder og vrøvl at hævde, at regeringen prioriterer småskavanker. Kræft, er det småskavanker? Jeg synes ærlig talt, det taler for sig selv. Regeringen har øverst på dagsordenen sat, at kræft skal behandles akut. Det er altså fuldstændig forrykt at kalde det en skavank.

Kl. 20:38

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 20:38

Sophie Hæstorp Andersen (S):
Det er meget i samme boldgade som fru Charlotte Fischer. Allerførst vil jeg gerne rose den konservative ordfører for at anerkende, at der kommer flere patienter i det danske sundhedsvæsen. Selv om man behandler flere, betyder det også, at når man kan diagnosticere flere, har man hele tiden brug for flere behandlinger.

Vi ved jo, at det danske sundhedsvæsen er meget effektivt, men vi ved også, at kvaliteten i mange tilfælde ikke lever op til kvaliteten i andre lande, og mange steder mangler der personale. Det betyder, at det personale, der er tilbage, løber rundt og bliver syge af stress, og at det ikke kan honorere de store forventninger, som regeringen stiller. Samtidig fremsætter regeringen hele tiden trusler mod personalet på de dan-

ske hospitaler: Nedlæg amterne, arbejd hurtigere! Og nu har vi hørt økonomi- og erhvervsministeren sige, at regionerne skal nedlægges. Tror De Konservative, at man dermed slipper for at betale de penge, det kræver at få en akut kræftbehandling i Danmark?

Kl. 20:39

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 20:39

Pia Christmas-Møller (KF):
Nej, vi har også i gerning vist vilje til at øge ressourcerne til sundhedsområdet. Siden 2001 er udgifterne til sundhedsområdet steget med 17 pct. Vi har fået øget antallet af operationer og behandlinger markant i løbet af den her periode. Men vi ved, at det ikke kun er et spørgsmål om at tilføre flere ressourcer, det er også et spørgsmål om at indrette sig hensigtsmæssigt, og den organisationsform, vi havde under de gamle amter, var ikke hensigtsmæssig. Derfor nedlagde vi amterne og erstattede dem med regionerne.

Vi giver regionerne en fair chance for at løfte opgaven, men vi har ikke uanet tålmodighed. Vi vil ikke finde os i, at kræftpatienter i et samfund som vores ikke bliver behandlet i tide. Selvfølgelig skal de behandles akut. Det har vi sat øverst på dagsordenen, og det viser vilje til at tage nogle af de allermest sårbare gruppers problemer alvorligt og gøre noget ved dem. Det gør vi ressourcemæssigt, og det gør vi også ved at indrette tingene mere hensigtsmæssigt.

Kl. 20:40

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Sophie Hæstorp Andersen igen.

Kl. 20:40

Sophie Hæstorp Andersen (S):
Men synes ordføreren virkelig, at det er at give regionerne en chance for at leve op til opgaven, når de efter ét forberedelsesår og 10 måneder nu står over for at skulle indfri en 1-måneds behandlingsgaranti, samtidig med at statsministeren kommer hjem fra ferie og kræver, at der skal være akut kræftbehandling i det her land, og en partiformand på et landsmøde – efter 10 måneder – siger, at man i øvrigt nu bare vil nedlægge regionerne, hvis ikke de kan levere?

Angst er jo et meget dårligt middel til at nå forandringer med i det her samfund. Det ved vi, mennesket er et socialt dyr. Vi krymper, når vi får massiv kritik og bliver slået på, og vi vokser, når der bliver talt op til os. Tror ordføreren og De Konservative virkelig, at det giver mening, at partilederen går ud og truer med at nedlægge regionerne, efter at personalet har brugt lidt over et år på at komme ind i den ny struktur?

Kl. 20:41

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 20:41

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg tror, det er fru Sophie Hæstorp Andersen bekendt, at vi som et meget centralt led i kvalitetsreformen satser på en ledelsesreform, hvor vi netop vil vise tillid og give ansvar. Vi vil give den enkelte ansatte på det niveau, hvor den pågældende nu måtte befinde sig i den offentlige sektor, større mulighed for at udøve det faglige ansvar. Det er et selvstændigt mål, vi har med kvalitetsreformen. Så det er hverken de ansatte på sygehuse eller andre steder, der omtales, når fru Sophie Hæstorp Andersen nu snakker om, at det kan være stressende at få en melding om, at hvis regionerne ikke løfter den helt centrale, fundamentale opgave, de er sat til, vil vi se på, om de har nogen fremtid.

Det, det handler om – det kan vi jo godt se – er at varetage en partikammerats interesse, nemlig hr. Bent Hansen, som er socialdemokratisk formand for Danske Regioner. Der må jeg sige at jeg føler vi har at gøre med en politiker, som kan forstå politisk sprog, og som vil forstå beskeden: Her er en opgave, løft den! Ellers må vi finde andre strukturer, som bedre kan løfte den opgave. Vi har ikke uanet tålmodighed – eksempelvis på kræftområdet.

Kl. 20:42

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Den næste spørger er fru Christine Antorini.

Kl. 20:42

Christine Antorini (S):
Jeg kunne godt tænke mig at ønske den konservative ordfører tillykke med, at det faktisk er lykkedes Det Konservative Folkeparti at få en skattelettelse igennem på næsten 10 mia. kr. Jeg kan godt forstå, at den konservative ordfører her i sit andet indlæg gjorde sig så meget umage med at gennemgå de forskellige skattelettelser, der kom igennem, for der var jo ikke meget ros at hente fra regeringspartnerne. Venstre gør sig meget umage med at kalde skattelettelserne for skatteomlægninger, og Dansk Folkeparti kan næsten ikke få sig selv til at rose De Konservative, selv om de faktisk har fået en skattelettelse igennem på de her små 10 mia. kr. Så der skal komme et fuldblods tillykke her fra Socialdemokraterne.

Jeg har fulgt med i det konservative landsrådsmøde, og jeg kan forstå, at De Konservative vil arbejde for yderligere skattelettelser. Mit spørgsmål er derfor: Hvornår kan vi forvente at de yderligere skattelettelser kommer? Er det noget, som De Konservative vil arbejde for her i den nærmeste tid, og vil det også være en skattelettelse, som handler om lettelser i topskatten?

Kl. 20:43

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 20:43

Pia Christmas-Møller (KF):
Det er meget rørende at opleve en socialdemokratisk omsorg for Det Konservative Folkepartis sejre, og jeg vil da gerne modtage lykønskningen i den ånd, hvori den formentlig er afsendt – men så alligevel skuffe en lille smule: Det er ikke helt vores succeskriterium at blive rost af Socialdemokratiet. Vores succeskriterium er faktisk at være med til at besvare nogle af de samfundsudfordringer, vi står over for.

Her er vi glade for vores skattelettelser, også dem, der er kommet her i den seneste omgang, fordi de er med til at besvare en af de udfordringer, vi står over for, nemlig at det skal kunne betale sig at arbejde, at mennesker skal have et incitament til at sige ja tak til lidt overarbejde, så vi ikke oplever, hvordan virksomhederne må sige nej til nye ordrer og på den måde sætte en negativ vækstspiral i gang. For det har vi ikke råd til, når vi gerne vil have penge til alle de velfærdsgoder, som også Socialdemokraterne peger på der er behov for. Så vi er tilfredse med vores skattelettelser, fordi de er et vigtigt instrument i kampen for mere velfærd og i kampen for at sikre vores samfund nogle muligheder også i fremtiden.

Med hensyn til Det Konservative Folkepartis skattevision er det jo klart for enhver, at vi har sat en meget ambitiøs vision op. Vi mener ikke, det er rimeligt, at man skal aflevere mere end halvdelen af, hvad man har tjent ved en ekstra indsats, så vi har en vision om maks. 50 pct. af den sidst tjente krone. Den arbejder vi trygt og støt og roligt videre efter.

Kl. 20:45

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Og så er det fru Christine Antorini for det sidste spørgsmål.

Kl. 20:45

Christine Antorini (S):
Jeg syntes, det var dejligt at se, hvordan mit spørgsmål om De Konservatives succes med en skattelettelse på 10 mia. kr. til gavn for de rige kunne udløse – kan man sige – sådan en lettelsens gennemgang af den konservative sejr.

Jeg fik bare ikke svar på spørgsmålet om, hvornår den næste skattelettelse kommer, for jeg går ud fra, at Det Konservative Folkeparti ikke stiller sig tilfreds med den her skattelettelse. Ordføreren sagde da også lige før, at målet for De Konservative er en markant skattelettelse, der betyder, at man skal betale 50 pct. af den sidst tjente krone. Her ville vi virkelig tale om skattelettelser til de rige og manglende penge i statskassen, og derfor er det selvfølgelig vigtigt i den videre politiske diskussion, hvor meget De Konservative satser på, at der kommer en yderligere skattelettelse.

Skal vi se frem til en skattelettelse til de rige inden for den her valgperiode, er det det, som De Konservative går til valg på? Hvornår kan vi vente at De Konservative vil gå i gang med at få en flad skat på 50 pct.?

Kl. 20:46

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 20:46

Pia Christmas-Møller (KF):
Vi har ikke talt om en flad skat på 50 pct., vi taler om en skattevision om maks. 50 pct. af den sidst tjente krone. Og så vil jeg glæde fru Antorini med, at her i de næste uger bruger vi lige kræfterne på at få vores skatteresultat helt hjem, så det bliver en vedtaget lov, der kan føre til skattelettelser for borgerne, som kan mærkes allerede fra den 1. januar næste år.

Med hensyn til skattelettelser til de rige må jeg desværre skuffe, for Det Konservative Folkeparti magter ikke med vores 18 mandater at nå op på skattelettelser i den størrelsesorden, som Socialdemokratiet i sit oplæg til valgkampen sidst, »Made in Denmark«, lagde an til. Der var det jo sådan, at Socialdemokratiet ville give næsten 10.000 kr. i skattelettelse til dem med en årsindkomst i millionklassen, mens pensionisten skulle aflevere penge. Det har ikke været en del af den konservative tænkning og slet ikke en del af vores resultat, men det er altså Socialdemokratiets forslag fra »Made in Denmark«. Det har vi ikke leveret. Vi har leveret en gedigen skattelettelse, som folk med ganske almindelige indkomster får glæde af, og det øger mulighederne for, at flere vil synes, det er interessant at tage en ekstra overarbejdstime. Det er vi tilfredse med.

Kl. 20:47

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Den næste spørger er fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 20:47

Anne Grete Holmsgaard (SF):
Det Konservative Folkeparti har jo de to ministre, der om nogen har mulighed for at gøre noget ved Danmarks klimapolitik. Det er miljøministeren, og det er transport- og energiministeren. Jeg vil godt spørge fru Pia Christmas-Møller: Synes hun, det er et godt resultat, Det Konservative Folkeparti har præsteret inden for de seneste år, når vi nu kan se, at Danmarks udslip af drivhusgasser rent faktisk er steget sidste år med flere procent? Er det et resultat, man synes man vil gå ud at prale med og sige: Her ser I så, hvad Det Konservative Folkeparti magter på klimaområdet i den danske regering?

Kl. 20:48

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 20:48

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg synes, at det er smaddergodt, at vi har både en ambitiøs transport- og energiminister og en ambitiøs miljøminister. Vi har netop fået gennemført en allokeringsplan – og fået den godkendt af Europa-Kommissionen – som sikrer, at vi når vores reduktionsmål, når det drejer sig om CO_2-udslip. Det er faktisk meget godt, ikke mindst når man påtænker, hvilken gigantisk opgave vi blev sat over for. Så vi er på rette spor, og det synes jeg er yderst tilfredsstillende.

Kl. 20:48

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 20:48

Anne Grete Holmsgaard (SF):
Er man på rette spor, når udslippet af drivhusgasser fra Danmark stiger med godt og vel 2 ½ pct., som det gjorde sidste år? Er det det, fru Pia Christmas-Møller kalder at være på rette spor? Er det noget, fru Pia Christmas-Møller vil rose sig selv og Det Konservative Folkeparti for? Eller er det helt ærligt ikke lidt skammeligt, at man godt nok holder flotte taler, men at man i virkeligheden ikke har præsteret mere, end at det danske udslip af drivhusgasser er steget?

Kl. 20:49

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 20:49

Pia Christmas-Møller (KF):
Der er jo blevet taget hånd om det, vil jeg sige til fru Anne Grete Holmsgaard. Der er jo netop tale om, at vi har fået en allokeringsplan, som lægger op til 13 millioner t mindre CO_2-udslip, hvilket sikrer, at vi når vores mål i tide. Vi har taget hånd om at ændre vores registreringsafgift, sådan at det også forbedrer vores muligheder for at nå vores målsætning på CO_2-området. Vi har faktisk fået omlagt registreringsafgiften, sådan at man kan forvente, at vores bilpark vil levere, hvad der svarer til 50.000 færre bilers udslip. Det er da meget godt. Vi tager hånd om problemerne, også når vi ser en gal udvikling, og vi *har* altså lagt et spor, som sikrer, at vi når i mål på det niveau, som vi skal, i 2012.

Kl. 20:49

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 20:49

Jens Peter Vernersen (S):
Nu var det jo sådan, at Det Konservative Folkeparti meldte sig ind i debatten om akutbehandling af kræft, 5 måneder efter at spørgsmålet var rejst her i Folketingssalen. Det var jo ikke sådan, at man havde været meget på banen, siden sagen blev rejst den 25. april i år. Er det også derfor, at der ikke er afsat en eneste krone til akutbehandling på finansloven, som skal gælde for det kommende år? Er det dér, vi skal finde svaret på, at det er kommet bag på regeringen, at der var et sådant folkeligt krav om, at man nu skulle behandle de mest syge akut i stedet for at lade dem stå på ventelister i op til 76 dage? Er det ikke en meget, meget ringe indgang til det her spørgsmål, at man først melder sig, når alle er klar over, at det er noget, der skal tages fat på?

Kl. 20:50

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 20:50

Pia Christmas-Møller (KF):
Hr. Jens Peter Vernersen kommer fra et parti, der, mens det havde regeringsmagten, var mere optaget af at bekæmpe private sygehuse end ventetider og ventelister. Og så skal man høre, at bl.a. vi fra Det Konservative Folkeparti, som i den grad har haft sundhedstemaet på dagsordenen, ikke skulle have kendt vores besøgelsestid. Det er altså – selv i denne sene time – lidt stærkt. Det Konservative Folkeparti har været dybt optaget af og er fortsat dybt optaget af at bekæmpe urimelige ventetider. Vi har sat kræftbehandling

øverst på dagsordenen, og der er også afsat midler til at levere for. Derfor kan jeg slet ikke forstå den kritik, der kommer her.

Kl. 20:51

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Jens Peter Vernersen for sidste spørgsmål.

Kl. 20:51

Jens Peter Vernersen (S):
Det er simpelt hen ikke korrekt. Der er ikke afsat én krone på finansloven til at levere akutbehandling af kræft. Fru Pia Christmas-Møller må tale mod bedre vidende.

Lad mig sige hvordan det udvikler sig med ventelisterne. Nu var vi for et øjeblik siden inde på hjertepatienterne. På grund af den politik som regeringen fører på dette område, har man på bare to år udviklet ventelister til scanning på helt op til næsten ½ år. Det er virkeligheden.

Virkeligheden er, at fordi man ikke i tilstrækkeligt omfang har taget fat på kræftpatienterne, dør der en kræftpatient hver eneste dag. Det har regeringen sammen med de partier, der støtter regeringen, et kæmpe ansvar for. Det er altså virkeligheden i den her verden. Det er sådan.

Der er fra Kræftens Bekæmpelses side dokumentation for, at ventetiden på kræftbehandling er 76 dage, hvorimod man kan få behandlet en lillefinger i løbet af cirka den halve tid. Det er den model, man har udviklet i regeringen – hos Det Konservative Folkeparti, hos Venstre og hos Dansk Folkeparti. Det er den udvikling, vi har set.

Og igen: Bare for hjertepatienterne har man fordoblet ventetiden inden for de sidste 2 år og er kommet derop, hvor man er nu.

Kl. 20:52

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 20:52

Pia Christmas-Møller (KF):
Det er utroligt, hvad Socialdemokraterne kan, nu hvor de ikke har ansvaret. Det korte af det lange er, at denne regering har skaffet behandling af 67.000 flere kræftpatienter siden 2001, og 38.000 flere er blevet strålebehandlet. Så der er altså rent faktisk også på dette område sket en markant kapacitetsudvidelse. Men det kan blive bedre, og det er jo derfor, vi fra konservativ side har sat øverst på dagsordenen, at vi vil have akutbehandling på kræftområdet. Kræft er nemlig ikke en lille ting, det er ikke småting, det er noget, folk risikerer at dø af. Derfor skal vi insistere på en hurtig og rettidig behandling. Det står øverst på dagsordenen, og hr. Jens Peter Vernersen kan være tryg ved, at når vi siger det, så lægger vi i al kraft i at levere.

Kl. 20:53

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgere, og dermed bliver det fru Margrethe Vestager som ordfører i anden runde.

Kl. 20:53

(Ordfører)
Margrethe Vestager (RV):
Diskussionen i dag har handlet om forskellige reformer, som er nødvendige, fordi velfærd for de fleste kræver, at vi gennemfører reformer. Derfor er der brug for, at vi nytænker vores systemer, så skatten arbejder med os, miljøet sættes i højsædet, og tilliden er udgangspunktet i mødet mellem mennesker.

Regeringen har prioriteret skattelettelser, hvis finansiering må siges at være særdeles tvivlsom. Det sker endda med utallige advarsler om hasard med samfundsøkonomien tordnende i ørerne. Velfærd kræver reformer; reformer, som løser den akutte mangel på medarbejdere i private virksomheder og i den offentlige sektor. Uden reformer er der en meget stor risiko for, at tidligere tiders fejl gentages, så en god økonomisk situation smuldrer mellem hænderne på os, fordi der paradoksalt nok ikke er hænder nok.

Det Radikale Venstre er klar med et reformprogram for flere medarbejdere til det danske samfund. Vi mener stadig væk, at der er brug for en arbejdsmarkedsreform og for at få set på dagpengeperioden og en højere ydelse, så man som ledig kan koncentrere sig om at finde et nyt job, ikke om økonomiske her og nu-problemer.

Vi er klar med en reel grøn finansieret skattereform, højere skat på forurening, lavere skat på arbejde; en udlændingereform, som gør det let og forpligtende at søge arbejde og at arbejde i Danmark, uanset om det er på et sygehus eller i et it-firma. Og så har vi selvfølgelig tillidsreformen.

Det er reformer, som bidrager til flere medarbejdere, giver mulighed for større vækst, offentlig såvel som privat. Det er nødvendigt, ellers kan vi ikke opfylde ambitionen om en ansvarlig økonomisk politik. Det glæder vi os til at samarbejde om. Det kan man godt blive lidt i tvivl om hvorvidt regeringen gør. Man må sige, at der kan gøres en del for at forbedre klimaet i Folketinget gennem en reel vilje til samarbejde. Det er

jo kun en af klimaudfordringerne for statsministeren.

Jeg undrede mig lidt over statsministerens svar til os. Jeg havde egentlig troet, at han ville have hængt os lidt ud og havde sagt, at der var en af de meget store udfordringer, som debatten slet ikke havde adresseret, og som statsministeren selv er dybt optaget af, nemlig hele klimaspørgsmålet, hele miljøspørgsmålet. Statsministeren burde da have sagt til Folketinget: Prøv at høre her, der er en væsentlig debat, som vi ikke har taget; der er en væsentlig debat, som stadig væk udestår, og som bliver vigtig i den kommende samling.

Det synes jeg ikke vi hørte så meget til. For den anden klimaudfordring – altså ud over den klimaudfordring, det bliver at få samarbejdet til at fungere – er også konkret. Så konkret, at statsministeren jo viser den frem på Grønland i form af smeltende gletsjere. Og at møde klimaudfordringen, skabe et bedre miljø og sikre mere natur er også på den radikale dagsorden. Samarbejdet er jo også en forudsætning for, at Danmark kan bidrage til at løse den kolossale udfordring, det er at standse den globale opvarmning. Der er brug for at handle, at handle, at handle, hvis jeg må citere et kendt forbillede for statsministeren, nemlig vores jo i virkeligheden meget forbilledlige republikanske guvernør i Californien.

Det, der skal ske i Danmark, er vel egentlig meget enkelt: Der skal vindmøller op, der skal gennemføres energieftersyn, der er brug for en økologireform, og der er brug for forskning i hybridbiler og i nye energiformer. Det er jo oplagt, at Danmark skal være stedet, hvor man ser hen for at finde løsninger på vækst uden vækst i energiforbruget. Sådan plejede det jo at være, før regeringen også satte den udvikling over styr. Men vi glæder os til at samarbejde om det, fordi vi oplever, at det er en reel fælles dagsordenen.

Denne generation af folketingspolitikere har et stort ansvar. Jeg skal nok lade være med at gentage alt det, der står i rapporten fra FN's klimapanel, men blot nævne en ting. Alene i år har vi oplevet, at der er 30 millioner mennesker, som er på flugt fra oversvømmelser i Asien som følge af smeltende ismasser. Og som FN påpeger, er denne katastrofe intet at regne mod, hvad der sker, når isen er smeltet og der ikke længere vil være vand i Asiens floder. Så skal jeg nok garantere for, at denne verdens Lomborgere får brug for de penge, de sparede på ikke at løse klimaproblemerne. Det er en alvorlig dagsorden, men det, der er det interessante ved den, er jo, at det er en vinderdagsorden. Der er ikke nogen grund til et slukøret blik hos finansministeren. Jeg kan slet ikke forstå, at regeringen triller sit energiforlig foran sig som en snavset snebold, man helst ikke vil røre ved. Hvornår var det egentlig, vi blev lovet det energiforlig, var det ikke for et år siden? Nu er det igen på statsministerens arbejdsseddel som en ny ting.

Vi kan ikke forstå, at det er så svært, for Danmark kan vinde en masse energi og en masse markeder for ny teknologi, og det vil komme hele det danske samfund til gavn fra Danfoss til fru Hansen. Den energi, vi sparer, taber vi jo ikke. Vi vinder den netop. Den fremtid, som vi redder for mange problemer, taber vi ikke, vi vinder den. Hvordan kan det være, at statsministeren bruger så meget tid på at rejse rundt på indlandsisen og så lidt tid på at skabe enighed om en effektiv indsats i Danmark?

Eksemplets magt er som bekendt fantastisk. Tænk, hvis statsministeren ikke ville nøjes med at prale af en energipolitik, der lå før denne regerings tid, men også kunne prale af sin egen energipolitik. Tænk, hvis vi kunne stoppe det stigende energiforbrug og CO_2-udslip i Danmark, som denne regering entydigt har ansvaret for med udsultningen af den vedvarende energi og udhulingen af de grønne afgifter. Det er faktisk ikke svært at gøre det hjemme, som man siger man skal gøre ude. Det er kun et spørgsmål om vilje, og statsministeren ved, at der er et grønt flertal i det her Folketing, når han selv sætter sig for bordenden i det grønne flertal. Vi glæder os til samarbejdet om det. Vi kan faktisk slet ikke vente, og det er der heller ingen grund til, hvis man skal løse klimaudfordringen.

Men det er jo ikke klimaet alene. Jeg savner ordet økologi hos statsministeren, for der er brug for økologiske reformer. Med de ambitioner, vi må have for at gøre Danmark til et kendt land ude i den store verden, så ligger økologi som en oplagt mulighed; at Danmark bliver lige så kendt for økologi, som Belgien er for chokolade, Sverige for Volvo og Finland for Nokia. Der er rigtig meget at gøre, også det kunne vi begynde på nu.

Vi har fremlagt reformforslag om miljøet, om den offentlige sektor, om udlændinge, men der er en ting, som er kendetegnende for dem, og det er, at når vi har gjort vores herhjemme i det danske Folketing, så skal EU også gøre sit. Derfor betyder vores reformer, at vi trækker EU ind

i dansk hverdagspolitik. Reformtraktaten, sådan som den tegner nu, giver bedre muligheder for, at vi i EU kan tage fat, løse problemer og skabe nye muligheder, både for en fælles anstændig udlændingepolitik, flere kvalificerede medarbejdere og en klimapolitik, der bygger på, at vi handler nu. Vi glæder os meget til at se den endelige reformtraktat. Der vil nok være danske værdier, som viser sig at være fælles værdier og dermed også værdier, som vi kan gøre til virkelighed i et stærkt europæisk fællesskab – ikke i et spørgsmål om folkeafstemninger eller ej, men i en direkte og egentlig diskussion om, hvordan EU kan bidrage til, at vi kan løse de udfordringer, vi har foran os.

Vi glæder os til samarbejdet om en bæredygtig fremtid.

Kl. 21:01

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Der er lige nogle spørgere. Det er hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Gitte Lillelund Bech, hr. Ulrik Kragh og hr. Troels Lund Poulsen – ja, der kom en mere, og det er noteret ned. Vi tager den første, og det er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Vi har jo ved forskellige lejligheder fra Dansk Folkepartis side kvitteret positivt for de tanker, der ligger i Socialdemokratiets velfærdsrettigheder til danskerne, og det har vi gjort, fordi vi jo godt kan se, at der kan være lidt idé i, at man har en lidt strammere statslig styring, som kunne sikre, at man over hele landet har nogenlunde de samme velfærdsrettigheder, og at der ikke er for stor slinger, sådan at man i den ene kommune får et tilbud og i den anden kommune et ringere tilbud.

Mit spørgsmål til fru Margrethe Vestager er så, om Det Radikale Venstre kan se, at de velfærdsrettigheder kan gennemføres med den vedtagelse, der er fremsat her i dag fra både fru Margrethe Vestagers og fru Helle Thorning-Schmidts side. Der står jo, at man vil tage et opgør med stive og bureaukratiske systemer og de store og vel overflødige tidsrøvende forpligtelser til dokumentation. Nu skal der jo i hvert fald nogen dokumentation til for at kunne lave sådan nogle velfærdsrettigheder, og efterfølgende skal der også føres nogen kontrol med, at kommunerne faktisk yder den service, de er forpligtet til, så hvordan ser fru Margrethe Vestager de velfærdsrettigheder, Socialdemokratiet har foreslået, i sammenhæng med den sætning i den vedtagelse, der er fremsat af både Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet?

Kl. 21:03

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:03

Margrethe Vestager (RV):
Sådan som jeg ser det, tager forslaget til vedtagelse hverken stilling for eller imod velfærdsrettigheder. Men den sætning, som hr. Kristian Thulesen Dahl læste op, er en del af forudsætningen for, at man vil kunne tage stilling til dem, for hvis ikke en lang række af de systemer, som er med til at hæmme medarbejdernes faglige engagement, deres kreativitet og deres indsats, bliver taget væk, kan der ikke blive ressourcer til at ændre den velfærd, som borgerne oplever.

Nu skal jeg ikke gøre mig særlig meget klog på det, men jeg forstod på et svar på spørgsmål, jeg stillede fru Helle Thorning-Schmidt tidligere på dagen, at man vel egentlig ser sine velfærdsrettigheder som noget, der sådan set er meget enkelt at kontrollere, fordi de kan kontrolleres af borgerne selv. Jeg har ikke været dybt inde i, hvordan Socialdemokraterne forestiller sig kontrol og bureaukrati bygget ovenpå, men jeg forstod, det er en ambition, at man netop kan leve op til det, som er vedtagelsens hovedpointe, nemlig at der ikke skal være bureaukratiske hindringer. Der skal ikke være papirvælde, der skal være tid til det, der er kernen i velfærdsopgaver, nemlig kontakten mellem medarbejdere og elever, mellem medarbejdere og ældre mennesker og mellem medarbejdere og børn, altså dem, der har brug for den offentlige sektor.

Kl. 21:04

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Thulesen Dahl.

Kl. 21:04

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Jo, men det er jo meget interessant, for i de umiddelbart kommende uger skal vi jo til at forhandle de ting, og vi har et oprigtigt ønske om, at der er partier, specielt Socialdemokratiet, der virkelig vil engagere sig i det her. Vi kan jo se, at der er nogle steder, hvor der kan være nogle gode muligheder for, at vi kan lave noget fornuftigt for den offentlige sektor.

Men som jeg tolker det, fru Margrethe Vestager var inde på, er det jo i virkeligheden det stik modsatte. Vi har kaldt det minimumsstandarder, minimumsrettigheder, altså at der er nogle ting, man som borger skal vide man har ret til, uanset hvor man bor i landet, og det vil selvføl-

gelig kræve en eller anden form for kontrol med, at det rent faktisk også sker, eller give en eller anden mulighed for, at de mennesker, der oplever, at de ikke får de vilkår stillet i udsigt, kan gå et eller andet sted hen og klage deres nød. Et eller andet system skal der jo bygges op for at sikre det.

Over for det har jeg hørt fru Margrethe Vestager tale for en tillidsreform, hvor man skal slippe medarbejderne fuldstændig fri, hvor den enkelte selv har ansvaret for, at tingene udføres, og hvor kommunerne selv skal finde ud af, hvordan de bedst varetager dem. Et eller andet sted er der her to systemer, der støder sammen, og derfor er det jo fantastisk, at man kan finde en fælles linje. I de kommende uger bliver det spændende for os at se, hvad den linje egentlig rummer, og hvad det er, fru Margrethe Vestager her har fået Socialdemokraterne bundet op på.

Kl. 21:05

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:05

Margrethe Vestager (RV):
Nu er forventningens glæde jo som bekendt den største, og det vil så vise sig, hvordan det kommer til at gå i de forhandlinger.

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at tolke det, jeg siger. Jeg tror, hr. Kristian Thulesen Dahl kan tage det fuldstændig for pålydende, at sådan som vi ser det, er forudsætningen for enhver diskussion om kvalitetsstandarder, minimumsrettigheder, velfærdsrettigheder og sociale standarder, eller hvad det nu kunne være, at man så at sige rydder brættet for nogle af de ting, som er overflødige og tidsrøvende, og som gør, at de eneste virkelige taknemmelige i det her land må være reolproducenter eller dem, der sælger plads til at opbevare ting i elektronisk form, for det, vi får ud af det, er jo lag på lag på lag af rapporter, som i virkeligheden lægger sig imellem medarbejderne og de borgere, der har brug for hjælp.

Derfor tror jeg, at forudsætningen for, at vi kan komme i gang med noget interessant, finansiere det og skaffe medarbejdere til det, er, at vi så at sige rydder brættet for den mistillid og den kontrol og den statsliggørelse, som har været grundtænkningen de sidste 6 år, og i stedet for siger: Lad tilliden være udgangspunktet, og lad os så komme tilbage til, hvad det er for en velfærd, vi gerne vil have.

Kl. 21:06

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 21:06

Gitte Lillelund Bech (V):
Nu forstår jeg på fru Margrethe Vestager, at med hensyn til Socialdemokraternes velfærdsrettigheder og dokumentationen af disse har fru Vestager ikke den store bekymring. Men når jeg læser Socialdemokraternes velfærdsrettighedsudspil, står der jo bl.a., at de ønsker, at der i hver kommune skal være en serviceombudsmand, som skal hjælpe borgerne med at klage, hvis de nu ikke får det lovede bad hver dag, og hvis de nu ikke får den mundfuld frisk luft hver dag, som fru Helle Thorning-Schmidt har talt om.

Hvordan kan fru Margrethe Vestager forestille sig at en serviceombudsmand ville gribe det an, hvis det er sådan, at man ikke fra det offentliges side har dokumenteret, at hr. Hansen rent faktisk har fået frisk luft hver dag, og at fru Jensen har fået bad hver dag?

Kl. 21:07

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:07

Margrethe Vestager (RV):
Det er jo lidt det samme spørgsmål, man må stille sig selv, når man ser regeringens varslede forslag om en lovpligtig, uafhængig borgerrådgiver. Sådan som jeg ser det, regeringen står for, er det vist noget i stil med en sådan type, som Socialdemokraterne forestiller sig, og det synes vi måske i virkeligheden ikke er så interessant, uanset hvem der foreslår det, for vi har jo en ombudsmand, som har en hel fast forpligtelse. Ombudsmanden kan muligvis have brug for flere kræfter – det skal jeg bestemt ikke afvise – men jeg tror, det er vigtigt at holde fast i, at det, der er relevant for den enkelte borger, ikke er et klagesystem, man bygger op bagefter, og det er sådan set, uanset om det er regeringen, der foreslår det, eller om det er andre, der foreslår det. Det er alene af den grund, at vi jo har demokrati i vores kommuner, hvor der er folkevalgte.

Det Radikale Venstre havde et meget godt kommunalvalg sidst, men vi har trods alt færre folkevalgte end både Venstre og Socialdemokraterne, ja, vel egentlig færre end selv De Konservative. Men jeg synes, det er meget interessant, at vi har en så markant større tillid til de folkevalgte end dem, som egentlig er moderpartier til de valgte derude.

Kl. 21:08

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 21:08

Gitte Lillelund Bech (V):
Jeg fik ikke et helt klart svar på mit spørgsmål, så det kan godt være, jeg skal stille det lidt klarere.

I forslaget til vedtagelse, som Det Radikale Venstre jo har fremsat sammen med Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten, vedrører den fjerde pind lige præcis respekt, og at man skal gøre op med den overflødige og tidsrøvende forpligtelse til dokumentation. Mit spørgsmål til fru Vestager er bare: Hvis det er sådan, at fru Hansen og hr. Jensen skal kunne klage til denne serviceombudsmand og sige, at de henholdsvis ikke har fået deres bad i dag og ikke har fået lov til at gå tur i dag, skal serviceombudsmanden vel enten kunne dokumentere det eller afvise klagen ved at sige: Nej, det er altså dokumenteret, at fru Hansen er blevet badet i dag, og at hr. Jensen har været ude i den friske luft i dag.

Mit spørgsmål er, om det at indføre en sådan serviceombudsmand, der skal tage sig af klager, ikke vil indebære, at man skal have øget dokumentation for at sikre, at det kan eftervises, at kommunerne rent faktisk lever op til alle de velfærdsrettigheder, som Socialdemokraterne foreslår.

Kl. 21:09

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:09

Margrethe Vestager (RV):
Jeg synes, det er meget interessant, at fru Gitte Lillelund Bech har en så udviklet forestilling om, hvad det vil sige at have en serviceombudsmand, så det kan ikke være en ting, som er Venstre fremmed. Man skulle næsten tro, at Venstre gik ind for det, eftersom jeg kan forstå, at man har rullet hele den praktiske implementering ud. Det vil givetvis glæde Socialdemokraterne, men det skal jeg ikke kunne sige noget om.

Jeg tror, der er andre måder at gøre tingene på, også med hensyn til hvad det er for en dialog, borgerne har om, hvorvidt servicen overhovedet er rimelig eller ej, og hvilken service der faktisk skal være. Måske kunne det være det reelle fremskridt, at der var en dialog om, hvad det er for nogle behov, der bliver opfyldt, både mellem medarbejderen og borgeren og også mellem borgeren og den, som visiterer til hjælpen. Derfor synes jeg, det er vigtigt, at vi har en åben forhandling om, hvordan det her skal gøres til virkelighed, og at vi begynder der, hvor vores vedtagelse sætter dagsordenen, nemlig at tage det, som er overflødigt, væk og finde ud af, hvad vi har brug for.

Fru Gitte Lillelund Bech har naturligvis en pointe i, at der er et spørgsmål om retssikkerhed, men vi kunne jo isolere det ved at sige: Der er et spørgsmål om retssikkerhed, der er et spørgsmål om sagligt input, og der er et spørgsmål om hensynet til skatteyderne, altså at pengene bliver brugt fornuftigt. Hvis de tre hensyn skal forenes, hvad er det så for en dokumentation, vi vil have i stedet for det papirvælde, som regeringen har sørget for vi har fået de sidste 6 år?

Kl. 21:11

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Ulrik Kragh.

Kl. 21:11

Ulrik Kragh (V):
Tak til den radikale ordfører for indlægget om vores klima. Det er et meget vigtigt spørgsmål, som der jo er bred enighed om i Folketinget. Det Radikale Venstre plejer gerne at ville basere sin politik på fakta og gerne ville basere sin politik på viden. Derfor undrer de påstande mig noget, der kom omkring øget energiforbrug, øget kraftproduktion og omkring CO_2-stigninger sidste år.

For Det Radikale Venstre plejer også at være et parti, som sætter pris på, at man tænker internationalt, at man tænker i helheder. Virkeligheden er jo den, at man sidste år havde en meget stor elproduktion, fordi der var meget lidt vand i Sverige og Norge, og fordi man lukkede Barsebäck.

Derfor vil jeg gerne høre Det Radikale Venstre, om man ikke vil anerkende og gå til forhandlingerne på et mere rimeligt grundlag end det, der blev givet udtryk for i den tale, der blev holdt for lidt siden.

Kl. 21:12

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:12

Margrethe Vestager (RV):
Nu bygger den tale, som jeg holdt for lidt siden, på de tal, vi har for det, der vist hedder korrigerede CO_2-emissioner, hvor hele pointen jo netop er, at man korrigerer for nogle af de ting, som spørgeren netop nævnte.

Det, der er det virkelig tankevækkende, men jo også en lille smule ærgerligt, er, at det er her i

regeringens sjette år, at vi ser, at også de korrigerede CO_2-emissioner stiger. Det er jo et tegn på, at der er noget grundlæggende galt i den energipolitik, som bliver ført.

Én ting er, hvad de ukorrigerede har vist, det kan der være mange, mange grunde til, som spørgeren også nævner, men det, der jo virkelig må bide hos flertallet i øjeblikket, er, når de korrigerede CO_2-emissioner begynder at stige. Så er det altså et tegn på, at man begynder at nærme sig fiasko.

Kl. 21:13

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Hr. Ulrik Kragh.

Kl. 21:13

Ulrik Kragh (V):
Jeg synes, man skulle prøve at se på, hvordan tallene har set ud i de foregående 9 måneder. For hvis det er sådan, at man ser på, hvordan priserne har været på både CO_2-kvoter og den kraftproduktion, der har været i Danmark igennem det sidste år, kan man se, at priserne har været væsentlig lavere, fordi der har været meget vand. Det vil sige, at den korrigerede produktion, der har været, har været væsentlig mindre. Derfor synes jeg, at Det Radikale Venstre burde se i mere internationale helheder.

For det hænger simpelt hen ikke sammen, at De Radikale på den ene side siger, at de ikke ønsker atomkraft, men ønsker mere vedvarende energi, og på den anden side ikke vil anerkende, at det er det, der er årsagen.

Kl. 21:13

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:13

Margrethe Vestager (RV):
Jeg må indrømme, at jeg havde gjort mig forestillinger om, at Venstre førte en kortsigtet politik, men at man stort set dag for dag skulle korrigere for ændringer i energipriserne, synes jeg alligevel er overraskende. Hvis vi er nede i 9-måneders-intervaller, i forhold til hvad det er for en tendens, vi har, begynder det at gå galt, hvad angår vores energipolitik.

Når jeg nævner det tal her, er det jo, fordi det er kronen på værket i en lang udvikling, som tog sin begyndelse, da VKO begyndte at styre det her land og styre miljøpolitikken, sætte sig på klimapolitikken og så fremdeles. Og det synes jeg er ærgerligt, for der er jo nogle ting, man umiddelbart kan gøre; f.eks. sørge for, at der er et internationalt elmarked. Jeg sikker på, at hr. Ulrik Kragh lige så godt som jeg ved, hvor vigtigt det er i forhold til at få vindenergi til for alvor at få volumen.

Jeg kan givetvis tage fejl, for jeg er ikke energiordfører, men jeg synes ikke, det går så hurtigt for VKO.

Kl. 21:14

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Så er det hr. Troels Lund Poulsen for at stille spørgsmål.

Kl. 21:14

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg synes, der er kommet flere forskellige svar i forhold til de her 29 såkaldte velfærdsrettigheder, og hvordan man skal forstå vedtagelsen, for Det Radikale Venstre og fru Margrethe Vestager lægger meget vægt på en tillidsreform. Hvordan hænger det helt præcis sammen?

Jeg ved, at fru Margrethe Vestager har forsøgt at give nogle bud på det, men ser fru Margrethe Vestager de 29 velfærdsrettigheder som en tillidsreform til kommunerne?

Kl. 21:15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:15

Margrethe Vestager (RV):
Nu vil jeg medgive, at den socialdemokratiske ordfører også har håret sat op i aften, men ellers er der forskel. Det undrer mig, hvis hr. Troels Lund Poulsen ikke er klar over, at det er den radikale ordfører, der står på talerstolen. Jeg føler mig ikke forpligtet til at tale for, hvordan Socialdemokraterne vil gennemføre deres 29 rettigheder.

Det Radikale Venstre har et meget klart udgangspunkt i hele den her diskussion, og grunden til, at den tekst – den udmærkede, stærke og direkte tekst – står i vedtagelsen, er jo, at den også er et grundlag for den socialdemokratiske politik. Hvad der så kommer derefter, må jo være til genstand for en forhandling. Og sådan som jeg har hørt diskussionen i dag – senest hos fru Pia Kjærsgaard – var den jo ét langt ønske om samarbejde, om, at Socialdemokraterne blev ved forhandlingsbordet og deltog i diskussionen.

Så synes jeg måske, det er sådan lidt underligt at bede os om at skubbe Socialdemokraterne væk, når vi faktisk er enige om det, der kunne være et skønt grundlag for at ændre verden, nemlig at tage noget af det overflødige papirarbejde væk og komme i gang med noget, der gav mening.

Kl. 21:16

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 21:16

Troels Lund Poulsen (V):
Jeg vil gerne medgive, at de to damer i dansk politik har sat håret op, men der er trods alt forskel på håret – i hvert fald på farven – så jeg er meget godt klar over, at det er fru Margrethe Vestager, der står på talerstolen.

Men når jeg stillede spørgsmålet, var det sådan set ikke for at stille et polemisk spørgsmål, men man er sammen om den samme vedtagelse og har nogle klare bud, og jeg ved jo, at Det Radikale Venstre før har været meget skeptisk over for de her såkaldte velfærdsrettigheder – det var den tidligere formand for Det Radikale Venstre i hvert fald.

Derfor må jeg sige, at når man har det her værdifællesskab, man har lavet i en vedtagelse, kunne det jo godt være, det kunne give visse problemer, når man nu mente, at de 29 velfærdsrettigheder var meget bureaukratiske. Men det kan jeg så forstå man ikke vil svare på.

Kl. 21:17

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:17

Margrethe Vestager (RV):
Jeg går ud fra, at »man« er undertegnede i den her forbindelse.

Det vil jeg meget gerne svare på. Den her vedtagelse har jo den styrke, at den siger noget om, hvad der er det fælles udgangspunkt. Den tager hverken stilling for eller imod velfærdsrettigheder, for det har vi en diskussion om, ligesom jeg håber, at vi kan få en egentlig diskussion om kvalitetsstandarder.

Når jeg forholder mig åbent til det, er det, fordi jeg tror, at det børnehavebarn, som måske får 1 m² mere, er ligeglad med, om den kvadratmeter kommer, fordi der er tale om en kvalitetsstandard, eller fordi der er tale om en velfærdsrettighed.

Det, som er vigtigt for mig, er, at de medarbejdere, som skal arbejde i det, der måske bliver til en mere fysisk velfungerende børnehave, oplever, at der er tillid til deres faglighed, og at den tillid kommer af, at de har tid til at tale med børnene og at lære børnene ting i stedet for at sidde inde på kontoret og skrive papirer om, hvad de kunne tænke sig at gøre, hvis de havde tid til at være sammen med ungerne.

Kl. 21:18

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Næste spørger er hr. Jacob Jensen.

Kl. 21:18

Jacob Jensen (V):
Jo, men så vil jeg prøve følge op på det tidligere spørgsmål og stille spørgsmålet på en lidt anderledes måde, og så kan det være, at vi kan få et svar.

Mener den radikale ordfører, med den vedtagelse, der ligger her – der lægger man jo meget vægt på, at man skal øge tilliden til de offentligt ansatte – at man bedst øger tilliden, viser tillid til de offentligt ansatte ved at fastsætte centrale standarder for, hvordan de skal tilrettelægge arbejdet ude på de enkelte institutioner, på det enkelte sygehus, eller viser man mere tillid til de offentligt ansatte ved at give mulighed for at lave lokale løsninger på lokale institutioner for lokale mennesker?

Kl. 21:18

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:18

Margrethe Vestager (RV):
I hvert fald kan vi sige, at man ikke viser tillid ved at gennemføre stadig mere statslig kontrol. Det er jo det, vi har set de seneste år – jeg tror, at sidste år tog prisen, det var simpelt hen bare topåret for udgivelsen af bekendtgørelser i det forlag, som hedder staten, som må være et af de mest producerende forlag i hele Danmark overhovedet.

Det, som vi jo meget gerne vil have som et nyt udgangspunkt for den her diskussion, er, at hvis man vil vise tillid og diskutere, om det skal være kvalitetsstandarder eller minimumsrettigheder, eller hvad det nu skal være, for at det indholdsmæssigt bliver bedre, så må udgangspunktet være, at man holder op med at vise mistillid. Og med hensyn til den mistillid, der har været udvist til de offentligt ansatte og deres indsats, er der jo brug for, at vi sætter foden ned og siger: Der er en helt anden tone fra nu af; der er de offentligt ansatte, det er velfærdssamfundets kernemedarbejdere, og vi behandler dem som sådan. Det kunne være en begyndelse.

Kl. 21:19

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 21:19

Jacob Jensen (V):
Jeg medgiver, at det kan være svært at holde rede på alle de her forskellige betegnelser, og

derfor vil jeg sådan set heller ikke forholde mig til betegnelsen, om det er standard eller kvalitet, eller hvad det er, men sådan set bare prøve at gentage mit spørgsmål for måske at prøve på at få et svar.

Mener den radikale ordfører, fru Margrethe Vestager, at man bedst viser tillid til de offentligt ansatte, enten ved at lave centrale standarder for, hvordan de skal tilrettelægge arbejdet ude på de enkelte institutioner, altså centralt her fra Folketingets side, eller viser man større tillid, hvis man laver en lokal løsning og giver mulighed for, at de kan lave lokale løsninger, som passer til lokale forhold ude på de enkelte institutioner?

Kl. 21:20

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:20

Margrethe Vestager (RV):
Ja, det sidste eksempel, jeg kan komme på med hensyn til, at Folketinget lavede centrale krav for tilrettelæggelsen af arbejdet – som er et meget konkret eksempel – var, da man udstedte en bekendtgørelse for, hvordan der skulle føres fraværslister i folkeskolen. Det er vist det, man kan kalde et centralt krav for tilrettelæggelsen af arbejdet.

Nu var det VK-regeringen, der gjorde det, og det er ikke det eneste eksempel på, at VK-regeringen og Dansk Folkeparti har haft utrolig travlt med at lave centrale krav for tilrettelæggelsen af arbejdet. Det gælder jo sådan set for en lang række ting, at man har været virkelig, virkelig sulten på det, der egentlig er ledernes råderum rundtomkring på institutionerne, og det tror jeg ikke er gavnligt. Jeg tror faktisk, at vi kan få bevis på, hvis vi taler med de mange mennesker, som vi jo alle sammen, lyder det som om, har været i kontakt med i løbet af de seneste måneder, at det faktisk er rigtig godt, hvis de har metodefrihed i forhold til nogle klare politiske forventninger enten meget overordnet fra os eller mere konkret fra deres lokale politikere.

Kl. 21:21

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Og så er det fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 21:21

Ellen Trane Nørby (V):
Jeg vil tage fat der, hvor hr. Jacob Jensen slap, i forhold til hvor det er, vi har tillid til medarbejderne, for nu har vi jo hørt fru Margrethe Vestager tale meget om tillid til den enkelte medarbejder, og også at Det Radikale Venstre meget gerne vil støtte, at der er de lokalt valgte kommunalbestyrelser, og at det er der, man træffer beslutningerne.

Så vil jeg bare høre: Harmonerer det her ønske om øget tillid til offentligt ansatte så med, at man har nogle velfærdsrettigheder, som bare sådan eksempelvis – nu nævnte den radikale ordfører også nogle eksempler – siger maks. tre børn pr. voksen i vuggestuerne, maks. seks børn pr. voksen i børnehaverne, maks. tre børn pr. voksen i dagpleje; er det sådan nogle centrale krav, der netop harmonerer med det her med øget tillid til de offentligt ansatte?

Kl. 21:22

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:22

Margrethe Vestager (RV):
Uanset hvad man kalder det, er det jo en diskussion, som man må have uanset på hvilket niveau, om, hvad det er for nogle fysiske rammer, man synes er de rigtige og de rimelige, og det er jo diskussioner, som vi har haft i mange forskellige regier. Det krav, vi har om maks. 28 børn i klasserne, er jo et meget godt eksempel på den type krav, som sætter rammen for medarbejdernes faglighed og det engagement, de kan udvise i deres arbejde.

Derfor skulle man måske vende diskussionen om i stedet for og også spørge ind i VKO-flertallet: Hvordan håndterer vi diskussionen om forholdet mellem statsstyring og mere lokalt styre? For så vidt jeg husker, er det undervisningsministeren – som desværre er gået – som mener, at hvis ikke skolerne gør det ordentligt, kan de blive statsskoler. Så er det den konservative formand, som mener, at hvis ikke regionerne gør det ordentligt, kan sygehusene blive statssygehuse. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl, som har en meget, meget stærk appetit på statsstyring i det hele taget. Derfor kan vi jo egentlig have interessante, åbne diskussioner om balancen mellem, hvad vi skal fastsætte nationalt, og hvad der skal fastsættes lokalt, og jeg troede egentlig, det var det, forhandlingerne gik ud på, for jeg troede, at det var forhandlinger, vi skulle have, og ikke bare, at vi skulle afkræves tilslutning til regeringens forslag, som jo i meget vid udstrækning indholdsmæssigt ligner det, som også andre er optagede af.

Kl. 21:24

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Ellen Trane Nørby for sit sidste spørgsmål.

Kl. 21:24

Ellen Trane Nørby (V):
Grunden til, at jeg går ind på det her, er jo, at jeg sådan set synes, at den radikale ordfører fremfører nogle meget spændende synspunkter, hvad angår tilliden til de offentligt ansatte og decentralt fastsatte kvalitetsstandarder, og også dermed i høj grad anerkender brugerne som nogle, der skal være tilfredse med det tilbud, der bliver givet dem, i stedet for at det blot handler om en centralt fastsat standard.

Derfor vil jeg gerne igen prøve at spørge den radikale ordfører: Harmonerer tillid til de offentligt ansatte med centralt at fastsætte velfærdsrettigheder og meget detaljerede krav til, hvad den enkelte har af rettigheder?

Kl. 21:24

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:24

Margrethe Vestager (RV):
Nu er vores tilgang til forhandlinger, at de er utrolig svære at føre oppe fra den høje hest; der er det meget bedre, at man kommer ned fra den høje hest og forholder sig til de ting, der bliver fremlagt rundt omkring en.

Derfor forholder vi os selvfølgelig til regeringens forslag om kvalitetsstandarder, vi forholder os til Socialdemokraternes forslag om velfærdsrettigheder, vi kommer med vores eget indspil ved at sige: Vi tror, at det i den diskussion er vigtigt for Det Radikale Venstre at holde fast i, hvad det er for et syn, og hvad det er for et værdigrundlag, den offentlige sektor hviler på. Og det synes vi er en meget væsentlig rolle for os, for vi kan jo godt se i sol og måne, at det på en eller anden måde enten bliver nogle kvalitetsstandarder eller nogle velfærdsrettigheder, som kommer til at være en central del af den diskussion. Og der tror jeg, det er vigtigt at finde nogle balancer, for der er vel ikke nogen, der forestiller sig, at Folketinget holder helt op med at forholde sig til, hvad der er velfærd, og hvad der ikke er velfærd.

Vi gjorde det jo sidst i forbindelse med udligningsreformen, hvor det var en væsentlig parameter for forligspartierne, at det var muligt at have et nogenlunde ensartet serviceniveau i alle landets kommuner uanset skattegrundlaget i øvrigt. Og det er jo en måde at gå til det på at sige: Jamen det skal faktisk være muligt for de lokalt valgte, hvis de nu traf den samme type beslutning, at man så fik den samme service.

Det ved jeg at Dansk Folkeparti har været meget optaget af, og det var også en af grundene til, at vi fik et forlig om udligningsreformen. Og det er jo et eksempel på, at staten forholder sig til det, men så giver et råderum, og det er jo en slags velfærdsrettighed, at der faktisk er en økonomisk mulighed for, at det kan lade sig gøre ligeværdigt.

Kl. 21:26

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Jeg beklager, at der er et par spørgere, der må udgå. De 25 minutter er gået, og jeg tror, det er meget vigtigt at overholde det. Jeg siger tak til ordføreren og beder den næste ordfører, hr. Villy Søvndal, om at komme på talerstolen.

Kl. 21:26

(Ordfører)
Villy Søvndal (SF):
Det er jo blevet en lidt speciel debat, fordi Dansk Folkeparti valgte at afspore åbningsdebatten og gøre den til noget helt andet. Jeg er glad for, at Dansk Folkepartis formand, fru Pia Kjærsgaard, er i salen, for vi skal i gang med noget lige nu, som er en meget vigtig diskussion. Vi var lige midt i en debat om nedskæringer på hospitalerne, på hjemmehjælpen, på skolerne og alt det andet. Det var en debat, der helt åbenbart bekom Dansk Folkeparti dårligt, og derfor valgte Dansk Folkeparti at fortælle noget, som var usandt.

Derfor vil jeg godt sige direkte til fru Pia Kjærsgaard, lederen af Dansk Folkeparti, og den øvrige ledelse af Dansk Folkeparti, at det er meget sjældent, at der her i Folketinget direkte bliver talt usandt for at svine et andet parti til, for at svine en ungdomsorganisation til, som ikke er til stede og ikke har en kinamands chance for at forsvare sig.

Når jeg siger det her så stærkt, er jeg selvfølgelig nødt til at være meget sikker i min sag, og det er jeg. Jeg har set optagelser, der viser fru Pia Kjærsgaard forlade Folketinget, gå ud på pladsen og vende tilbage igen. De skal nok blive vist senere, så alle kan forlyste sig med dem. De viser, at der ikke er én SFU'er i nærheden af fru Pia Kjærsgaard. Hvad var det, fru Pia Kjærsgaard sagde her i Folketinget? Hun sagde, at hun var blevet forulempet af nogle fra SF's Ungdom. Måske lokkede fru Pia Kjærsgaard – det ved jeg ikke engang – fru Pia Christmas-Møller ud i noget snavs, hun var i hvert fald meget villig til at lege med og gå med til den der fuldstændig udokumenterede, forkerte, opfundne påstand.

Det er noget nyt, synes jeg, i Folketinget, at vi på den måde fortæller usandheder i ond tro om hinanden for at svine hinanden til, for at svine nogle, der ikke er til stede og ikke kan forsvare sig, til, og det er da specielt dumt, når man har fru Pia Kjærsgaards ekstreme tiltrækningskraft på tv-apparater, at gøre det uden i hvert fald at sikre sig, at det ikke kan dokumenteres, at man nu er ude at fortælle en historie, der ikke har fugls føde på sig.

Hvorfor er det her så vigtigt, at vi er nødt til at bruge tid på det sådan en aften som i aften, hvor vi har åbningsdebat? Det er det, fordi det her har noget med politisk kultur at gøre, det har noget at gøre med, at hvis man kan svine hinanden til på den måde fuldstændig uden hold i virkeligheden, så får vi et parlament, der i alt for høj grad kommer til at minde om Weimarrepublikkens parlament i Tyskland; det var det, der ødelagde det parlament.

Derfor vil jeg bare appellere til, at fru Pia Kjærsgaard, når hun får muligheden for det, træder herop og siger: Undskyld, undskyld, undskyld til mig, til SF's Ungdom, til det Folketing, som hun har talt usandt over for, og til den befolkning, som hun har talt usandt over for. Hvis hun ikke gør det, er det klart, at det i hvert fald hos os efterlader et spørgsmål, og det lyder: I hvor mange andre sager handler Dansk Folkepartis ledelse i ond tro og mod bedre vidende og fortæller historier, der er fuldstændig opdigtede og grebet ud af den blå luft, historier, som intet har på sig, og som det kan dokumenteres intet har på sig?

Jeg vil i øvrigt også godt bede fru Pia Christmas-Møller komme herop og beklage, at hun var for let at lokke. Så er sagen slut dér.

Men jeg er lidt rystet. Jeg er lidt rystet over, at man på den yderste danske højrefløj er villig til at trække et hvilket som helst kort, også et kort, der betyder, at man taler usandt, at man ved, man taler usandt, og at det i øvrigt kan dokumenteres, at man taler usandt.

Kl. 21:31

Jeg vil gerne sige det helt klart: I SF og i SFU tager vi afstand fra, at man chikanerer og skræmmer andre politikere. Det har vi altid gjort. Det er en del af en ordentlig politisk kultur, at man også forsvarer sine modstanderes ret til at fremkomme med deres synspunkter. Men det er noget helt andet, vi har at gøre med her, det er usandheder, det er løgn, det er fordrejninger, det er opdigtede ting, og derfor er det en alvorlig sag.

Jeg vil godt sige, at det er det groveste, jeg til dato har oplevet i det her rum, og jeg synes, det er en på alle måder skammelig optræden, vi i dag har set både fra fru Pia Christmas-Møllers og fru Pia Kjærsgaards side. Jeg synes, det er skammeligt.

Så vil jeg til slut godt bede begge de to komme herop og beklage, at man på den måde sprede usande påstande om dels SF, dels SF's Ungdom, for vi er stadig nødt til i det her Folketing at kunne skelne mellem sandt og usandt, specielt når det som sagt kan dokumenteres. I modsat fald må jeg selvfølgelig lægge til grund, at der er handlet i ond tro og dermed leveret et nyt eksempel, synes jeg, på et lavpunkt for, hvad man er villig til i en politisk debat fra den danske højrefløjs side for at undgå en politisk debat om politiske emner.

Vi vil rejse sagen her i Udvalget for Forretningsordenen, fordi det er en sag, der så klokkeklart kan dokumenteres. Jeg kan se, at nogle af Venstres medlemmer oven i købet smiler. Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er dybt alvorligt, hvis man ikke i trænede parlamentariske partier kan se, at det her ikke går, at det ikke går på den måde fuldstændig skamløst, fuldstændig vidende om, at man gør det, at gå til angreb på et parti og en politisk ungdomsorganisation, uden at der er fugls føde på sagen.

Kl. 21:33

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Der er lige nogle spørgere: fru Inger Støjberg, fru Pia Kjærsgaard, fru Pia Christmas-Møller og hr. Søren Espersen. Vi tager først fru Inger Støjberg.

Kl. 21:33

Inger Beinov Støjberg (V):
Forleden var jeg vidne til et verbalt overfald på hr. Peter Skaarup. Det var yderst ubehageligt, og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg blev både meget vred og meget chokeret ved den lejlighed.

I dag blev jeg faktisk temmelig rystet over hr. Villy Søvndal, der fra Folketingets talerstol for det første negligerede, ja, nærmest gjorde sådan lidt morskab ud af det overfald, der i minutterne før var sket på fru Pia Kjærsgaard, som jeg så blive gelejdet væk og ind på Christiansborg, og for det andet ikke tog afstand fra de, ja, jeg vil kalde det helt uhyrlige bøllemetoder, der blev benyttet mod to politikere.

Det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at demokratisk valgte politikere skal udsættes for den slags, og jeg vil gerne bede hr. Villy Søvndal om for det første at tage utvetydigt afstand fra de her metoder og for det andet at give Tinget en

undskyldning for tidligere på dagen at have latterliggjort det.

Kl. 21:34

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det ordføreren, der får ordet.

Kl. 21:34

Villy Søvndal (SF):
Jeg vil godt gentage, hvad jeg sagde, for jeg tror ikke, fru Inger Støjberg fangede det. Jeg sagde: SF og SFU tager kraftigt afstand fra politisk chikane. Tydeligere kan det ikke siges. Vi har aldrig på noget tidspunkt i vores politiske liv billiget, at mennesker ikke kunne ytre sig frit uden at føle sig truet og uden at føle sig bange. Jeg gentager det gerne, hvis fru Inger Støjberg stadig væk ikke har forstået det. Har fru Inger Støjberg hørt det nu?

Vi tager under alle omstændigheder afstand fra en politisk kultur, der truer mennesker, så de er usikre på at kunne fremføre deres synspunkter. Det er jo demokratiets forudsætning, at også mennesker, man er uenig med, kan fremføre deres synspunkter. Men demokratiet har en anden forudsætning, og det er, at man ikke lyver; det er, at man taler sandt; det er, at man ikke opdigter historier, der intet har på sig.

Jeg vil godt bede fru Inger Støjberg forholde sig til følgende: Når fru Inger Støjberg også får den dokumentation at se, der siger, at der ikke er fugls føde i det, at der ikke var en eneste SFU'er i nærheden, vil fru Inger Støjberg så ikke synes, at det vil være på sin plads at give en undskyldning, fordi man kom med fuldstændig uretmæssige påstande her i Folketingssalen?

Kl. 21:36

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Inger Beinov Støjberg igen.

Kl. 21:36

Inger Beinov Støjberg (V):
Tidligere på dagen latterliggjorde hr. Villy Søvndal den her sag. Hr. Villy Søvndal gjorde sig morsom på bekostning af de to politikere, på bekostning af – synes jeg – et angreb på demokratiet og demokratisk valgte politikeres ret til at være her uden for Christiansborg og deltage i demonstrationer. Jeg kan betro hr. Villy Søvndal, at hverken fru Pia Kjærsgaard eller hr. Peter Skaarup var sarte i den her situation. Jeg kan betro hr. Villy Søvndal, at stemningen var hadsk, og at det var direkte ubehageligt.

Kl. 21:36

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det ordføreren for at svare.

Kl. 21:36

Villy Søvndal (SF):
Det har jeg aldrig benægtet. Jeg har bare forholdt mig til det synspunkt, at det var SFU'ere – det var det, der var påstanden – der forulempede fru Pia Kjærsgaard. Det er usandt, der var ikke en eneste SFU'er i nærheden af fru Pia Kjærsgaard, ikke én eneste, og det kan dokumenteres. Så spørger jeg bare tilbage: Er vi et sted i det her Folketing, hvor det er ligegyldigt, om man taler usandt? Hvis det i øvrigt er anvendeligt til at svine en politisk modstander til, må man godt. Er det det, fru Inger Støjberg siger?

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg ikke har latterliggjort noget. Jeg har sagt, at jeg ikke kunne forstå, at SFU, med hele den tradition de har, deltog i forulempelsen af nogen. Og derfor ville jeg godt med ud at se det, hvis det var tilfældet. Det er ikke at latterliggøre – det er det da ikke. Det er at forholde sig til, at vi ikke vil have en politisk kultur, hvor vi på grund af angst ikke tør gå rundt og sige de ting, vi mener.

Kl. 21:37

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 21:37

Pia Kjærsgaard (DF):
Jeg skal sandelig love for, at i modsætning til i første omgang, hvor hr. Villy Søvndal skulle svare på det fra talerstolen – også set i forhold til hvad fru Inger Støjberg siger – har man fået anderledes patos over sig. Man er blevet så selvhøjtidelig, at det halve kunne være nok.

Jeg synes, det er meget, meget krænkende med den måde, hr. Villy Søvndal optræder på. Jeg havde egentlig et inderligt håb, da jeg første gang rejste spørgsmålet over for hr. Villy Søvndal, nemlig at han selvfølgelig blev lidt overrasket – det forstår jeg godt – men er han så ved de efterfølgende spørgsmål ville gøre netop det, der er blevet efterspurgt: at tage afstand fra den slags, ikke at latterliggøre det. Nu var det hr. Villy Søvndal, der stod på talerstolen, så jeg måtte rette angrebet, som jeg synes var klart berettiget, mod ham.

Hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg følte os klart chikaneret af SF's ungdom, da vi stod på Slotspladsen. Vi følte os så sandelig også chikaneret af dem, der på en eller anden måde er tilknyttet Enhedslisten, og af dem, der fulgte efter os. Javel, men nu var det altså hr. Villy Søvndal, jeg foreholdt det her. Bagefter gik det ud over hr. Peter Skaarup, da de ikke kunne få fat på os. Sådan var det.

Jeg synes, det er meget, meget betænkeligt, at hr. Villy Søvndal stiller sig op på den her selvhøjtidelige måde. Nu er det åbenbart Udvalget for Forretningsordenen, man er landet på. Tidligere på dagen er jeg af samtlige journalister blevet konfronteret med, at man fra SF's side ville politianmelde mig. Det her er simpelt hen langt ude, fuldstændig ude af proportioner.

Det var ikke sjovt, hvad der skete, og jeg er stadig væk utrolig krænket over det. Jeg synes det er uacceptabelt, og jeg synes, at hr. Villy Søvndal burde holde sin egen ungdomsorganisation i ørerne i stedet for at stille sig op på den der selvhøjtidelige facon.

Kl. 21:39

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:39

Villy Søvndal (SF):
Om få dage vil vi kunne se dokumentationen, f.eks. i Udvalget for Forretningsordenen, hvor Dansk Folkeparti også er repræsenteret, og man vil så kunne konstatere, at der ikke var en eneste SFU'er i nærheden af fru Pia Kjærsgaard. Hvis hr. Kristian Thulesen Dahl også giver udtryk for det synspunkt, taler han lige så usandt. Der var ikke én eneste SFU'er i nærheden af fru Pia Kjærsgaard. Man kan se det på filmen, og film har jo den fordel, at de ikke lyver.

Det vil sige, at det, der – synes jeg – står tilbage efter i dag, er det problem, at vi har et politisk parti, der spinner og laver en historie, der intet har med virkeligheden at gøre. Hvorfor gør de det? De gør det for at genere SF, og de gør det for at genere SF's Ungdom, som ikke er til stede og kan forsvare sig.

Og så – undskyld mig – bliver man krænket, fordi man får at vide, at man har talt usandt! Det er dog den fuldstændig omvendte verden. Jeg kan godt forstå, hvis man føler sig taget med bukserne nede – undskyld udtrykket – men at føle sig krænket, fordi man taler usandt om andre, det kræver altså en ganske speciel moral.

Kl. 21:40

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 21:40

Pia Kjærsgaard (DF):
Hr. Villy Søvndal sagde også, at det var det groveste, han endnu havde oplevet i dansk politik. Det siger jo lidt om hr. Villy Søvndals meget, meget nemme løbebane, hvor det er sædvane, at hr. Villy Søvndal skal forsøge sig med polemiske bemærkninger og være morsom. Det er selvfølgelig en helt, helt anden orden, der nu er skabt i forhold til hr. Villy Søvndal, det er jeg da godt klar over, men jeg synes ikke, det er rimeligt med den måde, hr. Villy Søvndal stiller sig an på. Jeg synes ikke, det er rimeligt med den måde, han optræder på. Jeg synes, det ville have været mere rimeligt, hvis hr. Villy Søvndal havde været alvorlig fra starten om det her, ikke på den der selvhøjtidelige facon, men havde taget det seriøst.

Når jeg siger, at jeg føler mig krænket, så føler jeg mig bestemt krænket over, at jeg ikke kan gå nede på Slotspladsen uden at blive chikaneret af ungdomsorganisationer, deriblandt også dem, der har tilknytning til fru Line Barfod og Enhedslisten – bestemt, afgjort. Jeg har endda set, at de er gået ud og nærmest har taget æren for det, det er jo det sædvanlige. Men hr. Villy Søvndals ungdomsorganisation var altså også involveret.

Kl. 21:41

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det ordføreren.

Kl. 21:41

Villy Søvndal (SF):
Jeg synes, det er dumt af fru Pia Kjærsgaard – men jeg er jo ikke spindoktor – at blive ved med at sige noget, der er usandt, for fru Pia Kjærsgaard kommer til at fortryde det, den dag den her dokumentation bliver fremvist. Hele forløbet er filmet, og den film viser, at der ikke var en eneste SFU'er i nærheden af fru Pia Kjærsgaard.

Derfor er det her jo ikke en diskussion om polemik og sådan noget – det synes jeg i øvrigt er sjovt. Jeg nyder polemikken med statsministeren f.eks. Jeg nyder den også, når den indfinder sig med fru Pia Kjærsgaard, det er slet ikke det. Det er heller ikke et spørgsmål om at være morsom, det er stadig tilladt i ytringsfrihedens land at være morsom over for hinanden. Det er ikke det, vi diskuterer. Vi diskuterer forskellen på løgn og sandhed. Det er det, der er problemet. Og det, der lige i øjeblikket er Dansk Folkepartis problem, er, at man har talt usandt.

Man kunne i stedet for afslutte den her sag nu med at gå op og sige: Undskyld, vi er kede af, at fantasien er løbet af med os. Vi havde brug for en god historie for at komme til at diskutere noget andet end velfærd, som ikke er så god en diskussion for os. Så havde den her diskussion været færdig nu. Der er stadig mulighed for det, fru Pia Kjærsgaard kan bede om ordet i tredje runde og komme op og sige: Undskyld, jeg kom

til at lave noget, der ikke var pænt over for SF og SF's Ungdom. Jeg kom til at forveksle fantasi og virkelighed, og det er jeg ked af. Så er den sag slut.

Kl. 21:43

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 21:43

Pia Christmas-Møller (KF):
Hr. Villy Søvndal er jo kendt vidt og bredt for sine demagogiske evner, og demagogen hr. Villy Søvndal ved, at et angreb ofte kan være det bedste forsvar. Det er vel den bedste undskyldning, man kan komme op med, for det, hr. Villy Søvndal sagde lige for et øjeblik siden bl.a. henvendt til mig.

Jeg har ikke opdigtet min oplevelse af hr. Villy Søvndals latterliggørelse af politisk chikane over for politiske modstandere, sådan som jeg oplevede det her i eftermiddag. Det var det, jeg reagerede på. Jeg savnede, at hr. Villy Søvndal først og fremmest koncentrerede sig om hvad og ikke hvem. Jeg oplevede, at hr. Villy Søvndal var mere optaget af at dække sig og sine af end af at tage dyb og konsekvent og indigneret afstand fra enhver form for chikane mod politiske modstandere, der blot udøver deres demokratiske rettigheder.

Nu er det jo sådan, at vi skal stille et spørgsmål. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Villy Søvndal som formand for SF, hvad han vil gøre for at sørge for, at hans ungdomsafdeling, SFU, fremover ikke tager initiativ til at prøve at chikanere andre partiers landsmøder. I weekenden havde Det Konservative Folkeparti landsrådsmøde, og her oplevede vi, at SFU'ere forsøgte at trænge ind i vores landsrådssal, hvor ellers kun delegerede har adgang. Disse SFU'ere blev genkendt af nogle af vore lokale, så her skulle det ikke være muligt at tale uden om kendsgerningerne. Jeg har flere uafhængige vidner på dette, herunder burde Danmarks Radio være blevet tippet om dette stunt fra SFU's side. Vil hr. Villy Søvndal gøre det mindste for at forhindre, at den slags gentager sig? Hvis ikke, mener jeg faktisk, at hr. Villy Søvndal og SF har et problem med demokratiet og med respekten for andre partiers rettigheder.

Kl. 21:45

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:45

Villy Søvndal (SF):
Jeg har for så vidt også den forstående melding til fru Pia Christmas-Møller, at det er muligt, at hun er blevet lokket i uføre af Dansk Folkeparti. Det ved jeg ikke. Der foreligger jo den mulighed, at fru Pia Christmas-Møller bare lod sig lokke af den almindelige stemning herinde og lod sig fange – og det kan jeg egentlig godt forstå – af en usandhed, der blev fremført, som om den var meget sikker. Det forstår jeg godt, for man kan godt blive overrumplet af den frækhed, det er at fremføre noget, som er rent opdigtet, og som dokumenterbart ikke har noget med virkeligheden at gøre – det foreligger på film – med den sikkerhed i stemmen, som fru Pia Kjærsgaard gjorde det, når det så alt sammen er spin. Det kan jeg for så vidt godt forstå. Det synes jeg er et undskyldende moment, hvis fru Pia Christmas-Møller har troet, at så opdigtede historier slipper man ikke godt af sted med. Det gør man så heller ikke. Jeg synes bare, at det var dumt af fru Pia Christmas-Møller at lege med.

Så til det andet: Jeg ved ikke, hvad der er sket, men jeg ved hundrede procent sikkert, at vores politiske ungdomsorganisation har en kultur, der gør, at man deltager i politiske debatter ikke ved at chikanere, ikke ved at true og ikke ved at ødelægge andres arrangementer – det har jeg aldrig hørt om før – men hvis det har fundet sted, vil jeg meget gerne påtage mig at påtale det og sige, at vi ikke skal gå rundt og genere hinanden på den måde, men at vi deltager i møder med hinanden, hvor vi diskuterer.

Kl. 21:46

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 21:46

Pia Christmas-Møller (KF):
Jeg kan til hr. Villy Søvndals orientering oplyse, at hvis jeg er blevet lokket frem på debatscenen her i eftermiddag af nogen, så er det af hr. Villy Søvndal selv. For jeg blev oprigtigt forbløffet og derefter meget indigneret over, at hr. Villy Søvndal var så optaget af hvem og ikke af hvad. For mig er demokratiet helligt. Uanset hvor tåbelige synspunkterne måtte være, har mennesker i vores land en demokratisk ret til at udtrykke disse synspunkter ikke alene ved demonstrationer, der er lovligt varslet, men også ved anvendelse af ytringsfriheden.

Det kan ikke være rigtigt, at mennesker skal chikaneres væk fra en demonstration på Slotspladsen. Det kan ikke være rigtigt, at fremtrædende politikere – som det her er tilfældet med fru Pia Kjærsgaard – skal gå rundt med bodyguards morgen, middag og aften for overhovedet at udøve sine demokratiske rettigheder. Det er et sygdomstegn, og derfor er der en særlig forpligtelse til, at vi andre virkelig kæmper for også fru Pia Kjærsgaards rettigheder til frit at færdes og ytre sine synspunkter.

Jeg vil kæmpe for hr. Villy Søvndals ditto rettigheder, og jeg vil kæmpe for Enhedslistens ditto rettigheder, uanset hvor tåbelige jeg i øvrigt måtte mene deres synspunkter er. Det var det, jeg efterlyste hos hr. Villy Søvndal. Jeg havde faktisk forventet, at det vil komme fuldstændig automatisk, men det skete ikke, og det var anledningen til mine indlæg i eftermiddag – hverken mere eller mindre.

Kl. 21:48

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:48

Villy Søvndal (SF):
Jeg er fuldstændig enig i retten til at kæmpe for et hvilket som helst synspunkt – tåbeligt eller ikke tåbeligt, det er jo ikke os, der skal vurdere det. Men ethvert synspunkt kan føres frem i dette land, og det er demokratiets forudsætning, at det kan det, og at man kan fremføre det uden at føle sig truet. Det er derfor, jeg både i første runde, anden runde og nu i tredje runde har sagt så klart, som jeg er i stand til at sige det, at vi uden forbehold tager afstand fra enhver type af handling, der truer eller forulemper politiske mod- eller medspillere, der vil ud og fremsige deres budskab. Så kan jeg vist ikke sige det tydeligere.

Så skal jeg sige, at det dér med at sige, at man var blevet lokket, egentlig fra min side var et forsøg på at åbne en lille dør for fru Pia Christmas-Møller. Jeg kan nemlig godt forstå, at man bliver fanget på det forkerte ben, når et politisk parti fremfører synspunkter, der dokumenterbart er forkerte, der dokumenterbart er spin, der dokumenterbart tegner en opdigtet virkelighed. For vi har det vel alle sammen sådan, at så fræk kan man simpelt hen ikke være. Man kan ikke være så fræk, at man siger noget, som fra ende til anden er løgn, for at forulempe en politisk modstander. Derfor forstår jeg det godt, hvis fru Pia Christmas-Møller tænkte: Det kan man simpelt hen ikke.

Kl. 21:49

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Undtagelsesvis vil jeg give fru Pia Christmas-Møller ret til endnu en kort bemærkning.

Kl. 21:49

Pia Christmas-Møller (KF):
Jamen jeg mener heller ikke, at hr. Villy Søvndal har dokumenteret, at der er nogen her i denne sal, der i dag bevidst har fremført anklager hverken mod hr. Villy Søvndal, SF eller andre for at beklikke et politisk parti eller en politiker. Jeg er ikke af den opfattelse, og jeg har ikke det indtryk på nuværende tidspunkt.

Det korte af det lange er, at mine indlæg, som jeg fuldstændig står ved, var fremprovokeret af hr. Villy Søvndals slaphed i spørgsmålet om at kæmpe for enhvers demokratiske rettigheder. Det var ene og alene det, der kaldte mig frem, og det vil ske igen og igen. Det kan jeg godt varsle.

Kl. 21:50

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Og så er det ordføreren lige for at runde det af.

Kl. 21:50

Villy Søvndal (SF):
Nu forstår jeg det slet ikke. Efter at fru Pia Christmas-Møller holdt en stærk tale om, at alle skal kunne ytre sig, og at alle skal kunne være i demokratiet, har vi nu her en sag, der drejer sig om, at et parti påstår, at nogle af dets medlemmer er blevet forulempet af nogle, der ikke har været i nærheden af dem, og her optræder fru Pia Christmas-Møller, som om det var en ligegyldighed. Er det virkelig en ligegyldighed at beklikke mit partis ære i forbindelse med noget, der aldrig har fundet sted, at beklikke nogle unge mennesker, der altid har arbejdet demokratisk, der har slidt og slæbt for at lave en af de fredeligste demonstrationer, der nogen sinde er afviklet i København? Er det ikke at beklikke andre på en usædvanlig beskidt måde? Skal Folketinget bare sige, at nå, det var det, og lade det passere, selv om det i øvrigt er filmet fra ende til anden.

Jeg vil godt spørge: Tror fru Pia Christmas-Møller ikke, at hun ville blive vred, hvis der havde været en anklage imod Det Konservative Folkeparti om, at de havde forulempet mennesker ved en venstreorienteret demonstration og skræmt politikere, så de ikke turde være der? Er der ikke lighed i dette for Loke og for Thor?

Kl. 21:51

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Så går vi videre med hr. Søren Espersen som spørger.

Kl. 21:51

Søren Espersen (DF):
Det har været en mærkelig oplevelse at høre hr. Villy Søvndals påtagede, selvoptagede og luskede forargelse i den her sag, når man nu hører fru Pia Christmas-Møller fortælle, at SFU'erne chikanerede De Konservatives landsråd. Ugen før chikanerede de Dansk Folkepartis landsmøde. Der stod de også og hujede foran pæne mennesker, der kom til vores årsmøde, og det var altså kun ugen før, at det også foregik hos De Konservative. Ligner det så ikke en tanke, at man får de samme beskyldninger med hensyn til Slotspladsen? Er der slet ikke noget om snakken? Hr. Villy Søvndal fortæller Folketinget fuldstændig åbent, at SFU aldrig har chikaneret andre folk. Jo, det skal jeg ellers lige love for at de har.

Kl. 21:52

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det ordføreren.

Kl. 21:52

Villy Søvndal (SF):
Nu ved jeg, at hr. Søren Espersen er journalist, og journalister er jo altid optaget af dokumentation. Når nu det forholder sig sådan med denne historie, som var angrebet fra fru Pia Kjærsgaard på SF i dag, at den notorisk er usand fra ende til anden, at der intet er om den, at der ikke var én eneste SFU'er i nærheden af hverken fru Pia Kjærsgaard eller hr. Kristian Thulesen Dahl, og at det alt sammen foreligger på film, ville det så ikke være lidt underligt, hvis man som politisk parti bare skulle lade det passere? For så ville vi jo også her i Folketinget ophæve forskellen på, hvad der er løgn og hvad der er sandhed, og det tror jeg ikke er særlig klogt. Det tror jeg også at hr. Søren Espersen ved nærmere eftertanke vil medgive.

Kl. 21:53

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ja tak. Hr. Espersen igen.

Kl. 21:53

Søren Espersen (DF):
Jeg ved ikke, hvor mange medlemmer SFU har, 1.500-2.000 vil jeg gætte på at man har. At formanden for SF skulle have sådan en kontrol med alle 2.000 SFU'ere, at han præcis ved, hvor de er og hvad de gør, ville være en topstyring, som ikke engang vi i Dansk Folkeparti ville kunne prale af, det kan jeg love. Jeg synes, det er imponerende, at hr. Villy Søvndal stiller sig op som både politimyndighed, anklager og dommer i den her sag, når han ikke engang aner, at SFU'erne 2 uger før chikanerede Dansk Folkepartis årsmøde, og at de samme balademagere ugen efter chikanerede De Konservatives landsråd. Er sandheden ikke, at SFU er nogle rigtige socialistiske balademagere?

Kl. 21:54

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det ordføreren.

Kl. 21:54

Villy Søvndal (SF):
Den store forskel på at tro og ikke at tro er, når ting er filmet og derfor er dokumenterbare. Så kan man se, om de påstande, der bliver fremført, er sande eller usande. Det, Dansk Folkeparti fremførte her i dag fra Folketingets talerstol, var den usandhed, at SF's ungdom havde forulempet fru Pia Kjærsgaard herude på Slotspladsen. Det er ikke rigtigt. De var ikke i nærheden, og det er det, vi reagerer på, det er det, vi beder om en undskyldning for, og der synes jeg egentlig at det næsten ville være lidt flot, hvis fru Pia Kjærsgaard havde formatet til at sige: Beklager, fantasien løb med mig, jeg ville fortælle en historie, der var lidt bedre, end den egentlig var, af to grunde: For det første fordi jeg ikke synes, det var så rart at diskutere velfærd, for der ser det ikke så godt ud for Dansk Folkeparti, og for det andet fordi jeg ville svine SF og SF's ungdom til. Det havde været fair nok, for så kunne vi har sagt: O.k., det skal de lade være med en anden gang, og vi vil holde lidt ekstra øje med Dansk Folkeparti fremover for at se, om de gentager det her. Men så havde sagen sådan set være slut her i dag.

Kl. 21:55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:55

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Jeg synes, det har været helt fantastisk at overvære hr. Villy Søvndal, både i eftermiddags og nu i aften. Og jeg synes, det er helt utroligt, hvor skråsikker hr. Villy Søvndal tør være. Jeg var faktisk til stede på Slotspladsen. Og jeg kom også fra Slotspladsen med SF's materiale, som blev uddelt af unge, hvilket man jo så kan synes er underligt, når der slet ikke havde været unge SFU'ere i nærheden af mig. Det er mig en gåde, hvordan hr. Villy Søvndal kan stå og sige det, han gør, men det er lidt af den samme retorik, som når hr. Villy Søvndal vil dokumentere alt muligt andet. Fakta er fuldstændig ligegyldige. Bare det passer ind i hr. Villy Søvndals hoved, så skal det nok også passe, at det er sådan, det har været udenfor.

Den ene situation, vi taler om, er altså, hvad der rent faktisk skete, og det andet, vi diskuterer, er, om man som politiker bare på rygmarven tager afstand, når man hører, at der er sket chikane af politiske kolleger. Det havde hr. Villy Søvndal ikke på rygmarven i eftermiddag. Jeg tror, at mange af os blev chokerede over lige præcis det. For én ting er, at man kan være i tvivl om, hvad der er sket en konkret sag, men at man ikke fuldstændig pr. refleks og på rygmarven som politiker siger, at hvis der har været chikane, og hvis nogen af vores folk har haft med det at gøre, så tager jeg dyb og inderlig afstand fra det, og jeg vil selvfølgelig undersøge det og sætte ind over for det.

I virkeligheden er der sket nøjagtig det samme her i aften, da fru Pia Christmas-Møller fortalte, at der for kort tid siden havde været en SFU-aktion mod De Konservatives landsråd, hvor SFU'erne var trængt ind på et område, hvor de ikke havde noget at gøre – et område, der var forbeholdt De Konservatives delegerede. Hvad sagde hr. Villy Søvndal da? Han sagde, at hvis det har fundet sted, vil han påtale det. Det var jo en helt anden attitude end den, vi så i eftermiddag, da det kom frem, at der nede på Slotspladsen muligvis var sket chikane mod Dansk Folkepartis medlemmer fra SFU'ernes side. Gad vide, hvorfor der var den forskel.

Kl. 21:57

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:57

Villy Søvndal (SF):
Den forskel var der heller ikke, men det kan vi jo konstatere, når vi får udskriften af Folketingets forhandlinger.

Jeg har både i eftermiddag og i aften taget afstand fra enhver type af trusler og enhver type af chikane over for politikere, og det er derfor, jeg var så fuld af forundring, da fru Pia Kjærsgaard fremførte det i dag. Det ville være i modstrid med hele den politiske tradition, SFU er bygget op på som et parlamentarisk ungdomsparti, der fører kampen med ord, med blyant, med kuglepen og med pc, men aldrig med trusler eller vold.

Men det, der stadig væk er det interessante – og her synes jeg hr. Kristian Thulesen Dahl også går i fælden lige nu – er Dansk Folkepartis problem med, at alt det her ligger dokumenteret. Det fremgår krystalklart, at der ikke var så meget som en enkelt SFU'er i nærheden af hverken fru Pia Kjærsgaard eller hr. Kristian Thulesen Dahl. Det var det, der var beskyldningen heroppefra. Det er den, der er usand.

Jeg synes da, man bare kunne gå herop og sige: Beklager, vi kom til at sige noget, der er usandt, fordi vi ville pynte på historien. Vi ville godt gøre den lidt mere dramatisk, end den var. Vi ville godt forsøge at få fokus på noget andet i debatten her i dag end på velfærd, hvor det ikke går så godt for Dansk Folkeparti. Så havde den sag jo været ude af verden. Men Dansk Folkeparti og senest hr. Kristian Thulesen Dahl bliver ved med at fremture med at gentage noget, som er usandt. Det er dumt, fordi det alt sammen ligger på film.

Kl. 21:58

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Hr. Thulesen Dahl.

Kl. 21:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):
Jeg har det sådan, at jeg tænker: Gad vide, hvorfor der er nogle på Slotspladsen, der ønsker at udgive sig for SFU'ere og SF'ere, hvis de ikke er det. Gad vide, hvorfor det kan være; hvorfor har nogle mennesker åbenbart et ønske om at ødelægge SF's image ved at udgive sig for at være nogle, der kommer derfra, hvis de slet ikke er det? Det er jo i virkeligheden det ene rigtig gode spørgsmål.

Det andet rigtig gode spørgsmål, som hr. Villy Søvndal ikke rigtig vil forholde sig til, er: Hvad lavede SFU'erne ovre på De Konservatives landsråd? Vi får ikke rigtig noget svar. Hvad var det for noget at trænge ind på et område, hvor man ikke måtte være? Der var kun adgang for delegerede fra et politisk parti, og alligevel ønskede man at komme ind og lave en politisk aktion. Hvad ligger der i det? Er det sådan en politisk kultur? Det var et af de udtryk, hr. Villy Søvndal brugte i sin meget forurettede indledning. Er det en del af den politiske kultur, som hr. Villy Søvndal priser og synes er rigtig fra SF's og SF's Ungdoms side?

Kl. 21:59

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:59

Villy Søvndal (SF):
Jeg ved ikke, hvad SFU i Odense gjorde. Jeg ved det ikke. Jeg er blevet gjort bekendt med det i dag, men jeg vil gerne finde ud af det, og jeg har givet udtryk for min holdning. Man skal ikke genere hinanden, men give hinanden lov til at føre sin politik.

Men det, jeg synes er fantastisk ved hr. Thulesen Dahl, er, at han tør blive ved. Det ligger dokumenteret alt sammen. Der var ikke en eneste SFU'er i nærheden af hverken hr. Thulesen Dahl eller fru Pia Kjærsgaard, og så forstår jeg ikke, at man ikke kan vise storsind og sige: Beklager, vi kom til at fortælle noget, fordi vi ville pynte på en historie, eller hvad ved jeg.

Det er klart, at jeg synes, det efterlader to spørgsmål fra mig her til slut: Hvor tit laver Dansk Folkeparti den type opstillede stunts? Hvor mange gange har man forsøgt sig med konstruerede forløb, når sandheden var væk?

Når jeg synes, det er et lidt større problem end som så, er det, fordi statsministeren vel også sidder tilbage og har det lidt dårligt. Det parti, som er regeringens støtteparti, er i aften taget i at fortælle noget, der intet har med virkeligheden at gøre, men som er en opdigtet historie. Jeg synes da, det må efterlade et kolossalt problem for regeringen, når det handler om den almindelige politiske respekt her i samfundet og den almindelige politiske moral.

Kl. 22:01

Formanden:
Den sidste, der har bedt om en kort bemærkning til ordføreren, er hr. Martin Henriksen.

Kl. 22:01

Martin Henriksen (DF):
Jeg synes, der er to ting, der er tankevækkende. Dels at hr. Villy Søvndal er så arrogant og vel også så flabet og har svært ved at tage afstand fra noget, man egentlig bare burde tage afstand fra som en reaktion, dels at de hændelser, vi her har fået fortalt om, jo i realiteten er udtryk for en tendens, som findes i visse venstreorienterede miljøer.

Hvis man nu vendte det om og forestillede sig, at nogle fra Dansk Folkepartis ungdomsorganisation bare havde kigget ondt på en bestemt person, havde hele hylekoret jo været der. Så havde man jo sagt, at det var noget så forfærdeligt, og at det farlige højreorienterede Dansk Folkeparti nu var ude som rigtige balademagere. Men når det sker i venstrefløjens egne rækker, har man lidt svært ved det. Så ved man ikke rigtig, hvordan man skal håndtere det, og jeg synes egentlig, det er meget, meget tankevækkende, at de, som påstår at være virkelig tolerante og være fortalere for demokratiet, selv har det lidt svært, når de møder nogle, som de ikke er helt enige med.

Kl. 22:02

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:02

Villy Søvndal (SF):
Det er jo ikke så meget det, diskussionen drejer sig om. Jeg har – og jeg vil godt gøre det endnu en gang, hvis hr. Martin Henriksen ikke har hørt det – taget afstand fra enhver type forulempelser af politikere, hvor de bliver bange eller synes, det er utrygt at færdes. Men det er ikke det, det drejer sig om. Det her drejer sig om, at Dansk Folkeparti er blevet taget i en usandhed, en konstruktion, et spin, en historiefortælling, som intet har med virkeligheden at gøre. Det er i al sin korthed det, historien her drejer sig om.

Kl. 22:02

Formanden:
Så er det hr. Martin Henriksen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 22:03

Martin Henriksen (DF):
Jeg tror, at hvis der er nogen, der har det svært med sandheden, må det være hr. Villy Søvndal. Jeg bemærkede, at tidligere i dag talte hr. Villy Søvndal imod den demokratikanon, som regeringen vil lancere i undervisningen, og jeg synes, hr. Villy Søvndal burde genoverveje sin holdning på det område og måske overveje at indføre en demokratikanon i sine egne rækker.

Kl. 22:03

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:03

Villy Søvndal (SF):
Jeg beklager, men der er visse ting, som selv guderne kæmper forgæves imod. Jeg har ikke nævnt den demokratikanon med ét ord i nogen af de indlæg, jeg har haft i dag, men hvis hr. Martin Henriksen er optaget af det, kan han kigge i Folketingets forhandlinger, for så kan han selv se det.

Så bare til slut: Jeg synes også, det er træls, for at sige det på jysk, at have den type diskussioner. Jeg synes egentlig, det er lidt forstemmende, at vi i et parlament skal stå i en situation, hvor et politisk parti bevidst lyver, bevidst fordrejer, bevidst konstruerer, bevidst beskylder andre for noget, de ved er usandt, og bevidst beklikker ikke alene et politisk parti, men også en politisk ungdomsorganisation.

Jeg forstår, at Dansk Folkeparti ikke har format til at komme herop og sige undskyld for det, de har gjort, men sagen går videre. Dokumentationen ligger klar, og så er jeg spændt på at se, om de enkelte Venstrefolk, som jeg så føle sig fristet til at holde med Dansk Folkeparti, også synes, det er i orden, når man har set dokumentation. Har vi nået et punkt i det her parlament, hvor man synes, løgnen er en legal del af den politiske debat? Det tror jeg Venstre skal bruge et helt langt, godt gruppemøde til at diskutere.

Kl. 22:04

Formanden:
Tak til hr. Villy Søvndal. Så fortsætter vi debatten om statsministerens åbningstale, og fru Line Barfod får ordet. Værsgo.

Kl. 22:04

(Ordfører)
Line Barfod (EL):
Vi har jo en ret voldsom værdidebat i dag, og det er vel udtryk for, at der også er voldsomt brug for at få diskuteret værdier.

Jeg vil gerne starte med at understrege – for at ingen skal være i tvivl – at Enhedslisten har den holdning, at der skal være ytringsfrihed i Danmark, og at der skal være demonstrationsfrihed. Det er fuldstændig grundlæggende for at kunne have demokrati, at man ikke chikanerer andre. Det mener vi ikke er i orden. Vi mener, det er væsentligt, at vi får lært vores unge, at man, hvis man oplever, at nogle er mobbere og i høj grad mobber andre mennesker, så skal prøve at finde andre metoder til at lære dem at holde op med at mobbe end at begynde at mobbe dem. Vi tror ikke på, at man får mobbere til at holde op ved at mobbe dem. Derimod tror vi, at det at give kærlighed og omsorg og det at indrette samfundet efter nogle helt andre værdier end dem, der gælder i øjeblikket, kan være med til at stoppe mobning og kan være med til at stoppe, at man chikanerer andre.

Vi har også i høj grad diskuteret værdier i dag i forhold til asylbørn. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man kan have en værdi om, at et system og nogle stive regler er så vigtige at holde fast i, at det er vigtigere, end at nogle børn bliver syge af at sidde alt, alt for længe i nogle asylcentre og ikke få lov til at komme ud og få et lidt mere normalt liv sammen med andre børn. Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. For mig er det en værdi, som absolut ikke burde være det, som vores samfund var bygget på.

Vi har også snakket om demokrativærdier i dag, men det er mærkeligt, for når man hører debatten om demokrati, så indgår demokrati i hverdagen overhovedet ikke hos de borgerlige partier. Demokratiet på arbejdspladsen, demokratiet på skolerne og på uddannelsesstederne er ikke en del af det demokrati, man taler om. Man taler kun om demokrati som noget, der skal undervises i.

Vi tror på, at vi, hvis vi skal udvikle Danmark, også skal udvikle demokratiet. Så skal folk have medindflydelse på deres egen arbejdsplads. Det tror vi også kan være med til at udvikle en helt anden kreativitet end den, vi ser i dag. De forsøg, man har lavet indimellem, med at lade de ansatte selv tilrettelægge vagtplaner og have indflydelse på, hvordan arbejdet skal tilrettelægges, har betydet, at man har gjort det langt bedre, end når der sidder nogle ledere langt væk og skal tilrettelægge det.

Når man lader elever og studerende få medindflydelse, lader lærerne få medindflydelse, og lader de øvrige ansatte på skoler og uddannelsessteder få medindflydelse og være med til reelt at bestemme, hvad der skal ske der, hvor de har deres hverdag, så udvikles der noget. Så kommer man med en masse ideer, og så kommer man med ændringer, fordi man kender den hverdag, som man så er med til at ændre. Der sker noget helt andet, end hvis nogen sidder langt væk og centralt fastsætter regler og fortæller ned i detaljer, hvordan alting skal styres.

Derfor tror vi på, at det at have et demokrati som en afgørende værdi og et afgørende grundlag, det at udvikle demokratiet til at komme ud i hverdagen også kan være med til at betyde, at vi får et helt andet samfund.

Vi tror også på demokrati i forhold til folkeafstemninger. Vi tror på, at når befolkningen får lov til at deltage i afgørelsen af store og afgørende spørgsmål som f.eks., hvorvidt vi skal have den nye traktat i EU, altså hvorvidt vi skal gå fra at have ret til at sige nej på nogle områder, til at vi kan blive tromlet ned af et flertal, og befolkningen altså kan være med til at træffe beslutning om det, så er det også med til at udvikle demokratiet, så folk tror på, at demokratiet findes, frem for at flere og flere risikerer at få den opfattelse, at demokratiet er under afvikling, og at de ikke får lov til at være med til at bestemme i så afgørende et spørgsmål som det om, hvorvidt Danmark skal opgive sin suverænitet på en række områder.

Vi mener, at ytringsfrihed skal være en afgørende værdi i vores samfund. Det er der flere andre der også har talt om i dag. Statsministeren havde det også med i sin åbningstale. Og vi er selvfølgelig enige i, at det er helt afgørende for et demokrati, at forfattere, bladtegnere og andre kunstnere har ytringsfrihed. Men vi mener også, det er fuldstændig fundamentalt, at offentligt ansatte har ytringsfrihed, ikke kun på papiret, men at de reelt har en ytringsfrihed, og opfordres kraftigt til at bruge den og ikke som i dag trues med fyring eller bliver degraderet eller forflyttet, hvis de bruger deres ytringsfrihed.

Hvis vi skal undgå den udvikling, vi har set med flere og flere optagelser med skjulte kameraer, som er det, der afslører fejl rundtomkring, men i stedet skal sikre, at de ansatte selv er med til at sikre ordentlige forhold, så kræver det, at vi opfordrer de offentligt ansatte til at bruge deres ytringsfrihed og gør ytringsfriheden så reel, at det nærmest bliver en ytringspligt, altså at vi siger, det er vigtigt, at man bruger den viden, man har, til at oplyse borgerne om, hvad der foregår i forbindelse med vores alle sammens velfærd.

Kl. 22:09

Vi tror også, at det er afgørende at diskutere, hvad det er for værdier, der ligger til grund for, hvor vi skal skaffe arbejdskraft fra i fremtiden, om vi skal lægge den værdi til grund, at alle mennesker i Danmark skal have muligheden for at deltage på arbejdsmarkedet, og om vi skal indrette arbejdspladserne, så alle får mulighed for at deltage, også selv om de ikke kan yde 120 pct.

Vi tror, det er afgørende, at man har en værdi, der siger, at man ikke skal gå ud og importere arbejdskraft fra andre lande. Selvfølgelig synes vi, folk skal have ret til at komme hertil, hvis de selv vælger at ville arbejde i Danmark, men det at gå ud og lave en målrettet rekrutteringskampagne fra lande, der selv mangler arbejdskraft, synes vi er dybt forkasteligt. Og det undrer os lidt, at statsministeren kommer med det forslag, når hans egne meningsfæller i Nordisk Råd i Midtengruppen lige for nylig har fremsat et forslag om, at vi skal arbejde for en international aftale om ikke at rekruttere udenlandsk arbejdskraft i sundhedssektoren bl.a. med henvisning til, at der er flere sundhedsarbejdere fra Malawi i Manchesterområdet, end der er i Malawi, og at der i Frankrig er 355 læger pr. 100.000 indbyggere, mens Ghana kun har 5. Det burde gøre, at vi i de rige lande sørger for selv at opfylde vores behov for sundhedsarbejdere, frem for at vi importerer fra de lande, der virkelig har brug for dem. Det har statsministerens partifæller i de øvrige nordiske lande forståelse for, og det undrer mig faktisk, at statsministeren ikke selv mener, det er afgørende, at man ikke går ud og rekrutterer målrettet fra lande, der selv har brug for sundhedsarbejderne for at forhindre, at deres befolkning dør af sygdomme.

Vi mener også, at det er fuldstændig afgørende at have som værdi, at vi har et ordentligt miljø, at vi efterlader en klode til vores børn og børnebørn, som de også kan leve på, at vi sikrer, at der er vedvarende energi og økologi, så vi ikke udpiner jorden fuldstændig og ødelægger klimaet så voldsomt, at mange mennesker ikke længere har noget sted at bo.

Vi mener, det er afgørende, at vi får debatten om, hvorvidt vi ønsker et vi-samfund eller et mig-samfund, om vi ønsker et samfund, hvor vi har ansvaret for hinanden, hvor det er et fælles ansvar, om fru Olsen får en ordentlig hjemmehjælp – hvis hun ikke får det, er det et fælles ansvar, at vi sørger for, at hun får det, og at alle har lige adgang, uanset hvad de har af penge – eller om vi ønsker et mig-samfund, hvor det er op til ens pengepung at vælge den rigtige leverandør, og hvor man kan sige til fru Olsen: Hvis du har en dårlig hjemmehjælp, er det, fordi du har valgt den forkerte leverandør, og det har vi andre ikke noget ansvar for.

Så man kan sige det meget kort, at vi satser på, at vi her i Folketinget kan få et flertal, som vil have en vækst i kærlighed og omsorg frem for en vækst i fladskærme og firehjulstrækkere, både af hensyn til mennesker og miljø. Vi ønsker en helt anden verden og et helt andet samfund, en verden og et samfund, hvor kærlighed, omsorg, respekt og solidaritet bliver de bærende værdier i samfundet frem for mistro og kontrol.

Kl. 22:13

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Er der flere, der ønsker ordet? Så er det hr. Naser Khader som ordfører.

Kl. 22:14

(Ordfører)

Naser Khader (NY):

Jeg vil gerne bruge anden runde til at samle op på debatten, som jeg har hørt den.

Jeg vil starte med asylcentrene: Jeg er utrolig glad for, at der er en bred kreds af partier, som åbner op for, at vi skal forbedre forholdene for asylansøgerne. Jeg har desværre ikke hørt nogen partier, der vil gå lige så langt som Ny Alliance i

forhold til at lukke centrene, for problemet med centrene er altså boformen.

Alligevel vil jeg gerne kvittere for, at Socialdemokratiet har ændret signaler og nu er klar til at forbedre forholdene. Jeg vil også gerne kvittere for, at De Konservative åbner op for at finde bedre løsninger på asylområdet. Jeg takker også De Radikale for opbakningen i dagens debat. Jeg håber derfor, at vi kan finde bedre løsninger på det her område.

Et andet emne, som jeg er glad for har fået opbakning her op til åbningsdebatten, er Ny Alliances forslag om at lave et antiradikaliseringscenter. De planer om terror, som oprulles i retssalene i øjeblikket, er skræmmende. Vi kan takke vores effektive politi for, at det ikke er gået værre. Men det bedste vil være at gøre noget ved tingene, inden det udvikler sig til, at politiet skal tage affære. For det er jo sådan med radikalisering, at det er en proces, og der er det vigtigt, at vi gør noget ved de første faser. Derfor foreslår vi et antiradikaliseringscenter, der kan arbejde på tværs og samle viden og forebygge.

Jeg er mindre fortrøstningsfuld, når det gælder ambitionsniveauet i forhold til at skaffe flere hænder på arbejdsmarkedet. Dansk Industri har egentlig sagt det meget præcist ved at kalde deres plan for flere i beskæftigelse for »Plan B«. Grunden til, at de gik fra plan A til »Plan B«, er, at de ikke kunne se, at der var politisk opbakning til plan A, som går ud på, at man skal lave en skattereform, så man kan få flere hænder ud på arbejdsmarkedet. Så regeringens jobplan er jo inspireret af Dansk Industris »Plan B«, som egentlig er en lappeløsning.

De bedste løsninger er en skattereform og en efterlønsreform. Det er stort set alle eksperter og økonomer enige om. Det er positivt, at regeringen har taget et lille skridt med deres skattepakke, men det er negativt, hvis det betyder, at regeringen ikke vil diskutere skat igen før i 2015.

Det tæller på den positive side, at statsministeren er enig i, at Danmarks aktuelt største udfordring er mangel på arbejdskraft, og det tæller på den positive side, at regeringen har fremlagt ti initiativer til at skaffe mere arbejdskraft. Men vi frygter, at redskaberne ikke er stærke nok, og vi frygter, at løsningerne bliver vedtaget med det snævrest mulige flertal. Vi vil gerne opfordre regeringen til at søge et bredt samarbejde om opgaven med at skaffe mere arbejdskraft. Det vil give de bedste løsninger og gøre dem langtidsholdbare.

Vi vil gerne på forhånd melde ud, at vi selvfølgelig er positivt indstillet over for nye initiativer, både i forhold til at få de resterende ledige i arbejde og til at nedbringe sygefraværet. Vi er også positive i forhold til at give førtidspensionister mulighed for at sætte pensionen i bero. Endelig er vi også positive i forhold til at åbne yderligere op for import af udenlandsk arbejdskraft, men vi vil gerne gå længere end regeringen. Vi glæder os alligevel til at komme til forhandlingerne.

Vi vil også gerne forhandle om bedre muligheder for, at studerende kan arbejde ved siden af studierne. Vi håber at blive inviteret med i SU-forligskredsen, så vi kan være med til at finde fornuftige løsninger.

Når det gælder regeringens forslag om at lette skatten på arbejde for udenlandske forskere og 64-årige, er vi mere skeptiske. Det betragter vi i Ny Alliance som en ren tilståelsessag. Regeringen letter skatten for de to grupper, fordi man mener, det vil være en gevinst for samfundet. Hvorfor vil det det? Det vil det, fordi indkomstskatten er for høj i Danmark. Så enkelt er det. Men i stedet for at tage konsekvensen af, at indkomstskatten er for høj i Danmark, ser man en masse lappeløsninger – lappeløsninger, der betyder forskelsbehandling af skatteborgerne.

En dansker må se misundeligt på den udenlandske kollega, der kun betaler det halve i skat, og den 34-årige må med undren se på, at den 64-årige slipper langt billigere i skat. Vi ser hellere en generel skattereform, men møder gerne op til forhandlingerne. Og så håber jeg, at det kommende forhandlingsforløb vil være helt anderledes end det forhandlingsforløb, vi var udsat for under de sidste skatteforhandlinger.

Kl. 22:19

Formanden:

Der er foreløbig fire, som har bedt om ordet for en kort bemærkning. Det er hr. Frode Sørensen, hr. Ole Stavad, hr. Jørgen Arbo-Bæhr og hr. Jesper Langballe.

Først er det hr. Frode Sørensen for en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 22:19

Frode Sørensen (S):

Nu er det jo ikke hr. Naser Khaders skyld, at det er blevet en lidt sen aftenstund her, så vi må nok hellere snuppe et par spørgsmål her på falderebet.

I forbindelse med Ny Alliances program lagde man jo meget vægt på, at den maksimale marginalskat skulle være på 40 pct., og forskellige økonomer har regnet på – det vil jeg selvfølgelig gerne have hr. Naser Khaders bekræftelse på – at det sådan set betyder et mindreprovenu på omkring 50 mia. kr.

Jeg vil gerne høre, om det passer ind i Ny Alliances profil, at de 10 pct. rigeste, de 10 pct. højeste indkomster i Danmark med Ny Alliances skatteforslag får en årlig besparelse på 64.000 kr., hvorimod de med de laveste indkomster kun får omkring en tusindkroneseddel.

Kl. 22:20

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:20

Naser Khader (NY):
Nu er det sådan, at der er mange, der har forsøgt at beregne vores skatteforslag. Vi har offentliggjort et skatteforslag, der er fuldt finansieret, og som har det mål, at skatten på arbejde bliver sænket til 40,6 pct. Jeg ved godt, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har lavet den beregning, som hr. Frode Sørensen refererer til, men der er altså andre, der også har regnet på vores skatteudspil, og de kommer med nogle helt andre tal. I øvrigt har vi heller ikke regnet med de dynamiske effekter, som mange andre økonomer regner med. Så det er en fuldt finansieret skattereform.

I forhold til de 10 pct., der får de største skattelettelser, er det jo sådan, at de også får frataget nogle privilegier, bl.a. sådan, at hvis de tjener meget, skal det være dyrt for dem at gå på efterløn. Så det går sådan set lige op.

Kl. 22:21

Formanden:
Så er det hr. Frode Sørensen for endnu en kort bemærkning.

Kl. 22:21

Frode Sørensen (S):
Ja, men alligevel må vi sige, at hvis det er en 30-årig med en stor indkomst, kan han jo nok leve med, at det koster lidt ekstra at gå på efterløn på et senere tidspunkt.

Men jeg er selvfølgelig også faldet over det, som Ny Alliance har om de såkaldte dynamiske effekter, som jo er – hvad skal man sige? – noget spændende noget i den økonomiske verden, fordi vi jo alle sammen kan påstå noget om de dynamiske effekter, og jeg vil da egentlig godt have, at hr. Naser Khader kommenterer de dynamiske effekter, set i forhold til at der, uagtet Ny Alliance indregner de dynamiske effekter, vil være et hul i kassen de første år. Hvordan vil man finansiere det? Vil det betyde, at vi kan risikere at få 2, 3, 5, 15 år, hvor det vil være meget, meget svært med velfærdsydelser og at få ting inden for børneinstitutioner, skoler og ældrepleje, fordi man skal vente på de dynamiske effekter, der måske først kommer om 20 år?

Kl. 22:22

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:22

Naser Khader (NY):
Det virker, som om hr. Frode Sørensen ikke har læst vores skatteforslag, for vi indregner ikke de dynamiske effekter. Det gør vi faktisk ikke. Vores skatteforslag er fuldt finansieret, og så siger vi, at der vil komme nogle dynamiske effekter, som mange økonomer regner med, når man vil sænke skatten så langt ned. Men dem har vi ikke regnet med. Der siger vi, at det vil være en ekstra gevinst med de dynamiske effekter. Og i øvrigt er vores skatteforslag sådan, at det skal gennemføres i harmoni med samfundets økonomi. Vi regner ikke med, at vi kan gå ned på 40,6 pct. fra den ene dag til den anden. Det er den proces, der måske vil vare 7-8 år.

Kl. 22:23

Formanden:
Så er det hr. Ole Stavad, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 22:23

Ole Stavad (S):
Jeg har sådan set med interesse læst Ny Alliances program, herunder skattedelen. Jeg vil godt spørge: Hvordan tror Ny Alliances leder at det kommer til at gå, hvis man, som det foreslås, først og fremmest finansierer skattelettelser ved at begrænse opsparingen? Det er jo det, der er virkeligheden. En af de vigtigste finansieringskilder er jo, at man vil have skatten ind på pensionsopsparingen her og nu. Det betyder i realiteten, at penge, der ellers ville blive opsparet, vil blive udbetalt i form af skattelettelser. Hvordan tror hr. Naser Khader at samfundsøkonomien viile hænge sammen i en højkonjunktursituation, hvis man pumpede beløb i den størrelsesorden – milliarder af kroner – ud i forbrug?

Kl. 22:24

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 22:24

Naser Khader (NY):
For det første vil jeg understrege, at for os er skattelettelser ikke et mål i sig selv, og det er ikke ideologisk. For os handler det om, at vores skattereform er det, der skal til for at få flere hænder ud på arbejdsmarkedet. Alle er enige om, at vi har brug for flere hænder på arbejdsmarkedet. Så det handler ikke om at få skattelettelser som et mål i sig selv.

For det andet er der det der med at begrænse opsparing. Det, vores skatteforslag begrænser, er ikke opsparing. Skatteforslaget begrænser spekulation. Vores skatteordfører har sagt flere gange, at de eneste, der taber ved det, er pensionskasserne og revisorerne og ikke den enkelte pensionsopsparer.

Kl. 22:25

Formanden:
Så er det hr. Ole Stavad for endnu en kort bemærkning.

Kl. 22:25

Ole Stavad (S):
Det tror jeg nu ikke vi får helt afklaret i aften, vil jeg sige til hr. Naser Khader. Men det var da en interessant oplysning, at det ikke er skattelettelser i sig selv, man går efter i Ny Alliance. For jeg står her med skattedebatten fra den 11. september, hvor Ny Alliances skatte- og finanspolitiske ordfører, hr. Leif Mikkelsen, gav udtryk for, at man kunne regne med, at hvis der kom forslag om skattelettelser, så stemte Ny Alliance for, og derfor havde man også valgt at stemme for regeringens skatteudspil, selv om hr. Leif Mikkelsens tale ganske massivt var krydret med kritik af indholdet og af den måde, som regeringen havde skruet det sammen på.

Derfor vil jeg godt spørge: Bekymrer det slet ikke Ny Alliance – jeg har tidligere i dag lyttet til hr. Naser Khaders tale – at der ikke bliver råd til ordentlig velfærd, hvis man bruger råderummet og mere til til at udlodde skattelettelser? Bekymrer det ikke, at man skaber en overophedning i dansk økonomi, som gør, at man kommer ud i massive besparelser, som erfaringsmæssigt først og fremmest går ud over dem, der har mindst her i samfundet?

Kl. 22:27

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:27

Naser Khader (NY):
Vores skattereform skal gennemføres i harmoni med samfundsøkonomien, også med hensyntagen til overophedning. Det er det ene.

Det andet er, at jeg ikke forstår, hvorfor Socialdemokraterne bliver ved med at skabe denne falske modsætning mellem skattelettelser og mere velfærd. For os er skattelettelser midlet til at få flere hænder, det har vi sagt flere gange. Og med hensyn til skatteaftalen sagde vi nej til at være med i aftalen, men ville ikke stemme imod selve aftalen. Vi ville bare ikke lade os binde af en aftale, for vi mener, at aftalen giver DF vetoret på skattepolitikområdet nogle år frem, og det vil vi ikke være med til. Så vi vil gerne stemme for aftalen, for ifølge de beregninger, vi har fået, og ifølge økonomiministeren, vil der blive skabt 7.000-8.000 arbejdspladser ud af denne skattelettelse, og det synes vi er et positivt lille skridt i den rigtige retning.

Kl. 22:28

Formanden:
Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 22:28

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):
Jeg tager såmænd bare ordet for at rette en misforståelse og en fejl i hr. Naser Khaders ordførertale. Hr. Naser Khader sagde jo, at ingen andre partier vil gå lige så langt som Ny Alliance i spørgsmålet om asylcentre. Der kan jeg gøre hr. Naser Khader opmærksom på, at det vil Enhedslisten i hvert fald godt. Mig bekendt vil partier som SF og De Radikale også gerne det.

Det er til gengæld korrekt, hvis hr. Naser Khader mener, at de partier, nemlig Venstre og De Konservative, som han mener skal sidde i regering efter næste folketingsvalg, ikke støtter hr. Naser Khaders synspunkt, det er selvfølgelig korrekt.

Kl. 22:28

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:29

Naser Khader (NY):
Jeg er da glad for, at Enhedslisten også vil gå med til at lukke alle asylcentre på nær et. Det er dejligt at høre, men jeg har ikke hørt andre partier sige det lige så klart. Men jeg er glad for det.

Kl. 22:29

Formanden:
Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr for endnu en kort bemærkning.

Kl. 22:29

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):
Det, der så er lidt interessant, er, at når hr. Naser Khader fremlægger et øjensynligt så vigtigt forslag, at det ligefrem var det første, der blev nævnt, kan han jo godt finde ud af, hvor det er, han kan få støtte. Til gengæld har hr. Naser Khader ikke en kinamands chance for bare at komme i nærheden af at føre en fornuftig politik over for dem, der i dag sidder i asylcentrene, hvis han fortsat vil pege på hr. Anders Fogh Rasmussen som statsminister efter det kommende valg. Det burde hr. Naser Khader bare tænke måske en lillebitte smule over.

Kl. 22:30

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:30

Naser Khader (NY):
Ny Alliances politik er, at vi skal lukke alle asylcentre på nær et. Det er ikke godt for folk og slet ikke for børnene at bo på disse centre i mange år. Det vil vi arbejde og kæmpe for, og så håber vi, at så mange partier som muligt støtter vores idé.

Kl. 22:30

Formanden:
Var der en kort bemærkning fra hr. Steen Gade? Ja, hr. Steen Gade for en kort bemærkning.

Kl. 22:30

Steen Gade (SF):
Det er ikke for at forlænge debatten så meget, men når det nu er så vigtigt – og det er jeg enig med hr. Naser Khader i – at diskutere forholdene i asyllejrene, så vil jeg bare bekræfte, at det har været SF's politik i flere år, at vi skal gøre det, som hr. Naser Khader siger om, at vi kun skal have et modtagecenter, og så skal folk både arbejde og bo, og børnene skal gå i skole, helt almindeligt ude i det danske samfund. Så det er vi altså helt enige i, det skal jeg bekræfte.

Så skal jeg spørge hr. Naser Khader, om han ikke mener, det er meget vigtigt at få presset alle andre partier på det her spørgsmål i de kommende måneder. SF har rejst en forespørgsel netop for at få et sådant pres, og jeg vil bare spørge, om hr. Naser Khader ikke mener, at vi i fællesskab skal gøre, hvad vi kan for at få presset de partier, der endnu ikke er kommet så langt.

Kl. 22:31

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:31

Naser Khader (NY):
Jeg er enig i, at vi skal presse alle partier til at gøre noget ved asylcentrene og for asylansøgerne og deres børn. Det er en vigtig sag. Det handler om medmenneskelighed og om at give folk, der bor på de der centre, bedre livsvilkår. Så det vil vi gerne samarbejde om.

Kl. 22:32

Formanden:
Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 22:32

Morten Østergaard (RV):
I sit første indlæg sagde Ny Alliances ordfører, at de andre forslag til vedtagelse var lidt for ukonkrete, og så vil jeg da bare spørge:

Er det mere ukonkret, når vi siger, at udviklingsbistanden skal op på 1 pct., end når hr. Naser Khaders parti gør det? Er det mere ukonkret, når vi peger på forholdene i asylcentrene, end når hr. Naser Khaders parti gør det? Er det, fordi Ny Alliance har skiftet holdning til starthjælpen, at der ikke er blevet plads til det i hr. Naser Khaders forslag til vedtagelse?

Jeg vil bare bede hr. Naser Khader om at anerkende, at i det forslag til vedtagelse, der er fremsat af nogle af de andre oppositionspartier, er der masser af konkret politik at komme efter.

Kl. 22:32

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:32

Naser Khader (NY):
Jeg forstår ikke, at De Radikale vil lave polemik ud af det og lave spin med hensyn til, om man vil stemme for det ene forslag til vedtagelse eller det anden.

Hvis Det Radikale Venstre vil have lukket alle centre på nær et, så asylansøgernes vilkår forbedres, så skulle man stemme for vores forslag til vedtagelse. Der står det klart og tydeligt: Vi vil lukke alle centre på nær et. Det er da mere vidtgående end alt det med grænser.

Vi mener, at det mest optimale for asylansøgere er, at de kommer ud og bor blandt os andre, får arbejde, uddanner sig, at deres børn går i skoler; det er det mest optimale.

Kl. 22:33

Formanden:
Så er det hr. Morten Østergaard for endnu en kort bemærkning.

Kl. 22:33

Morten Østergaard (RV):
Det var sådan set ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte, om hr. Naser Khader var enig i, at der også var konkrete forslag i vores forslag til vedtagelse, og det synes jeg da ikke vi behøver at gøre os uenige om.

Jeg er sikker på, at vi – da vi er helt enige om, at der skal gøres noget for børn og voksne i asylcentrene – kan blive enige om at finde en løsning sammen; der synes jeg ikke at vi behøver at snakke os væk fra hinanden.

Men jeg vil bare spørge, om man vil kunne opholde sig for evigt i det her ene asylcenter, som optager hr. Naser Khader, eller om der også der er grænser for opholdstiden? For så tror jeg, at vi måske nærmer os en enighed. Jeg forstår hr. Naser Khader sådan – fordi jeg prøver – at der også i det ene asylcenter vil være grænser for, hvor længe man kan opholde sig, altså et loft over opholdstiden, som er præcis det, vi foreslår og har foreslået længe.

Kl. 22:34

Formanden:
Så er det ordføreren.

Kl. 22:34

Naser Khader (NY):
Det, vi siger, er, at vi skal lukke alle asylcentre, bortset fra et, og det er Sandholmlejren, og der er der plads til 900-1.000 personer.

Sidste år kom der et par tusind asylansøgere til Danmark. Mange af dem opholdt sig her i meget, meget kort tid. Det vil sige, at de, der kommer hertil fremover, faktisk godt kan opholde sig der det første stykke tid, indtil man får en afklaring af længden på behandlingen af deres asylsager. Hvis man finder ud af, at det er noget, der kræver lang tid, så skal de ud og bo blandt os andre. Men der skal være et modtagecenter, hvor man kan opholde sig de første dage, de første uger, det er klart. Også de, der har behov for hjælp, og de, der har været udsat for tortur og krigsoplevelser, skal have mulighed for at blive der, så de kan få den rette behandling.

Så det er det, vi gerne vil arbejde for.

Kl. 22:35

Formanden:
Tak til hr. Naser Khader. Er der flere, der ønsker ordet? Hvis det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi kan gå til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse.

Kl. 22:35

Afstemning

Formanden:
Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 1 *(se side 76)* af Troels Lund Poulsen (V), Pia Kjærsgaard (DF) og Pia Christmas-Møller (KF), og der kan stemmes.

For stemte: 55 (V, DF og KF), imod stemte: 6 (SF og EL), hverken for eller imod stemte: 34 (S, RV og NY).

Forslag til vedtagelse nr. V 1 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 2 *(se side 87)* af Helle Thorning-Schmidt (S), Margrethe Vestager (RV), Villy Søvndal (SF) og Line Barfod (EL) og forslag til vedtagelse nr. V 3 *(se side 137)* af Naser Khader (NY) bortfaldet.

Hermed er åbningsdebatten afsluttet.

Det sidste punkt på dagsordenen er:
2) 1. behandling af lovforslag nr. L 1:
Forslag til finanslov for finansåret 2008.
Af finansministeren (Thor Pedersen).
(Fremsættelse 02.10.2007).

Kl. 22:36

Forhandling

Formanden:
Forhandlingen er åbnet.

Da der ikke er nogen, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.